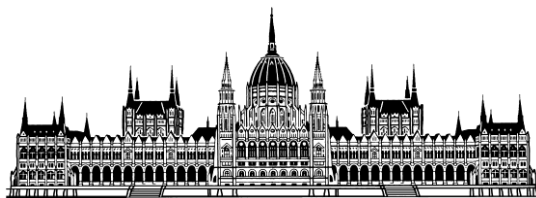

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor, Ikotity István,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22267
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	22267
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	22268
Földi László (KDNP).....	22270
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22271
Sallai R. Benedek (LMP).....	22273
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár	22275
Egyed Zsolt (Jobbik).....	22277
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	22279
Dr. Hoppál Péter (Fidesz).....	22280
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22282
Bejelentés előterjesztés további bizottsági tárgyalásáról	22284
A nemzeti otthoneremtési közösségekről szóló törvényjavaslat összevont vitája	22284
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, a napirendi pont előadója.....	22284
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	22289
Dr. Harangozó Tamás , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	22290
Dr. Lukács László György , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismer- tetője.....	22292
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22293
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22296
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22301
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22305
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	22310
Vantara Gyula (Fidesz).....	22313
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	22315
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	22319
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	22319
Sallai R. Benedek (LMP).....	22320
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22325
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	22327
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22330
Hiszékeny Dezső (MSZP).....	22330
Hollik István (KDNP).....	22331
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	22333
Sallai R. Benedek (LMP).....	22336
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előterjesztői válasza.....	22338
A Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	22341
Az ebtenyésztést érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	22341
A behajtási költségátalányról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző javas- latról történő döntés és a zárószavazás	22341
A nemzeti otthoneremtési közösségekről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	22342
Kérelem az Igazságügyi bizottság 6/2014-2018. IUB számú eseti jellegű állásfog- lalásának elutasítására című ügyrendi állásfoglalásról történő döntés.....	22342
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	22343

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	22343
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	22344
Felszólalók:	
Dr. Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22346
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22349
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22351
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	22357
Gúr Nándor (MSZP)	22358
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	22359
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	22363
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	22363
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	22364
Simon Róbert Balázs , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22364
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22366
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22369
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	22371
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	22373
A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	22374
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	22374
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22377
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22378
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22382
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	22386
Gúr Nándor (MSZP)	22388
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	22389
Gúr Nándor (MSZP)	22390
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	22391
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	22393
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	22393
Felszólalók:	
Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22394
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22396
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22399
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22400
Teleki László (MSZP)	22403
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, előterjesztői válasza	22404
Az Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	22407
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	22407
Felszólalók:	
Révész Máriusz , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22412
Lukács Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22415
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22419
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22420
Lukács Zoltán (MSZP)	22422
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	22422

Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	22424
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	22424
Felszólalók:	
Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22431
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22434
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22439
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22440
Gúr Nándor (MSZP)	22443
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	22447
Napirend utáni felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	22451
Kepli Lajos (Jobbik).....	22453
Az ülésnap bezárása	22456

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökséget vezető minisztériumi államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZIBERE KÁROLY államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
9. ülésnapja
2016. március 17-én, csütörtökön
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 9. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Tóth Bertalan képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „Ez gáz” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez valóban gáz, legalábbis az, hogy 24 óra alatt elfogadják egy olyan jogszabályt, ami egy nemzeti piramisjátékról szól, és tegnap este kiderült, hogy egy vállalkozói körhöz tartozó cégcsoport az egyetlen olyan cég, amely alkalmas lehet arra, hogy ezt a feladatot ellássa. Bár nem lepődünk meg az egyénre szabott jogalkotáson, volt már erre példa, de az gáz, hogy ezt 24 óra alatt el tudják fogadni, viszont a gázárakat pedig több mint egy éve nem képesek csökkenteni.

Több mint egy éve mondjuk, hogy szerencsés helyzetben van a kormány az energiahordozók importárának csökkenése miatt. Szerencsés helyzetben van a kormány, mert 2010 óta nem kellett szembenéznie az energiaárak négy-öttszörös növekedésével. Nem kellett azt végignéznie, hogy 20 dollárról 100 dollár fölé emelkedik az olaj ára, és 100 dollárról 400 dollárra nő a földgáz 1000 köbméterenkénti importára.

Ezzel szemben az utóbbi években előbb lassan, majd gyorsuló ütemben csökkentek a régiós olaj- és gázárak. Az olaj ára 110 dollárról 30 dollárra, több mint 70 százalékkal esett vissza. Az orosz importgáz ára sajtóhírek szerint felére, 400 dollárról 200 dollárra csökkent. Ugyanez a folyamat játszódott le a nyugat-európai gáztőzsdéken is. Egy évvel ezelőtt még 22 euró fölött volt a gáz megawattóránkénti ára a holland tőzsdén, most 12-13 euróba kerül. Sőt, az ipari elemzők szerint belátható időn belül nem várható az energiahordozók árának emelkedése.

Ezek tehát önmagukban nagyszerű hírek. A baj az, hogy mi, fogyasztók ebből nem érzünk semmit. Ez pedig gáz. A mi számlánk annak ellenére nem csökken két éve, hogy közben az importföldgáz ára 50 százalékkal lett olcsóbb.

Sok kérdés felmerül ezzel kapcsolatban. Miért nem csökkennek az átlagemberek számlái? Hol van ilyenkor az energiahivatal? Hol van ilyenkor az ármeghatározó miniszter? Hol van ilyenkor a Fidesz

rezsibiztos? A Gazdasági bizottság ezzel foglalkozó ülésére miért nem jöttek el, amikor nyílt vitára hívtam önöket? Miért fizettet a kormány az emberekkel továbbra is közel 60 forintot a földgáz köbméteréért, amikor annak beszerzése kevesebb mint 50 forint? Miért kell a háztartásoknak milliárdokkal többet fizetniük az energiáért, amikor egyébként is alacsonyak a bérek? Hová lesznek a gáz árában fölöslegesen beszédett tízmilliárdok? A tízmilliókkal megemelt állami cégvezetők fizetésére kell? Vagy Habony Árpád és Andy Vajna médiaérdeklőségeinek támogatására? Ez is gáz.

Ezekre a kérdésekre az a hallgatólagos válasz, hogy igen, ez elfogadhatatlan, ennek véget kell vetni, az importárak csökkenése lehetővé teszi, az emberek életkörülményei pedig szükségessé teszik a lakossági árcsökkentést. Mindannyiunk érdeke, hogy az energiaárak csökkenése egészen a fogyasztóig eljusson, és ezt ne akadályozza meg a kormány.

Ha önök valóban a magyar családokat képviselnék, és nem a kivonuló multik zsebeit tömnék ki, akkor már csökkentek volna az árak. Ha önöknek valóban az lenne a fontos, hogy az emberek fűtőszámlája kisebb legyen, akkor nem akarnák elszakítani a családi házak energiahatékonyságát javító európai uniós támogatást. A családok ugyanis nemcsak azért fizetnek sokat, mert drága a gáz, hanem azért, mert az épületeik nem energiahatékonyságúak, és ott elmegy az energia. Ezért szükségesnek tartjuk az árcsökkentés mellett, hogy az energiahatékonysági programot is folytassák, illetve az európai uniós támogatást ne nyúlják le.

Az MSZP most már harmadik alkalommal nyújtott be törvényjavaslatot azzal kapcsolatban, hogy átlagfogyasztásig 20 százalékkal csökkenjen a gáz ára, 10 százalékkal a távhő és 10 százalékkal a villamos energia ára. Ez a magyar embereknek fontos, hiszen rengeteg olyan háztartás van a mai napon, közel százezer, akik kikapcsolásra kerültek ezekből az ellátásokból. Számukra is fontos lenne egy ármérséklés, hogy újra részesei legyenek ennek a szolgáltatásnak.

Kezdeményeztük egy határozati javaslatban, a mai napon fogunk róla szavazni, hogy a kormány indítson el egy komplex energiahatékonysági, szigetelési, nyílászárócsere-programot, és a mai napon szavazni fogunk arról is, hogy az általunk beterjesztett árcsökkentési törvényjavaslatról tárgyaljon az Országgyűlés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Támogassák ezeket a javaslatainkat, mert ami jár, az jár. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Aradszki András államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy lehetőséget adott nekem arra, hogy válaszoljak

az ön felvetésére. De hát amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten.

Tisztelt Képviselő Úr! Azért emlékeztetni szeretném, hogy az önök regnálása alatt, az MSZP-kormányzás idején háromszorosára emelték a földgáz árát és kétszeresére a villamos energia árát. A rezsicsökkentés következtében ma jelenleg Európában paritásos, azaz euróban számolva a villamos energia átlagárában Magyarország a negyedik, míg a földgázátlagárak tekintetében a második legalacsonyabb árakkal rendelkezik Európában. Azt is hozzá kell tennem, hogy csökkent a kintlévőségek összege is és a kintlévőségekkel érintett családok száma is az elmúlt évek alatt.

Azt is hozzá kell tenni, hogy amikor a rezsicsökkentést eldöntöttük, az MSZP hevesen ellenezte ezt a döntést (*Dr. Tóth Bertalan: Megszavastuk, ez nem így van! Megszavastuk!*) Többek között ezt mondta Kovács Tibor képviselő úr, MSZP-s képviselő úr 2013. XI. hó 26-án itt a Házban egy vita során: „Na most, akkor beszéljünk a rezsicsökkentés következményeiről, tisztelt államtitkár úr.” - ez nem én voltam. „Ön beszélt arról, hogy milyen fontos az, ha egy olyan energiarendszer van egy országban, ami fenntartható, energiatakarékos és hosszú távon működőképes. Na most, ha a rezsicsökkentés következtében az egyes szolgáltató társaságoknak annyi bevételük sincs, hogy a legcsekélyebb fejlesztéseket hajtsák végre, annak azonnali következménye sincs.” Ezt tudomásul kell venni, hogy amikor még multikézben volt az energiahálózat, az energiaszolgáltatás, akkor kivont karddal védték önök a multik gazdasági érdekeit, a multik profitját. Amikor a gáz területén az energiaszolgáltatók döntő többsége állami kézben van, akkor ez az aggodalom nincs meg, de nem is kell hogy meglegyen, mert az Első Nemzeti Közműszolgáltatótól igénybe vett szolgáltatások nonprofit jellegűek, azaz a nyereséget arra fordítják csak, hogy a rendszereket fenntartsák, osztalékot ezek a cégek nem vesznek ki.

Ezzel szemben azt is el kell mondani, ön nagyon jól tudja, képviselő úr, hogy az egyetemes szolgáltatói árak mintegy ötödét befolyásolja a gáz világpiacon.

(9.10)

A többi az úgynevezett rendszerhasználati díj, amely ahhoz szükséges, hogy a gázt igénybe tudják venni a fogyasztók, amikor megnyitják a gázcsapot, akkor tudjanak főzni, tudjanak fűteni, és tudjanak normális körülmények között élni.

Ez a 26 százalékos csökkenés, 25 százalékos igénybevétel azt jelenti, hogy közvetlen hatása a gázárakra a világpiacon nincsen. A változás alapvetően az, hogy ez így történik, hogy alacsonyabban szereshető be a gáz, az azt jelenti természetesen, hogy a korábbi rezsicsökkentéseket a kormány megalapozottan, előre kalkulálva a gázár alakulásával hozta meg, és ennek következtében kimondhatjuk, hogy a

rezsicsökkentés gázár és elektromos áram vonatkozásában nyilvánvalóan fenntartható és hosszú távon fenntartható.

Ezzel szemben, amit önök most követelnek, a fenntarthatóságot ássa alá. De ha a mai napon megvitatjuk a gáztörvény módosítását, abból az is látszik, hogy a kormány annyira előrelátóan gondolkozik, hogy az ebből eredő esetleges előnyöket úgy fogja alkalmazni, hogy hosszú távon a rezsicsökkentés sikerei fenntarthatóak legyenek. Amit önök kérnek, az nem más, mint populizmus, az nem más, mint annak a beismerése, hogy hoppá, a fejünkhöz kapunk és rájövünk, hogy 8 évig bűnös módon zsarolták a magyar embereket a gázárnövekedésekkel, bűnös módon mások zsebébe tették a hasznót. Úgy gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy ha ezt felismeri és szakmailag is végiggondolja az ön által elmondottakat, akkor rá kell jönnie, hogy a kormány a rezsicsökkentés kiteljesítése, fenntartása érdekében jól jár el.

Hiába próbálkozik, önök a rezsinövekedés kormányának politizálását követték, a Fidesz-KDNP-kormány hosszú távon a rezsicsökkentés kormányának volt, lesz és marad is. Köszönöm megtisztelő figyelmét. (*Taps a kormányparti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Földi László képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Múltunkból eredő kötelezettségeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha nem is mindennap, de minden ünnepnapon és így ünnepnapok után is találkozom azzal a kószá kritikával, elhúzott szájszélű véleménynel, hogy kár a sok beszédért, felesleges a számtalan emlékezés, mert már mindent tudunk nemzeti történelmünk olyan sorfordító eseményeiről, mint az 1848-49-es forradalom és szabadságharc, az '56-os forradalom vagy éppen a nemzetiszocialista és a kommunista diktatúra által ránk szabadított evilági pokoljárás. Meggyőződésem, hogy ezekről mindig, minden időben beszélnünk kell, soha nem lehet elfelejteni.

1848-ban a magyarság egész Európában visszhangzó választ adott a Nemzeti dal felhívására. Újra a szabadságot választottuk, az egyetlen olyan életformát, amelyben önmagunk tudunk lenni, ami számunkra, magyarok számára olyan, mint a levegő. Láthatatlan, megfoghatatlan, nélkülözhetetlen létfeltétel, amelynek értékére bizony a hiánya tanít meg legalaposabban.

Ma is olyan időket élünk, amikor újra a Nemzeti dal strófázáró soraitól visszhangzik Magyarország, Európa és a demokratikus világ: „Rabok legyünk, vagy szabadok?” A nemzet ugyanis újra támadás alatt áll. Egész Európa támadás alatt áll. Több millió idegen bármikor meghozhatja azt a döntést, hogy megindítja felénk belátható történelmünk legnagyobb invázióját. Magyarország újra végvár lett, és

bizony újra szabadságharcot vívunk. Úgy gondolom, mi megvédünk mindent, amiért jó itt élni: európai kultúránk, nemzeti értékeink, keresztény gyökereink, kiérdemelt szabadságunk, megharcolt függetlenségünk.

Tisztelt Ház! A '48-as hagyományok mellett nem hagyhatjuk feledésbe merülni azt a pusztító embertelenséget sem, amit a kommunizmus zúdított a magyarságra. A kormány a 2015. esztendőre meghirdette a Gulag-emlékévet. Ennek folytatásaként most március 19-én Ceglédre érkezik a lágerjárat, a Magyarországi Németek Pécs-Baranyai Nemzetiségi Körének utazó vagonkiállítása, amely az ártatlanul elhurcoltak emlékének adózik.

Természetesen nemcsak az emlékév kapcsán, hanem az elkövetkezendő esztendőkből is minden év november 25-én, a Szovjetunióba hurcolt magyar politikai rabok és kényszermunkások emléknapján is gondot fordítunk arra, hogy ezek a történelmi események a mai fiatalok számára is felbukkanjanak a felejtés homályából. Jó úton járunk, azt gondolom, s ezt bizonyítja az is, hogy körvonalazódik egy terv Ceglédre, ahol az egyik legnagyobb forgalmat lebonyolító gyűjtőtábor üzemeltették, hogy egy Gulag-múzeum legyen a volt huszár- vagy a későbbi szovjet laktanya területén.

A volt ceglédi huszárlaktanya a második világháború végén hadifogolytáboroként működött. Igen, sajnos még mindig méltatlanul kevesen ismerik azt a döbbenetes történelmi tényt, hogy ez volt a Kárpát-medence legnagyobb szovjet gyűjtőlágere. Összesen mintegy 200 ezer embert hurcoltak ide. Közülük legalább ötezren meghaltak, egyesek szerint tízezren is. Meghaltak az éhségtől, meghaltak a betegségek-től, a kegyetlen bánásmódtól. Ártatlan magyar emberek voltak ők. Sokukat elvitték málenkij robotra a Gulagra, nagyon sokan nem jöttek vissza közülük.

Bízunk a kormány támogatásában, hogy 2017-től már méltó módon, múzeumban tudjuk megőrizni az emléküket azok között a falak között, amelyeknek a tégláiba belevésték a nevüket haláluk előtt. Több mint 4 ezer ilyen téglá van. Ezek a téglák testamentumok. Az ünnepnap, az emléknap, a kiállítás és a múzeum pedig a tettekre váltása annak az örökségnek, amit az életüket és halálukat a mi szabadságunk oltárán feláldozó hősök és vértanúk hagytak ránk. Köszönöm szíves figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Földi képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

(9.20)

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy mindig, de forradalom és szabadságharcok évfordulóit után pedig különösen fontos

visszaemlékeznünk azokra az emberekre, akik a magyar szabadságért áldozták az életüket vagy életüknek egy jelentős részét, vagy pedig áldozataivá váltak valamilyen olyan rendszernek, elnyomó hatalomnak, amelyik megszállta Magyarországot és diktatúrát épített ki Magyarországon. Azok az emberek, akiket a Gulagra hurcoltak, semmit nem követtek el, lehet, hogy csak annyi volt a „bűnük”, hogy németes hangzású volt a nevük, lehet, hogy annyi volt a „bűnük”, hogy össze kellett gyűjteni a szovjeteknek egy településről bizonyos számú kényszermunkást, és ők még abba a részbe estek, amikor ezt a számot teljesíteni kellett, lehet, hogy csak annyi volt a „bűnük”, hogy a szomszédjuknak tetszett a telkük, tetszett a házuk, vagy kellett az a háziállat, amit ott tartottak, és annak jó kapcsolatai voltak a kommunista párt felé, és úgy gondolta, hogy úgy szerzi meg ezt a jószágot, hogy feljeleníti a szomszédját és ezáltal megszerzi az ingóságait.

Bizony, így kerültek emberek, nem kevesen Magyarországról a Gulagra, a gupvira, málenkij robotra, szovjet kényszermunkára. Nyolcszázezer honfitársunkat vitték el, a mai Budapest lakosságának a fele az a nagyságrend, akiket elvitték a második világháború végén egy sima, egyszerű, egyoldalas sztálini utasítás nyomán, amivel pótolni kellett azt a munkacserét, ami kiesett a Szovjetunióban a világháború pusztításai okán. Kényszermunkára vitték őket, modern kori rabszolgamunkára vitték őket, szörnyű sanyarú körülmények között tartották ott az embereket, folyamatos és nagyon kegyetlen munkavégzés mellett. Abból a 800 ezer honfitársunkból, akiket a szovjetek elhurcoltak, 200 ezer sohasem tért haza Magyarországra, és erről még ma is akár az oktatásban, akár a felnőtt területén nagyon kevesen tudnak és nagyon kevés ismerettel rendelkeznek. Ezért hirdette meg a Gulag-emlékévet vagy -emlékéveket, a Szovjetunióba hurcolt rabok és kényszermunkások emlékévét a magyar kormány, és ezért fogadta el még évekkel ezelőtt a Magyar Országgyűlés azt a határozati javaslatot, amely november 25-ét a Szovjetunióba hurcolt rabok és kényszermunkások emléknapjává nyilvánította.

A megemlékezéssorozat számtalan eseményt tartalmazott. Engedjék meg, hogy ezek közül párat megemlítsek, amelyeket a magyar kormány és az emlékbizottság támogatásával sikerült megvalósítani. A Gulághutatók Nemzetközi Társasága 2015. február 25-én itt az Országházban a felsőházi üléssternben tartott „Trauma és tabu” címmel konferenciát a málenkij robotról, „Rabszolgasorsra ítélve” címmel nyílt kiállítás az Andrássy úton a Terror Háza Múzeum előtt, amely október végéig látható, amely magyarul és angolul is bemutatja azokat a szörnyűségeket, amiket a honfitársainkkal elkövettek. Az emlékbizottság támogatott egy emlékművet, méghozzá Ottawában. Sajnos lehet, hogy előfordul az a furcsaság, hogy Kanadában, Ottawában előbb lesz a kommunizmus áldozatainak emlékműve, mint Magyarországon, márpedig Kanadából keveseket vittek el, ugyanakkor mégis minden negyedik kana-

dai felmenői között van olyan, akiknek a kommunizmus miatt kellett eljőnni az eredeti lakóhelyéről. A mai Kanada lakosságának negyede a kommunizmus miatt menekült el és él ma Kanadában. Ezért tartották fontosnak, hogy létrehozzanak egy emlékművet, amelyik a kommunizmus áldozatai előtt hajt fejet.

Augusztus 23-án, az európai totalitárius diktatúrák áldozatainak emléknapján hagyományteremtő céllal emlékmenetet szerveztünk, amely a holokauszt áldozatainak emlékművétől a kommunizmus áldozatainak múzeumáig, a Terror Háza Múzeumig záródott. A Szovjetunióba hurcolt Rabok és Kényszermunkások Szövetségének szervezésében november 21-én tartottak emlékmenetet, amelyen miniszterelnök úr is felszólalt. A Magyar Tudományos Akadémián volt november 25-én, az emléknapon „Gulág-pupvi, a szovjet fogság Európában” címmel a Nemzeti Emlékezet Bizottsága szervezésében konferencia. A képviselő úr által említett lágerjárat február 24-én indult el, és Magyarország nagyobb városainak pályaudvarain áll meg. Ebbe a vagonba mindenki szabadon bemehet és megnézheti a kiállítást. Ahova a lágerjárat nem jut el, oda terveink szerint a „Barakkba zárva, életre ítélve” című kiállítás jut el, amelyik egy egykori barakkban berendezve, különleges módon megjelenítve az egykori rabság szörnyű képeit és a túlélők diadalmas, ma is élő képeit mutatja be, hiszen sokan vannak, akik legyőzték a Szovjetuniót és ma is élnek a családjuk körében. „Kárpát-medencei tragédiáink '44-53” címmel a Veritas Történetkutató Intézet szervezett konferenciát szintén az emlékbizottság támogatásával.

Filmestek indultak, Gulag-filmestek Sára Sándor filmjeiből és más filmekből Budapesten és vidéken, s bízunk benne, hogy a szovjet megszállás áldozatainak Budapesten és Cegléden is méltó emléket tudunk állítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai Benedek képviselő úr, a Lehet Más a Politika képviselője: „Kinek az érdekét szolgálja a Fidesz földprivatizációja, és miért hagyták ki az egész ügyből az emberek véleményét?” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem nagyon van más lehetőségem lassan, mint az, hogy időről időre itt a parlamentben szóvá teszem azt, hogy még ma is nap mint nap zajlik az állami földek elherdálása, kijátszása. Egyre kisebb társadalmi figyelemmel zajlik ezt a törvényesített lopás, amivel gyakorlatilag megteheti azt a magyar állam, amit az előző kormányok soha nem tettek meg: az állam tulajdonában lévő földeknek a kijátszását.

Államtitkár úr figyelmét egy dologra szeretném felhívni. Itt a Parlament falai között sokszor hangzik el az, hogy ha valami szabálytalanságot észlelünk,

tegyünk feljelentést, tegyünk bejelentést, hiszen ez a jogszerű megoldása ezeknek a dolgoknak. Az érdekesség, amire szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét, az az árképzés, ahogy megállapították az árverésre bocsátott földek árát. Ez miért érdekes? Erre írásbeli kérdésben rá is kérdeztem a miniszter úrnál, de nem nagyon sikerült egy következetes választ kapnom, hogy ki és hogy találta ki ezeket az árakat, de hadd hívjam fel olyan visszasságokra a figyelmet, amiket most is tapasztalunk.

Az első körben került sor arra, hogy Tiszaszentimrén Fazekas Sándor unokaöccsei, a Bekecs testvérek tudtak vásárolni földeket, egyikük alig 10 millió forintért 50 hektárt vett meg, tehát kevesebb mint 200 ezer forintért vette meg hektáronként a földeket. A második körben Törökszentmiklósnál, tehát alig pár tíz kilométerrel arrébb viszont van egy olyan gazdaság, amely nagyon közel áll a kormányhoz, egy horvát úr érdekeltségében áll, sokan azt mondják, hogy a miniszterelnök úr érdekeltségében is áll. A törökszentmiklósi volt állami gazdaság a piszkos 12 egyike, amit 2001-ben elég gyanús körülmények között privatizált az első Orbán-kabinet. Ott elfogadhatatlanul alacsony áron, megközelítőleg alig több mint 500 forintért aranykoronánként bérel az államtól hosszú időre földet ez a volt állami gazdaság. Mit ad Isten, ott ugyanazok a szakértők, akik Bekecs Mátyás földjénél úgy gondolták, hogy 200 ezer forintot sem ér hektáronként egy föld, itt azt állapították meg, hogy 1,8 millió forintot ér ugyanaz a föld. Ez mégis hogy lehet? Csak úgy lehet, hogyha az egyiket nem akarjuk eladni, ha az egyiket helyzetbe akarjuk hozni. Szeretnénk, hogy az egyik a kedvező feltételeit megtartva, miután valószínűleg szerzési maximuma csúcán van, nem kell hogy elkeljen. A törökszentmiklósi gazdáknak jó, ha hektáronként 1,8 millió, a tiszaszentimreieknek viszont mehet 200 ezerért, mert ott van érdekeltse a miniszter úrnak.

Ezt a visszasságot megpróbáltam szóvá tenni, és feljelentést tettem hivatali visszaélés ügyében. Az érdekesség az, hogy a rendőrség elutasította a feljelentésem, ugyanis azt mondta, hogy az NFA nem hivatal, így aztán hivatali visszaélés sem valósulhat meg. Kérem, így ne adjanak nekünk tanácsokat, hogy mit tegyünk az ilyen ügyekben, ameddig a rendőrség és az ügyészség így áll ezekhez a kérdésekhez. Ez a közvagyon kijátszása, ez az, amiről beszélünk. Ha nem akarnak eladni valamit, akkor 1,8 millió hektáronként, ha meg valamit oda akarnak adni egy rokonnak vagy ismerősnek, akkor kevesebb mint 200 ezer forint hektáronként.

Ezen visszasságok mellett mindennapi szinten kell foglalkoznunk azzal, hogy milyen célokra és hova kerülnek ezek a földek. Most, amikor szerencsére elkezdődött már az aláírásgyűjtés és csak március 15-én több száz aláírás jött össze egyetlen pultnál is, végre van esélye annak, hogy a társadalom véleményét nyilváníthat arról, hogy szeretné-e, ha az állam a közösség tulajdonában lévő földeket eladná.

Tisztelettel érdeklődöm államtitkár úrtól, hogy vélekednek erről. Szabad-e folytatni addig az árveré-

seket, ameddig a népszavazás nem valósul meg? Nem tudom, hogy államtitkár úr korából adódóan emlékszik-e arra az időre, én még emlékszem, amikor a Fidesznek fontos volt valamilyen demokratikus érték, amikor még fontos volt a társadalom, amiről beszélt, és még emlékszem arra, amikor azt mondta, hogy a demokratikus intézményrendszerben a társadalom véleménynyilvánításának elsődlegessége van. Kíváncsi vagyok, hogy meg tudnak-e állni, le tudják-e állítani, meg tudják-e várni azt, hogy a népszavazás kiírása után valamikor 2016 őszén a magyar társadalom véleményt nyilvánítson arról a folyamatról, amit önök elkezdtek.

Egyáltalán aziránt érdeklődnék, hogy van-e bármi esély, hogy újragondolják, és most a márciusi kör után ne folytassák azt a folyamatot, ami nyilvánvalóan visszaélésekkel és a nagybirtokszerkezet erősítésével járt Magyarországon. Az a folyamat, amit elkezdtek, nyilvánvalóan nagyon-nagyon káros, hosszú távon káros hatással lesz a magyar vidékre, a magyar agráriumra, és ennek a jelei egyértelműen mutatkoznak a birtokszerkezet alakulásából, a nagybirtokszerkezet növekedéséből.

Kérdezem tisztelettel, megvan-e az esélye annak, hogy a népszavazást megvárjuk, a további árveréseket leállítsuk, és újragondolja a kormány ezt az elhibázott koncepciót. Köszönöm szépen, elnök úr.

(9.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Bitay Márton államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Sokan irigyelnek, hogy képviselő úrral kell vitatkozzonom a parlamentben. Egyesek úgy gondolják, hogy nagyon egyszerű a dolgom, mások úgy gondolják, hogy nagyon nehéz a dolgom, mert ön nagy küzdő, és mindig elmondja ezeket a szövegeket. Viszont mindig akkor adukat ad! Nem akarom önt megbántani, de hát most valóban ön hogy is fogalmazott: hivatali visszaélés miatt tett feljelentést egy olyan ingatlanértékesítésnél, ami egy nyilvános árverésen történik? Hát, egy nyilvános árverésen majd azon az áron fog elkelní, ami ott az árverésen kialakul. *(Sal-lai R. Benedek: A kikiáltási árról beszéltem.)*

A kikiáltási ár is nagyon fontos szempont, abban bizonyosan önnek igaza van. Bár nem tisztem a rendőrséget védeni, de ne bántssuk meg őket. Egy árverésnél a kikiáltási ár miatt hivatali visszaélést kiáltani, az így még egy kicsit bonyolult. Talán várjuk meg inkább azt, hogy mi lesz annak az árverésnek majd a vége, és amikor látjuk, hogy mennyi az értéke annak a földterületnek, akkor utána el lehet azon gondolkodni. Nem mondom, hogy ne gondolkozzunk el, nézzük meg, hogy jó volt az árképzés, nem volt jó az árképzés. Hozzáteszem, hogy egyelőre engem a gazdák inkább mindig azzal találják meg, hogy elké-

pesztően drága a föld, hogy a magánföldet sokkal olcsóbban meg tudja venni. Mi az oka annak, hogy az állam ilyen magas árakat kínál?

A másik, szintén nem megbántva önt, de magas labdákat dobál föl, pedig ön azért ért ehhez a dologhoz: most összehasonlítja egy legelő kikiáltási árát, aminek az aranykorona-értéke 1-2-3, jobb esetben van olyan 20-30 hektár, amin akár egy egész szarvasmarha is tud legelni, mert olyan szikes, aszott legelő, egy 30 aranykoronás szántófölddel? Hát, ne haragudjon, de tényleg más, sokszoros lesz a különbség már a kikiáltási áránál is. De itt is megvan az a szerencsénk, hogy végül is nem mi, nem az állam dönti el, hanem van egy árverseny, és annak végén kialakul. Volt olyan terület, ahol egyébként a kikiáltási ár több mint tízszeresére ment föl a végleges vételár, és volt olyan terület is, ami a kikiáltási áron sem kelt el. Azért ez egy elég változékony dolog.

Ami egyébként a programot illeti, illetőleg a népszavazást, amit kérdezett: természetesen minden el lehet gondolkodni, ha majd esetleg eljutunk abba a pozícióba, hogy lesz egyáltalán népszavazás. De most itt erről szó sincs. Van egy kezdeményezés, jellemzően egyébként ez egy politikai vita, nem a gazdák kérték, nem a földművesek tiltakoznak az ellen, hogy földet vehessenek, a politikának van egy ellenzéki része, amelyik semmi áron sem szeretné, hogy a magyar családi gazdaságok tudjanak földet vásárolni. Ezt tiszteletben tartjuk, csak nem értünk vele egyet. De most azt a programot leállítani, amiről egyáltalán még népszavazás kiírására sem került sor, hanem önök elkezdnek aláírást gyűjteni, aztán meglátjuk, hogy ennek milyen sikere lesz, azt gondolom, ez egy idő előtti lépés lenne.

A program sikerességét illetően azt tudom önnök mondani, hogy 2015-ben 130 ezer hektárt értékesítettünk 12 ezer birtoktestben, és 8 ezer vásárló vásárolt ezeken a területeken. Említette a nagybirtokot, ez is megint egy kicsit mantrázásnak tűnik nekem, aminek különösebb alapja nincs. Szeretném önt megnyugtatni, hogy a vevők 91 százaléka 50 hektár alatt vásárolt. Azt gondolom, ez azért egy nagyon jó arány. És ha megnézzem, hogy 150 hektár fölötti birtoktestből összesen 10 ezer hektárryi kelt el a 130 ezer hektárból, akkor akár darabszámra, akár méretre nézve semmiképpen sem, hogy is fogalmazzak finoman, nem megalapozott az az állítás, amit ön itt megosztott velünk.

Hogy kinek kedvez ez a földprogram? A magyar földműveseknek, az agrárközéposztálynak. Őket szeretnénk megerősíteni. Azért van hitel hozzá, hogy tudjanak vásárolni, legfeljebb 300 hektárig, amit egyébként a törvény ír elő. És hogy ne legyen vita az árverésekkel vagy az értékesítéssel kapcsolatosan, ezért nyilvános árverésen értékesítünk, és a törvényi feltételek mellett nem egy pályázati eljárásban. 2016-ban is folytatjuk a programot. Eddig a tíz árverési napon 30 ezer hektár kelt el, 826 vásárlóval.

És hogy kinek jó ez a program? Én még annyit ehhez hozzátennék, hogy ami biztosan nem jó, például az a felvetés, amit ön és az LMP megfogalma-

zott, hogy esetleg valamilyen földadót kellene bevezetni Magyarországon. Na, az biztosan nem segít a földműveseknek, sem a magyar agrárgazdaságnak. Szerintem az, ha egy nyilvános árverésen földet tudnak vásárolni, az csak segíteni fog a magyar agrártermelésnek. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bitay államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgyszintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Évtizedes adósságaink az állatvédelem területén” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Le kell szögeznünk, hogy tényleg és valóban több évtizedes elmaradásunk van az állatvédelem területén. Sajnos, ha Nyugat-Európa felé tekintünk, akkor levonhatjuk a konzekvenciát, hogy talán még több is. Viszont örömmel tapasztaltam az elmúlt néhány hétben, hogy mióta januárban újtára indítottam az állatvédelmi kerekasztalt, onnantól kezdve minden pártnak hirtelen fontos lett az állatvédelem. Bár meg kell itt jegyeznem, hogy sajnos azt nem tartom elég hitelesnek az önök részéről, hiszen önök a harmadik ciklusukat töltik, a Szocialista Párt három cikluson át kormányzott, és önök tehetek volna ezért, meghozhatták volna a megfelelő törvényeket. Mégsem történt ebben az ügyben semmi. Úgyhogy úgy gondolom, nem hiteles az önök kiállása e mellett az ügy mellett.

De nem is ezt tartom igazán fontosnak, hanem azt, hogy valami előrelépés történjen. Ugyanis tartathatlan állapotok uralkodnak. Itt most szeretném felhívni például azokra az állatkínzásos esetekre a figyelmet, amelyekre csak az elmúlt időszakban derült fény; ugye, Deteken, Kazincbarcikán, Sajószentpéteren és most legutoljára Kecskeméten is, ahol civil állatvédő szervezetek megszervezték a tüntetést. Egyébként Sajószentpéteren is meg fogjuk tartani 23-án a tüntetésünket, mert úgy gondoljuk, hogy a kiállítás mindenképpen fontos.

De mik is ezek az esetek, hogyan néznek ki? Mert sajnos nagyon szerteágazó ezek története. Itt mindenképpen meg kell említeni az illegális kutyaviadalokat, amelyek tapasztalataim szerint a települések, városok szegregátumaiban történnek. Sajnos, nekem is, az állatvédőknek is az tapasztalatunk, hogy amikor ez bejelentésre kerül a rendőrség felé, nem igazán történnek megfelelő lépések az ügyben, nem igazán kívánnak vele foglalkozni. Itt talán a Belügyminisztériumnak van ebben a legnagyobb felelőssége, hogy a rendőrség fejében elültessék azt, hogy ezek igenis fontos ügyek, és hatalmas társadalmi felháborodást keltenek.

Nagyon fontos az is megemlíteni, ami az elmúlt napokban történt, és született egy felmentő ítélet gyakorlatilag. Egy vadász egy turistacsoport mellől kilötte a kutyát úgy, hogy ráadásul a turistacsoportot

utána fegyverrel fenyegette. Hát, tisztelt képviselőtársaim, egy jól működő országban ezért minimum évekre bezárták volna a vadászt. Ugyanis itt több jogi tétel is felróható lenne ellene. Egyszerűen elfogadhatatlan!

Egyébként képviselőtársaimmal valószínűleg - nem valószínűleg, biztos - kezdeményezni fogjuk a vadászati törvény szigorítását is. Mert például az ilyen esetekben, amiről az előbb beszéltem, minimum az, hogy örökre elvegyék attól az embertől a fegyvertartási engedélyt, mert veszélyes mindenkire, veszélyes a társadalomra. Sajnos le kell itt szögezni, hogy a vadásztársadalom is úgy néz ki ma, hogy 20 százalék tényleges vadász, 80 százalék pedig azért vadász, mert van rá pénze.

Szeretnék egy pár gondolatot elmondani a gyepmesteri telepekről is. Nagyon jól tudjuk, hogy milyen állapotok uralkodnak. A civil társadalomnak az lenne az elvárása, hogy mindenképpen tegyünk meg a megfelelő lépéseket ahhoz, hogy ezt a rendszert szép lassan építsük le, és ezeket a gyepmesteri telepeket adjuk át civil állatvédő szervezeteknek. Úgy gondolom, ez lenne az emberséges és talán a legjobb megoldás ebben a helyzetben.

Mindenképpen meg kell említenem az ebtenyésztési törvényt is, ami jelenleg itt van a tisztelt Ház előtt. Úgy gondolom, ez is a tenyésztők ellen van. Már elmondtam államtitkár úrnak azt is, hogy nem ez lenne az elsődleges feladat. Az elsődleges feladat az lenne, hogy törvényileg tegyünk különbséget a tenyésztő és a szaporító között, mert jelenleg, ha megnézi valaki az ilyen hirdetés oldalakat, tele van olyan kutyákkal, amiknek szerintem semmi köziük a tenyésztéshez, hanem gyakorlatilag szaporítók kezei közül kerülnek ki.

A másik nagyon fontos dolog, és szeretném még itt megemlíteni, hogy egy felelős kormányzat nem elsősorban azon gondolkozna, hogy az ebtenyésztési törvényt módosítsuk ide-oda, hanem arra kellene egy kampányt elindítani, hogy aki állatot szeretne magához venni, az fogadjon örökbe inkább a menhelyről kutyát, macskát.

(9.40)

Ugyanis jelenleg is áll az a tendencia Magyarországon, hogy mi látjuk el Nyugat-Európát kutyákkal, mert nincs megfelelő szabályozás, nincs megfelelő olyan rendszer, ami megakadályozná a nem kívánt szaporulatot.

Végezetül még annyit szeretnék elmondani, hogy mindenképpen szükség van egy országos ivartalanítási akcióra, mert addig a civil állatvédők szélmalomharcot vívnak ebben az ügyben, addig nem fognak változások történni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Egyed képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Nagy István államtitkár úr fog válaszolni.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Kedves Képviselőtársaim! Hadd mondjam el legelőször azt, hogy az állatvédelem nem pártpolitikai kérdés, hanem emberség kérdése.

Először is tisztelettel köszönöm, hogy felszólalásában ismételten felhívta a figyelmet az állatvédelem fontosságára. Biztosíthatom róla képviselő urat, hogy a hazánkban élő állatok jólétének biztosítására kiemelt figyelmet fordítunk, így a Földművelésügyi Minisztérium és a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal a továbbiakban is folytatja erre irányuló munkáját, szorosan együttműködve a különféle állami és önkormányzati szervekkel, valamint civil állatvédő szervezetekkel.

Az állatok védelme érdekében végzett munkánk többek között az elmúlt évek jogalkotási lépéseiben is megmutatkozott. Az utóbbi évek egyik legfontosabb, a területen bekövetkezett jogszabályi változása volt, hogy 2013. január 1-jétől minden négy hónaposnál idősebb kutyát mikroszippel kellett ellátni, továbbá adataikat országos adatbázisban kell nyilvántartani. Ezen intézkedéseknek köszönhetően az adatbázis adatai szerint eddig mintegy 2,5 millió állat vált azonosíthatóvá a kötelező egyedi jelölés bevezetésének köszönhetően.

A kutyák jólétét szolgálja a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló kormányrendelet is; 2016. január 1-jén lépett hatályba ennek a módosítása, melynek értelmében tilos az ebet tartósan kikötve tartani. Az ebek kikötésére vonatkozó szabályozás változásáról több fórumon is tájékoztattuk a lakosságot az elmúlt időszakban. 2014 márciusában a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal országos láncbegyűjtő akcióval egybekötve hívta fel a figyelmet a jogszabályi változásokra a „Szabad a gazdi” program keretében, míg a 2015 szeptemberében megtartott országos mezőgazdasági és élelmiszeripari kiállítás és vásár során a Földművelésügyi Minisztérium informálta a látogatókat az állattartók kötelezettségeiről szóló kiadványban. A témával kapcsolatos félreértések tisztázása érdekében pedig a Nébih 2016. január 8-án közleményt is megjelentetett.

A kóbor eb- és macskapopulációk kezelhető szinten tartásának és a nem kívánt szaporulatok megelőzésének egyetlen megbízható és humánus eszköze az állatok ivartalanítása. Ezt felismerve a Nébih 2013. október 4-én olyan megállapodást kötött a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karával, amelynek keretében az egyetem ezer gazdátlan, engedélyezett állatmenhelyen élő eb ivartalanítását végezte el állatorvostan-hallgatók bevonásával. A program célja az volt, hogy növekedjen az állatok örökbeadási esélye, illetve a felelős állattartásra ösztönzés, az ivartalanítási program pedig sikeresen záruljon le.

Az állatvédelmi aggályok mellett a kóbor állatok magas száma és az emberre veszélyes betegségek, mint például a veszettség, fokozott közegészségügyi kockázatot is jelent, ezért is dolgozunk a települések belterületén a kóbor állatok befogásával, tulajdonjo-

gának átruházásával és elhelyezésével kapcsolatos feladatok ellátásának részletes szabályairól szóló kormányrendelet megalkotásán.

Tekintettel arra, hogy a hazánkban tartott állatok többsége gazdasági haszonállat, a kedvenként tartott állatok mellett az ő jólétükre is fokozott figyelmet kell fordítani. Ezt a célt szolgálja, hogy 2013-tól Magyarországon, az uniós szabályozást megelőzve, előremutató módon a nagy létszámú állattartó telepeken állattartó felelőst kell alkalmazni.

Az állatok felé irányuló megfelelő bánásmód kialakításához véleményünk szerint a társadalom egészének szemléletformálására van szükség. Ezen cél eléréséhez a leghatékonyabb eszközöknek az állatok tiszteletére, védelmére és a velük szemben tanúsítandó helyes magatartásra nevelés korai megkezdését véljük. Ezek közé tartozik a „Szabad a gazdi” program, és azon belül a vakvezető kutyák kiképzését elősegítő Látótárs-projekt is.

Az állatok tiszteletére és megbecsülésére történő nevelés egy hosszú folyamat, aminek még csak az elején tartunk. Így annak ellenére, hogy az állatkínzás már 2004 óta bűncselekmény, időről időre sajnálattal értesülünk az állatok bántalmazásával, állatkínzással kapcsolatos esetekről. A tapasztalatok azonban azt mutatják, hogy a jelenlegi büntetési tételek sok esetben nem bírnak kellő visszatartó erővel. Erre való tekintettel egyeztetések folynak a büntető törvénykönyvről szóló törvény módosításának lehetőségéről.

A fenti példakkal is jelezni szeretnénk, hogy a minisztérium mindent megtesz az állatok védelme érdekében. Célunk az állattartók felelősségtudatának növelése, a felelős állattartásra való nevelés. Ebben a munkában mindenki számíthat a minisztérium partnerségére. Elnök Úr! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoppál Péter államtitkár úr, a Fidesz képviselője: „Reformáció 500 - A megújulás lendülete” címmel. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Manapság az internet világában gyakran szembejönnek velünk olyan figyelmet keltő bulvárcikkek, amelyek olyan időpillanatokat, korszakváltó történéseket vesznek számba, amelyek a hangzatos címek szerint megváltoztatták a világot.

Ha komolyan végiggondoljuk az európai művelődés történetének mögöttünk hagyott évezredét ezzel a divatosá vált szemlélettel, hogy milyen események járultak hozzá valóban az európai civilizáció megváltozásához, a legerőteljesebb csomópontok között a reneszánsz humanizmus időszaka biztosan dobogós helyen szerepel. E korszak közepén pedig ott találjuk a reformáció kezdetének dátumát, 1517. október 31-ét. A közismert történelmi pillanatban egy német Ágoston-rendi szerzetes, egyetemi tanár,

Luther Márton kiszögezte a wittenbergi vártemplom kapujára a középkori keresztény egyház legsürgetőbb megreformálásának 95 tételpontját. Vele egy időben Ulrich Zwingli, majd Kálvin János Svájcban is útjára indította vallási megújulási mozgalmát. Az említett tudósok nyilvánvalóan nem tudták, hogy tettük a katolikus egyház szakadásához, a kereszténység újabb nagy ágának, a protestantizmusnak létrejöttéhez vezet, melynek során újtukra indulnak az evangélikus, református, baptista, unitárius és más felekezetek.

De az emberiség története szempontjából ennél is fontosabb dolgok történtek. A reformáció, túlzás nélkül mondható, valóban megváltoztatta a korabeli ismert világot. A polgárosodást ekkoriban elindító humanista filozófia az ember evilági létének értelmére, felelősségére jelentős hangsúlyt helyezett. A reformáció egyházai az anyanyelvű, nemzeti bibliafordítás, irodalom, ének, költészet és a latin helyett az anyanyelvi istentiszteleti rend megeremtői voltak, akik az egyén által megérthető, nekik tanítandó hitelvek által az egyén életfelelősségére helyezték a hangsúlyt.

Új irányt vesznek a művészeti ágak, az irodalom, a zene, a képzőművészet, de még az építészet is. Tevékenységük további következménye a tisztas haszon elvének bibliai alapú deklarálása, mely által az egyének közössége, felelőssége, adakozása tartja fenn az egyházat, nem pedig annak hűbéri vagyonelemei. Így sarjad ki ebből a gondolkodási körből a svájci bankrendszer, de Max Weber híres következtetései szerint a reformáció teremti meg a kapitalizmus alapjait is.

Mindezen folyamatokra emlékezik a világ 2017-ben, a reformáció 500. évfordulóján. De jövőre az emlékévben Európán kívül velünk fog ünnepelni Észak-Amerika, Afrika egy része és kismértékben Ausztrália és Ázsia is. S mivel a reformáció legkeletibbi európai bástyája a XVI. századi Magyarország lett, a Kárpátoktól keletre nem terjed tovább a protestantizmus, ezért nekünk, magyaroknak különös felelősségünk a fél évezredes jubileum számon tartása, megünneplése.

Nem kisebb enciklopédikus tudós, mint a pár hónapja elhunyt Nemeskürty István professzor írta le számos tanulmányában katolikus gondolkodóként: ha nem lett volna reformáció, ma már nem magyarul beszélünk. De így vallott erről Illyés Gyula, korszakos írófejedelmünk is. És valóban, a magyar nyelvű irodalom kibontakozása vagy épp a nyelvújítás, de a reformkor és nagy szabadságmozgalmaink mögött is jelentős mértékben a magyar protestáns nép és értelmiség szellemi mozgalmainak indíttatása áll. Elég, ha Boeckaire, a kurucokra, Kazinczyra, Kölcseyre, a Himnusz költőjére, Aranyra, Petőfire, Jókaira vagy később Adyra gondolunk.

(9.50)

Illó és méltó, hogy a reformáció fél évezredes jubileumára Magyarország Kormánya és a hazai protestáns történelmi egyházak létrehozták a Refor-

máció 500 Emlékbizottságot. A testület a felvezető évek tematikája mellett jelentős pályázatokat hirdet meg a Kárpát-medence emlékező közösségei számára. Színdarabok, irodalmi és képzőművészeti alkotások, filmek, vetélkedők, koncertek, levéltári, könyvtári kutatások, tudományos konferenciák, ösztöndíjak járulnak hozzá a jubileum társadalmasításához.

A 2016. február 29-én útjára indított programorozat arra figyelmeztet, a reformációnak van mondanivalója a XXI. századi Magyarország számára. „Reformáció 500 - A megújulás lendülete” - hirdeti a választott központi üzenet. A megújulás lendülete pedig nem arra helyezi a hangsúlyt, ami szétválaszt, hanem arra, mi a valódi érték, amely összeköt. Azt üzeni, van tapasztalatunk arra, miként újulhat meg az egyes ember, a közösség, a nemzet. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoppál Péter államtitkár úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, méltó megemlékezés és méltó gondolat-sor volt a reformáció 500 éves évfordulójához az, amit a képviselő úr elmondott és amit képvisel akár államtitkári munkájában, akár abban a munkában, amivel hozzájárul a Reformáció Emlékbizottság működéséhez. Úgy gondoljuk, hogy a reformáció egy olyasfajta folyamatot indított el, amely az egész magyar nemzeti teljesítménynek egy része, a reformáció a magyar örökségnek a része és Magyarország jövőjének a része. Ez messze túlmutat az egyház szorosan vett határain, körvonalain. Ez az egész magyarság számára, egész Európa számára fontos, és mondhatom ezt, azt hiszem, katolikus emberként is, hiszen ma már szerencsére a vallásosság, a reformátusságunk, a katolikusságunk az, ami összeköt minket, és nem az, ami szétválaszt.

A XVI. századi események döntőek voltak egész Európa jövőjére nézve. A képviselő úr már részletesen elmondta, hogy milyen gazdasági, társadalmi változások indultak be, ezért volt fontos a magyar kormány számára is, hogy Reformáció Emlékbizottságot hívjon életre nemcsak az emlékbizottság évére, '17-re, hanem a tavalyi évben elkezdte a működését, és az idei évben is már számtalan, közel 200 programot és pályázatot hirdetett meg, amelyekről majd a későbbiekben beszélünk.

Ebben a bizottsági munkában nemcsak politikusok vesznek részt természetesen, hanem egyházi vezetők és szakemberek is. Az a saját credója, ha fogalmazhatok így, az emlékbizottságnak, hogy ne csupán nosztalgiazásról szóljon az emlékév, ne visszaemlékezésről, hanem lássuk meg és őrizzük meg azokat az értékeket, amelyek továbbadhatók, amelyek a mai Magyarországnak, a mai Európának, a mai református egyháznak, a mai kereszténységnek, kereszténységnek is a gazdagítását szolgálhatják.

Különösen fontos a visszatérés és a visszatekintés az akkori indulásra azért, mert ha itt, Európában megnézzük az elmúlt 1500-2000 év történelmét, akkor valahogy mindig azt látjuk, hogy amikor valaki valami újat akart indítani, amikor reformációt indított be, akkor az új keresése mindig azzal volt egy, hogy megkeresték a gyökereket, hogy honnan indultunk eredetileg, újraformáljuk, reformáljuk, nézzük meg az eredeti kereszténység akkori hagyományait, nézzük meg az eredeti értékeket, amelyek mentén elindultunk, és ha valami modernizációt kezdtek, ha olyan modernizációt kezdtek - pontosabban - el az elmúlt évszázadokban, évezredekben Európában, ami hosszú távon fennmaradt, az mindig olyan megújítás volt, amely a gyökerekhez való visszatérést tűzte ki a zászlajára. Szerintem fontos ezt tudnunk akkor, amikor sokszor már csak rövid távon gondolkozó vezetési elméletekkel találkozunk.

Azért is szüksége van Magyarországnak és szükség van Európának a reformáció emlékévére és az ilyesfajta programok megvalósítására, gondolatok felszínre hozatalára, hiszen egy olyan helyzetben van Európa, amely nemcsak egy gazdasági krízist jelent, hanem egy morális krízist jelent. Ebben a morális krízisben azokhoz az alapelvekhez, akár gazdaság-szervezési alapelvekhez, akár erkölcsi alapelvekhez való visszatérés, visszatekintés, amelyekre a képviselő úr is felhívta a figyelmet, legalább olyan fontos, mint a gazdaság lendületbe hozása. Ez nemcsak a protestáns egyházak belügye, hanem egész Magyarország számára oktatási kérdés, nevelési kérdés, a családok számára fontos kérdés, fontos kulturális terület, művészeti terület, gazdasági vagy munkaügyi terület is mindnyájunk számára.

Jól kiegészíti, azt hiszem, a 2016-os Szent Márton-emlékévet, amikor még egységben voltak a keresztény egyházak, a 2017-es reformáció-emlékév. Úgy gondolom, hogy minden tudatos keresztény közösség, keresztény közösség profitálhat hitbéli, meggyőződésbéli elkötelezettségre tekintet nélkül, ha ebben a két emlékévben részt vesz.

Ahogy mondtam, az előkészítő évben már 200 projektről döntött az emlékbizottság. Négy munkacsoportja alakult: a kulturális munkacsoport, a tudományos munkacsoport, a vallásközi munkacsoport és a stratégiai munkacsoport. Ez is mutatja, a vallásközi is, ennek az emlékévnek is az ökumenikus jellegét. Jelenleg is előfinanszírozott, százszázalékos támogatási intenzitású pályázatok április 1-jéig meghirdetésre kerültek, azok beadhatók. Konferenciaszervezésre 100-600 ezer forint közötti támogatást ad a kormány és az emlékbizottság. Konferenciárészvételre előadóként is 30-300 ezer forint közötti összeggel lehet támogatni, tudományos kutatásra 100-400 ezer forint közötti támogatásra pályázhatnak, illetőleg tudományos igényű könyv- és folyóiratkiadásra is 100 ezer és 1 millió 200 ezer forint közötti összegré lehet pályázni. A részleteket akár az emlékbizottság honlapján, akár az EMET honlapján megtalálhatják.

Bízunk benne, hogy így mindenki számára, minden magyar számára méltó megünneplés előkészítéséhez járulhatunk hozzá. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Bejelentem, hogy a Külügyi bizottság úgy döntött, hogy Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata- és szolgálati hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/9298. számú törvényjavaslatról kijelölt bizottságként **részletes vitát kíván folytatni**, ezért a zárószavazásra a határozati Hárszabály 102. § (6) bekezdése alapján ezen a héten, ezen az ülésen nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti otthonteremtési közösségekről** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történő összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/9660. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Öné a szó, miniszter úr.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a jelenlegi kabinet Magyarországon egyszer a családok segítésének, az adócsökkentésnek és immáron az előző év végén elindított programokkal az otthonteremtésnek a kormánya is egyben. Ezek a célok ugyanazok a célok, amelyeket a polgári kormányok mindig is követtek Magyarországon, elegendő, ha az 1998 és 2002 közötti időszakra gondolunk vissza, hiszen akkori politikánknak is a lényegét egyik oldalról az adócsökkentés, másik oldalról a családok támogatása, a családi adókedvezmény akkori bevezetése jelentette, a harmadik oldalról pedig egy jelentős otthonteremtési program is.

Őszintén sajnáljuk, hogy új otthonteremtési program meghirdetésére azért volt szükség, mert egyébként 2002 után az akkori szocialista-szabad demokrata kabinetek lépésről lépésre, de gyakorlatilag a teljes otthonteremtési támogatási rendszert Magyarországon megszüntették, és helyette a devizahitelekkel kínálták meg az embereket, melyek következményeit, azt hiszem, az elmúlt években elég világosan láthattuk. 2010 után, miután az ország is mind gazdaságilag egy nehéz helyzetben volt, a költségvetés nehéz helyzetben volt, az államadósság szintje magas volt, ezért értelemszerűen az általunk három rendkívül fontosnak tartott célból, az adócsökkentésből, a családok támogatásából és az otthonteremtési programból választanunk kellett a költségvetés által megengedett keretek között.

Azt hiszem, azt önök is láthatják ma már mindannyian világosan, hogy a magyar reformok valóban működnek, hiszen közel 10 százalékkal alacsonyabb az államadósság szintje, mint 2010-ben volt, amikor átvettük egyébként a szocialista-szabad demokrata kormánytól a kormányrudat. Azt is hozzá kell tennünk, hogy szemben az azt megelőző nyolc évvel, az elmúlt hat évben Magyarországon az államadósság lefelé ment, miközben Európában felfelé ment. A korábbi időszakban Európában lefelé ment, és egyedül Magyarországon felfelé ment.

(10.00)

Azt is hozzá kell tennünk, hogy 2010 előtt a magyar eladósodottság mértéke még az európai uniós átlag felett volt, ma pedig az európai uniós átlag alatt van. Ezeknek köszönhető, hogy a költségvetésnek ma nagyobb mozgástere van arra vonatkozóan, hogy újraindítsuk azokat az otthoneremelési kedvezményeket és programokat, amelyek egyébként 2002 előtt is jelen voltak, sőt ki is egészítsük azokat.

Az otthoneremelés keretét ma Magyarországon több olyan intézkedés jelenti, amelyeket az előző év decemberében indítottunk útjára. Amit ezek közül talán elsőként a leginkább érdemes kiemelni, az az újlakás-értékesítés áfájának a drasztikus csökkentése. Itt szintén a szocialista-szabad demokrata kabinetek voltak azok, amelyek egyébként még a duplájára emelték a lakásépítés áfáját Magyarországon. Ehhez képest most sikerült levinnünk a legalacsonyabb adókulcsra, 5 százalékra az újlakás-építés, illetve a magánérs építkezés áfáját is. Azt gondolom, ez egy rendkívül fontos lépés volt.

Ezt egészítette ki a családi otthoneremelési kedvezmények bővítése és növelése is. Ezt két lépésben hajtotta végre a kormány. Egyrészt az előző év második félévében már bevezettük azt, hogy a családi otthoneremelési kedvezmény használatkés-vásárlásra, illetve lakásfelújításra is igénybe vehető volt, és meghatároztuk ennek a rendszerét. Tavaly decemberben, áttekintve az első félév tapasztalatait, egyszerűsítettük, és meg is emeltük a használatkés-vásárlásra, illetve a lakásfelújításra vonatkozó támogatási összegeket, és ezt kiegészítettük a családi otthoneremelési kedvezménnyel, de a jelentős megemelésével, amit új lakások építésére lehet fordítani. Ez háromgyerekes családoknál akár 10 millió forint is lehet, amit kiegészítettünk egy 10 millió forintos, államilag támogatott kamatú kedvezményes kölcsönrel is.

Ugyancsak ehhez kapcsolódott az építési szabályok jelentős egyszerűsítése, és már akkor is jeleztük, hogy fontosnak tartjuk, hogy a lakás célú megtakarítások állami támogatását is jelentősen megemeljük a jelenlegi rendszerhez képest. Aki ma lakást akar vásárolni vagy építeni Magyarországon, az természetesen többféle lehetőséggel élhet. Élhet azzal, hogy egyrészt igénybe veszi a családi otthoneremelési kedvezményt, akár úgy is, hogy megelőlegezett gyerek-

vállalás mellett. Élhet azzal a lehetőséggel, hogy hitelt vesz fel, de élhet azzal is, hogy lakás célú megtakarításokat indít útjára, vagy ezeket kombinálja egymással.

A lakás célú megtakarítások állami támogatása nem újdonság Magyarországon, ezt egyébként szintén az első polgári kormány vezette be, ez a lakás-takarékpénztárakon keresztül valósult meg. Szeretném hangsúlyozni önöknek, a tisztelt Ház előtt, hogy a lakás-takarékpénztárakat a kormány továbbra is fontosnak tartja, és a következő években is anyagiilag, tehát állami támogatással változatlan formában támogatni fogja. A lakás-takarékpénztárakban keletkező megtakarítások ugyanis a használatkés-vásárlás, illetve a lakásfelújítás szempontjából a legfontosabb lakás célú megtakarítások. Ezeket több mint 95 százalékban az elmúlt években az emberek erre a célra használták fel.

Jelenleg a lakás-takarékpénztári rendszerben az állam 30 százalékos állami támogatást biztosít, évi maximum 72 ezer forint mellett, amivel egyébként nagyon komoly hozamot is el lehet érni, és ezeket jellemzően lakásfelújításra, használatkés-vásárlásra fel is lehet használni. Ez Magyarországon így is zajlott, de ezeknek a kifizetéseknek a 95 százalékát alapvetően lakásfelújításra, használatkés-vásárlásra használták fel.

Mi azt gondoljuk, hogy a lakás célú megtakarításokat új lakás vásárlása esetén is érdemes támogatni és ösztönözni. Erről szól a nemzeti otthoneremelési közösségek felállítása és az önök elé került törvényjavaslat. A nemzeti otthoneremelési közösségeknél ugyanis kizárólagos célként csak új lakás vásárlását engedjük meg. Tehát az ide befizetésre kerülő, az állam által megtámogatott lakás célú megtakarítások nem használhatók fel lakásfelújításra, és nem használhatók fel használatkés vásárlására, csak és kizárólag új lakás vásárlására vagy építésére.

Azt gondoljuk, hogy ez egy fontos nemzetgazdasági cél. Azért fontos nemzetgazdasági cél, mert ha megnézzük, akkor a lakásfelújítások tekintetében Magyarország, mondjuk, a környező országok statisztikáihoz képest nem elmaradva, de újlakás-építések esetében igen. Ha az utolsó teljes éves adatokat nézzük - bár 2015 még nem áll rendelkezésre -, a 2014-est idézzük fel, akkor azt látjuk, hogy 10 ezer főre jutva Magyarországon az újlakás-építések száma a lengyelországinak a negyede, a csehországinak a harmada, a szlovákiaiainak pedig körülbelül a fele. Ezért azt gondoljuk, hogy az újlakás-építéseket mindenképpen érdemes ösztönözni. Ezt a célt szolgálta a CSOK jelentős megemlése; ezt a célt szolgálta természetesen a lakásépítés áfájának a csökkentése; és ugyanezt a célt szolgálja, hogy az újlakás célú megtakarításokat az állam támogatni fogja, és erről szól a nemzeti otthoneremelési közösség rendszere.

Ugyancsak érdemes hozzátennünk, hogy a GDP szempontjából is van ennek jelentősége, meg persze a munkahelyteremtés szempontjából. Egy új lakás építése nyolcszor akkora mértékben járul hozzá a nemzeti össztermék növekedéséhez, mint egy lakás-

felújítás, és értelemszerűen munkahelyekben is többet jelent. Ezért mind a munkahelyteremtés, mind a nemzeti össztermék, a GDP növelése azt igényli tőlünk, hogy fokozottan és hatványozottan támogassuk az újlakás-építéseket, és értelemszerűen ennek megfelelően támogassuk az újlakás-célú megtakarításokat is államilag.

De hozzá szeretném tenni önöknek, hogy ezzel párhuzamosan a kormánynak fontos célja kell hogy legyen még két dolog a nemzeti otthonteremtési közösségek kapcsán. Az egyik a biztonság; a másik pedig értelemszerűen az, hogy ne egy megtakarítást támogassunk, hanem valóban az újlakás-építést támogassuk. Hadd kezdjem ez utóbbival! A lakástakarékpénztárak esetében az a gyakorlat, és ezt jól láthatjuk, hogy ott van egy futamidő. Ennek a futamidőnek a végéig ezeket a megtakarításokat nem használják fel, csak a futamidő végén. Addig az állami támogatás megy; addig ez értelemszerűen egy megtakarítási forma; bizonyos értelemben egy megtakarítást támogat az állam. Azt gondoljuk, hogy ez természetesen helyes, de újlakás-építések esetén célunk lenne, hogy az újlakás-építések is minél előbb kezdődjenek el. Ezért az állam úgy döntött, és a kormány azt javasolja önöknek, hogy egy olyan megtakarítási formát támogassunk, ahol egyébként az újlakás-építés folyamatosnak számít.

Erre jó példa az angol building society rendszere, ami persze sokféle változáson ment át a történelem különféle időszakaiban, de alapvetően abból indult ki, hogy van egy közösség, amelyik önmagát megszervezi, amelyik megtakarításokat fizet be, és ezért a futamidő időszaka alatt lakásokat is adnak át, több részletben. Ez ebben az esetben azt jelenti, hogy ha mondjuk, létrejön egy közösség egy tízéves futamidővel, amit ez a törvény szabályoz, és mondjuk, megállapodnak arról, hogy 300 lakást fognak építeni ez alatt az időszak alatt, akkor ez nem azt jelenti, hogy a futamidő végén, 10 év múlva lesz 300 lakás, hanem évente átadásra kerül 30, ami, azt gondolom, hogy nemzetgazdasági értelemben is hasznosabb, eredményesebb és mindenképpen célszerűbb is. Ezért választottuk ezt a building society formát a megtakarítások támogatására.

Hozzá szeretném tenni önöknek, hogy a másik oldalról viszont a biztonságban itt nagyon nagy jelentősége van. Szeretnénk biztonságban tudni azoknak az embereknek a megtakarítását, akik egy ilyen közösséghez csatlakoznak. Ezért az állami támogatásnak alapvetően nagyon szigorú előfeltételei vannak. Bárki alapíthat ilyen közösséget, ha a törvényben bizonyos előfeltételeknek megfelel, tehát alaptőke, magyar nemzeti banki engedély, viszont állami támogatást nem kaphat bárki. Ebben van a különbség, mert az állami támogatást csak azok kaphatják meg, akik legalább két éve úgy működnek biztonságosan, hogy ez alatt az időszak alatt legalább ezer lakást átadtak; ez alatt az időszak alatt (*Dr. Harangozó Tamás: Név szerint?*) az ezer lakás átadása mellett legalább megfeleltek annak, hogy velük szemben semmiféle hatósági eljárás nem indult el, a

fogyasztóvédelmi szabályoknak megfelelnek, felszámolási eljárás velük szemben nem indult el. Azt gondolom, hogy ezek a minimum-előfeltételei annak, hogy az állam valóban biztonságban tudhassa az általa fizetett állami támogatást is.

Azt szeretném hangsúlyozni önöknek, hogy az állami támogatást nem a cég, nem a szervező, és még csak nem is a közösség kapja, hanem az, aki a megtakarítást a maga részéről befizeti. Tehát maga a magánszemély a kedvezményezettje a megtakarításnak, viszont az ő megtakarítása csak akkor van biztonságban, hogyha egyébként ez olyan helyen történik, ami, azt gondoljuk, hogy legalább egy többéves működés feltételeinek megfelel. Ezért a törvény meglehetősen szigorú szabályokat szab az állami támogatás eléréséhez, de azt gondolom, hogy bárki, aki ma ilyen csoportot alakít, egyébként két év alatt végül is elérheti azt, hogy állami támogatáshoz juthat. Ehhez mindössze a biztonságos működés feltételeit és ezer lakás átadását kell megszerveznie.

(10.10)

Szeretném hozzátenni önöknek, hogy ez a modell értelemszerűen arról szól, hogy itt akkor tulajdonjogilag is szét kell választanunk dolgokat egymástól. Tehát van a szervező, és a szervező mellett van a közösség; hogy a közösség egyfajta vagyonközösség, az emberek közössége, és a vagyonközösségben meglévő emberek azok, akik egyébként támogatást kapnak a kormánytól a lakás-takarékpénztárakhoz hasonlóan, és a szervező ettől függetlenül működik. Mind a szervezőnek, mind a közösségnek bizonyos követelményeknek meg kell felelnie, ugye, például szavatolótőkére vonatkozó szabályok is vannak a törvényben. De ez a közösség, amelyik ebben a formában létrejön, az egyfajta kockázatközösség is. Ez azt jelenti, hogy itt nem banki megtakarítási formáról beszélünk, és mivel kockázatközösség, ezért kell egyébként szigorú előfeltételeket támasztani, hiszen ezt a kockázatközösséget nem biztosítja az OBA, az Országos Betétbiztosítási Alap.

Ez a kockázatközösség egy magában meglévő kockázatközösség, ahol azok az emberek, akik ennek a tagjai, azok bizonyos értelemben egymás felé is kötelezettséget vállalnak. Hiszen akkor lesz, mondjuk, egy 300 fős közösségből 300 lakás is, hogyha azok az emberek, akik odacsatlakoztak, azok teljesítik a befizetéseiket akkor is, hogyha valamelyikük elsőként jutott hozzá a lakáshoz, és esetleg valaki majd utolsóként fog hozzájutni lakáshoz. Ennek érdekében biztosítékokat is bevezet a törvényjavaslat, szigorú biztosítékokat arra, hogy a közösség tagjainak egymással szembeni szolidaritása érvényesíthető legyen, és mivel itt nincs betétbiztosítási garancia, ebből az is következik, hogy értelemszerűen szabadabbá teszi a törvényjavaslat a jelzálog érvényesítésének a lehetőségét azzal szemben, aki a közösség felé a befizetési kötelezettségét, tehát a megtakarítás végigvitelét nem teljesíti. Ez, azt gondolom, hogy

azokat védi, akik egyébként a szerződésben foglaltakat tisztességesen teljesítik, akik tehát folyamatosan fizetnek, és ennek megfelelően számítanak arra, hogy a megtakarítások és az állami támogatás együtt az ő számukra majd egy új otthont, egy új lakást eredményez.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása hozzá fog segíteni ahhoz, hogy Magyarországon az újlakás-építések üteme fel tudjon gyorsulni. Mivel az építőipar helyzete is ma azt kívánja, hogy erre minél hamarabb kerüljön sor, ezért kezdeményezte a kormány a törvényjavaslat kivételes sürgősséggel történő tárgyalását. Köszönöm szépen, hogy ezt az Országgyűlés jelentős többsége támogatta (*Dr. Harangozó Tamás: Szegény!*), és kérem önöket, hogy a vita után értelemszerűen majd ezt a törvényjavaslatot is támogassák. Bár nincsenek kétségeim afelől, hogy vannak itt olyan frakciók, akik a kákán is csomót keresve, akik korábban megszüntették az államilag támogatott kedvezményeket, és (*Dr. Bárándy Gergely: Az állami lopást nem szeretnénk támogatni, az a helyzet.*) akik egyébként nem támogatták még a decemberben meghozott intézkedések sürgős tárgyalását sem, azoknak a jóindulatát talán most sem sikerült kivívni, de bízom benne, hogy a parlament többsége viszont fontos célnak tartja az otthonteremtést, és fontos célnak tartja azt, hogy Magyarországon minél több új lakás épülhessen.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Rogán Antal miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Mindezekre összesen 15 perc áll rendelkezésükre. Legfeljebb 8 percben tudom megadni a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a tegnapi napon kivételes eljárás keretében megtárgyalta a T/9660. számú, a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen és 5 nem mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza, amely csupán nyelvhelyességi és jogtechnikai pontosításokat vezet át a javaslaton. (*Dr. Varga László: Pedig tök jó volt úgy, ahogy volt.*)

A kivételes eljárás értelmében a Törvényalkotási bizottság tárgyalta Z. Kárpát Dániel, jobbikos képviselő módosító javaslatait is. A kormány álláspontjával egyetértve a bizottság nem támogatta sem a jogszabályi kör szűkítését, sem külön biztosítási alap létrehozását. Utóbbit különösen annak árdragító

hatása miatt, hozzátéve, hogy a javaslat elegendő és megnyugtató garanciát tartalmaz a biztonságos működéshez.

Különösen érdekesek voltak a szocialisták kritikai megjegyzései, akik kormányzásuk idején otthonteremtés címén csak a devizahitel csapdájába kényszerítették a családokat. (*Dr. Harangozó Tamás: Ez tegnap nem jutott eszedbe?*) Érdemi indítványok helyett most is csak a bizalmatlanságot próbálták gerjeszteni. Ahogyan a bizottsági ülésen is elmondtam, egy korábbi hagyományt folytat a kormány, melyet a szocialista tervgazdaság és államosítás tört meg, reményeink szerint csak ideiglenesen. (*Dr. Bárándy Gergely: Ez nem hangzott el tegnap, azt kellene mondanod, ami elhangzott!*)

Mi továbbra is hiszünk a közösségek erejében, a családi otthonteremtésben, az építőipar fellendítésében, a nemzetgazdaság növekedésében, ezért kérem tisztelettel, támogassák a javaslatot. (*Dr. Harangozó Tamás: Van még hat perced! - Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hadházy képviselő úr. Felhívom a szocialista képviselőtársaim figyelmét, most lesz lehetőségük élőszóban (*Dr. Bárándy Gergely: Használni fogjuk!*), hangosan elmondani mindazt, amit közbekiabáltak. A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményét két felszólaló fogja ismertetni, mindösszesen hétperces időkeretben. Elsőként megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak önnek is mondjuk mint levezető elnöknek, hogy azt mertük csak szóvá tenni képviselőtársunknak, hogy olyanokról beszélt, ami tegnap még nem jutott eszébe a bizottsági ülésen, így az nem is hangzott el, ezért nem is volt házszabályszerű ez a hozzászólás, de nyilván ennél a törvéynél ez a legkevesebb probléma, elnök úr.

Szóval, Rogán miniszter úr, az, hogy egy kormány meg egy kormány részéről egy kormánytag idején, és hatévnyi kormányzás után arról papol, hogy micsoda dolog, hogy Csehországban - ha jól emlékszem - kétszer, Lengyelországban háromszor annyi lakás épül, mint Magyarországon, sőt a bizottsági ülésen elhangzott, hogy még Ukrajnában, ahol félig-meddig háborús állapotok vannak, ott is többször annyi lakás épül, mint Magyarországon, és ez az indoka annak, hogy egy kormány 24 óra alatt akar áterőszakolni, vagy fog áterőszakolni egy olyan törvényt a parlamenten, aminek semmilyen előzménye egyébként Magyarországon nem volt, sem a társadalomban, sem a jogalkotásban, azt gondoljuk, hogy ez skandalum.

Nézze, miniszter úr, itt egy bejelentésnek lett volna helye ilyen 24 órás időtartam alatt, annak, hogy Varga miniszter úr, aki a lakásügyekért felel, idején, elnézést kér Magyarországtól, hogy hat év alatt egyébként teljes csődöt mondott az önök lakás-

politikája, és beadja lemondását, és távozik a politikából. Ennek kellett volna megtörténnie 24 óra alatt, és nem ennek a törvényjavaslatnak. És ha esetleg elgondolkoznának azon, miniszter úr, hogy az elmúlt hat évben hány százmilliárd forintot költöttek önök stadionokra, ahol - talán már észrevették - fiatal családok nem tudnak gyermeket sem nemzeni, sem felnevelni, nem erre való, akkor pontosan tudnák, hogy mit kellett volna tenni az elmúlt években.

Akkor elmondom, miniszter úr, az ön expozéját, azt, amit ön itt nem mondott el direkt, vagy ferdített, vagy konkrétan elhallgatott. Először is, a törvényről azt tudtuk meg elolvasva, hogy ismét konkrétan, név szerint tudjuk, hogy mire van kiírva. A törvény feltételei, amíg ön csak azt mondja, hogy milyen szigorúak, azok annyira szigorúak, hogy ma Magyarországon egyetlen cégcsoport, egyetlen tulajdonosi körhöz tartozó cég tud megfelelni neki (*Dr. Varga László: Szívességet tenni...*), ismét, ugye, megbízható szervező néven, egyszer már csináltak ilyet, akkor is pontosan tudtuk, az a szerencsejátékról szóló törvény volt, ott Andy Vajnára írtak törvényt, itt most egy másik magántársaságra. Így hát azt is fontos leszögezni, hogy ez nem egy állami rendszer, miniszter úr. Itt magáncégeknek fognak önök állami pénzt, közpénzt adni, és egyébként a saját felelősségi körükben fognak eljárni. Szeretném mondani mindenkinek, aki majd végiggondolja, hogy ebbe beszálljon-e vagy ne állampolgárként, hogy semmilyen állami garanciát önök nem adnak nekik. Tehát egy Quaestor-botrány után a legmegnyugtatóbb, amit önök tudnak mondani a magyar embereknek, hogy az a Matolcsy György és az a Magyar Nemzeti Bank a garancia arra, hogy nem fog valaki lelépni több százmilliárd forinttal megint, és nem fogják az út szélén hagyni családok tízezreit, az az, hogy Matolcsy György és az ő Nemzeti Bankja fog figyelni erre a pénzre, akik alatt egyébként személy szerint és ezzel a hatósági jogkörrel 220 milliárd forintot loptak ki a rendszer-váltás óta legnagyobb brókerbotrányban Magyarországon az önök kormányzása alatt. Ez az egyetlen garancia, amit fel tudnak mutatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvényjavaslat így, 24 óra alatt felelőtlenség, átgondolhatatlan, és azt gondoljuk, hogy felelős országgyűlési képviselő ennek a döntésnek a meghozatalában nem vehet részt. Pontosán tudjuk, hogy a magyar emberek döntő többsége, legalábbis mi tudjuk, szerintem államtitkár úrnak vagy miniszter úrnak is lenne lehetősége elolvasni a statisztikát, nem rendelkezik megtakarítással, hónapról hónapra él, az emberek döntő többsége ebben a programban nem fog tudni részt venni.

(10.20)

Ha valódi megoldást akarnának, akkor beszéljünk arról, például arról, hogy egy fiatal családnak lakbértámogatással, állami bérlakásprogrammal vagy egyéb más eszközökkel hogyan lehet az életét segíteni. Ez egyelőre biztos, hogy nem arról szól.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Három perce maradt Lukács László képviselő úrnak, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatva a Törvényalkotási bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény taglalását, elhangzott a bizottság ülésén és felhívásra került mindenkinek, tehát mindenkinek felhívtuk a figyelmét arra, hogy milyen veszélyeket, milyen pénzügyi veszélyeket rejt maga a törvényjavaslat, pláne egy olyan időszakban, amikor azt látjuk, hogy a lakosság pénzügyi tájékozottsága nem kellő mértékű, és ezek adhattak táptalajt azoknak az évtizedes pénzügyi csalássorozatoknak is, amelyek az utóbbi időben tépázták magánemberek vagyont, és családokat lehetetlenítettek el.

Nos, ugyanerre a veszélyre, tehát veszélyes, ha úgy tetszik, pénzügyi üzemre hívtuk fel a figyelmet, illetve hangzott el a Törvényalkotási bizottságban, hogy nem jelent és nem tartalmaz olyan védőhálót - ha úgy tekintjük, ez egy pénzügyi termék -, ami ez ellen a pénzügyi termék ellen a fogyasztókat megfelelően védi. Elhangzott folyamatosan, hogy ebben a termékkörben, tehát az otthonteremtésnek ezen módjában is mindenképpen a fogyasztóvédelmi szabályok sokkal erősebb hangsúlyozása szükséges, hiszen jól látjuk, hogy nagyon is hajaz arra az 1755-ben alapított building societyből eredeztethető fogyasztói csoportok jellegű szabályozásra, amellyel Magyarországon már többen több évtizedig jól megégették magukat. Ezt kell most elkerülni, és ettől a veszélytől kell megóvni az embereket.

Nos, erre került egyébként benyújtásra a jobbikos Z. Kárpát Dániel által két olyan módosító javaslat is, amelyek közül az egyik, a legfontosabb magának az OBA-biztosításnak, de ha nem is az OBA-biztosításnak, hanem egy külön garanciaalapnak, egy külön pénzügyi alapnak a beiktatása, amivel kapcsolatosan az ellenérv az volt, hogy megdrágítaná a konstrukció igénybevételi lehetőségét. Ettől függetlenül ez lenne az egyedüli út, ha kicsit drágábbá is tenné magának az egész terméknek az árát, mégis ez lenne az egyetlen út, amely igazi biztonságot jelentene.

Szintén elhangzott, hogy komoly probléma a nemzetköziesítés. Tudjuk, hogy európai uniós szükség van, viszont sok olyan helyen túlnyúl a szabály, amelyre sem európai uniós kötelezettségünk, sem más egyéb kötelezettség nem vinne rá minket. Szintén óriási probléma volt, hogy versenytorzító hatása is lehet ennek. Elhangzott, hogy a jelzálogjogok bejegyzésével és a további hitelezési lehetőségek kihasználásában valamilyen akadályt fog képezni, vagy le fogja rontani a további hitelezést az ingatlanokra vonatkozóan.

Mindenképpen nagyon sok elgondolkodtató és veszélyes helyzet van benne. Talán az egyik legnagyobb veszély, hogy nincs benne egy olyan kimunkált terv, nincs benne egy olyan kimunkált védelmi rendszer, egy komoly védelmi háló, amely például egy 2007-2008-as pénzügyi válsághoz hasonló válságban megvédené a fogyasztókat. Márpedig azt láttuk az Egyesült Királyságban is, ahonnan maga ez a példa származik, hogy ugyanezt a típusú konstrukciót, ugyanezt az intézményt az a válság úgy megtépázta, hogy kénytelenek voltak összevonni, kénytelenek voltak a tőkét, ha úgy tetszik, felélni a szervezetek. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*

Természetesen a további ellenvéleményeket meg fogjuk fogalmazni, mindezek elhangzottak a Törvényalkotási bizottságban is, és el fognak most hangozni a plenáris ülésen is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakciónak 30-30 perc, a független képviselőknek összesen 8 perc áll rendelkezésükre. A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció számára most is, ahogy a múltban is, elsődleges fontosságú a családok anyagi és erkölcsi támogatása. Egy ország sikerét a gazdasági teljesítmény nagyban meghatározza, ezért ésszerű az az elgondolás, amely abból indul ki, hogy a családoknak otthonra van szüksége, a lakásépítés pedig egy olyan szektora lehet a nemzetgazdaságnak, amely képes lesz tartósan is növekedni. Az az otthonteremtési program, amely idén indult el, erre a stratégiára épül, ezt a kettős célt - az otthonteremtést és a lakáspiacon keresztül a nemzetgazdaság növekedését - egyaránt szolgálja.

Hadd mondjam el én is, hiszen nagyon fontos, hogy az otthonteremtési programnak már több eleme van, ennek jogi kereteit az Országgyűlés megteremtette, tehát nem most kezdett el lakástámogatással foglalkozni a Fidesz-frakció és a kormány, ahogy a szocialisták állítják, hanem ez egy programnak a része, amelynek egyik pillérét ismertetjük most.

Az első pillér ugyanis a családi otthonteremtési kedvezmény volt, amely széles körnek szólt: a családalapítás előtt állóknak, a még gyermektelen fiatal házasoknak, a gyermeküket egyedül nevelőknek, az örökbefogadóknak, az egygyermekes, a kétgyermekes és a három- vagy többgyermekes családoknak. Számukra mostantól egyszerűbb lesz új lakást építeni vagy használt lakást venni, mert ehhez a kormány jelentős anyagi támogatást, tízmillió forintot nyújt különböző feltételekkel.

A második pillér a lakásértékesítés áfakulcsának 27-ről 5 százalékra csökkentése, amivel a kormány támogatja a családok otthonteremtését, és lendületet kíván adni a lakásépítéseknek.

A harmadik pillér pedig az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely létrehozza a nemzeti otthonteremtési közösséget mint új jogintézményt. Persze, természetesen beszélhetnénk másról is, hiszen akár lehet ez negyedik pillér is a megközelítéstől függően, hiszen önálló pilléreként lehetne értelmezni, hogy a kormány jelentős előrelépést tett avval és jelentősen támogatja a lakásértékesítést úgy is, hogy az építésügyi engedélyezést egyszerűsítette, új eljárásokat bevezetve.

Tisztelt Ház! Mi is tehát az a kiindulási probléma, ami az új pillér létrehozását indokolta, és amivel szembesülnünk kellett? Valóban így van, hogy az új építésű lakások kínálati piaca 2004 óta nagyságrendileg 80 százalékkal esett vissza, egyebek mellett a korábbi otthonteremtési kedvezmények kivezetése miatt. A környező országokhoz képest hazánk valóban jelentős lemaradásban volt az új ingatlanok építése miatt. Természetesen ennek a fő oka az, hogy 2010 előtt az erőteltett, fedezet nélküli devizafelvételek miatt nagyon sokan előrehozott beruházásokat valósítottak meg, és a legfontosabb oka az volt - amiért vissza kell utasítani a szocialista képviselő felszólalását, miszerint hét évet kellett várni erre a programra, és ez valakinek a hibája volt -, hogy a feltételek nem voltak meg, hiszen az elmúlt hét év első része avval telt el, hogy a fedezet nélküli devizahitelek törlesztésére ment el az állampolgárok pénze, a devizahitelek kérdését kellett nagy részben rendezni. Ezt mutatja az is, hogy jelenleg igenis vannak megtakarítások az országban, de ehhez idő kellett, és most teremtődtek meg az elmúlt időszakban a lakástámogatás anyagi feltételei is az állampolgárok részéről.

Jelenleg évente 8 ezer új lakást építenek hazánkban, tehát az új programmal meg kell növelni ezt a számot. Van rá lehetőség, hogy a különböző pillérek felhasználásával akár ez a duplájára is emelkedjen.

Milyen megoldást nyújthat erre a problémára az állam? Álláspontunk szerint meg kell adni a lehetőséget, és meg kell teremteni a feltételeket az úgynevezett nemzeti otthonteremtési közösségek megalapításához, amelyek, ahogy itt elhangzott, az angol building society mintájára működnének, kifejezetten az újlakás-építések finanszírozására. Angliában ennek történelmi hagyományai vannak, akár városonként is létrejöttek ilyen közösségek. Természetesen figyelembe kell venni az ottani sikereket, problémákat, hiszen mint minden, egy ilyen építési közösség létrehozása és működése nem volt gond nélküli, de alapvetően sikereket hozott, és tucatjával jöttek létre ilyen lakásépítési közösségek; a városokban tekinthetők meg jelenleg is azok a lakások, amelyek ennek segítségével épültek.

A cél a nemzeti otthonteremtési közösség mint új jogintézmény bevezetésével az, hogy a lakáspiacon létrejöjjenek olyan, garanciális szabályokkal működő, közösségi előfinanszírozáson alapuló közösségek,

amelyeknél a lakáshoz jutás közös célja érdekében természetes személyek csoportjai egy új formában működő közösségben vállalják a lakáshoz jutás folyamatával járó kötelezettségeket, az eddigi lakástakarékpénztári programokban ugyanis a megtakarításokból csak a felújításokat finanszírozták.

Cél az is, hogy a magánszemélyek által felhalmozott, a lakások vásárlására szánt megtakarítások befektetésével új lakások kerüljenek magyar családok tulajdonába. Ennek eredményeként a lakossági megtakarítások új építésű lakások vásárlására történő fordításával biztosítható, hogy azok a lakáspiac fellendítését is szolgálják.

(10.30)

A jogszabály egy zárt rendszerben működő előtakarékosági formát szabályoz. A tagsági szerződés keretében a tag arra vállal kötelezettséget, hogy egy általa meghatározott összeget előre meghatározott rendszerességgel befizet a NOK részére. A NOK pedig a takarékoskodó tagja által elhelyezett összeg függvényében, az általános szerződési feltételekben meghatározottak teljesülése esetén a hiányzó tagi befizetést megelőlegezi a tagnak. A konstrukció nagy előnye az, hogy a tag előre tudja, hogy milyen összeghez juthat hozzá a megtakarítási szakasz végén.

Az ingatlanokra a tagoknak így tehát nem kellene várniuk a végtelenségig, hanem tíz éven belül lakáshoz kellene jutniuk. Ennek sorrendje részben sorsolásos alapon, részben egy licit eredményeként dől el, de előbb vagy utóbb, belátható időn belül a közösség minden tagja lakáshoz fog jutni. A megtakarításokból folyamatosan építeni és értékesíteni kell majd az új lakásokat is. Tehát azt mondhatjuk, hogy míg eddig beláthatatlan volt az az idő, amely alatt ingatlanhoz lehetett jutni a félretett pénzből, addig most ez az idő belátható lesz. Érdemes lesz tehát ilyen módon is félretenni.

Tehát még egyszer elmondom - főleg ellenzéki képviselőtársaim, akik ezt a lakástámogatást is támadják, hiszen ők a szocialista időszak alatt nem tudtak semmilyen értékelhető lakástámogatási rendszert megvalósítani, csak a devizahitelt -, hogy ez a lakásépítési módszer azt jelenti, hogy valaki előbb is lakáshoz juthat a megtakarítási időn belül, és nem csak a kisorsoltak, tehát nem arról van szó, mint ahogy elkezdődött a dezinformálás, hogy egyeseket kisorsolnak, azok kapnak lakásokat, hanem mindenki lakáshoz jut a sorsolás csak a sorrendet határozhatja meg, és természetesen más módon, licittel is lehetséges a lakás megvásárlása.

Tehát itt arról van szó, hogy kifejezetten azt támogatja az állam, hogy a lakásvásárlásra és a minél előbbi lakásvásárlásra gyűjtsenek, takarékoskodjanak a magánszemélyek egyrésztől, másfelől pedig azt támogatja az állam, hogy ne csak a megtakarítási időszak végén, hanem már kezdettől fogva épüljenek az új lakások.

A NOK jogi személy, amely a Magyar Nemzeti Bank mint ellenőrző hatóság általi nyilvántartásba

vételre jön létre. A közösség működését a szervező biztosítja, aki kezeli a tagok befizetését, és kizárólag lakásvásárlásra használja fel azokat. A NOK kapcsán jogosan vetődhet fel a kérdés, hogy miért nem a lakás-takarékpénztárakat támogatjuk. Ennek kapcsán az a véleményünk, hogy a lakás-takarékpénztárak fontosak, de a jelenleg működő, államilag támogatott lakás-takarékpénztárakban összegyűjtött megtakarítást többnyire felújításra, korszerűsítésre, bővítésre használták. Az állam ezt a formát továbbra is támogatja. A nemzeti otthonderemtési közösséggel mint új eszközzel azonban az új lakások építését szeretnénk szorgalmazni, így biztosítani, hogy a megtakarításból félretett összegekből az ügyfelek belátható időn belül új otthont teremthessenek. Így meg lehet alapozni a lakás-előtakarékosági tevékenységre specializálódott, zárt rendszerben elkülönített vagyontömeg hosszú távú, stabil működését.

Tekintettel arra, hogy egy közösségről van szó, garantálnunk kell, hogy ebben a közösségben ne legyen lehetőség arra, hogy valaki nem fizet, és ezzel megkárosítja a többiekét. A törvényjavaslat ezért védelmet nyújt a közösségbe befizető tagok részére. A javaslat lefekteti a közösség és a tag között létrejött szerződés legfontosabb szabályait, valamint azokat az elemeket, amelyeket az általános szerződési feltételeknek tartalmazniuk kell. A törvényjavaslat más országokhoz hasonlóan támogatást nyújt a lakáscélú megtakarítónak. A támogatás a befizetés 30 százaléka, de legfeljebb havi 25 ezer forint lenne. A támogatásnál a figyelembe vett lakáscélú felhasználások köre kizárólag új lakás vásárlására használható fel. A lakás-takarékpénztárak állami támogatása, mint ahogyan eddig is, úgy továbbra is biztosított lesz, személyenként 30 százalékos mértékkel, évi maximum 72 ezer forint erejéig.

Tisztelt Ház! Amennyiben önök is egyetértenek azzal a céllal, hogy a magyar családok a megtakarításukból minél hamarabb új lakáshoz jussanak, és a lakáspiac is élénkülésnek induljon, kérem, támogassák ezt a javaslatot. A kormányzat és a parlament, ha megszavazza, ezzel az új formával is lehetőséget ad arra, hogy a lakástámogatás további támogatásával bővüljön egyre a lakáspiac, egyre több lakás épüljön. Szemben a szocialisták időszakában a fedezet nélküli devizahitelekkel indított lakásnövekedéssel, ez a valós megtakarításokra alapul, egy új formát dolgoz ki, és természetesen kiegészíti a többi pillért, és együtt eredményezheti a lakáspiaci növekedést, a lakástámogatást és a családok új lakáshoz jutását.

Kérem ezért, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Manninger képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Kicsit sajnálom, hogy Rogán Antal miniszter úrnak sürgős, halaszthatatlan dolga akadt, hogy nem tudja végighallgatni ezt a vitát (Dr. Varga László: *Elmenekült.*), pedig szerintem tanulságos lesz ez a vita. (Dr. Bárándy Gergely: *A vezérszónoklatot illik végigvárni.*) El fogjuk mondani azt, hogy álláspontunk szerint ennek a személyre szabott, alapvetően a pilótajátékra hajazó, mégis egy ilyen családsegítő köntösbe öltöztetett törvénynek a gyors, 24 óra alatti, a parlamenten való áterőszakolása nem a családok érdekében van, nem a magyar emberek, nem is az építőipar érdekében van, hanem egy jól meghatározható érdekcsoport, annak is a vezetőjének az érdekében van.

Mi is azzal kezdjük, hogy végiggondoljuk, miért kell ezt 24 óra alatt elfogadni. Ha ilyen stratégiai jelentőségű hibát tudna orvosolni ez a jogszabály, mint az építőipar 20 százalékos csökkenését... Forrást megjelölök, a TAB-ülésem tegnap hallottam az ön képviselőtársaitól, államtitkár úr, 20 százalékkal csökkent az építőipar teljesítménye. Olyan szinten szidták egyébként a magyar építőipar teljesítményét és a magyar gazdaság ez irányú teljesítését, valamint a lakáspolitikát, hogy bármelyik ellenzéki képviselőtársamnak a becsületére vált volna. Ennyi adattal mi nem rendelkezünk, mint önök, önök biztosan sokkal felkészültebbek.

Persze fölvetődik két kérdés, hogy miért nem fejezik be a mondatot, ha már elkezdték. Az egyik: csak úgy kellene befejezni ezt a mondatot, hogy ha ennyire rossz az építőipar állapota, ami azért nemzetgazdasági szempontból stratégiai jelentőséggel bír, akkor miért nem szólítja fel a minisztert lemondásra. Valamit ő akkor nagyon rosszul csinál. Ha ennyire rossz a lakáshelyzet, hogy még a háború sújtotta Ukrajna is sokkal jobban teljesít, mint ahogyan Magyarország teljesít, akkor úgy gondoljuk, hogy a politikán is változtatni kell, meg valószínűleg a miniszter személyén is változtatni kell.

Még egy kérdés persze fölvetődik. Önök csak a tavalyi hónapban azt döntötték el kormány szinten, hogy 36 milliárd forintot fognak arra fordítani, hogy stadionok épüljenek. Hát azt nem az építőipar építi, államtitkár úr? Ki építi? Ki építi azokat, ha nem az építőipar? Hol lesz az a teljesítmény? Hol realizálódik a reálgazdaságban az a teljesítmény? Ott is megvannak, föl vannak címkézve, hogy melyik cég indulhat, melyik nem? Melyik cég építhet, melyik nem? (Dr. Bárándy Gergely: *Persze, hogyne.*)

Aztán továbbmentünk a gondolkodásban. Itt arról van szó, hogy önök azokat a fogyasztói csoportokat emlegetik, amelyekről adatot kell szolgáltatnia a biztonságos szervezőnek, a megbízható szervezőnek a Fogyasztóvédelmi Hatóság felé. Azokról a fogyasztói csoportokról beszélgetünk, amelyek létrehozását önök a fogyasztóvédelmi törvény 2012-es módosításával határozatlan időre felfüggesztették, hogy megvizsgálják azoknak a társadalmi hatását, mert mindenki csak a rossz hírt hallotta ezeknek a fogyasztói csoportoknak. Majd miután a társadalmi vélekedést, a társadalmi véleményeket önök össze-

gyűjtötték, valószínűleg helyesen, 2014. január 1-jével megtiltották, ha ki akarja keresni az államtitkár úr, a fogyasztóvédelmi törvény 16. §-ában megtiltották, hogy ilyen fogyasztói csoportok alakuljanak. Ehhez képest ennek a jogszabálynak kettő alapja van, két fontos pillére van: az egyik a meglévő fogyasztói csoport, a másik pedig maga a biztonságos szervező.

Na nézzük, ki a biztonságos szervező: az a biztonságos szervező, akit a Magyar Nemzeti Bank engedélyével felhatalmaz erre a fajta tevékenységre. Mondják mögöttem, hogy ez maga vicc. Magam se mondhattam volna jobban. A Fogyasztóvédelmi Hatósággal együttműködik, és vagy leadja a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak azokat az adatokat, amelyeket eddig is kért, vagy az elmúlt kettő évben is szolgáltatott ilyen adatot a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak.

(10.40)

Na de ez még nem elég, mert még tovább kellett szűkíteni a kört, és csak az lehet egyébként biztonságos szervező, aki azon túl, hogy a Magyar Nemzeti Bank engedélyével őt felhatalmazza, azon kívül, hogy ilyen fogyasztói csoport tekintetében a hatósággal együttműködve adatszolgáltatási kötelezettségének eleget tett, legalább két évvel hamarabb ezer ilyen lakást értékesített ebben a formában. Azért ez leszűkíti a kört. Hét olyan társaság van ma Magyarországon, amelyik még 2012 előtt létrejött fogyasztói csoport tekintetében adatot szolgáltat a Fogyasztóvédelmi Hatóságnak. De ebből a hétből is csak kettő olyan, amelyik képes volt arra, hogy ezer lakást értékesítsen.

Addig szűkítették a kört, ameddig már csak kettő szóba jöhető társaság maradt Magyarországon, és lássunk csodát, ennek a két társaságnak ugyanaz a tulajdonosa! (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Nahát! - Hogy lehet? - Azta!*) Nyéki Zoltánnak hívják. Egy kiváló üzletember lehet (*Harangozó Gábor István: Tényleg ilyen pofátlan? - Az elnök csenget.*), én nem ismerem. De aztán utánanéztünk ezeknek a cégeknek egy picit. Hogy el tudjam az újdonság varázsát egy kicsit oszlatni, azt kell mondjam, hogy ez nem újdonság, államtitkár úr, önök ellopták ezt az ötletet! Nyéki Zoltánnak egy régi álma az, ami most valóra válik, törvényerőre emelik ezt a régi álmát. Ez az álom annyira régi, hogy 2001. május 8-án, ami egy keddi nap volt, nyilatkozott erről az Index újságnak. (*Z. Kárpát Dániel: De érdekes!*) Azt nyilatkozta, hogy „Szeretnénk elérni, hogy akik a csoportos vásárlói forma előnyeit kihasználva előtakarékossággal próbálják megoldani lakáshelyzetüket, azok ingatlanvásárlásra fordított megtakarítása lakáscélú megtakarításnak minősüljön, ezáltal az ingatlanprojektekhez hozzárendelhetővé válna a más formákban már igénybe vehető állami támogatás - mondta Nyéki Zoltán, a Poligrupo Kft. ügyvezető igazgatója”, 2001. május 8-án. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen! - Z. Kárpát Dániel: Hú, de ciki!*) Ez egy

régi álom, ami mostanra valósággá vált. Igaz... (Z. Kárpát Dániel a vele szemben ülő kormánypárti képviselőkkel vitatkozik. - Az elnök csenget.)

ELNÖK: Ne kiabáljon, kedves képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: ... hogy nem mindig sikerült szabályszerűen működni ennek a cégnek, mert 2006-ban a Gazdasági Versenyhivatal 10 millió forintos bírsággal (*Egy hang az MSZP soraiból: Hú!*) sújtotta, 2006. március 23-án megtartott ülésén ezt a társaságot, mert abban a színben tüntette fel magát, mintha pénzügyi szolgáltatást kínálna. Kísértetiesen hasonló egyébként - mintha pénzügyi szolgáltatást kínálna -, mellétennék egy másik szlogent: több mint bank. (*Derűtség az MSZP soraiban.*) Azt állapították meg, hogy azért kell megbüntetniük ezt a társaságot, mert azt a hamis látszatot keltik, hogy ez egy pénzügyi szolgáltatás, pedig míg a kereskedelmi bankok esetén a hitelezett összeg felvétele után kell a hiteltörlesztést megkezdeni, addig ennél a cégnél a fogyasztó által teljesített havi befizetések megkezdése után - akár 150 hónappal később - juthat bármihez hozzá. Előbb kell törleszteni, államtitkár úr, aztán utána majd lehet, hogy lesz is ennek az embernek valamije. Ezért megbüntették ezt a céget, de önök ezt most törvényerőre fogják emelni.

En most abba nem megyek bele, hogy licit, sorsolás, milyen módon lehet ezeket manipulálni. Tegnap Répássy államtitkár úr... - bocsánat, volt államtitkár úr, Répássy Róbert jó szándékra és jóhiszeműségre intett minket. Megbocsátja nekem, hogyha azt mondom erre, hogy egy kicsit sokat kér az államtitkár úr? De megpróbálom, és azt mondom, hogy nyilvánvalóan a licit eljárásokon és nyilvánvalóan a sorsolásokon semmifajta manipuláció nem lesz, tegyük föl ezt. Akkor is, ez az egész arra jó, ez a sorsolás és a licit, hogy önök azokat támogatják, akiknek valójában nem lenne rá szüksége; önök azokat támogatják, akik havonta ki tudnak fizetni 83 ezer forintot előre, tíz évre előre minden hónapban ki tudnak fizetni legalább 83 ezer forintot, amely mellé majd a magyar állam is hozzátesz 300 ezret az év végén. Ezt úgy értsék, hogy 12 hónap alatt a fogyasztó befizet egymillió forintot, a magyar állam a végén hozzátesz 300 ezer forintot. Magyarán mondva, önök azokat támogatják, akiknek erre semmi szüksége.

Azon kívül, hogy mind a magánemberek pénzét, mind pedig a költségvetési támogatást, ami évente 300 ezer forint is lehet, azt egyébként a jól beazonosítható Poligrupo nevű cégbe és a jól beazonosítható Carion nevű cégbe betolják, megvalósítják egy embernek a 15 éves álmát, ezért önök egyetlen garanciát adnak. Nem azt a garanciát adják, hogy aki ide betette a pénzét, az meg fogja kapni a lakást, azt mondják, hogy részt vehet a sorsoláson. Nem azt mondják, hogy az az ember, aki ide betette a pénzét, az a pénzét biztonságban tudhatja, mert azt mondják, hogy majd Matolcsy figyel. Szerintem ma Magyarországon ettől tartanak a legjobban, hogy Ma-

tolcsy MNB-elnök majd őket megvédi, akinek az orra előtt, a szoros felügyelete mellett a Quaestor-ügyben 220 milliárd forintot úgy vittek innen ki, hogy eddig a károsultak, ha egy forintot is kaptak, az vagy a BEVA-ból jött, vagy a költségvetésből jött, vagy bárhonnan jött, de egészen biztosan nem a Quaestor-vagyongból, arra az emberre kell hogy rábizzák magukat.

A garanciális elemeket nagyon kevésnek tartjuk. A személyre szabott, egy nap alatt, 24 óra alatt áttolt szabályozást nem a jogállamisággal, nem a parlamentarizmussal, egészen egyszerűen a jó erkölccsel, a morállal tartjuk borzalmas módon szembemenőnek. (Z. Kárpát Dániel: *Szégyen!*) Egy nap alatt áttolni és egy céget feltőkésíteni, egy nap alatt annak az embernek, aki 15 évvel ezelőtt elmondta, hogy mit akar csinálni... - és gondolom, az ön minisztere pedig kapott egy feladatot, hogy valami nagyot, valami jót adjunk az embereknek, és ebből az jön ki, hogy megint az emberek pénzét odaterelik valakihez, pontosan meghatározható valakihez, állami pénzt is odaterelnek, nem adnak garanciát, egy végtelen veszélyes üzembe belekergetik az embereket, ahelyett, hogy felmérték volna a valós helyzetet és erre egy valós megoldást próbáltak volna találni.

Az ország déli részén százával, ezrével állnak az üres lakások, államtitkár úr. (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Százezrével!*) Százával, ezrével! (Z. Kárpát Dániel: *Százezrével!*) Abban a városban, amelyikben én lakom, 11 500 háztartásból 1500 üres, azért, mert onnan elmentek egy jobb élet reményében az emberek. Igaz, ezek használt lakások. Miért nem ezzel foglalkoznak akkor, amikor lakáspolitikáról van szó? Miért nem azzal foglalkoznak, hogy ezekkel a lakásokkal mi lesz? Miért nem azzal foglalkoznak, hogy ezek az emberek esetleg jöjjenek haza és lakjanak újra a saját lakásukban?

És nem ismételve az egészet újra, de azért összefoglalva: olyan fogyasztói csoportot használnak fel, amelynek a karakterét önök maguk tiltották be 2014-ben. Kivételezett cégek, a Carion Zrt. és a Poligrupo Zrt. az egyetlenek, amelyek ma Magyarországon megfelelnek azoknak a törvényi kritériumoknak, amelyeket önök nagyon gondosan kiműveltek, hogy csak egy cég legyen erre alkalmas. Semmi újdonság nincs benne, tisztelt államtitkár úr, mert 15 éve ezeknek a cégeknek a vezetői ezt már elmondták. Mászt mondok: minket, volt városi vezetőket annak idején meg is kerestek. El is hajtottuk őket, mert nem volt jó az ötlet.

(10.50)

Nem volt jó a tanács, amit adtak, ezért azt mondtuk, hogy menjenek el. Az egyetlen garanciális elem az, hogy Matolcsy majd vigyáz, nehogy baj legyen. Úgy gondolom, hogy ez minket még nem nyugtat meg. Nagyon szeretnénk, államtitkár úr, ha nem mindig egy cég érdekében, hanem néha, ahogy Manninger képviselőtársam is elmondta, a családok ér-

dekében is hoznának törvényeket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először érdemes megvizsgálni azt, mi vezette a kormányt arra, hogy ezt a törvényjavaslatot benyújtsa élénk. *(Dr. Bárándy Gergely: Most mondta el a Szakács!)* A Fidesz-KDNP célja az volt - s azt hiszem, ez ennek a szabályozásnak, ennek az új törvénynek is a gyökere -, hogy fenntartható demográfiai fordulatot hajtson végre az ország, mert látjuk, hogy sajnos fogy a magyar. S azt is látjuk a nemzetközi példákából, hogy sikeres, fenntartható demográfiai fordulatot csak komplex családtámogatási rendszerrel lehet elérni. Ahogy a költségvetés engedte, a kormány folyamatosan vezette be ennek a komplex családtámogatási rendszernek az elemeit. Kezdte a családi adókedvezménnyel, ami - már ki lehet mondani - hat év alatt több mint ezermilliárd forintot hagyott ott a családoknál.

De látjuk azt, hogy a gyermekvállalás ösztönzéséhez érdemes az édesanyák foglalkoztatását segíteni, akik a gyermekvállalás után szeretnének visszatérni a munkaerőpiacra. A kormány ezért mindent megtett annak érdekében, hogy támogassa a rugalmas foglalkoztatási formákat, és a gyed extra bevezetésével megszüntette azt az igazságtalan helyzetet, hogy egy édesanyának döntenie kellett, hogy vagy a családi támogatást, a gyedet kapja meg, vagy dolgozik. Ez a gyed extrával egyszerre, párhuzamosan is elérhető, egy édesanya dolgozhat is, miközben kapja a gyedet.

Ennek a komplex családtámogatási rendszernek a harmadik pillére az otthoneremtési program, amelynek szintén több eleme van. Manninger képviselőtársam már említette az új lakás áfájának a csökkentését, a korábban szocpolnak hívott rendszer megújítását; ez a CSOK. Ez két lépcsőben történt, ahogy arra Rogán miniszter úr is utalt, először tavaly az év közepén bevezetésre került, majd idén az év végén kibővítésre került. Ennek köszönhetően a háromgyerekesek akár 10 millió forint támogatásban is részesülhetnek, s emellett újabb 10 millió forint kamattámogatott hitelt tudnak felvenni. Ez tehát a kormány célja, és ebbe illeszkedik újabb elemként a nemzeti otthoneremtési közösség.

Hallgatva az ellenzéki képviselőket azt is érdemes megnézni, hogy mit képvisel az ellenzék. Én azt látom, hogy MSZP-s képviselőtársaink valószínűleg magukból indulnak ki, amikor azzal vádolják a Fidesz-KDNP-t, illetve a kormányt, hogy barátoknak alkot szabályokat. Én meg azt mondom, hogy az MSZP-SZDSZ-kormányt csak az vezérelte, hogy ha-
veroknak juttasson adóforintokat. Tisztelt MSZP-s

képviselőtársaim, a nemzeti otthoneremtési közösség támogatása nem magánvállalkozásokhoz jut, az a magyar embereké, akik így, ebben a formában akarnak takarékoskodni. *(Dr. Bárándy Gergely: Ne nevettesd ki magad! Vigyázz, mert megőrzi szavaid a jegyzőkönyv!)*

Azt is szeretném elmondani, hogy 1998-2002 között az első Orbán-kormány szintén elindított egy otthoneremtési programot. Ha nagyon erősen kritizálnak szocialista képviselőtársaim, akkor érdemes visszatekinteni arra, hogy ők mit tettek le az asztalra, és ők hogyan folytatták az első Orbán-kormány családtámogatási és otthoneremtési programját. Szeretnék felolvasni önöknek két idézetet. Az egyik Medgyessy Pétertől származik, aki azt mondta, hogy az MSZP semmit sem akar megszüntetni, semmit sem akar elvenni az emberektől, hanem tovább szeretné bővíteni a kedvezményes lakáshitel-támogatásokat. Gál J. Zoltán pedig 2003-ban azt mondta, hogy aki eddig felvett hitelt, az az ott megállapított módon, mértékben és feltételekkel fog továbbra is adós maradni, illetve az állami támogatásban részesülni. Ez volt 2002-ben.

És mi lett a valóság az önök kormányzása alatt? Egyrészt csökkentették, aztán elsorvasztották a szocpolt. Önök voltak azok, akik a duplájára növelték a lakásépítés áfáját, az önök ideje alatt kezdett el zuhanni az újlakás-építések száma. Eltörölték azt az állami kamattámogatott hitelezési rendszert, amit az első Orbán-kormány hozott létre. A legszimbolikusabb ügye pedig az önök kormányzásának Gyurcsány Ferenc Fészekrakó-programja, ami papíron működni látszott, a valóságban azonban csúfosan megbukott. A Fészekrakó-program kudarcát legplasztikusabban a miskolci Avas-lakótelepen kialakult helyzet illusztrálja, hiszen ez az intézkedéscsomag néhány év alatt áldatlan állapotokat eredményezett a borsodi megyeszékhelyen. Ezt valószínűleg a nemrég távozott Varga képviselőtársunk is meg tudja erősíteni. Ugyanis ez az elhibázott Fészekrakó-program tálcán kínálta a lehetőséget arra, hogy haszonszerzés céljából jogszabálysértékek sorozatával családokat költöztessenek be Miskolcra több mint 130 lakótelepi ingatlanba. A betelepített családok WC-nek és személtárolónak használták a lépcsőházakat, de ami ennél sokkal súlyosabb, nem fizették a rezsit és a közös költséget. Az ott lakók végső elkeseredettségükben Miskolc akkori MSZP-s polgármesteréhez fordultak, aki pedig a kormányt interpellálta ebben a kérdésben.

A Fészekrakó-programot ennek eredményeképpen leállították, mondhatjuk azt is, hogy megbukott. Tehát mi lett a Fészekrakó-programból? Egy nagy bukás és egy gigantikus büntetőügy. Mert bár a Fészekrakó-programot megszüntették, de egy büntetőügyként tovább élt, ugyanis a jogsértésekből büntetőügy lett, amely 2012-ben kezdődött, majd az ügy 290 vádlottjára kiszabott nem jogerős ítéletek kihirdetésével 2015 decemberében újabb állomásához érkezett. A legsúlyosabb büntetés egy hét év letöltendő szabadságvesztés és 26 millió forintos vagyonelkobzás volt.

Ez tehát a szocialisták otthoneremtési programja, ami, azt lehet mondani, hogy egyértelműen megbukott. Ennek a következménye volt az, hogy a magyar embereket devizahitelezésbe tolták bele. Önök voltak azok, az önök által delegált jegybankelnök, Simor András volt az, aki elmulasztotta tájékoztatni a devizahitelezés kockázatairól a magyar embereket, és ennek lett a következménye az, hogy 2010-14 között a magyar kormánynak mindent meg kellett tenni annak érdekében, hogy a devizahitelesek ebből az állapotból ki tudja segíteni. Még egyszer szeretném mondani szocialista képviselőtársaimnak, hogy a kormány az elmúlt négy évben az otthoneremtés tekintetében az önök által itt hagyott törvényeket takarította el azzal, hogy a devizahitelesek megsegítette.

Azt is érdemes megnézni, hogy mi a Jobbik álláspontja az otthoneremtés tekintetében, amely azért valamennyivel konstruktívabb, mint az MSZP-é. De ez egy tartalmi vita is lehet. A Jobbik ifjúsági tagozata nemrég azt javasolta, hogy a kormány törölje el a családi otthoneremtési kedvezményt, és helyette bérlakásépítési programot akar indítani. (*Z. Kárpát Dániel: Ez hazugság!*) Kedves képviselőtársam, ez nem hazugság, majd átküldöm a linket, és legyenek kedvesek a saját ifjúsági tagozatuk javaslatát elolvasni. Ez egy tartalmi vita lehet. A Fidesz-kormány annak a pártján áll, hogy a magyar családoknak, a magyar fiatal gyermekes családoknak tulajdont adjunk, és ne bérlakásokba kényszerítsük őket.

Még röviden reagálnék az MSZP vádaskodásaira. Mielőtt még túlságosan beleszeretnék önmaguk összeesküvés-elméletébe, s mielőtt nagyon elkezdenék mondani, hogy egy céggörre írták ezt ki, szeretném felhívni szocialista képviselőtársaim figyelmét, a jogszabály lehetőséget ad arra, hogy új szereplő lépjen be. (*Dr. Bárándy Gergely: Meséld már el, hogyan!*) Én egyébként meg vagyok győződve arról, hogy évek múlva - két évnek mindenképpen el kell telnie - új szereplők biztosan be fognak lépni a piacra.

(11.00)

Az a lényeg, hogy itt piaci verseny fog kialakulni, és azt gondolom, ez helyes. Azt gondolom, ez az érvelésük szintén nem állja meg a helyét, ahogy egyébként az sem, hogy fogyasztói csoportokról beszélnek, mert azt szeretnék elmondani, hogy a nemzeti otthoneremtési közösség nem fogyasztói csoport.

De nézzük azt, hogy pontosan miről is szól ez a szabályozás! Ennek az alapja egy közösségi finanszírozási modell, ahogy képviselőtársaim utaltak rá, angol példát vett át, amely szerint azok a természetes személyek, akik új építésű lakást kívánnak vásárolni, egy közösséghez csatlakozhatnak, annak tagjai lehetnek. A közösség működését egy szervező biztosítja, aki kezeli a közösség tagjainak befizetését, és ezeket a befizetéseket kizárólag újlakás-vásárlásra hasz-

nálhatja fel. Tehát még egyszer szeretném mondani a szocialista képviselőtársaimnak, az állam nem magánvállalkozásokat, hanem ebben a közösségben részt vevő, takarékoskodni akaró magyar embereket támogat.

A közösség egy önálló jogalanyisággal rendelkező, sajátos vagyontömeg, amely jogalanyiságát az MNB által történő nyilvántartásba vétellel nyeri el. A közösség nem rendelkezik önálló szervezettel, a közösség működését, valamint harmadik személyekkel szembeni képviselét is a szervező biztosítja. Ez a szervező egy szabályozott piaci szereplő, amely zártkörűen működő részvénytársasági formában működik. A szervező az MNB engedélyének megszerzését követően kezdheti meg tevékenységét, és folyamatos MNB-felügyelet mellett működik.

Úgy gondolom egyébként, hogy azok a garanciák, amelyek most szerepelnek ebben a jogszabályban, hogy a szavatolótoke, amely azt a célt szolgálja, hogy az esetlegesen ebbe a közösségbe belépő, de egyébként nem fizető tagok ne tudják megborítani a közösség működését... - ezért van szükség a 3 százalékos szavatolótokéra, illetve a jelzálogjog megerősített érvényesítése is azt a célt szolgálja, hogy ha a közösség egyes tagjai nem teljesítik a kötelezettségeiket, akkor az általuk már birtokba vett ingatlanra bejegyzett jelzálogjogot érvényesíteni lehessen.

A közösség létrejöttének első lépése, hogy a szervező az MNB engedélyének megszerzését követően hirdetéssel toborozza a lakást vásárolni szándékozó tagokat. A szervező a tagokkal előzetes megállapodást köt, majd a megfelelő számú taggal történt megállapodás megkötése után ezt a tényt az MNB-nek bejelenti. A tagok elkezdik gyűjteni a lakóingatlan megvásárlásához szükséges 20 százalékos önrészt rendszeres befizetéseikkel, amelyek felül további előtakarékossági befizetést is teljesíthetnek. Ha a tag teljesíteni tudja a lakásvásárláshoz szükséges önrészt és a szervező sorsolás vagy licit útján kiválasztja azt a tagot, aki jogosulttá válik lakóingatlan vásárlására, vagy ha egyébként elegendő forrás áll rendelkezésére a lakásvásárláshoz, úgy a lakás vásárlása érdekében a közösség a tagjának megelőlegezett kifizetést teljesít a vételár kiegyenlítéséhez, valamint a megvásárolni kívánt lakóingatlanon jelzálogjogot alapít. A közösség működésének átláthatóságát és biztonságát az MNB erős felügyeleti jogosítványai és biztosítékok, úgy gondolom, garantálni tudják.

A javaslat tartalmazza a tagot megillető, még egyszer mondom, a tagot, tehát nem a magánvállalkozást, hanem a tagot megillető állami támogatás maximumértékének meghatározását, ami az éves befizetés összegének 30 százaléka, de legfeljebb 300 ezer forint lehet. Az állami támogatás részletes szabályai pedig majd kormányrendeletben kerülnek meghatározásra. Úgy gondolom, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat két célt is szolgál. Egyrészt a családtámogatást, illetve a gyermekvállalást tudja ösztönözni, illetve a gyermekes családokat tudja saját tulajdonú ingatlanhoz juttatni. Azzal, hogy a

nemzeti otthonteremtési közösség minden évben tulajdonképpen újjalakás-építést generál, ezzel segít az építőiparnak és a nemzetgazdaságnak is.

Összegzésképpen tehát azt lehet mondani, hogy az otthonteremtési program az olcsóbb otthonteremtés lehetősége mellett hozzájárul a magyar gazdaság növekedéséhez és a munkahelyteremtéshez is. A program bevezetésével végleg lezárhatunk egy olyan időszakot, amelyet a devizahitelek, az eladósodás és az újjalakás-építések alacsony száma jellemez. Ez volt a korábbi szocialista kormányok legsúlyosabb öröksége. Az új magyar otthonteremtési konstrukció más uniós tagországok számára is követendő példa lehet, a magyar kormánynak pedig az a célja, hogy minden magyar ember, minden magyar család minél olcsóbban saját tulajdonú lakáshoz jusson.

A mi álláspontunk az, hogy erős és sikeres családok nélkül nincs erős és sikeres ország, a kormány ezért a negatív demográfiai folyamatokat nem bevándorlással, hanem a magyar családok támogatásával kívánja megfordítani. Ezért a KDNP ezt a javaslatot támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Őné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindig megfogadjuk itt a Jobbik padsoraiban, hogy nyugodt szakmai érvekkel darabokra szedjük azt az örültséget, amit önök elénk terjesztenek. Évente két-három ilyen nagyon... *(Pócs János közbeszól.)* Ne höröggjön, nem a Walking Deadben szerepel, a nemzet templomában van! Nyomjon gombot, ha szeretne valamit mondani!

Tehát mindig megfogadjuk azt, hogy nyugodtak maradunk, aztán feláll Hollik képviselő úr, és az amúgy is vérlázító indoklás után olyan stand upot ad elő, ami egész egyszerűen vérlázító. Az, hogy kereszténydemokratáknak már délelőtt hazudik, ez önmagában felháborító, de számoljon el ezzel a párttársai felé! *(Derültség az ellenzéki padsorokban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

Meg kell mondjuk, egészen elképesztő, hogy a mi szánkba próbálja adni azt, hogy az otthonteremtési csomag bármely elemét ne támogattuk volna?! Ön egyszerűen hazudik. Rendszeresen hazudik, nyugodtan hazudik. Hallgassa végig, amit mondok, ne höröggjön, még egyszer mondom! *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)*

El kell mondjuk, hogy a Jobbik nemcsak hogy támogatja az otthonteremtési kedvezmények rendszerét, hanem annak kiterjesztését is támogatná. Ezt javasoljuk most is, de ezzel szemben önök egy fenntartható demográfiai fejlődésről, fordulatról beszélnek, ebben a közös célban mi megegyezhetnénk egyébként. El kell mondjuk, hogy ha az önök által felvázolt csodálatos világkép maximális szinten kitel-

jesedik, beszéljünk a CSOK-ról két gondolat erejéig, tehát ha a piacon 2017 végéig, 2018 elejéig rendelkezésre álló, mind a 6 ezer, még egyszer mondom, hat-ezer új építésű vagy legalább 70-80 százalékos készülségi fokú ingatlanra felveszik ezt a támogatási formát, és a nagyon optimista forgatókönyv szerint minden ilyen család esetében születik még egy magyar gyermek, akkor is 6 ezer élveszületésről beszélhetünk két éves terminusban, ez egy csodálatos dolog lenne.

Ne vitassuk el, ha ez a nagyon optimista forgatókönyvszerű eredmény létrejönne, de két év alatt a 6 ezer még mindig csak a statisztikai hibahatáron belüli javítást eredményezne, mi ennek is nagyon örülnénk. Csak ne mondjanak nagyobbakat! Mondjuk azt, hogy igen, önök a statisztikai hibahatáron belül próbálnak fejlődést elérni, és mi ebben támogatni fogjuk önöket a családtámogatási rendszer tekintetében, az otthonteremtési program tekintetében, akkor is, ha kiegészítő elemeket javaslunk. De ne hazudja ön azt, hogy mi elvitatnánk ezeket a próbálkozásokat, még akkor is, ha egyelőre nem átütő kísérletek, hanem csak próbálkozások, mi támogatjuk a jó irányú kezdeményezéseket.

Ezért nem értem, hogy miért nyújtanak be ide elénk egy fogyasztói csoport jellegű valamit, amiről nem mi mondjuk, hogy az. Hát az önök indoklásában, a leírt feltételek között, hogy hogyan válhat valaki ennek az államilag legalizált pilótajátéknak a szervezőjévé, két komoly feltétel szerepel. Az egyik, hogy ezer ingatlan építésében vagy értékesítésében vegyen részt az érintett, ezt tudja felmutatni a múltra vonatkozóan. Hogy ez milyen kört von be a lehetséges közvetítők körébe, meghagynám találgatásnak, nem lesz nehéz kitalálni. A másik feltétel legalább ilyen érdekes, a Fogyasztóvédelmi Hatóság adatbázisában az utóbbi két év tekintetében folyamatosan teljesítse a fogyasztói csoportokról szóló törvényben előírt adatszolgáltatási kötelezettségét.

És ha ezt az adatbázist megvizsgáljuk, mit találunk? Hét társaságot: négy kényszerűtlés alatt, egy bizonytalan háttérűt és kettőt ugyanabból a tulajdonosi körből feltételezhető módon. Ez az a helyzet, amivel kapcsolatban nem nekünk kell magyarázkodni. Remélem, hogy államtitkár úr, itt maradt miniszter úr helyett, kielégítő válaszokat tud adni erre. Én magam bizonyos kétségekkel rendelkezem ezt illetően, de kérem, hogy próbálja meg, mert skandalum ez a törvényjavaslat. Én 2010 óta azt hittem, hogy majd nyugodtabban tudom ezeket fogadni. El kell mondjam coming out-szerűen, egy grammal nem vagyok nyugodtabb 2010-hez képest, amikor önök valamilyen vérlázító ocsmányságot nyújtanak be, mert ez a közgazdasági alapelveket, a piacgazdaságot, mindent megerőszakol.

Egy olyan rendszert hoznak be, amit 2014-ben, amúgy helyesen, részlegesen már be tetszetek tiltani; azt a rendszert, amikor először törlesztek, és utána vagy lesz valamim, vagy nem; azt a rendszert, amelynek esetében, ha önök itt az emberek befizetéseivel játszadoznak államilag legalizált módon, és a

közvetítő cég eltűnik, akkor mi történik. Milyen garanciát adnak az embereknek?

(11.10)

Az MNB felügyeletét, óvó, figyelő szemét? Mert az MNB nem áll helyt senki helyett. Azt is látjuk, hogy lényegében lehet majd perelni. Ez az önök védekezési mechanizmusa ebben az esetben, ha bedől a közvetítő cég, lehet majd perelni, hiszen alá kell írni, hogy az OBA sem vállal felelősséget. Tehát látszik, hogy egy olyan körülbástyázás nélküli rendszert hoztak ide, ami tömeges bedőlések esetén könnyedén egy Quaeator II.-höz vezethet, ami megengedhetlen Magyarországon. És azt is látnunk kell, hogy miközben ez az MNB-felügyelet egyáltalán nem jelent helytállást, önök a különböző részletszabályokat majd egy későbbi kormányrendeletben kívánják megalkotni, körülírni, és tőlünk egy blankó csekk aláírását várják azt illetően, hogy persze, bizzunk meg önökben, majd önök ezeket a védekező mechanizmusokat beépítik a rendszerbe tisztességes módon.

Az indoklásuk közül pedig van, amiben egyet tudunk érteni. Abban, hogy a szociálliberális kormányzatok letarolták a magyar gazdaságot, tönkretették az építőipar egy részét, a devizahitelezést hagyták elharapózni, miután önök 2001-ben engedték az egyoldalú szerződés módosításokat tulajdonképpen csomagban. Az indoklásnak ez a része stimmel. A probléma az, hogy azóta eltelt bizony 6 év, tehát most már az elmúlt 6 évről is kell hogy beszéljünk, nemcsak az elmúlt 8 évről. A probléma másik fele pedig az, hogy az úgynevezett devizahiteles rendezésük tulajdonképpen egy pénzügyi vészorszak részeként fog bevonulni a történelemkönyvekbe. Legalizálták a szabad rablást, a 165-170 forintos felvételi árfolyam helyett piaci árfolyamon forintosították ezeket a hiteleket. A két árfolyamösszeg közötti különbséget pedig lenyelezték az emberekkel, és a bankok részére jóváírták egyfajta nyereségként. Ez felháborító!

Ettől a pilótajátéktól tehát, amit önök élénk tettek, egyáltalán nem várható az, hogy az új építésű ingatlanok mennyisége mérhető módon a következő években megugorjon. Azon kellene talán elgondolkodni, hogy Magyarországon 41-42 ezer új építésű ingatlanok kéne évente létrejönnie, felépülnie csak ahhoz, hogy százévente kicserélődjön az ingatlanállomány, és ez nem túl nagy elvárás egyébként egy normálisan működő országban.

Ezzel szemben, hogy hogy lehet a 8500-ról 7500-ra lecsúszni, és hogy lehet ennek csak a töredékét produkálni évente, ez már nem a szocialista kormányzatok bűne, ez már egyértelmű módon az utóbbi 6 év gazdaságpolitikai kudarcorozatának az egyik tünete. És azt is látnunk kell, hogy félmilliónyi üres lakás, ingatlan található Magyarországon. Látjuk, tudjuk, hogy ezek közül mindegyik nem lenne visszavonható a magyar életbe, viszont az is egyértelműen látszik, hogy ezek közül több tízezer, opti-

mista becslések szerint akár 80-90 ezer is visszahozható lenne megfelelő felújítás, korszerűsítés után. Azokra gondolunk, amelyek esetében nem lenne drágább a felújítás, mint egy új építésű lakás kivitelezése.

De azt is látnunk kell, hogy számtalan egyéb irányba el kellene indulni. Amivel kapcsolatban Hollik képviselő úr hazudott, az egész pontosan az volt, hogy a Jobbik, bár támogatja az otthonteremtési csomag kiterjesztését, emellé, tehát pluszban - nem helyette, pluszban - egy olyan államilag támogatott bérlakásépítési programot javasol, ahol egyébként az Országgyűlés felhatalmazása által egy közös nemzeti minimumon keresztül támogathatnánk azt, hogy minősített magyar kivitelezőkkel, központi anyagbeszerzéssel, tehát lényegesen olcsóbban bérlakások tömegét hozzuk létre azon fiatalok, középkorúak, akár idősebbek számára, akik ma nem képesek új építésű lakásban gondolkodni. És ha a képviselő úr megnézi az első sajtójelentéseket, akkor az új CSOK esetében, tehát a 10 plusz 10 tekintetében is az látszik, hogy az érdeklődők 90 százalék felé kúszó többsége még mindig a használt ingatlanok iránt érdeklődik, nem feltétlenül az új építésűben gondolkodik vagy tud gondolkodni. Ezért logikus lenne álláspontom szerint, ha arról folytatnánk egy értelmes szakmai vitát, hogy hogyan lehet az ingatlanfelújítók, a használt ingatlan felé nyitók és a Magyarországon megmaradni akaró fiatalok felé nyitni egy olyan csomaggal, ami nem csak és kizárólag az új építésűekben gondolkodik, de szeretném leszögezni, hogy a Jobbik egymás mellett képzelel el ezt a kettőt; tehát szükség van az új építésűekre.

Az önök csomagját minden esetben támogattuk, ha az előremutató és értelmes volt. Így fogunk eljárni a közeljövőben is, attól függetlenül, hogy milyen személyes vagy szakmai viták bontakoznak ki közöttünk, hiszen ez nem személyes sértettségről szól, hanem nemzeti érdekről. A Jobbik otthonteremtési és bérlakásépítési programja is arról szólna, hogy jöjjenek létre azok a bérelhető lakások, ahol a piaci ár felén-harmadán lehetne egy bérleti jogviszonyt létesíteni, tehát nem az elszabadult budapesti bérleti árakon. Azok a magyar fiatalok, akik adott esetben kivándorolnának az országból, meg tudjanak maradni itt, hiszen a KSH szerinti átlagfizetés megvizsgálása után rájönnek, hogy önerőből talán 20 év alatt sem képesek önálló otthonhoz jutni. Ezen egy bérlakásépítési program elképesztő módon segítene, és ha itthon tudjuk tartani ezeket a fiatalokat, ha létre tud jönni az az élettér, az a lakóhely, ahol ők meg tudnak maradni, ahol a vágyott gyermekek világra jöhetnek, na, az kezd el majd vezetni a demográfiai mélyrepülés lassítása felé. És ha ez a lassítás évtizedessé válik, akkor sikerül talán a fenntartható állapotot elérni.

Én azért kívánom egyébként magamat is önmérsékletre inteni e tekintetben, hiszen Európában még senkinek nem sikerült ezt a népesedési fordulatot elérni. Tehát Magyarországnak egy olyan kísérletet kell most sikerre vinnie, amely példátlan. Tehát nin-

csenek előttünk olyan pozitív példák, hogy valaki, mondjuk, 1,34-ről vagy 1,43-ról 2 fölé tornázta volna az átlagos, egy családra vagy édesanyára jutó élve születések számát.

És el kell hogy mondjuk, Magyarország példa nélküli kísérletre akarja most ragadtatni magát, ehhez pedig egy nemzeti minimumra lenne szükség. Tehát az egy hölgyre, egy magyar asszonyra eső gyermekek átlagos számát valamilyen úton-módon 2,2-ig el kéne tornázni. Ez több évtizedes feladat lesz, és egész egyszerűen egy ilyen eszköz nemhogy egy fordulatra, de fenntartható demográfiai fejlődés és fordulat elérésére tökéletesen alkalmatlan önmagában. Csomagban más lenne a helyzet.

Éppen ezért nem értjük azt, hogy ezen kozmetikai jellegű, de még egyszer mondom, arcátlan elemeket tartalmazó javaslatok mentén miért nem támogatják azt a módosító indítványt, amely egy dolgot tenne: külön garanciaalapot, pénzügyi biztosítékot hozna létre az érintettek számára arra az esetre, ha a közvetítő cég bedől, ha külső piaci körülmények gyűrűznek be, tehát ha bármilyen olyan pénzügyi katasztrófa helyzet áll elő, ami egész egyszerűen ezt indokoltta teszi.

Önök azt mondják, hogy ez megdrágítaná a rendszert. Láttuk, hogy annál drágább nincs, mint a devizahitel-károsultak helyzetének helyben hagyása, tehát az, hogy családok százait lakoltassák ki egyébként idén is Magyarországon azért, mert önök nem hosszabbították meg a kilakoltatási moratóriumot. Ez a legdrágább, ha magyar adófizetőből, dolgozóból, egy szétszakított családdal rendelkező, a munkahelyét elvesztő, adott esetben a szociális rendszerre szoruló egyén lesz. Ezt kellene tehát elkerülni mindenképpen. Ezért nem értjük, hogy miért fontos az önök számára a Fogyasztóvédelmi Hatóság adatbázisában szereplő pár kivételezett cég helyzetbe hozása, akik aztán díjat szedhetnek. Ez egy nagyon fontos motivációs tényező, és valóban nem ők fogják felhasználni az állami támogatást, de hozzáférnek az állami támogatáshoz, aztán nyilvánvaló, különböző praktikákkal adott esetben a saját bevételeiket tovább növelhetik.

Még egyszer szeretném hangsúlyozni: az érintettek előbb törlesztenek, aztán vagy részesülnek valamilyen kedvezményben vagy nem. Tehát 6 évnyi kétharmados, aztán majdnem kétharmados kormányzás után egyszerűen cikinek tartom, ha otthonteremtési program tekintetében ez a kormány azzal áll elénk, hogy sorsolás, illetve licit, tehát ezeket a szavakat használja egyáltalán egy előterjesztésben, mint a licit, tehát ilyen úton-módon próbál helyzetbe hozni embereket, amikor pontosan kiszámíthatóságra lenne szükség, évtizedes távlatban előre látható feltételekre, de itt a legoptimistább forgatókönyv esetében is átlagosan 12-14 év után hozzájuthatna valaki egy új építésű ingatlanhoz, amit ne becsüljünk le. Ez is nagyon jó lenne, de tömeges szintűvé vélhetően ez nem válik, és annyi fogyasztóvédelmi sebből várjuk, hogy nagyon-nagyon veszélyessé teszi ezt a rendszert.

Ami pedig - még egyszer mondom - magyarázataért kiált, az az elképesztő kitétel, amely szerint a támogatást felvehetik menekültek, oltalmazottak. Azután szerepel ez előttünk és indokolják ezt, miután Hollik képviselő úr helyesen elmondta, hogy demográfiai fordulatra van szükség, nem bevándorlás által, nem bevándorlókkal kell feltölteni Magyarországot. Ebben tökéletesen egyetértünk.

Akkor miért szerepel ebben az, hogy a támogatást felvehetik menekültek, oltalmazottak? Miért szerepel ilyen bármiféle indoklásban? Nyilván azt fogják önök mondani, hogy európai uniós elvárás az, hogy senkit ne zárjunk ki - nettó badarság! Nincs ilyen európai uniós elvárás, vagy ha van, akkor egy hivatkozást kérünk szépen a kisegítésünk céljából. Még ha lenne, akkor sem szabadna önöknek ilyen kritikus időkben elfogadni hasonló kitételeket, inkább akkor bokszolják ezt le Brüsszelben, ha úgy tetszik, de nincs olyan európai uniós elvárás, nem lehet olyan világszintű, bármilyen elvárás, amely magyar adófizetők pénztömegét, hasonló kedvezménytömeget migránsok, befogadottak, oltalmazottak, menekültek, mindegy milyen kategóriáról beszélünk, számára biztosítsák, hiszen Magyarországon ezek az égető problémák - nemcsak demográfiai, de gazdaságot is érintő égető problémák - önerőből oldandók meg, és igen, egyetértünk abban, hogy a demográfiai fordulatot nem bevándorlás által és bevándoroltatás, tudatos lakosságcsere vagy egy invázió megtűrése által kell elérni, hanem egyértelműen a megdőlt korfa helyreállításával.

Elvárjuk tehát önöktől, hogy vegyék komolyan a parlamentet, vegyék komolyan az itt folyó munkát, ne 24 óra alatt egy ilyen dobjanak elénk, ahol licittel kívánják otthonteremtési helyzetbe hozni a magyarokat, ahol menekülteknek is kedvezménytömeget adnának, ami fogyasztóvédelmi szempontból ezer sebből vérzik, hanem folytassunk egy tisztességes szakmai vitát egy állami háttérű bérlakásépítési és otthonteremtési programról, helyzetbe hozva magyar fiatalok tízezreit. Hiszen ha ez nem következik be, akkor nem találhatunk gyógyírt Magyarország legnagyobb bajára, ami pedig a tragikus népességfogyás. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(11.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megadom a szót Iktóty István képviselő úrnak, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKTÓTY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezt a 37 oldalas törvényjavaslatot tegnap nyújtotta be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, és ma már szavazunk is róla. A javaslat komolytalanságát nemcsak az mutatja, hogy kivételes eljárásban, egy nap alatt akarják keresztülnyomni a parlamenten,

hanem az is, hogy nem a terület szerint felelős NGM, esetleg az otthonteremtésben illetékes EMMI nyújtotta be.

Rogán Antal nemrég felállított propagandaminisztériuma jegyzi a javaslatot, vagyis nem sok szakmai megalapozottságot kell várunk tőle. Rogán Antal januárban lengette be a nemzeti otthonteremtési közösségek ötletét, akkor azt mondta, hogy még január közepén benyújtják a javaslatot a parlamentnek, majd egy hónapos társadalmi vita lesz, és március közepén fogunk róla szavazni. Ehhez képest most azt látjuk, hogy semmilyen társadalmi vita nem volt, a háttérben zajlott az előkészítés, majd most, március közepén, egy nap alatt akarják lezavarni a parlamenti szakaszt. Ez megint csak azt a gyanút erősíti, hogy itt a saját zsebek tömködéséről van szó.

A tervzet lényege, hogy a nemzeti otthonteremtési közösséghez lakásvásárlási céllal csatlakozó tag kötelezettséget vállal egy általa meghatározott összeg befizetésére, előre meghatározott rendszerességgel. A NOK a takarékoskodó által elhelyezett összeg függvényében a hiányzó tagi befizetést kamatmentesen megelőlegezi a licittel vagy sorsolással kiválasztott tagnak. A lakásvásárlók sorrendjének meghatározásánál elsődleges a licit: aki a legnagyobb önerővel tud lakást venni, az juthat elsőként a forráshoz, és csak azonos arányú befizetés esetén lép be a sorolás lehetőségére.

A nemzeti otthonteremtési közösség gyakorlatilag egy fogyasztói csoport, aminek a szervezését egyébként 2012 óta tiltja a törvény. Ennek definíciója egy az egyben illik a NOK-ra - idézem -: „A fogyasztói csoport tagjai, mondhatni, egymásnak adnak kölcsönt, mindenki rendszeresen befizet egy bizonyos összeget, majd az így összegyűlt megtakarításból megvásárolják a szerencsés tagnak az általa kiszemelt terméket, autót, lakást, s a többit. Akár szerencsével jár egy tag, akár nem, tovább kell fizetnie a számára meghatározott törlesztést, egészen addig, míg a csoport minden tagja hozzá nem jut az általa megszerezni kívánt áruhoz vagy szolgáltatáshoz.”

A fogyasztói csoport néven elhíresült vásárlói klubok működése a legkiszolgáltatottabbak gátlátalan kisémmizését célozta. A rendszerváltás óta eltelt időszak egyik legelterjedtebb csalássorozata kötődik a fogyasztói csoportokhoz, amelyek megtévesztő hirdetésekkel a legkiszolgáltatottabb rétegeket verték át. Olcsó hitelt ígértek az embereknek, akik befizetésüket aztán soha nem látták viszont. A Gazdasági Versenyhivatal is kimondta: a fogyasztói csoportokat szervező vállalkozások a fogyasztók tájékoztatatlanságával visszaélve tevékenykednek. A hirdetésekkel megecélt fogyasztók jellemzően pénzügyi nehézségekkel küldöttek, jövedelmük, életkoruk alapján kiszorultak a banki hitelezés köréből.

Bár a bizottsági ülésen Bíró Marcell, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára azt mondta, hogy itt nem fogyasztói csoportokról van szó vagy piramisjátékról, nem tudni, mire alapozza ezt az állítást, hiszen ezt bizonyítja önmagában az, hogy a

közösséget létrehozó, zártkörűen működő részvénytársaságnak a szervezőként való elismerésére irányuló engedélykérelem benyújtását megelőző legalább két éve folyamatosan teljesítenie kell a fogyasztói csoportokról szóló jogszabályban előírt adatszolgáltatási kötelezettségeit a Fogyasztóvédelmi Hatóság felé.

De ha már fogyasztói csoport a NOK, nem látni a visszaélésekkel szembeni garanciát sem a törvényben. Nem látni, hogy mi fogja biztosítani a betétesek pénzét, mi lesz a garancia a visszaélésekkel szemben a vagyon megőrzésére. Eddig csak rossz tapasztalatok voltak a fogyasztói csoportokkal, nem tudni, hogy mitől változna ez a NOK esetében, mitől lennének védettebbek a fogyasztók. Ahogy azt az LMP korábban felvetette, a kormánynak inkább azon kellett volna dolgoznia, hogy olyan szabályokat dolgozzon ki, amelyek lehetetlenné teszik a fogyasztói csoportok csalásait.

Az is kérdés, hogy egyáltalán a célnak, amire a kormány létrehozta az új jogintézményt, mennyire fog tudni megfelelni. A cél ugyebár az építőipar fellendítése, a lakásvásárlást tervezők lakáshoz juttatása, egy új finanszírozási modellel. A NOK-ot úgy is lehet nézni, mint egy államilag szervezett lakástakarékpénztárt, megtámogatva adófizetői milliárdokkal, amitől azt remélik, hogy vonzóbb lesz a már létező piaci alapú pénztáraknál, amiket egyébként az állam szintén támogat, a befizetéseket évi 60 ezer forintig. A NOK esetében a befizetések után járó állami támogatás a teljes összeg 30 százaléka, de maximum 25 ezer forint. Kérdés, mitől fog ez tömegeket vonzani, mitől lesz vonzóbb, mint a takarékpénztárak. Nem látni ennek előnyeit, úgyhogy inkább az jósolható, hogy a várt hatás el fog maradni a lakásipar fellendülésében.

Nyilván ezt a kormány is érzi, hogy itt szorul a hurok. A sürgősséget is a lakáspiac visszaesésével magyarázzák, ugyanis éves szinten 20 százalékos a csökkenés. Mindent bevetnek, mindent megpróbálnak, csak hogy az uniós pénzek kiszórása után valamilyen lökést adjanak a gazdaságnak.

Egyébként a CSOK-nál is a magas jövedelmű, lakással már rendelkező, többgyerekes családok vannak a fókuszban, mint számos más intézkedésnél, nem a lakhatási nehézséggel küzdők. A NOK-nál is ez a helyzet: a lakásvásárlók sorrendjét elsősorban a licit határozza meg, aki a legnagyobb önerővel rendelkezik, az jut leghamarabb lakáshoz. Megint azokat hozzák helyzetbe, akiknek megvan a készpénzben szükséges összeg; kisebb bérből, fizetésből élők itt megint csak hátrányban vannak, hátul lesznek a sorban, és akár 10-15 évet is várniuk kell, hogy lakáshoz jussanak.

Végül ez az egész a kaszinóbizniszhez hasonlít, amelyben államilag elismert szervező kell egy ilyen közösség élére. Nem hisszük, hogy lenne ma olyan Magyarországon, aki rá merné bízni a pénzt néhány olyan haverra, akit Rogán Antal kiválasztott, és azt állítja, hogy megbízható ember. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A további képviselői felszólalásokra a fennmaradt időkeretekben van lehetőség. Ezeket az üléstermi táblán kísérhetik figyelemmel.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Vantara Gyula képviselő úrnak, Fidesz.

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy minél több új építésű, hangsúlyozottan új építésű lakás vagy ház épüljön, ugyanis sajnálatos módon az új építésű lakások kínálati piaca 2004 óta nagyságrendileg 80 százalékkal esett vissza, ahogy ez ma már többször elhangzott. Ennek egyik oka, hogy a 2002-ben életbe lépett szocialista kormány első intézkedéseként megszüntette az otthoneremtési kedvezményeket, magasan tartották a kamatokat, és ezzel együtt az embereket szinte ösztönözték a devizahitelek irányába.

Mondanunk sem kell, hogy valamennyien tudjuk, mekkora károkat okoztak ezzel az embereknek, családok hullottak szét, ezreknek elárverezték a házat, és még a bankok is óriási veszteségek leírására kényszerültek a bedőlt hitelek miatt. A kormány politikájának, sokszor unortodox megoldásainak köszönhetően viszont elmondhatjuk, hogy mindazt, amit a devizahitelezés jelentett, a hátunk mögött tudhatjuk, s ma már nem kell senkinek aggódnia amiatt, hogy hogyan alakul a forint árfolyama a hó elején.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezeket csak azért kívántam elmondani, hogy mindenki előtt világos legyen, hogy honnan indultunk, és milyen körülmények között vette át 2010-ben a kormány az ország irányítását. Most a pénzügyek és a növekvő gazdaság pozitív eredményei mellett lehetőség van olyan programot indítani, ami az emberek lakáshoz juttatását szolgálja.

Jelenleg mintegy nyolcezer lakást építenek, és a kormány feltett szándéka, hogy ezt a számot megduplázza. Első intézkedésként a lakásépítés áfakülsőt csökkentette a kormány 27-ről 5 százalékra, ami önmagában jelentős hatással bír a családok otthoneremtésére, és lendületet adhat a lakásépítésnek.

(11.30)

Második lépésben a már sokszor emlegetett, 2015. július 1-jétől bevezetett egyösszegű, vissza nem térítendő lakáscélú támogatás, a CSOK, a családi otthoneremtési kedvezmény tette még kedvezőbbé '16. január 1-jével az új lakás építésénél vagy az újlakás-vásárlásnál nyújtott jelentős anyagi támogatást. Ezen túl a három- vagy többgyerekes családok új lakás építéséhez, vásárlásához felvett hitelintézeti kölcsönéhez legfeljebb 10 millió forint, 3 százalékos otthoneremtési támogatás is kapcsolódott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem mehetünk el amellett szó nélkül, hogy a baloldali pártok nyilatko-

zatai egyértelművé tették, hogy ha rajtuk múlna, akkor nem támogatnák a családokat az otthoneremtésben, eltörölnék az otthoneremtési programot. Az eddig eltelt rövid időszak alatt egyébként a három elemről elmondhatjuk, hogy 1100 igénylést nyújtottak be az új családi otthonkedvezményre, a CSOK-ra a bankokhoz, és elsősorban a használt lakásokhoz igényelték a támogatásokat a hitelintézetek tájékoztatása szerint. A bankok arra számítanak, hogy az igénylések száma az év második felében az új lakások építésének felfutása után ugrik majd meg. Tegnap került benyújtásra a nemzeti otthoneremtési közösségekről szóló törvényjavaslat, ami felfogható az otthoneremtési program harmadik pillérének. A nemzeti otthoneremtési közösségek felállítása célja, hogy a lakossági megtakarítással az újlakás-célú felhasználást, új ingatlanok építését ösztönözni tudja.

Itt álljunk meg egy pillanatra, mert a ma délelőtti vita során elhangzott, hogy az embereknek nincs erre pénzük. Erre csak egy adatot szeretnék beidézni: 2015-ben 2600 milliárd forinttal nőtt a lakossági megtakarítás. *(Derűltég az MSZP soraiban. - Zaj. - Az elnök csenget.)* Jó kacagást kívánok! *(Dr. Bárándy Gergely: Nem kellene ilyeneket mondani!)* Ez azt jelenti, hogy az emberek elsőképpen a lakáskérdést kívánják megoldani. Ez azt jelenti, hogy ez a pénzmennyiség rendelkezésre áll, amennyiben ilyen célú felhasználást terveznek a lakók és a polgárok. A lakástakarékok is igen jelentős szerepet töltenek be. Ez is igaz, és elhangzott a délelőtti vita során. Komoly hatásuk van az ingatlanpiacokra, de a lakáskasszákból származó vásárlások 95 százaléka használt lakás formájában valósult meg vagy felújítás formájában. Így tehát azt a szerepét a lakás-takarék-pénztár, hogy új ingatlanok épüljenek az országban, nem tölti be.

Úgy vélem, hogy a már többször emlegetett, nyolcszor nagyobb mértékben hozzájáruló GDP-növekedés az új lakások építése esetén is egy hasznos adalék az otthoneremtési közösségek létesítéséhez. A nemzeti otthoneremtési közösségek működésének átláthatóságát és biztonságát szigorú törvényi feltételek és erős MNB-felügyeleti jogosítványok garantálják. A szervező olyan zártkörű részvénytársaság lehet, mint ahogy erre már többször utalás történt a mai délelőtti folyamán, amely a törvényi feltételeknek megfelelő és a Nemzeti Bank által engedélyezett. Itt is egy pillanatra álljunk meg! Nem tudom, a törvény és az indoklás olvasása során feltűnt-e valamennyi ellenzéki képviselőtársamnak az, hogy ez önkéntes, nem kötelező. Az igénybevétele a nemzeti otthoneremtési közösségnek a közösség, a polgárok közössége önkéntesen és lehetőségként tekinthet. Ha úgy tetszik és érthetőbb, akkor egy kibővítése az azokhoz a pénzügyi forrásokhoz történő hozzájutásnak, amivel a lakáskérdést, az otthoneremtést meg lehet oldani. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy itt a sugallatok és mindennek ellenére ez a konstrukció önkéntes és a polgárok szabad kezdeményezésén alapul. Tudom, hogy ez hihetetlenül hangzik, de ez így hangzik el, és ez a törvény szelleme.

Úgy vélem tehát, hogy a fentiekben elmondottak alapján olyan lakáspolitikai célok megvalósítását szolgálja valamennyi eleme a felsoroltaknak, így a nemzeti otthonteremtési közösség is, amely mind az otthonra vágyó embereknek, mind pedig az építőiparnak egyaránt hasznos lesz, ezért kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vantara képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Előre bejelentett felszólaló Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP. Öné a szó, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mást terveztem elmondani, de muszáj reagálni pár szóban azokra az egyébként egészen elképesztő felvetésekre, amelyeket Hollik, illetve Vantara képviselőtársam elmondott az elmúlt percekben.

Szóval, azon gondolkodtam, hogy ha jól tudom, a 199 képviselőből a legfrissebb képviselői mandátuma Hollik képviselő úrnak van, de vannak képviselők, akiknek egy-két évtized alatt sem sikerült olyan vastag bőrt növeszteni, mint amennyit Hollik képviselő úrnak az elmúlt nagyon rövid idő alatt, tán még egy rinocérosznál is vastagabbat. Amiket elmondott, az egészen elképesztően nagy hazugság. *(Dr. Répássy Róbert: Arról beszéljen, aki ellen bűnvádi eljárást kell folytatni!)* Bűnvádi eljárást meg nem lehet folytatni *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, képviselőtársam, amit bekiabál Répássy képviselő úr, egy országgyűlési képviselővel szemben, még akkor sem *(Dr. Répássy Róbert: Ott ül melletted!)*, ha nem tetszik önnek, amit mondok, merthogy a parlamenti felszólalásában mindenki azt mond, amit szeretne - nyilván ön is tud majd válaszolni rá -, és ezért ilyen eljárást indítani nem lehet. De azért sokatmondó, hogy büntetőeljárással fenyegetnek itt ellenzéki képviselőket kormánypárti képviselők a bekiabálásukkal; azt gondolom, hogy ez a magyar viszonyokat nagyon szépen jelzi.

De térjünk rá arra, hogy tartalmilag miről volt szó. Azt mondja Hollik képviselő úr, hogy sikeres demográfiai fordulatot hajít végre a kormány. Ezen a mondaton önmagában az ember akkor kacagna, ha egyébként nem volna rettenetesen szomorú a mai magyar helyzet. De valóban, mi a sikeres demográfiai változás? Az, hogy olyan politikát folytattak, ahol az ország lakosságának az 5-10 százaléka már nem Magyarországon képzeli el a boldogulást, hanem külföldön vállal munkát, és nem a visszatérés szándékával, hanem anélkül. És hadd tegyem hozzá, hogy ezek az emberek a legtehetségesebb fiataljaink közül kerülnek ki elsősorban.

Ez a sikeres demográfiai változás, amit a kormány elért? Nagyszerű, gratulálok önöknek! Még egyszer mondom, ha már a lakástémánál tartunk, és ezzel összekötjük, akkor kétségtől ez a folyamat, ez a demográfiai változás sok üres lakást keletkeztet

Magyarországon, de talán nem így kéne üres lakásokat teremteni.

A másik, tisztelt Hollik képviselő úr, hogy ön komolyan az elmúlt hat év után ki meri azt mondani, hogy az ellenzéknek a kitalációja az, hogy önök személyre szabott jogalkotást folytatnak? Ne tessék már viccelni! Mondok néhány példát, de nagyon szívesen folytatom önnek, mondjuk, a plakátokkal kapcsolatos törvényalkotás, amikor volt egy ESMA nevű cég, akkor megtiltották azt, hogy hirdetőoszlopokon lehessen plakátot elhelyezni a közterületen; aztán ezt a céget, miután már tönkrement, megvette Garancsi István, jött egy törvény, ami szerint újra lehet ilyen tevékenységet folytatni.

Aztán milyen érdekes, hogy amikor a kaszinóról szóló törvénycsomagokat elfogadtuk, akkor mindenki tudta, hogy annak a kedvezményezettje Andy Vajna lesz! Milyen érdekes, hogy amikor a földtörvények után megnéztük, hogy kik azok, akik a legtöbb földet tudták maguknak megszerezni, akkor Lázár János, Mészáros Lőrinc meg L. Simon László neve került elő! Milyen érdekes, hogy hangfelvétel tanúsodik arról, hogy az önök trafiktörvénye után hogyan kell a fideszes haveroknak szétosztani a trafikconcessziókat! Folytassam még, Hollik képviselő úr? Vagy folytassam esetleg a közjogi tisztséget betöltőkkel kapcsolatban, ahol a tegnapi bizottsági ülésen elmondtam, hogy vagy nekünk, ellenzéki képviselőknek keletkeztek váteszi képességeink, vagy pedig az önök törvényeiből olvasható ki teljesen egyértelműen, hogy kire írták azt?

(11.40)

Ugyanis ellenzéki képviselők, már jóval azelőtt, mielőtt szó került volna személyi kérdésekről, meg tudták mondani, hogy ki lesz a legfőbb ügyész, ki lesz az OBH elnöke, kik lesznek alkotmánybírók, de ugyanúgy meg tudtuk mondani, hogy a kaszinóten dereket Andy Vajna fogja elnyerni. Vagy mi vagyunk jöstehetségek, vagy az önök törvényei személyre szabottak. Szóval, ne tessék már nekem ilyeneket mondani itt a magyar Országgyűlésben, hogy önök nem alkotnak személyre szabott törvényeket! *(Dr. Legény Zsolt: Személyre, személyekre!)* Hát a napnál világosabb, csak a hülye nem látja, ne haragudjon, képviselő úr!

És az az érv, merthogy ön volt az egyetlen, egyébként becsületére legyen mondva, aki legalább azt megpróbálta megcáfolni, amit mi elég hosszan elemeztünk, akár Szakács képviselőtársam, akár a jobbikos vezérszónok, hogy kire lett ez a dolog kiírva, ön legalább annyit mondott, hogy majd két év múlva új cégek is beléphetnek. Tudja, képviselő úr, bizonyos logikai szabályokkal azért el lehet oda jutni, hogy ez a kijelentés egy dolgot biztosan bizonyít, hogy akkor a következő két évben ön szerint is ez a két cég az, amelyik szóba jöhet, más meg nem. Aztán hogy két év múlva majd jöhetnek-e más cégek, az egy másik kérdés - az én véleményem szerint nem na-

gyon -, na de két évig akkor önök monopóliumot teremtenek? Ezt mondta, képviselő úr? *(Bangóné Borbély Ildikó: Így van!)* Mert egyébként ezekre a kérdésekre egyetlen kormánypárti képviselő nem reflektált. Hollik képviselő úr, tudja, mi nyugtatna meg minket? Hogyha a miniszter úr, az államtitkár úr, ön vagy akár Vantara képviselő úr felállna, és azt mondaná: nem ez a két cég fogja megnyerni a tendert. Álljon fel, és mondja ezt! Álljon fel, és mondja ezt! Ki meri ön ezt jelenteni?

Én megkérdeztem tegnap a bizottsági ülésen az ott jelen lévő államtitkárt, aki nem a most jelen lévő államtitkár úr volt - persze, öntől is szívesen hallanám a választ, tőle nem nagyon hallottuk -, hogy megnézték-e azt, hogy jelen feltételrendszer alapján, ahogy önök ezt a törvényt betervezték, az általunk megjelölt cégeken kívül tud-e bárki ma Magyarországon érvényesen pályázni ilyen tevékenységre, tud-e ilyen tevékenységet folytatni. Nem kaptunk rá választ. Illetve kaptunk rá egy olyan választ, ami nyilván indirekt módon magában hordozta azt, hogy sajnos ebben nekünk igazunk van. Ha nincsen, akkor tessenek felállni, és azt mondani, hogy nincsen, és megérvelni, hogy miért nem. Mert egyelőre csak egy állítás hangzott el, még hozzá bizonyítékokkal alátámasztva, hogy ez a két cég fog nyerni. És én nem szeretnék megint jóstehetségűnek bizonyulni a képviselőtársaimmal, amikor majd néhány hét vagy hónap múlva ez a két cég fogja elkezdni ezt a tevékenységet.

Amit Vantara képviselő úr felszólalására szeretnék még mondani: valószínű, hogy önök egy álomvilágban élnek, és nem mozdulnak ki a fideszes haveri körből. Mert amikor valaki azt mondja, hogy ma tömegesen vannak Magyarországon megtakarításai embereknek, akkor az biztos, hogy nem ismeri a valóságot.

De nemcsak a valóságot nem ismeri, hanem a KSH adatait sem ismeri, mely szerint a magyar állampolgárok, a magyar családok 67 százaléka nem tudna megfinanszírozni egy 50 ezer forintos váratlan kiadást - 67 százaléka egy 50 ezer forintos váratlan kiadást. Akkor mondja már meg nekem valaki, hogy a magyar társadalom hány százaléka lesz képes arra, hogy havi 83 ezer forintot befizessen a kasszába ilyen célra. Éppen csak egy töredéke. Biztosan nem ezzel fogják megoldani a nehéz sorsban élő emberek lakáshelyzetét.

És hogy mit lehetne egyébként tenni? Van erre példa. Sőt, azt tudom mondani, hogy van erre jó szocialista példa is, ha már folyton minket ostoroznak. Tessenek megnézni a XIII. kerületet! Tessenek megnézni azt a kerületet, amelyik hosszú évek óta szocialista vezetés alatt áll. Angyalföld úgy fejlődik, mint semelyik más része Budapestnek vagy ennek az országnak. Angyalföldön vajon hány lakás épült és milyenek? Én nem kívánok erről hosszabban beszélni, mert Hiszékeny képviselőtársam ebben sokkal inkább illetékes, mert alpolgármesterként részt vett... *(Hollik István: Sok mindenben!)* ezekben a munkákban. *(Dr. Répássy Róbert: Bűnvád... - Hi-*

székeny Dezső: Arról még majd beszélünk... - Az elnök csenget.)

ELNÖK: *(Dr. Répássy Róbert felé:)* Képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Tisztelt Képviselőtársaim! Arra nem lennék büszke az önök helyében, hogy még hány koncepcióos büntetőeljárás elindítását tudták kicsikarni Polt Péter ügyészségéből. *(Dr. Répássy Róbert: Ugyan már!)* Nem lennék büszke! Ugyanis sorra mentik föl azokat az embereket, akiket önök megvádoltatnak. Sorra mentik fel azokat az embereket! *(Dr. Legény Zsolt: Hány koncepcióos per... - Dr. Répássy Róbert közbeszólása. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: *(Dr. Bárándy Gergely felé:)* Képviselő úr, kérem, térjen a tárgyra! *(Az elnök újból csenget. - Dr. Répássy Róbert felé:)* Képviselő úr! Lesz majd két percben lehetősége Répássy képviselő úrnak. Tessék, képviselő úr, folytassa! *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)*

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szóval, visszatérve, és tartom magam ehhez, van olyan szocialista példa, ami követhető lenne országos szinten is. Érdemes lenne ezt megfontolni, megfigyelni, és inkább arrafelé mozdulni, mint megint a haveroknak pénzt osztani ilyen módon.

És tudják, hogy miért beszélünk mi mindig erről: nagyon egyszerű oka van. Ugyanis a parlamentben, én azt gondolom, a valódi jogalkotói célt kell görcső alá venni, nem pedig azt, amit egyébként leírnak, de nem igaz. A valódi jogalkotói cél pedig megint az, hogy egy olyan embert, aki az önök számára kedves, vagy aki nyilván majd önöknek visszajuttat némi pénzt ebből, kedvezményezett helyzetbe hozzanak, és számára állami pénzeket tudjanak kisorsolni. Ennyiről szól ez a törvényjavaslat. Ezért beszél mindenki erről, leszámítva persze kormánypárti képviselőtársaimat. Erre pedig számos jel mutat, ezt a Törvényalkotási bizottság ülésén elmondtam. De a 24 óra mellett egyébként a legsokatmondóbb az, hogy mi a fenének pont a propagandaminiszter terjeszti be ezt a törvényt? Hát, ha valami sokatmondó ebben, akkor ez az! Ha ezt a törvényt valaki előterjeszti, vagy országgyűlési képviselő legyen, vagy a lakáspolitikáért felelős miniszter. *(Dr. Legény Zsolt közbeszólása.)* Mi köze a propagandaminiszternek ehhez? Hacsak nem az, hogy esetleg ez is az ő haverja, csak ezt mi még nem derítettük ki.

Úgyhogy összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, ez a törvény maga a botrány. Semmi köze a lakáspolitikához; semmi köze a lakástámogatáshoz. Egyetlenegy dologhoz van köze: a maffiaállamhoz és az intézményesített állami lopáshoz. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. Elsőként megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, Fidesz.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bárándy Képviselő Úr! Ön vastag bőrről, jó szocialista példákról beszélt, és közben Hollik képviselőtársamat azzal vádolta, hogy fiatal kora ellenére már vastag bőrt növesztett.

Ekkor én valóban közbeszóltam, és azt mondtam, hogy ön mellett ül egy országgyűlési képviselő, aki ellen bűnvádi eljárás van folyamatban, közbeszerzési ügyben elkövetett vesztegetés vádjával áll a bíróság előtt. *(Dr. Bárándy Gergely: Jóféle koncepció eljárás!)*

Természetesen őt is megilleti az ártatlanság vélelme, de ön itt egy fiatal képviselőtársunkat, meg az összes többi országgyűlési képviselőt mindenféle korrupcióval vádolja, miközben ön mellett ül egy szocialista képviselő, akit ön jó példaként említett, jó példaként állított elénk, és őellené folyik egy büntetőeljárás.

Én kívánom képviselőtársunknak, hogy védje meg magát a bíróságon. De azt tudom mondani önnek, Bárándy képviselő úr, hogy több szerénység, Bárándy elvtárs!

Köszönöm szépen a szót. *(Moraj az MSZP padsoraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Ez gyenge volt... - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy bekiabálásból következettünk arra, mert államtitkári válaszból nem állt módunkban, hogy miért kívánja az állítólagos kedvezmények körét migránsokra, menekültekre kiterjeszteni a kormányzat. Itt felmerült az, hogy adott esetben olyan uniós irányelv vagy olyan uniós kötelezettségvállalás áll a háttérben, amiről mi esetleg nem tudunk.

A jegyzőkönyv kedvéért: az önök által letett páircsomag 33. § (2) bekezdésében található szó szerint az, hogy az itt említett állami támogatásra az a tag jogosult, aki a) pont., b) pont. és a c) pont: bevándorolt vagy letelepedett jogállású, menekültként vagy oltalmazottként elismert személy. A helyzet az, hogy önök ezt a hibát a CSOK kiterjesztése esetében már elkövették. Ott is elkövették azt a hatalmas szarvashibát, hogy migránsok, menekültek, oltalmazottak, hivatlan idegenek számára tettek elérhetővé olyan, a magyar adófizetők pénzéből származó kedvezménytömeget, ami tökéletesen indokolt lett volna.

De ezzel kapcsolatban is elmondhatjuk azt, hogy ha csak az EU Bíróságának gyakorlatát megvizsgálják, az alapján példának okáért a CSOK is egyfajta szociális támogatásnak minősül. Szociális támogatások tekintetében pedig a migránsok, még egyszer mondom, én azt a kifejezést használtam, hogy hivatlan idegenek esetében, az állam csak az alap szociális ellátást köteles biztosítani, tehát ez korlátozható egészen az alapszintig.

(11.50)

Nagyon érdekelne tehát bennünket, hogy miután a CSOK esetében indokolatlanul, bármiféle idevonatkozó EU-s parancs vagy kötelezettségvállalás ellenére önök kiterjesztették migránsokra ezt a kedvezménytömeget, miért akarják most is megtenni ezt. Mi a mögöttes ok? Milyen kötelezettséget vállaltak, amiről mi nem tudunk? Egyáltalán milyen épeszű indoka lehet annak, hogy magyar adófizetők pénzét, még ha ilyen kérdőjeles konstrukció formájában is, de idegenek számára próbálják jóvátétel gyanánt kifizetni? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következő hozzászóló Sallai Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék mindenkit biztosítani, hogy a szívemben béke van és szeretet, és nem szeretnék udvariatlan sem lenni, ugyanakkor nyilvánvalóan több kormánypárti képviselőnek a felszólalása, így Hollik képviselőtársamé is azért nyitogatja a pofonzsákot, mert az, amit itt előadnak ebben a jogszabályban, azért nyilván kissé messzire megy.

Kezdődik az egész azzal, hogy tegnap itt ülünk a parlamentben, önök nem voltak itt, valahol másutt voltak, itt ülünk a parlamentben, és az FM beismeri, hogy a kormány arra nem képes, hogy a kutyákat törzskönyvezzék. Nincs rá meg a kapacitása, nincs meg hozzá a konfliktuskezelő képessége meg a háttere, inkább odaadja egy civilnek. Másnap idejönnek, és arról gyözködnék bennünket, hogy önök képesek rendezni a magyar családok helyzetét. Hát ki hiszi ezt el? Hát a kutyákat sem tudják törzskönyvezni! Önök akarják családok helyzetét rendezni? Hát ne haragudjanak, alapvetően nagyon nehéz így elhinni!

Mint ahogy azt is nehéz elhinni, hogy itt mindnyájan előadják, hogy a Fidesznek ez mennyire fontos, ugyanakkor 1-2-3-4-5-6-an vannak benn a kormánypártok soraiból? Ennyire fontos a fideszes országgyűlési képviselőknek? Vagy most mindenki éppen az egyéni választókerületében konzultál a lakossággal, hogy hogy szavazzanak ma? Hatan vannak bent, és egy nap alatt akarnak átnyomni úgy egy törvényt, hogy hat emberrel a kormánypártból, akinek állati fontos ez a téma, gyözködnék bennünket, a többségben lévő ellenzéket a parlamentben jelen pillanatban, hogy ez mennyire fontos.

És hát nyilvánvalóan csatlakozom Bárándy képviselőtársamhoz, hogy rettenetesen beszédes az, hogy idejön a propagandaminiszter, felmegy a pulpitusra, előad egy nagy ívű beszédet a 2002-2010 közötti kormányzatok tevékenységéről, ezzel gyözködve a társadalmat, hogy minden bizonnyal jó az, amit a kormány csinál, majd fogja magát, elmegy, és nem vesz részt a vitában.

Mert propagandaminiszterként nehogy vitázni kelljen már neki, nehogy beszélni kelljen neki a parlamentben és megvédeni az álláspontját! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Hát itt van a Hollik képviselő)*

selő!) És azért furcsa ez, mert ugye pont Rogán Antal csinálja ezt, akinek ingatlanügyekben a jelentős szakértelmét megismertük az elmúlt időszakban. Hiszen ő az, aki spontán növekvő ingatlanokkal rendelkezik, és ő az, aki az V. kerületi ingatlanpiacon jelentős tapasztalatokra tett szert, hogy hogy lehet eladni olyan ingatlant, mondjuk - a sajtó azt írja, Habony nagynénikéjének -, amit 50 millióval többért lehet eladni rövid időn belül. Tehát ezekkel a tapasztalatokkal nyilvánvalóan Rogán Antalnak megvan a háttere, hogy itt előterjesszen egy ilyet.

Ugyanakkor propagandaminiszterként, miután ezt elmondja, elmegy, biztosítva bennünket, hogy a családi adókedvezmények mennyire jók, és mennyire családbarát a kormány. Kérem szépen, nyilvánvalóan elnézik nekem, vagy talán megpróbálják elnézni azt nekem, hogy ellenzéki képviselőként ne reflektáljak azokra, amelyekkel nyilvánvalóan egyet lehet érteni: a családi adókedvezménnyel és néhány intézkedéssel, hanem azokra mutassak rá, amelyekkel teljesen ellentétes tevékenységet folytatnak, mint amiről önök beszélnek családtámogatásként és kedvezményként.

Hollik képviselőtársamnak egyik legfontosabb momentum, és tényleg most ebben semmi piszkálódás nincs, a demográfiai helyzettel kapcsolatos adatok. Önnek tökéletesen igaza van. A demográfiai helyzet Magyarországon tragikus. De mi miatt? Hat év kormányzás után fel merül önökben a saját felelősségük? Tehát lehet azon gondolkodni, meg kell nézni; én nem tudom, ugye, nem ismerjük egymást régóta, higgye el, én nagyon-nagyon sokat tettem azért, hogy a Gyurcsány Ferenc kormánya megbukjon, mert nem értettem egyet azzal az iránnyal, amit csináltak. De hát a legrosszabb évében nem ment ki annyi ember külföldre, mint önöknek évente, ahány elhagyja az országot! És nem merül fel a felelősség, hogy az elmúlt hat évben mi történt? Mi eredményezte ezt a demográfiai helyzetet? Mi eredményezi azt, hogy gyakorlatilag a családokról így kell beszél-nünk? És nyilvánvalóan KDNP-s képviselőként elfogadom a véleményét, habár azért most egy kicsi piszkálódással megemlítem, hogy ugye, azt is megírta az újság, hogy a családtervezésben pont a KDNP áll legrosszabbul az összes frakció közül a parlamentben, és az egy főre eső gyermekszám itt a legkisebb. Tehát valószínűleg a gyermekvállalásról, hogy hogyan is kell ezt csinálni, frakción belül kellene néhány gondolatot egymással megosztani. (*Firtl Mátyás: Nekem unokám is van!*) De az igazi felszólalási bravúr semmiképpen nem ez, a felszólalási bravúr az, hogy - ugye direkt mértem, és nagyon érdekelt engem - 12 percen át beszélt arról, hogy mit csináltak a szocialista kormányok, majd a 12. percben rátért erre a jogszabályjavaslatra, és egészen a 14. percig beszélt róla, majd újra visszatért a szocialista kormányokra. És ezzel próbálja eladni, hogy ez mennyire jó javaslat.

De hát mi ez a javaslat? Gyakorlatilag van egy jogszabály előttünk, ahol valakik monopolhelyzetben lehetővé teszik azt, hogy egy pilótajátékot játsszanak

a magyar emberek pénzével, akik ebben részt tudnak venni, úgy, hogy köszönöm szépen, én mosom kezeimet a jogszabállyal kapcsolatban, semmiféle felelősséget nem vállalok azért, hogy ezt a pénzt majd megkapják vagy nem kapják meg. Idehoznak egy pilótajátékot, gyakorlatilag erről van szó. És hát nyilvánvalóan ez alapvetően talán joggal meríti ki azt, hogy felháborodást keltsen az ellenzéki sorokban.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És nyilvánvalóan ezt folytatják, hiszen kormánypárti képviselőtársaim folytatják ezt a felszólalási sort; Möldinger (*sic!*) képviselőtársam konkrétan azt mondta, hogy aki nem támogatja ezt, annak nem fontos cél az otthoneremtés. Hát dehogynem fontos cél! Miért vonják kétségbe azt, hogy mi is szívesen teremtenék, legalábbis a magunk nevében mondhatom, szívesen látnánk sokkal több családot Magyarországon, és örülnénk, ha otthont tudnának teremteni? Itt arról kell beszélni, hogy az otthoneremtésnek ez egy jó célja-e. Nyilvánvalóan az otthoneremtés céljával idejövünk, csak az a gond, hogy önök így próbálkoznak, és tesztüzembe helyezik az országot: kipróbálunk valamit, nem működik. Az, amit kipróbáltunk, az egy kivándorlást eredményezett, ez nem jó, próbáljunk mást. És fogalmuk nincs, hogy milyeneknek lesznek ennek a hatásai. És úgy hozzák be ezeket a jogszabályokat, hogy még csak végig se lehessen gondolni hozzáértő embereknek, és jön a propagandaminiszter, és megpróbálja eladni a társadalomnak, hogy ez milyen jó lesz. Tehát kérem Möldinger (*sic!*) képviselőtársamat, hogy ne mondjon ilyeneket, hogy aki nem támogatja ezt a jogszabályt, annak nem fontos a családteremtés, mert ez nagyon csúnya demagógia és rosszindulatú megjegyzés. Egyszerűen azt gondoljuk, hogy ezek nem jó eszközei a családteremtésnek.

Vantara képviselőtársam - ugye, ő is már kiment a teremből; nyilván megtette azt, amit megkövetelt a haza, elmondta a saját felszólalását -, azt mondja, hogy az MSZP-kormányok alatt hogy hulltak szét a családok. Hát kérem szépen, most mi történik? A kivándorlással nem hullanak szét családok? Mikor a családfő ezer kilométerrel arrébb dolgozik, és úgy küldi haza a pénzt? Az önök tevékenysége nem családok széthullásához vezetett? 580 ezer ember, aki külföldön keresi meg a kenyerét, és küldi haza, hogy az itthoni terheket a család tudja teljesíteni valamilyen szinten? És az, hogy nem támogatták a családokat korábbi kormányok, én ezzel nem akarok vitázni, mert nem szakterületem az, hogy elemezzem a 2002-2010 közötti kormányzás tevékenységét, de egy biztos, hogy az, amit önök csináltak az adópolitikával, és lehet itt gyerekszámot emlegetni meg bármi mást, vannak benne pozitív elemek, meg egy halom olyan, ami teljesen kontraproduktív. És a tények, a legfontosabb indikátorok ezt eredményezik. Meg kell nézni, hány gyerek születik, mekkora a kivándorlás - ezek az indikátorok! Nekem ne hozzanak ide statisztikát!

tikai adatokat meg számokat (Hollik István: *Megzavar!*), hogyha gyakorlatilag a gyermekszületés, a kivándorlás és az új otthonteremtés önöket nem győzi meg!

Említették többen is, de nézzük a kormány teljesítményét az elmúlt hat évre! Propagandaminiszter úr mondott is egy számot, nem pontosan megnevezve, ugye, tízezer lakosra Lengyelországban 38 új lakás esik, Csehországban 25-30 lakás esik, innen volt a példa, hogy a háború sújtotta Ukrajnában 10-20 közötti lakás esik, és Magyarországon 8,5 lakás esik. Kérem szépen, ez nem az elmúlt hat év eredménye? Ezért ki, Kádár a felelős, vagy a szocialista kormányok? Hát miért?

Mondják már meg, hogy az elmúlt hat évben nem volt az önök kezében a kormányzás, a költségvetési politika? A három legfontosabb eszköz, a jogszabályi környezet, az adópolitika és a támogatások az önök eszközeként álltak rendelkezésre, és nem tettek semmit ez ellen. Az önök kormányzása alatt vannak ezek a rettenetes folyamatok. És mi az oka ennek? Az az oka, hogy a költségvetési forrásokat felélik, gyakorlatilag elműködik, elköltik saját hobbijaikra, míg megpróbálnak minden egyes fejlesztést európai uniós forrásból finanszírozni. Kérem szépen, az önök kormánya az, aki milliárdosokat hozott létre a közbeszerzési eljárásokkal, és milliárdosokat teremtett Magyarországon csak azzal, hogy az európai uniós fejlesztési forrásokat hova csepegtette be.

Ez önök szerint nem volt negatív hatással a magyar építőiparra? Hát dehogynem! Hát az elmúlt évben négyszer dőlt meg a kis- és középvállalkozások megszűnésének a száma Magyarországon, ha már a statisztikákhoz ragaszkodnak. Négy alkalommal dőlt meg. És mi lehet az oka? Mondják azt, hogy ó, persze, tisztult, mert az adócsalókat kizárják. Nem! Arról van szó, hogy önök tönkretettek helyi vállalkozásokat, kistelepülések tüéptelepeit és építési vállalkozásokat azért, hogy ezeket a nagy milliárdosokat helyzetbe hozzák és feltőkésítsék. Ugye, miniszterelnök úr szokta ezt mondani, hogy a feltőkésítése a magyar vállalkozásoknak mennyire hasznos. Igen, így van, csak az a baj, hogy senki nem gondolta azt, hogy ezt két-három családra vonatkoztatva kell megvalósítani, és nyilván ez vezetett oda, hogy az építőipar ebbe a kritikus helyzetbe került. És mikor önök családjokról beszélnek, ezt a kritikus helyzetet próbálják kezelni. Mert az új építésű ingatlanok áfájának a csökkentése alapvetően az építőiparnak a támogatása.

(12.00)

Azt próbálják fellendíteni, hogy hogyan lehet ezen a kedvezőtlen helyzeten változtatni. És még mindig nem oda mennek, hogy hogyan lehet azokat a kisvállalkozásokat, amelyek két emberrel, három emberrel szobafestéssel foglalkoztak vagy térburkolat-lerakással, vagy bármi mással, amit a kis házaknál kell csinálni. Nem, önök még mindig nem erre

mennek, hanem azokat a nagyokat segítik, amelyek egyszerre 20-30 családi házat fognak itt az agglomerációban építeni.

És milyen lesz a hatása ennek? Ajánlom figyelmébe ezt a vidéki képviselőtársaimnak a Fidesz sorából, akik egyéni képviselőként képviselnek magyar választókat. Az, amit láthatunk szintén statisztikából, hogy Magyarországon két régió kivételével - a központi régió, Budapest és környéke és az agglomeráció, illetve Nyugat-Magyarország, Győr kivételével - mindenütt 10-30 százalék között van az elvándorlási szándék csak belső magyarországi mozgása is. Ezt fogja eredményezni az önök politikája, hogy akik idáig nem tudták eladni a 2-3 millióért hirdetett házukat, mert nincs semmi ára vidéken az eladó házaknak, azok majd most ezekkel a pénzügyi segítségekkel esetleg tovább tudnak menni a magyar falvakból, kistelepülésekből, és ott tudják hagyni az otthonaikat (*Közbeszólások a kormánypárti sorokból.*), mert gyakorlatilag megpróbálhatják megkeresni ennek a hátterét.

Erre mit mond még a propagandaminiszterünk? (*Zaj. - Az elnök csenget.*) A propagandaminiszter azt mondja, hogy mindennek a hátterében ott van az, hogy mennyire fontos a GDP növelésének az igénye. Kérem szépen, GDP-növeléssel nem lehet családi eredményességet mérni. A GDP nem méri, hogy hogy élnek a családok meg hogy van otthonuk. Azok a pénzköltést mérik.

Teljesen alkalmatlan mérőszámokat használnak arra, amit mérni akarnak. Tehát alkalmatlan az a jelzőrendszer és indikátorrendszer, amivel meg akarják állítani Magyarország kedvezőtlen demográfiai folyamatait, amit az elmúlt hat év kormányzása jelentős mértékben létrehozott, illetve támogatott. A legszörnyűbb az, hogy mindezt egy olyan eszközzel teszik, ami ezt a monopolhelyzetben megteremtett pilótajátékot létrehozza úgy, hogy az embereknek, akiknek esetleg majd lesz módjuk, hogy ebben részt vegyenek, semmiféle biztosítékot nem ad.

És mikor azt mondják, hogy ez önkéntes folyamat, akkor egyvalamit ne felejtsek el: hogy az a része lehet, hogy önkéntes, hogy ki lép be, de az, akik adót fizetnek és önök az adójukat így használják fel, az nem önkéntes. A magyar adófizetők nem döntöttek önként, hogy önök így használják fel az adófizetők pénzét. Nem! Ezt csak a kormánypárti többség döntötte el, és a magyar adófizetőktől, akiktől elvették a pénzt, akiknek nincs meg a lehetősége, hogy beszálljanak egy ilyenbe, elveszik és odaadják másoknak ezt a pénzt. Ez az, ami rettenetes hiba, és ez az, ami miatt elfogadhatatlan ez a jogszabály.

Én arra kérném önöket a barátság és a szeretet hangján, a nem szűnő tisztelettel, hogy gondolják már át, hogy ez egy bölcs javaslat-e, gondolják már el, hogy ez tudja-e azt a célt. Olyan ötletelést csinálnak itt az Országgyűlésből, mikor egyik ötlet után jönnek a másikkal, és hátha majd valamelyik valamilyen eredményt elér!

Egy biztos: a Magyarországról történő kivándorlás, a gyermekek születésének a száma nem támaszt-

ja alá azt, hogy idáig bármi eredményt fel tudnának mutatni. Azt, hogy mennyi pénzt költöttek el meg mit teremtettek, nyilván lehet számokkal varázsolni, mint ahogy meg is történik, hiszen pont az, amit Vantara képviselőtársam mondott, pont azt támasztja alá, ami most veszélyként jelenik meg, hiszen ő maga is elmondta, hogy a CSOK-kal kapcsolatos tapasztalatok egyértelműen azt támasztják alá, hogy idáig a használt ingatlanok értékesítésére van meg a lakossági igény, és a családok jelentős része ebben gondolkodik. Ez nem teljesen több mint két hónapos adat lehet, amit Vantara képviselőtársunk elmondott, és a bankoktól származik, de ez az adat olyan, amin már érdemes lenne, hogy elgondolkozzanak, hogy hogy lehet a támogatási rendszert úgy létrehozni, hogy azok, akik esetleg bármilyen munkahelyi vagy családi kötelezettség miatt költöznek és értékesítenék az ingatlanukat, találjanak piacot és találjanak vevőt, míg azok, akik viszont keresik az ingatlant, és szívesen beköltöznének bármelyik vidéki otthonba, mert további kalandvágyból még kitartanak a magyar vidéken, azok viszont megtalálják ezt és meg tudják vásárolni.

Én mindössze arra kérem önöket, miután tudom úgyis, hogy frakciófegyelemben bármit tesznek maguk elé, megszavazzák, hogy gondolkozzanak el, hogy az valóban képviseli-e az önök választóinak az érdekeit, és az önök választóiból szerte bármelyik magyar falun vajon mennyi kedvezményezettje lesz ennek. A településeket végig lehetne mondani gyakorlatilag Zalától Szabolcsig, hogy az a sok kis település, amik az önök választókerületeiben vannak, azokban hány ember fog tudni ezzel a lehetőséggel élni, és mennyire azoknak az embereknek az érdekeit szolgálja ez az egész javaslat, ami magyar adófizetők pénzébe kerül, és sok más közzefeladat finanszírozása mellett - nem akarom az egészségügyet, az oktatást emlegetni mindig - viszont megteremtené a lehetőséget, hogy hasznosabban költsek el.

Kérem egyébként államtitkár urat itt a vita végén, hogy örülnénk, hogyha a vitában venne részt, mert a zárszókra már nem lehet reagálni, ezért sokkal szűkebb a lehetőség arra, hogy eszmét tudjunk cserélni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Dömötör Csaba államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm. Szeretnék élni a lehetőséggel, egyébként is éltem volna. Engedjék meg, hogy pár felvetésre reagáljak.

Ami a nemzeti otthonteremtési közösségek szervezőit illeti, a kormánytól joggal várják azt el, hogy garantálja, hogy megfelelő szakmai tapasztalattal és megfelelő referenciával rendelkező vállalkozások lehessenek szervezők. Ezért is vezette be a megbízható szervező fogalmát. A kormány várakozásai szerint

sok vállalat fog majd ezeknek a feltételeknek megfelelni, amelyek világosak.

Van egy fontos tény, amelyet nem kerülhetünk itt el. Az állami támogatást nem cégek, nem szervezők kapják, hanem olyan állampolgárok, akiknek lakáscélú megtakarításaik vannak. Ezt a tényt ne feledjük el.

Ami a fogyasztói csoportokkal kapcsolatos hozzászólásokat illeti, a nemzeti otthonteremtési közösség nem egy fogyasztói csoport. Ha egyébként voltak problémák fogyasztói csoportokkal kapcsolatban a múltban, akkor azokat éppen a laza jogi szabályozás eredményezte, a laza jogi környezet. Ezzel szemben itt szigorú feltételek vannak. A nemzeti otthonteremtési közösségek szervezőinek 100 millió forintos alaptőkével kell rendelkezniük, 3 százalékos tartalékot kell képezniük, és megfelelő szakmai előélettel kell rendelkezniük. Mindemellett összeférhetlenségi szabályok is vonatkoznak rájuk.

Ami a pilótajátékkal kapcsolatos felvetéseket illeti, ezek komolytalanok. A pilótajátékoknak az a közös jellemzője, hogy állandóan új tagok belépését teszi lehetővé, erre ebben az esetben nincs lehetőség, mivel az otthonteremtési közösségeknek adott, zárt számú tagja van.

Ami a Jobbik felvetését illeti a szociális lakásokkal kapcsolatban, itt a kormány álláspontja egyértelmű. Azt szeretné, ha az új lakások saját tulajdonban lennének. Ez egy filozófiai kérdés, de a kormány álláspontja egyértelmű: saját tulajdonú lakásokat, saját tulajdonú házakat szeretne látni, mert azt gondoljuk, hogy a saját tulajdonú ingatlan a polgári lét egyik legfontosabb része.

Ami az LMP felvetését illeti azzal kapcsolatban, hogy miért előnyösebb ez a modell, ez a konstrukció, mint a lakáskasszák, kettő ok miatt. Egyrészt a nagyobb állami támogatás miatt. Az évi 72 ezer forintos állami hozzájárulás helyett itt 300 ezer forintos lehet az évi hozzájárulás összege, ez lényegesen magasabb. Másrészt meg azon tapasztalat miatt előnyösebb ez a modell, ami arról szól, hogy a lakáskasszában felgyülemlett megtakarítások több mint 90 százalékát korábban az állampolgárok elsősorban használt lakás felújítására szánták. Ez abban az értelemben nem egyezik a kormány szándékával, hogy ha jelentős állami támogatást biztosít a kormány, az állam otthonteremtésre, akkor azt lenne jó elérni, ha új lakások épülnének a használt lakások felújításán túl.

Egyébként az új lakások ösztönzése a használt lakások helyett azért is kiemelten fontos, mert az új lakások építése nyolcszor jobban hozzájárul a gazdasági növekedéshez, mint a használt lakások felújítása.

De azt hiszem, hogy Bárándy képviselő úr említette az angyalföldi példát, illetve arról beszélt, hogy a szocialista megoldásokat máshol is jó lenne alkalmazni, akár országos szinten is. Azért nézzük meg, hogy milyen tapasztalatokkal rendelkezünk azzal kapcsolatban, hogy milyen az, amikor a szocialisták csinálják a lakáspolitikát. Önöknek még talán lakáspolitikai államtitkárunk is volt.

Melyek az eredmények? Az első polgári kormány idején volt egy jól működő otthonteremtési program, amelyet a szocialisták szétverték; mindezt úgy, hogy nem ezt ígérték. 2002-ben Medgyessy Péter azt mondta, hogy folytatnivaló dolog az otthonteremtési program. Egy év eltelt, akkor már kormányra került, azt mondta, hogy nincs elég fedezet, és jellemző módon azt is mondta, hogy csak külföldről tudnák fedezni az otthonteremtési program forrásait. Ez rendkívül beszédes. Ezután gyakorlatilag eltörölték az otthonteremtési programot, a kedvezményes hiteleket, és a Fészekrakó-programjuk pedig csúfos kudarcot vallott.

Mindezt súlyosbítandó teret engedtek a korlátlan devizahitelezésnek. Ezt nem lehet megkerülni. 2004-2010 között 150 milliárdról, 150 milliárdos összegről 3000 milliárd forintra nőtt a devizahitelek állománya. Ez azt jelentette, hogy százazrek kerültek adósságcspadába. Ezt a helyzetet kívánta orvosolni a jelenlegi kormány, amikor döntött a banki elszámoltatásról, amelynek keretében a bankoknak a tiszteségtelen hitelek után mintegy 1000 milliárdos összeget kellett visszafizetnie az állampolgároknak.

Éppen ezért, ami a szocialista lakáspolitikát illeti, köszönjük szépen, de nem szeretnénk bevezetni (*Dr. Bárándy Gergely: Beszélés Angyalföldről?*), mert az új lakások építését nem hozta, de eladósodást annál inkább. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormányparti sorokból.*)

(12.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Gyüre Csaba képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Úgy érzem, a Fidesz-KDNP az, aki komolytalannak minősítette ezt a törvényjavaslatot, hiszen ha 24 órát adtak a parlamentnek arra, hogy itt heverjen a parlament asztalán, illetve fél órát adnak egy ellenzéki frakciónak arra, hogy erről véleményt mondhasson, úgy érzem, ez bizony akkor az önök részéről komolytalan, illetve valami oka van, ami miatt önök nem mernek ebben az ügyben vitatkozni, nem merik ezt a rendes eljárás keretei között tárgyalni. Nem tudok másra gondolni, csak erre, hiszen lehetőség lett volna, hat éve lett volna a jelenlegi kormánynak, hogy benyújtson egy ilyen javaslatot; nem tették meg, most viszont 24 óra alatt a szavazást is keresztül akarják vinni.

Mit tapasztaltunk mi az elmúlt években, az elmúlt hat évben? Kinek jó ez a törvényjavaslat? Kiket támogat a Fidesz-KDNP sorozatosan? Nyilván már az előttem szólók is foglalkoztak ezzel a témával: nyilván van egy oligarcharéteg, akit a közbeszerzéssel, a földpolitikájukkal akarnak támogatni, egy nagybirtokos réteget akarnak létrehozni. És egyéb-

ként pedig kiket támogatnak? Nyilván egy szűk réteget, a felső középosztály legfelső rétegét, ez a törvényjavaslat is erről szól. (*Boldog István közbeszól.*) Ez a törvényjavaslat is erről szól, hiszen kik fogják tudni igénybe venni? Én nem kétlem azt, hogy ezt a törvényjavaslatot önök (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból.*), a Fidesz-KDNP kormányzati többség meg fogja szavazni (*Az elnök csengtet.*), és ez keresztül is fog menni, de az emberek fognak arról dönteni, hogy kik fogják tudni ezt igénybe venni. Mert maga az, hogy a családtámogatási rendszert növeljük, hogy több család tudjon otthonhoz jutni, mindenféleképpen jó és támogatandó. De kiknek nyújtanak önök támogatást? Kik fogják tudni ezt igénybe venni?

Látjuk azt, hogy itt 83 ezer forint befizetése kell hogy legyen havonta ahhoz, hogy a maximális állami támogatást igénybe vegyünk, de azt gondolom, ez sem lesz elég arra, hogy valóban tíz év alatt egy mai értéken 30 milliós átlagos új lakást meg tudjanak vásárolni. Mennyi jövedelemre van szükség egy családban? Egy keresőre nettó 300 ezer forintra van szükség ahhoz, hogy ezt az összeget ki tudja fizetni. Kiknek van ekkora jövedelme? Mert láttuk azt, hogy például a devizahiteles válságban is önök kiknek segítettek: azoknak, akik egy összegben ki tudták fizetni az összeget, azok jó árfolyamon tudták a devizahitelüket átváltani. És a többiek? És itt megint erről van szó. És a többiekkel mi lesz?

Én Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből jöttem. Mennyi az átlagjövedelem? Tudják, hogy Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében mennyi az átlagjövedelem? Bruttó 141 ezer forint. Ha ezt lefordítjuk nettóra, 95 ezer. Egy átlagos Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei ember hogy tud kifizetni 83 ezer forintot a nettó 95 ezer forintos jövedelméből, amikor még neki meg kell élnie, a gyermekeit el kell tartani, ruháztatni, iskoláztatni kell, a rezsijét ki kell fizetni és a többi, és a többi?! Tehát egyszerűen lehetősége sincsen egy átlag szabolcsi embernek, hogy ezt igénybe vegye, de azt gondolom, hogy Magyarországon másnak sem. Tehát itt lesz egy 5 százalékos réteg, a felső középosztály legteeteje, akiknek önök megint adnak 3 millió forint állami támogatást ahhoz, hogy otthonhoz jussanak, és megint nem azokat az embereket támogatják, akikre a társadalmat alapozni lehet, a széles tömegeket, a szélesebben vett magyar nemzetet.

Azt mondják önök, hogy gazdaságélénkítő hatása lesz ennek. Mennyiben lesz gazdaságélénkítő hatása? Fog épülni néhány ezer lakás ennek következtében maximum? Azt mondják: de új lakásokra van szükség. De miért nem épülnek új lakások? Gondolkozzanak már el! Az ellenzéki politikusok már felvették az önök felelősségét, az önök elmúlt hat éves kormányzati felelősségét. Önök Magyarországon mit akarnak létrehozni? Egy minimálbéren dolgozó összeszerelő üzemet, ahol minimálbérért dolgoznak az emberek. Hogyan tudnak a minimálbérből ilyen összegeket majd kifizetni? Nem arra fordították az elmúlt hat évet, hogy olyan gazdaságpolitikai ösztönzőket hozzanak ebbe az országba, hogy magasabb jövedelemmel rendelkezessenek az emberek. Éppen

a miniszterelnök úr volt az, aki Szaúd-Arábia befektetőit arra inspirálta, hogy jöjjenek Magyarországra, itt a legalacsonyabbak a bérek. Hát milyen jó ez, Kánaán a külföldi befektetőknek! De mi azt szeretnénk, ha a magyar embereknek lenne Kánaán, nem pedig a külföldi befektetőknek, és sajnos így ez a törvényjavaslat is csak ennek a szűk rétegnek fog bármiféle kedvezményt adni.

Gazdaságélénkítő hatása? Hát, ennek nem lesz, ahhoz alapvetően máshol kell változtatni. Törökországban rengeteg új lakás épül évente, de miért? Azért, mert évente egymillió fővel gyarapszik a török nemzet, Magyarországon a magyar nemzet pedig radikális mértékben fogy. Hát hogyan várjuk el az új lakások építését, ha nem lesznek emberek, akik oda beköltözzenek? Illetve ott van az a 600 ezer ember, aki építhetne Magyarországon lakást, de nem is akar ide letelepedni, mert nincs munkalehetősége, és elmegy az országból, mert olyanok a gazdasági körülmények, hogy nem fog tudni megélhetést biztosító munkát kapni Magyarországon. Amikor ez a helyzet, akkor hogyan várjuk el, hogy ez a gazdaságot élénkítse? Hogyan várjuk el, hogy ezek az emberek itt építkezzenek, ha egyszerűen Magyarországon jövedelemhez se tudnak hozzájutni? Persze hogy Magyarországon alacsony a munkanélküliség, ott van a rengeteg közmunkás. Akkor a közmunkások hogyan fognak tudni beszélni ebbe például a maguk nettó 53 ezer forintjával? Tehát itt önök a magyar társadalomnak a 95 százalékát kirekesztik abból a lehetőségből, hogy ehhez az otthoneremtési lehetőséghez hozzájussanak, és megint egy kiváltságos rétegnek adnak majd 3 millió forintot. Hát ez az egyik legnagyobb problémája!

És akkor számtalanról beszélhetünk, az OBAról. Ha önök azt mondják, hogy annyira biztosítva van a törvény alapján, hogy az emberek nem fogják elveszteni a pénzüket, akkor miért nem merik felvállalni, hogy igenis az állam felelősséget vállaljon ezekért az összegekért? Itt van egy devizahitel-válság a nyakunkon, ahol rengeteg ember vesztette el a pénzét, a lakását. És mit jelent egy lakás egy magyar embernek? Egy átlagos magyar család egész élete során kell hogy kuporgassa a pénzét, hogy egy lakás tulajdonához hozzá tudjon jutni.

Itt vannak a brókerbotrányok, ahol megint azt mondták, hogy egy pillanat alatt a család elvesztheti a teljes vagyont, egy élet munkája veszik el. És akkor ezek alapján nincs mögötte biztosítás? Hogyan fognak még bízni az emberek ebben, ha sorozatosan azt látták, hogy bizony Magyarországon a brókercégek bedőlhetnek, a lakástakarékosságom elveszhet egyik pillanatról a másikra, a devizahitel-válság nyomán a lakásom elveszhet? Ez mind azt mutatja, hogy nincs az embereknek bizalma, nem lesz bizalma ebbe belépni, hiszen valóban csábító, hogy a 30 százalékot az állam hozzáteszi, de semmilyen biztosíték nincs. Az emberek fognak róla dönteni, hogy igénybe veszik-e, de sajnos a társadalom 95 százaléka ebből ki lesz zárva. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismét Dömötör Csaba államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Engedje meg, hogy röviden reagáljak. Ön számításokat végzett, ami szerintem nagyon helyes egy ilyen vita során, de azt gondolom, pár dolgot figyelmen kívül hagyott, amikor ezeket a számításokat elvégezte. Mindenekelőtt azt, hogy például a családi otthoneremtési kedvezmény is elfogadható önrészként az otthoneremtési közösségek esetében, és például azt, hogy a korábbi lakás-takarékpénztári befizetések összege is felhasználható. Ezt csak azért tartom fontosnak elmondani, mert csupán a lakás-takarékpénztári befizetések létszáma, illetve az, hogy mennyien veszik ezt igénybe, egymillió, tehát azok a számítások, amelyek arról szólnak, hogy pár ezer embert érinthet ez a közösség, tévesek. Azt gondoljuk, az otthoneremtési program elemei összességében - az áfacsökkentés, a családi otthoneremtési kedvezmény kibővítése, az engedélyeztetési eljárások egyszerűsítése vagy ez az új közösség - jó lehetőséget teremtenek minden magyar állampolgár számára, hogy új lakáshoz jusson. Fontos tény az is egyébként, hogy a családi otthoneremtési kedvezményt még a közmunkások is igénybe vehetik a jövőben, számukra elsősorban a használt lakásokra vonatkozó CSOK jelenthet majd megoldást. És azt is fontosnak tartom, hogy minden magyar állampolgár eldöntheti majd, hogy ezen intézkedések közül melyik előnyével él majd. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a KDNP képviselőcsoportja 7 percet átad az időkeretéből a Fidesz képviselőcsoportjának.

Hiszékeny Dezső képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Nyilvánvalóan azért jöttem be én is a Házba, hogy ehhez a témához szóljak hozzá, és mondjam el a véleményemet ezzel kapcsolatban, de olyan események történtek, amelyekre muszáj reagálnom, és ez nem feltétlenül ehhez a kérdéskörhöz tartozik.

Képviselő Úr! Répássy Képviselő Úr! Nem sokat tud az ügyemről, ez nyilvánvalóan kiderült abból, amit elmondott. Az én ügyemben az első tárgyalás óta nem én vagyok az, akinek szégyellnie kell magát. *(Dr. Répássy Róbert közbeszólására:)* Igen, nézzen utána!

(12.20)

S nyilvánvaló az is, hogy én többet tudok erről az ügyről. Úgy gondolom, hogy amikor ez az ügy lezárul, akkor nem nekem kell majd szégyenkezniem.

S nagyon kíváncsi leszek arra, lesz-e önben annyi tisztesség, hogy ezt követően majd megkövet engem. (Dr. Répássy Róbert: *De miért kellett Hollik Istvánt bántani?* - Dr. Bárándy Gergely: *Mert olyanokat mondott.*) Kíváncsi vagyok erre.

ELNÖK: Répássy képviselő úr, majd személyes érintettség címén van lehetőség a vita végén kettő percet igénybe venni. Köszönöm. Tessék folytatni!

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Nem kívánok erről többet mondani, hanem a témával kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot elmondani. Az egyik: azok a célok, amiket megfogalmaztak, jó célok. Azt gondolom, az egy nagyon helyes gondolat, hogy a lakásépítés alkalmas lehet arra, hogy a gazdaságot élénkítse, alkalmas lehet arra, hogy a családi otthonteremtés révén akár a demográfiai jellemzők is pozitív irányban tudjanak változni az elkövetkezendő időszakban, nőjön a születések száma, és egyre több lakás épüljön.

De azokat a kétségbeesett erőfeszítéseket is érzem, amiket önök próbálnak ennek érdekében tenni. Ilyen volt a CSOK, és ilyen ez az új elképzelés is. Az teljesen nyilvánvaló, hogy a CSOK esetében mellélőttek, és számomra nyilvánvaló, hogy most is ez történik. Miért? Azért, mert nem készítettek hatástanulmányt, nem tudták előzetesen felmérni, hogy milyen érdeklődés lesz ezek iránt. Nem akarok részletesen kitérni arra - több képviselőtársam már elmondta -, hogy 83 ezer forintot kell havonta befizetni, de a magyar átlagfizetések nem teszik lehetővé azt, hogy ebben jelentős számban, sokan vegyenek részt.

Képviselőtársam említette, hogy van olyan modell, ahol ez jól működik. Igen, a XIII. kerületben, ahol korábban alpolgármester voltam, ez a rendszer működik. Megkerülhetetlen az önök számára is, hogy állami lakásépítés legyen. A XIII. kerületben ötszáz önkormányzati bérlakás épült az elmúlt időszakban. Gondolják végig, hogy ez állami szinten megvalósítható-e. Ez az önkormányzat egymaga több lakást épített, mint az összes többi az országban. De arról nem nagyon tudunk, hogy állami épült volna. Ezért azt javaslom, hogy ezt is gondolják végig.

Sajnos lejárt az időm. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a KDNP képviselőcsoportjából Hollik István következik, őt majd Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogja követni.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elég sokan emlegettek, ezért úgy gondoltam, hogy még néhány szóval hozzászólók a vitához. Először is, Bárándy képviselőtársamnak szeretném azt mondani, egy jó barátom azt mondta, ha egy vitában a fiatal korommal próbál valaki érvelni, akkor nyugodjak meg, mert az azt jelenti, hogy más tartalmi érve már nincs. Én azt láttam, hogy ez történt. Az MSZP vádaskodott, korrupcióról ordibált, de

a nemzeti otthonteremtési közösséggel kapcsolatban érdemi kritikát nem tudott mondani.

Másodszor, szintén Bárándy képviselőtársamra szeretnék reagálni. Ön jogászember, éppen ezért tudja, ha idéz, akkor jó, ha pontosan idéz. Én nem azt mondtam, hogy a kormány sikeres demográfiai fordulatot hajtott végre, hanem azt mondtam, a kormánynak és a Fidesz-KDNP-nek az a célja, hogy fenntartható demográfiai fordulatot hajtsunk végre. Nem azt mondtam, hogy hajtottunk végre.

Z. Kárpát Dániellel ezzel kapcsolatban már volt vitám. Nem azt mondtam, hogy ezt az ügyet már sikerre vittük. És azt sem mondtam, hogy sikerként lehet erre tekinteni. Azt mondtam, hogy szerényen, de érdemes megjegyezni azt, hogy ha szolid eredményeket is, de ebben a tekintetben már elértünk.

Érdemes megnézni azt, hogy a szocialisták kormányzása alatt 1,2-re csökkent le a termékenységi ráta, és ezt mi 2014-re 1,45 százalékra tudtuk emelni. Ez még valóban nagyon messze van attól a 2,1-es termékenységi ráta-szinttől, amely reprodukálná a lakosságot. Ettől még valóban messze vagyunk, de szeretném kérni, hogy ne forgassák ki a szavamat. Azt mondtam, hogy ezért teszünk meg mindent, és úgy látszik, hogy ebben a tekintetben szolid eredményeket már sikerült elérnünk.

Mi a különbség a szocialisták mentalitása és a mi mentalitásunk között? Bárándy képviselőtársamnak erről a törvényjavaslatról rögtön az jutott eszébe, hogy ez milyen gazdasági vállalkozásoknak kedvez. (Dr. Bárándy Gergely: *Csak egynek!*) Ez az érdemi különbség.

A kormány ezt a jogszabályt úgy hozta létre, hogy garanciális elemeket épített bele. Ha már a formál logikát említette: ha azt mondjuk, hogy ezer lakás építésében és értékesítésében részt kell vennie, ne legyen semmilyen köztartozása, ne legyen ellene semmilyen eljárás, akkor én úgy gondolom, hogy ezek józan szabályok. Mi a szabályok oldaláról közelítjük meg, önök pedig rögtön azt nézik, hogy ez milyen érdekkörnek kedvez. Ez az önök politikájának a lényege, így is kormányoztak.

Minden szabálynál rögtön azt nézték meg, hogy milyen érdekkör érdekében áll, majd utána mentek és tartották a markukat. Egyébként meg korrupcióról ordibálnak úgy, hogy az önök pártjának a padsoraiban ült Zuschlag János meg Hagyó Miklós, most pedig Hiszékeny Dezső ül ön mellett, aki ellen bünvádi eljárás van. S akkor ön vádol minket ilyenekkel?! Azt gondolom, hogy egy kis szerénységet azért érdemes lenne gyakorolni ebben a tekintetben. (Dr. Bárándy Gergely: *Ezen már csak nevetni lehet!*) Az MSZP-től a nemzeti otthonteremtési közösséggel kapcsolatban konstruktív, érdemi kritikát, illetve javaslatot nem hallottunk.

A Jobbik legalább egy dolgot mondott, azt, hogy ezeket a javaslatainkat támogatják. Szeretném felhívni Z. Kárpát Dániel figyelmét arra - aki hazugsággal vádolt -, hogy az ifjúsági szervezetével vitatkozik. Annak viszont örülök, hogy akkor ezek szerint a CSOK-ot támogatják. Ez jó is.

A konstruktív javaslatuk annyi volt, hogy megemlétték: emellett egy bérlakásprogramot szeretnének elindítani. Ez lehetőséget ad arra, hogy a kétőnk közötti filozófiai különbségre, megközelítésre felhívjuk a figyelmet. Mi tulajdont szeretnénk adni a magyar családoknak, nem pedig bérleménybe akarjuk kényszeríteni őket.

S ha már a XIII. kerületről volt szó: megnéztem, hogy a XIII. kerületben egy olyan lakásnak, amely egy kétgyermekes családnak nagyon szolidan elegendő, tehát egy 50-60 négyzetméteres ingatlanak mennyi a havi piaci bérleti díja. Azt láttam, hogy az 59 négyzetméteresé 150 ezer forint, a 65 négyzetméteresé 180 ezer forint. Ha azt mondjuk, kedves jobbkios képviselőtársaink, hogy az állami bérlakásépítési programmal a piaci árnak csak a felét kérjük el a bérlőktől, akkor ott tartunk, hogy 80 ezer forintot szeretnének elkérni bérleti díjként a magyar állampolgároktól úgy, hogy húsz meg harminc év múlva se jutnak tulajdonhoz.

Ezzel szemben a nemzeti otthoneremtési közösségben 83 ezer forintot befizetve tíz év múlva biztosan ingatlanhoz tudnak jutni. Ez a kétőnk közötti különbség. Mi azt szeretnénk, hogy a magyar családok tulajdonhoz juthassanak, önök pedig bérlakásokba szeretnék őket kényszeríteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt kormánypárti és ellenzéki képviselőtársaim, valamennyi képviselőtársam, mindenkinek tudok szót adni az időkeret terhére, amennyiben gombnyomással bejelentkeznek. Ez vonatkozik Boldog képviselő úrra és Z. Kárpát képviselő úrra is, aki meg is nyomta a gombot.

Még egy információkérés van Sallai R. Benedektől. Most lenne lehetőség kétperces felszólalásra, de ezt az igényét ebben a percben törölte. Él a kétperces lehetőséggel? *(Sallai R. Benedek: Majd rendez felszólalást szeretnék mondani.)* Jó, köszönöm szépen. Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néha valóban cirkuszban érezheti magát az ember, hiszen nem nyomnak gombot az urak, csak belekiabálnak. Én kellő visszafogottsággal megpróbálom a részben elkezdődött szakmai vitát kibontani. Tapsikolhatnak is, de még egyszer mondom, nem a cirkuszban vannak, hanem egy nagyon fontos törvényjavaslatról vitázunk. Hozzá lehetne szólni! Szégyen gyalázat, hogy 24 órán belül ezt leteszik elénk, aztán ahelyett, hogy szakmai munícióval gyarapítanák ezt a napot, itt flegmáznak velünk a parlamentben. Érdemben nyilvánuljanak meg, ha akarnak valamit ezzel kapcsolatban hozzátenni.

Ami nagyon fontos: ön azt mondta, hogy szolid eredményeik vannak a népességfogyás lassítása terén. Én nem mondtam, hogy ezt megállították volna, hiszen Magyarország legnagyobb problémája a tragikus demográfiai mélyrepülése. A helyzet ezzel szemben az, hogy 2014, 2015, az előző lezárt évek statisztikáinak bizonylatában - ezt Hollik képviselőtársam

figyelmébe szeretném ajánlani - sajnálatos módon sokkal rosszabb a helyzet, mint ahogy fel tetszett vázolni, ugyanis a korábbi éves szintű 35 ezer fős népességfogyás most már 40 ezer főssé terebélyesedett. Ne rázza a fejét, hanem nézzen utána, sajnálatos módon így van. Nem szeretném, hogy így legyen. Nem vagyok ellendrukker, támogatom a kormányzat családtámogatást illető intézkedéseinek az összes értelmesebb részét.

(12.30)

De az a helyzet, hogy sajnos még ezekről a szolid eredményekről sem tudunk beszámolni, még annyi élve születést sem tudunk felmutatni évente, mint az első Orbán-kormány utolsó két évében. Tehát látható, hogy elképesztő mélyrepülésben van az ország. Igen, volt közte szociálliberális 8 év, de egy elmúlt 6 év is van azért itt ebben a rendszerben. Láthatjuk azt, hogy a népességfogyás sajnálatos módon mennyiségileg mérve, ha lehet ilyen csúnya szóval élni, növekedett. Nagyon remélem, hogy a termékenységi ráta minimális elmozdulása a továbbiakban fölfelé mozdul érdemben és mérhető módon.

Azt is látnunk kell eközben, hogy a szolid eredmények közé sorolható az is, hogy a KSH mérései tekintetében a fővárosban és egyes Pest megyei járársoknál a népességfogyás talán nem lesz olyan tragikus 2050-2060-ig értendő intervallumra nézve, de teljes magyar megyék mutathatók ki, ahol a lakosság 30-50 százaléka veszhet el a következő évtizedekben. Tehát elképesztő szétszakítottságon megy keresztül ez az ország. Ezen mindenképpen csillapítani kell. Az otthoneremtési programok pedig pontosan erre a csillapításra lennének alkalmasak.

Megpróbálom megvilágítani kereszténydemokrata képviselőtársaim számára, hogy mi a mi hozzáállásunk az önálló lakás tulajdonlásához és a bérleményekhez. Hiszen önök nagyon kizárólagos, leegyszerűsítő módon használják ezeket a kifejezéseket. Ha figyelt volna Hollik képviselőtársam arra, hogy hogyan fejtettük ki a Jobbik bérlakásépítési programjának lényegét az utóbbi időszakban, akkor látta volna, hogy igen, itt egy bérleti jogviszonyból indul ki az egész rendszer, mégpedig a mostani albréltárak maximum felén-harmadán. Hiszen elképesztő kínálati szűkösség lépett fel ezen a piacon. Ha csak Budapestben tudnánk ezt a kínálati szűkösséget csillapítani, az már az árak beállításához is vezetne, mert központi anyagbeszerzéssel, minősített magyar kivitelezők bevonásával több tízezer magyar család számára lehetne elérhetővé tenni egy hasonló programot, ami aztán a bérleti díjat egyfajta önkéntes törlesztőrészzé alakítva, a későbbi lakástulajdonlást is lehetővé teszi.

Ez az egy vegyes konstrukció lehetne a módja annak, hogy az évente kívánt, mondjuk, 41-42 ezer új építésű lakás vagy új tulajdon kialakulásához legalább közelítsen ez a kormányzat a mostani 8 ezer

körüli, nagy jó indulattal 8 ezer körüli szintről. És ezt a devizahitelezésre fogni, hogy önök a magyar építőipart a szocialistákkal együtt kivérezítették, és egyetlen évben sem tudtak, mondjuk, egy 15 vagy 20 ezres új építésű lakástömeget felmutatni? Ez a magyar gazdaság csődje, ez a magyar társadalom katasztrofális állapotának egyik negatív indikátora a kivándorlás és a népességfogyás mellett.

Az élve születések számának említésekor még fel sem hoztam azt, hogy hány magyar gyermek születik jelenlegi határainkon kívül, és elmondható az is, hogy nem biztos, hogy ezek a családok hazatérnek. Én nagyon remélem, hogy igen. De az itteni statisztikába beleszámolni őket legalábbis torzítja azt a kedvezőnek lefestett képet, ami előttünk van.

Azt is látjuk, hogy a tulajdon tekintetében a Jobbik soha nem volt az önálló lakástulajdonlás ellen. Csak önök megint csak a felső középosztálynak és attól fölfelé kedvezve azok számára dolgoznak ki csomagokat, akik megengedhetik maguknak, hogy új építésű lakásba, annak szerzésébe vágjanak. Miközben ott van az a majdnem 90 százalék, aki ebben nem tud gondolkodni. A szülői porta bővítésében tud gondolkodni, jó esetben használt ingatlan beszerzésében, azt is egy hitelkonstrukció mellett. Bizony, esetükben is lehetővé kellene tenni azt, hogy azok a vágyott gyermekek világra jöhessenek, akik egyébként nemcsak a magyar demográfiai katasztrófát lennének képesek csillapítani, hanem egy normális bérlakásépítési programmal a kivándorlási vágyat is lehet a tekintetben csökkenteni, hogy ha van miért itt maradni, nem feltétlenül kell szükségből külföldre menni. És azt is látjuk, hogy a fenntartható demográfiai fordulattól nagyon-nagyon messze vagyunk, évtizedes távolságban, még akkor is, ha ezek a hibahatáron belüli elmozdulások állandóvá válnak, és mondjuk, a népességfogyás ezekben mért mértéke nem növekszik tovább.

Tehát nagyon remélem, hogy ez a fordulat sikeres lesz, és nagyon remélem, hogy ezt a fordulatot nem ettől az arcátlanul élénk tolt csomagtól várják, amit 24 órán belül olyan formában kívánnak a magyar állampolgárok elé tenni, az az önök otthontereptési programja, hogy majd licit révén nyerhetnek valamit vagy nem. Először törlesszenek, aztán majd a liciten eldől, hogy kapnak-e érte valamit vagy sem. Egészen elképesztő, hogy önök ettől várnak áttörést egy olyan időszakban, amikor egy panelprogramot képtelenek voltak kidolgozni, még akkor is, ha uniós források is igénybe vehetőek lennének erre, csak önök nem jártak ennek utána. Állami támogatású bérlakásépítési programot nem dolgoztak ki, költségvetési forrásokat e célból nem rendeltek el. A Nemzeti Eszközkezelőt tekintik otthontereptési programjuk gerincének, ahol magyar emberektől veszik el a bankok által legalizált módon az ingatlanulajdonukat, hogy aztán visszabérelhessék a saját lakásukat. Így legalizálták önök a banki szabadrablást. Ez a szűgyen, ezért kellene változtatniuk és pozitív irányba elindulniuk! Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként is meg szeretném köszönni államtitkár úrnak, hogy részt vesz a vitában és reagál. Ez, ugye, egyáltalán nem divat, hogy a kormánytagok ezt felvállalják. Tehát köszönöm szépen, hogy megtisztel bennünket véleményével, és így alakulhat ki talán párbeszéd ezekről a kérdésekről, nagyon-nagyon szűkös keretek között.

Azt tetszett volt mondani, hogy joggal várja el a kormány, hogy biztonságos cégek vegyenek részt ebben a folyamatban. Az a tiszteletteljes kérdésem, hogy én tegnap láttam a Törvényalkotási bizottságról adott híradásokat, ott több ellenzéki felszólalásban meg lett nevezve, hogy gyakorlatilag két cég felel meg, egyazon tulajdonossal a jelenlegi szabályoknak. Ön az előbbi felszólalásában azt mondta, hogy szeretnék, hogy többen legyenek. Van ennek esélye? Van erre vonatkozó adatuk, hogy hány felel meg?

Ugyanúgy kérdéses az, hogy milyen országos reprezentativitással valósulhat ez meg. Ugyanis, ha megnézzük ezeknek a korábbi tevékenységét, akár a Cariont, hogy konkrétan hol működik, rendkívül városközpontú és fővároscentrikus a finanszírozási rendszere, ahol működik. Míg ez a lakáskasszákra nem érvényes, hiszen azok a legkisebb banki szolgáltatónál is elérhetőek voltak. Sőt, nagyon sokan fértek hozzá.

Tehát kíváncsi lennék, hogy azokban a vidéki térségekben, ahol a legnagyobb szükség lenne ilyen jellegű segítségre, egyáltalán hogyan lesz hozzáférhető ez a szolgáltatás. Mert ez a biztonságos szolgáltatás, amit önök elvárnak, ha igazak azok a Törvényalkotási bizottság ülésén elhangzott gondolatok, hogy gyakorlatilag ez a két cég felel meg egyazon tulajdonossal, jelen pillanatban nem biztosítottak. Akkor az a kérdés, hogy miért nem várunk, hogy esetleg egy társadalmi vitával, esetleg egy nagyobb konszenzussal egy olyan rendszert gondoljanak ki, aminek van esélye, hogy valakik belépjenek erre a piacra, hogy valakik megteremtsék a hátterét annak, hogy részt tudjanak ebben venni. Tehát miért kell ezt a monopóliumhelyzetet teremteni?

Államtitkár úr volt szíves elmagyarázni nekünk a pilótajáték lényegét is. Tetszett volt mondani, hogy egyik lényege az, hogy mindig új tagok lépnek be, és azok finanszírozzák a korábbiakban beléptek jövedelmét. Én nem értek a pilótajátékokhoz, de amit olvastam róla, abból azt is tudom, hogy az van, hogy néhányan elviszik a pénzt, néhányan meg hoppon maradnak. Akkor, ha jogszabály jelen pillanatban nem teremt kormányzati vagy állami biztosítékot amellett, hogy mindenki ki lesz fizetve, akkor mitől más ez, mint a pilótajáték? Mi az, ami biztosítékként megjelenik, hogy kisorsolják az első néhány tagot, aki belépett, azok megveszik az ingatlanukat mindannyiuk pénzén, és majd az utolsó öt, akit nem sorsoltak ki, valóban hozzáfér ugyanezekhez a források-

hoz? Tehát ha nincs állami biztosíték, akkor mi a biztosíték? Ez nem teljesen világos.

Ugyanakkor tetszett volt mondani azt, hogy azért van ez a konstrukció, mert az új lakások, azt hiszem, azt mondta, nyolcszoros mértékben járulnak hozzá a GDP-hez és így a gazdaság teljesítőképességéhez. Én nem tudok ezzel vitatkozni, mert nincsenek ilyen adataim. De az a kérdés, hogy mi lesz ennek a rendszernek az indikátora. Az, hogy hogyan járul hozzá a GDP-hez, vagy az, hogy mennyi család tudja igénybe venni? Ha a családok a fontosak, és igaz, amit önök állítanak, akkor nem ezt kellene elsődleges szempontként venni, hogy melyik milyen mértékben járul hozzá a GDP-hez, és melyik milyen arányban tudja a gazdaságot erősíteni, hanem azt, hogy melyik esetében, milyen ingatlan vásárlása esetében van meg a nagyobb esélye annak, hogy családok hozzáférjenek.

Márpedig, ha igaz az az állítás, amit Vantara képviselő úr mondott, hogy az eddigi CSOK-tapasztalatok alapján sokkal nagyobb az igény a használt ingatlanokra, akkor ismét ki kellene nyitni ezt a témát, és nem lenne szabad egy napon belül elfogadni a parlamentnek, hanem meg kellene vitatni. Ha itt egyöntetű vélemény van abban, és több párt frakciójában is az a vélemény, hogy igen, a családtámogatások fontosak, igen, az otthonteremtés fontos, és igen, habár még nagyon sokan vitáznak ezzel, hiszen nyugat-európai vagy amerikai példákön nagyon sokan vitatkoznak, hogy mennyire fontos a lakások tulajdonjoga, még ezzel is egyetértek önökkel, hogy igen, nagyon-nagyon fontos. De nem mindegy az, hogy ezt mikor és hogyan és milyen feltételekkel tudja megszerezni egy család; az, hogy mindenki egyenlően fér-e hozzá, mindenkinek megvan-e az esélye.

A legfontosabb dolog, amiről idáig nagyon kevés szó esett, az alapvetően, és kérem államtitkár urat, nézze el nekem, hogy most egy picit visszatérek politikai témára, a konkrét javaslattól eltérően, ez arról szól, hogy a kormány jelenlegi politikája hogyan tudja a béreket rendezni. Mert ezeknek a támogatásoknak a hatása alapvetően azért fontos, mert jelen pillanatban nemcsak áfakorderek vagyunk, hanem a munkabért terhelő járulékok tekintetében is, miután annyira magasak, hogy nagyon-nagyon kevés tud eljutni az állampolgárokhoz, és nagyon keveset tudnak kézhez venni, akár a bankból fizetéskor a megtermelt javakból, emiatt van rá szükség.

(12.40)

Nem lenne-e célszerűbb ezt az egész támogatási rendszert, miután önök, illetve a miniszterelnök úr is többször elmondja, hogy fontosak a polgári kormányoknak a dolgozó emberek tömegei, a bérből visszajuttatni? Nem kellene-e elősegíteni azt, hogy a bért terhelő járulékok érdemi csökkentésével ne szoruljanak rá családok ilyen különböző szociális ellátásokra vagy támogatásokra? Nincs-e más megoldása és lehetősége annak, hogy ugyanezt a hatást elérjük, és

ne támogatásfüggő legyen és ne bizonytalan pilótajáték jellegű legyen, hanem meglegyen a családoknak a saját pénze arra, hogy meg tudják tenni ezeket a lépéseket? Ehhez egyszerűen csak több jövedelemre van szükség, arra van szükség, hogy ne bruttó 140 ezer forint legyen az átlagjövedelem, hanem a többszöröse, amivel meg tudják finanszírozni ezt. Hogyha erre lenne meg a kormányzati szándék, akkor nem egy nagy központi beszédre és utána egy valamilyen biztonsági háttérrel működő visszaosztási rendszerre lenne igény, hanem gyakorlatilag tudna működni az, hogy a társadalomban - mint ahogy alapvetően a jóléti társadalmakban ez jellemző - saját szabályozó módon a szorgalmas emberek előrejutnak, és a munkájuk eredményeként tudnak egyről a kettőre boldogulni. Most jelen pillanatban arról van szó, hogy gyakorlatilag beszédjük a sok pénzt központi forrásba, és egy nem túl igazságos, nem túl biztonságos rendszerben megpróbáljuk visszaosztani, hogy valamilyen célt szolgáljunk. És a probléma az, hogy ennek a célnak is megkérdőjeleződik mindig a valódisága és az őszintesége, hiszen teljesen mást látunk, amikor arról beszélünk, hogy a családok hogyan tudnak több gyermeket vállalni, hogyan jutnak otthonhoz a fiatalok, és mást látunk, amikor arról beszélünk, hogy milyen lesz a GDP, és hogyan járul hozzá maga a folyamat a gazdaság teljesítőképességéhez.

Én azt gondolom, államtitkár úr, hogy megérne egy közös gondolkozást ez az egész téma, és igazán nagy hiba az, hogy egy nap alatt kell úgy döntést hozni erről, hogy sajtóból kell értesülni, hogy mi zajlik a Törvényalkotási bizottságban, és úgy kell megnézgetni egyáltalán, hogy miről fogunk ma vitázni, mert nincs meg a megfelelő idő arra, hogy ezt érdemben megvitassuk. Szerintem az lenne a szerencsés, ha visszavonnák ezt a javaslatot, adnának időt, hogy beletehessük azt, hogy ez a lehető legjobb legyen, és később, még akár ebben az évben vagy az év első felében visszajönne ez úgy, hogy ez ne váltson ki ilyen indulatokat és érzelmeket, mint amit jelen vita során tapasztaltunk. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőtársaimat kíván-e szólalni. *(Dömötör Csaba bólint.)* Dömötör Csaba államtitkár úr a szó. Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy olyan eszökről, a nemzeti otthonteremtési közörségről vitáztunk ma itt, amely végelesíti a kormány januárban elindított otthonteremtési programját. Ennek az otthonteremtési programnak az elindítása azért volt időszerű, mert a mögöttünk hagyott időszakban - nevezzük, mondjuk, devizahitelek idősza-

kának - rendkívül alacsony volt az új lakások, az új házak építésének száma, jobbra csak a családok adóssága növekedett, új lakások nem épültek. Azért is fontos ez az eszköz, mert korábban, amikor az állam a lakáscélú megtakarításokat támogatta, az jellemzően a lakás-takarékpénztárakon keresztül történt, ezekből pedig túlnyomó részben használt lakások felújítását intézte a magyar lakosság, új lakások nem épültek. Az otthonteremtési közösség lényege, hogy a magyar állam támogatni szeretné a lakáscélú megtakarításokat. Ennek keretében a tagok kötelezettséget vállalnak, hogy egy meghatározott összeget befizetnek előre meghatározott ütemben. A megtakarításon felüli hiányzó összeget a közösség megelőlegezi azoknak, akiket kiválaszt. Ez a kiválasztás történhet licit révén vagy sorsolással. A sorsolás ügyében azt fontos megemlíteni, hogy nem a lakásokat sorsolják, hanem a lakáshoz jutás sorrendjét. A kettő nagyon nem ugyanaz.

Ami az állami szerepvállalást illeti, az állam szeretné támogatni a lakáscélú megtakarításokat, éppen ezért támogatást biztosít. Mindennek a támogatásnak az összege az éves befizetések után 30 százalékos, de legfeljebb évi 300 ezer forint. Ez tehát magasabb, mint a lakás-takarékpénztári támogatások összege.

A támogatást - mindenféle ellenkező vádaskodások ellenére - nem a szervezők, nem cégek kapják, hanem olyan magyar állampolgárok, akiknek lakáscélú megtakarítása van.

Fontos tény, nem megkerülendő tény, hogy az otthonteremtési közösségi modellben felhasználható a korábban már elindított családi otthonteremtési kedvezmény, mi több, a lakás-takarékpénztári megtakarítások is felhasználhatók. Fontos dolog az, hogy a törvényjavaslatba nagyon szigorú garanciák is kerültek. A szervezőknek, az otthonteremtési közösségek szervezőinek százmillió forintos alaptőkével kell rendelkezniük, emellett 3 százalékos tartalékot kell képezniük. A vezetőkre, az otthonteremtési közösségek szervezőinek vezetőire rendkívül szigorú összeférhetetlenségi szabályok vonatkoznak. A tagoknak a megvásárolt ingatlanra vagyonszótást kell kötniük. Mindezek mellett a Magyar Nemzeti Bank nemcsak az engedélyeztetést, hanem a működést is jelentősen, folyamatosan felügyeli.

Itt a korábbi vitában elhangzott az, hogy más korábbi tapasztalatokat kellene figyelembe vennie a kormánynak, amikor a mostani javaslatot tárgyalja, mondjuk, az angyalföldi tapasztalatot vagy a 2010 előtti tapasztalatokat. Mi ezt elutasítjuk. Azért utasítjuk el, mert a szocialisták már bemutatták, hogy hogyan kell eltörölni egy jól működő otthonteremtési programot. Szeretném újfent emlékeztetni őket arra - hogyha interneten követik az eseményeket, akkor úgy, mert jelenleg sajnos nincsenek a teremben -, hogy eltörölték korábban a jól működő otthonteremtési programot. Medgyessy Péter miközben azt mondta, hogy folytatni szeretné 2002-ben, 2003-ban már azt mondta, hogy nincs elég fedezet, csak külföldi forrásokból tudnák finanszírozni. Ezután

gyakorlatilag felszámolták az otthonteremtési rendszert, és teret engedtek a korlátlan devizahitelezésnek, amelynek keretében 2004 és 2010 között 3000 milliárd forintba emelkedett a devizahitelek nagysága. Mindez azt jelentette, hogy százezernyi ember került adósságcsapdába. A kormány ezt a helyzetet kellett hogy orvosolja a banki elszámoltatással.

Végezetül engedjék meg, hogy azt mondjam, hogy ezzel az otthonteremtési közösséggel válik teljessé a kormány új otthonteremtési programja. Mint ismert, nem ez az egyetlen eszköz, amellyel az új lakáshoz, házhoz jutást segíti a kormány. Korábban 27-ről 5 százalékra csökkent az új lakások áfája. Többgyermekes, háromgyermekes családok akár 10 millió forint támogatást is kaphatnak új lakások vagy házak építésére. Ezt a háromgyermekesek esetében kiegészítheti egy 10 millió forintos államilag támogatott hitel. Mindezek mellett jelentősen nőttek a használt lakásokra vonatkozó állami támogatások is. És fontos tény az, hogy ezeket a támogatásokat a közmunkások is igénybe vehetik, azok is igénybe vehetik, akik szerényebb anyagi körülmények között élnek. Egyszerűsödnek az engedélyezési eljárások is, nem kell hónapokat várni arra, hogy egy egyébként elkészült házba valaki beköltözhessen.

Olyan intézkedések ezek, amelyek nagyfokú támogatását bírják a magyar családoknak, a társadalom négyötöde támogatja ezeket az intézkedéseket. Szintén hasonló arányban gondolják azt, hogy a fiatalok számára is jó lehetőség ez arra, hogy lakhatási körülményeiken javítsanak. A nemzeti otthonteremtési közösség egy lehetőség, lehetőség arra, hogy az állam támogassa azokat, akiknek lakáscélú megtakarításaik vannak.

Ez egy lehetőség, és a magyar családok egyébként majd szabadon eldöntik azt, hogy az otthonteremtési program melyik eszközével élnek, a CSOK-kal, az áfacsökkentéssel vagy éppen az otthonteremtési közösséggel. Az otthonteremtési programtól több dolgot is vár a kormány. Várja azt, hogy több új lakás legyen saját tulajdonban, több új ház legyen saját tulajdonban, növekedjen a gazdaság, több munkahely jöjjön létre, és nem utolsósorban azt is várjuk, hogy ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően több gyermek szülessen a jövőben. A mögöttünk hagyott pár órás vita alapján azt gondolom, hogy ezekkel a célokkal mindenki egyetérthet, ezért talán nem túlzás azt kérni minden parlamenti párttól, hogy jó szívvvel támogassa az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

Mindenki támogatására számítunk; azt gondoljuk, hogy az otthonteremtés nemzeti ügy, pártokon felül álló nemzeti ügy. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatnom a tisztelt Házat, hogy a határozathozatalokra mai ülésnapunkon kerül sor.

Most 12 óra 49 perc van. 13 óráig szünetet rendeldek el, 13 órakor határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

(Szünet: 12.49 órától 13.03 óráig)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Ikotity István)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntöm valamennyiüket. Határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el valamennyien a helyüket, ellenőrizték, hogy a kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szlovén Köztársaság Kormánya között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/9291. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9291. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 158 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tájékoztatatom önöket, hogy a Külügyi bizottság úgy döntött, hogy a Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata- és szolgálati/hivatalos útlevelel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/9298. számú törvényjavaslatról kijelölt bizottságként részletes vitát kíván folytatni, ezért a zárószavazásra ezen az ülésen nem kerül sor.

Most soron következik az **ebtenyészést érintő egyes törvények módosításáról** szóló T/9299. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatatom önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Magyar Zoltán és képviselőtársainak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 45 igen szavazattal, 111 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9299. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 47 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **behajtási költségátalányról** szóló T/9538. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvény-

javaslatot házzsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9538/5., összegző jelentését pedig T/9538/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9538/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9538. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 155 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti otthonteremtési közösségekről** szóló T/9660. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9660/4., összegző jelentését pedig T/9660/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9660/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 113 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(13.10)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9660. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 113 igen szavazattal, 46 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az LMP képviselőcsoportja által **az Igazságügyi bizottság 6/2014-2018. IUB. számú eseti jellegű állásfoglalásának elutasítására** vonatkozó, Ü/9367. számon előterjesztett kérelemről döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az LMP által előterjesztett Ü/9367. számú kérelmet. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kérelmet 44 igen, 113 nem és 2 tartózkodó szavazat mellett nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már az Országgyűlés lefolytatta.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan MSZP-s képviselő úr és képviselőtársai által a lakosság számára vissza nem térítendő, energiahatékonysági célú fejlesztési források biztosítása érdekében szükséges egyes kormányzati intézkedésekről címmel, H/8285. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 46 igen, 111 nem és 2 tartózkodó szavazat mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóth Bertalan és Józsa István MSZP-s képviselők által az olaj- és gázárak világpiacon csökkenésével összefüggésben a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról címmel, T/8527. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 47 igen, 111 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem a tisztelt Házat, tisztelt képviselőtársaimat, tárgysorozatba veszik-e a Novák Előd jobbkios képviselőtársunk és képviselőtársai által az önkéntes honvédségi alapkiképzés bevezetéséről címmel, H/8660. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 26 igen, 132 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk annak érdekében, hogy képviselőtársaim halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása miatt az üléstermet el tudják hagyni, és utána folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet.)*

*(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost
Móring József Attila váltja fel.)*

Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket annak érdekében, hogy folytathassuk a munkát! *(Rövid szünet.)* Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat.

Soron következik **az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9369. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének 30 perces időkeretben, aki előterjesztői beszédét innen, az emelvényről mondja el. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Nagy zaj.)* Egy pillanat még, államtitkár úr! Képviselőtársaim,

az államtitkár úr szeretné elmondani az expozét! Arra kérem önöket, hogy akik ki akarnak vonulni a teremből, azok hagyják el, és tegyék lehetővé, hogy az államtitkári expozé elhangozzék. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy egy Wass Albert-idézettel kezdjem, amely szerint „Otthon az, ahova hazaérsz. Ahol ismered a fal kopásait, a szőnyeg foltjait, a bútorok apró nyikorgásait. Ahol úgy fekszel le az ágyba, hogy nemcsak alszol, hanem pihensz. Nemcsak pihensz, hanem kipihened magad. Kipihened az életet, az embereket, mindent. Ahol otthon vagy, az az otthon. Nem kell hozzá sok.”

Valóban nem kell hozzá sok, és a kormány célja az, hogy megfogalmazza azt a szigorú, mérnöki megközelítésből nézve minimumot, amivel olyan épületeket lehet létrehozni, amelyek valóban alkalmasak az otthon teremtésére. A magyar kormány kiemelt célja, hogy minél több magyar család jusson saját otthonhoz, ennek érdekében már számos intézkedést meghoztunk. Mint önök is tudják, az elmúlt hónapokban csökkentettük a lakásépítés áfáját, kibővítettük a családi otthonteremtési kedvezményt és benyújtottuk a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvényjavaslatot is. Ebbe a sorba illeszkedik az építésügyi bürokrácia csökkentése, amely elsősorban a lakossági építkezések támogatására, azon belül is a nagycsaládosok és a vidéki építkezések ösztönzésére irányul.

A kormány értelmezése szerint a szolgáltató, ügyfélközpontú, korszerű építésügy és minőségi építéset akkor valósul meg, ha a szabályok kialakítása a polgár és az ügyfél elsődleges érdekeit szolgálja. Idén január 1-jével léptek hatályba az építésügyi törvény azon rendelkezései, amelyek a 300 négyzetméter összes hasznos alapterületű új lakóépületek létesítésére, a korábbi kormányok gyakorlatával szemben, lényegesen egyszerűbb szabályokat állapítottak meg. A januári módosítások hatására az ilyen épületek építési folyamata felgyorsulhatott és egyszerűbbé válhatott. A most benyújtott törvénymódosítás célja, hogy az egyszerű és felgyorsult szabályozási környezetben is érvényesüljenek a településképi, értékvédelmi és műszaki szempontok, hogy az épített környezet tervszerű alakításának és védelmének érdekében kiegészítésre kerüljenek a 300 négyzetméteres összes hasznos alapterületű új lakóépületek létesítésére vonatkozó szabályok.

(13.20)

Olyan módosításokról beszélünk, amiket itt a parlamentben többek között az ellenzék is kezdeményezett akkor, amikor a bürokrácia csökkentésével együtt járó esetleges veszélyekre hívta fel a kormány figyelmét. Az otthonteremtéshez, az értékes építésze-

ti tervek megvalósításához nem kell sok, de pontosan tudni kell mind az építetőnek, mind pedig a kivitelezésben - és itt a tervezéstől az utolsó szakipari munka befejezéséig mindenre kiterjedően gondolkunk -, tehát minden résztvevőnek, hogy mi az a minimumelvárás, amit a hatóságok megfogalmaznak.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Ez a javaslat erősíti a helyi építési hatóságokat, és rendelkezéseiknek további tekintélyt biztosít. A T/9369. számú törvényjavaslat növeli a helyi építési szabályzat azon rendelkezéseinek számát, amelyekre figyelemmel kell lenni még a 300 négyzetméter alatti lakóépületek létesítése során is. Így például figyelembe kell venni az adott telekre építhető épületek számát és a lakosok számát, a közegészségügyi szempontok szerinti szennyvízelvezetési előírásokat vagy az országos és a helyi településképi, világörökségi, műemlékvédelmi szempontokat.

Ezek az előírások fontos közegészségügyi, környezet- és természetvédelmi garanciákat is tartalmaznak. Az építészeti tervezés mindig is nagy szakmai felkészültséget igénylő, felelősségteljes tevékenység volt. Az építető családok és az építésszek viszonya bizalmi viszonyrendszer. Kormányzati szándék, hogy az állam a családi házak engedélyezése terén a mára kialakult bürokratikus túlterjeszkedésből visszavonuljon.

Jelen törvény módosításban új felelősségi körök nem szerepelnek, csak a meglévő felelőségeknek és szerepeknek kerülnek pontosan körülhatárolva, meghatározásra a szempontjai. Ezért pontosításra kerül a tervezői és a kivitelezői szerződés szerepe, valamint a javaslat kimondja, hogy egyszerű bejelentéssel építési tevékenységet csak kivitelezési dokumentáció alapján lehet végezni.

A javaslat koncepcionálisan új elemet tartalmaz, a kötelező tervezői művezetés intézményét, amely az építés szakma régi vágya volt. Az épített környezetünk minőségéért felelős alkotó építésszek mindig is szerették volna végigkövetni terveik megvalósítását, gondoskodva a minőségi kivitelezésről. Jelen javaslat erre ad lehetőséget.

A Miniszterelnökség elkötelezett a minőségi építéssel és a korszerű építésügy megvalósítása iránt, ezért a Magyar Építész Kamarával folyamatos és intenzív egyeztetést folytatott ebben a kérdésben is. Mind a tervező építésszek, mind az építető családok védelme érdekében kormányzati szándék, hogy általánossá és bevett gyakorlattá váljon a ma csírájában már jelen lévő tervezői felelősségbiztosítás. Ennek megfelelően ki fogjuk dolgozni a kötelező tervezői felelősségbiztosítási szabályokat.

Ez jelentős részben kormányrendeleti szintű szabályozást igényel, de a törvényi lábát most kell megteremtenuünk.

Beszélnék még a kalákáról is, hiszen a hazai otthonteremtés nem elképzelhető, a múltban sem volt és a jövőben sem lesz elképzelhető különböző baráti segítség bevonása nélkül. A házilag kivitelezés elterjedésének segítése érdekében a korábbi törvényi szintű szabályozás helyett most a saját vagy a hozzá-

tartozó részére végzett építési tevékenység részlet-szabályait kormányrendeletbe utalja a javaslat.

Kormányrendeleti szinten a már közigazgatási egyeztetés alatt álló, az egyszerű bejelentéssel kapcsolatos kormányrendeletek módosításáról szóló előterjesztés részletesen tartalmazza a végezhető házilag kivitelezés eseteit. Nemcsak a 300 négyzetméter alatti lakóépületek építése esetében, hanem általánosan jellemző, hogy bővülnek és pontosításra kerülnek a jogszerűtlen és a szakszerűtlen építési tevékenység esetei.

A javaslattal hadat üzenünk mindenkinek, aki tudatosan kerüli ki a törvényeket és úgy építkezik, hogy majd a végén megszerzem a fennmaradási engedélyt. Megszüntetjük azt a kiskaput, hogy bárki bármilyen esetben fennmaradási engedélyt kérhessen. A fennmaradási engedély megadása a továbbiakban csak és kizárólag objektív alapon lehetséges. Összességében tehát az önök előtt lévő törvényjavaslat gyorsítja az építkezés folyamatát, miközben garantálja a természeti és az épített környezet védelmét is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem a tisztelt Házat a törvény módosítás támogatására. *(Taps a kormánypartii pad sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Sándor képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 2015. december 15-én fogadta el az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló törvényjavaslatot, amely többek között tartalmazta a lakásépítés áfájának 5 százalékra csökkentését, valamint az építési szabályok jelentős egyszerűsítését.

Erre a bürokráciacsökkentés jegyében került sor, valamint azért volt rá szükség, mert képviselőtársaim is tudják, hogy a magyar építési szabályok legendásan bonyolultak és szigorúak, amelyek sokszor indokolatlanul megnehezítik és elnyújtják az egyszerű családi ház építését is. Emlékeztetőül hadd mondjam el, hogy az akkori javaslat alapján megszüntetésre került a legfeljebb 300 négyzetméter összes hasznos alapterületű új lakóépület vonatkozásában az építési engedélyezési eljárás. Az építési tevékenységgel kapcsolatos kötelezettség ez esetben csak a bejelentésre korlátozódik, mondta ki a törvény.

A 300 négyzetméternél kisebb alapterületű új lakóépület tervezése és építése során a helyi építési szabályzat előírásai közül csak a törvényben felsorolt előírásokat kell figyelembe venni. Könnyítést jelentett, hogy az ilyen épületekről a hatósági bizonyítványt ingyenesen állítják ki. A bejelentést követő 15 nap elteltével meg lehet kezdeni az építési tevékenységet. A javaslat akkor kimondta azt is, hogy az egyszerű bejelentéssel összefüggő további módosítások

alapján a településképi, véleményezési és településképi eljárásnak nincs helye.

Am a törvényszöveg már akkor is leszögezte, hogy az építészeti műszaki tervezés és az építőipari kivitelezés során az építésügyi jogszabályokat be kell tartani. A jogszabály rögzítette továbbá, hogy annak érdekében, hogy az épületek ne maradjanak befejezetlenül, illetve ne húzódnak el, a jogalkotó az építkezés időtartamától függő díjazást vezet be, illetve bontási kötelezettséget állapít meg, ha a bejelentéstől számított 10 éven belül az épület nem épül fel. A szabályok lazításának köszönhetően nem kell hónapokat várni az engedélyezésre, a lakásépítés áfájának csökkentésével pedig olcsóbb lett maga az építkezés is. Mindez a gazdaság, az építőipar fellendítéséhez is hozzájárul, valamint munkahelyeket teremt.

Azonban az építési engedélyezési szabályok szigorának enyhítése következtében kialakult helyzetben olyan visszajelzések is érkeztek hozzánk a szakma és az önkormányzatok részéről, ami alapján újra kell gondolnunk a helyi önkormányzat településképvédelmi eszközrendszerét, hiszen természetesen senki nem akarja, hogy esetleg vissza lehessen élni az egyszerűsített szabályokkal, és minden szempontot figyelmen kívül hagyva nyakra-főre lehessen építkezni a saját telken vagy akár külterületen is.

Azt sem szeretné senki, hogy a településképbbe nem illő házak jelenjenek meg tömegesen a településeken. Ennek érdekében külön törvényt kell alkotni a településképi és a helyi védelem tárgykörében, amelynek kidolgozására előzetes társadalmi egyeztetés mellett kerül sor.

A javaslat az épített környezet tervszerű alakításának és védelmének érdekében kiegészíti a legfeljebb 300 négyzetméter alapterületű, új lakóépületek létesítésére vonatkozó szabályokat. Ennek megfelelően a javaslat rögzíti az építés és a tervezés során betartandó szabályokként a kötelező tervezői művezetés intézményét, továbbá az építés helyi rendjét alapvetően meghatározó és biztosító követelmények, a szennyvízelvezetés, az épület, a lakásszám és a védelmi rendelkezések szempontjait is.

A tervezet egyik legfontosabb eleme, hogy kormányrendelet szinten előírja a kötelező felelősségbiztosítást.

(13.30)

Erre az építési tevékenységgel kapcsolatos felelősségi rendszer átrendezésével összefüggésben a szakmai garanciák megtartása, valamint a tervezői és kivitelezői felelősség tényleges érvényesülése érdekében van szükség. Ezt a felelősségbiztosítást egyébiránt már korábban is előírták a hitelintézetek, amennyiben az építető banki hitelt vett igénybe. A beépítésre szánt és a beépítésre nem szánt területek tekintetében a jogszabály egységes követelményrendszerrel határoz meg. A környezet túlterhelésének elkerülését biztosítja az építési telken elhelyezhető épület, valamint az önálló rendeltetési egység száma.

A javaslat a védelemmel és korlátozásokkal érintett területeken a szennyvízelvezetés, illetve -tisztítás szabályainak közegészségügyi szempontok szerinti megfelelése, az egészséges és fenntartható lakókörülmények, a természet-, a környezetvédelem, a felszíni és felszín alatti vizek védelmének érvényre jutását biztosítja. A törvény rögzíti azt is, hogy a tervezés és az építés a helyi építési szabályzat védelmi rendelkezéseinek a figyelembevételével történhet. Ezzel lehetővé válik, hogy összehangoltan lehessen érvényesíteni az építészeti, régészeti, környezeti, természetvédelmi és tájvédelmi szempontokat.

A javaslat kimondja, hogy 300 négyzetméternél kisebb épület építése esetén az építető köteles építész tervezőt tervezői művezetésre megbízni. Az építető felelősségére vonatkozó szabályok pontosításra kerülnek, és ezzel kiterjednek az egyszerű bejelentéssel folytatható építési tevékenységek esetére is. Ezzel biztosítható, hogy az ilyen házak építése esetén a bejelentésnek megfelelő megvalósulás szakmailag garantált legyen. Továbbá növekedik az építészeti műszaki tervező felelőssége is, aki ennek ellenértéként kormányrendeletben meghatározott díjazásban részesül.

Fontos rendelkezés, hogy aki nem jogosult vállalkozó kivitelezői tevékenység végzésére, az építőipari kivitelezői tevékenységet csak az ott meghatározott feltételekkel, saját vagy hozzátartozó céljára végezhet. A javaslat elfogadásával az építésfelügyeleti hatóság az építési napló hiányában megtiltja az építőipari kivitelezési tevékenység folytatását.

Jogszerűtlen építési tevékenység esetkörei is bővülnek és pontosabbá válnak, az egyszerű bejelentésre tekintettel. A szakszerűtlen építési tevékenységekre vonatkozó rendelkezés az egyszerű bejelentéshez kapcsolódó, a helyi építési szabályzattal összefüggő eseteket is figyelembe veszi.

A fennmaradás esetköre kiegészül az egyszerű bejelentéshez kötött, de jogszerűtlenül vagy szakszerűtlenül megvalósult épületek vonatkozásában. Egyúttal megszűnik az a lehetőség, hogy fennmaradási engedély lényegében bármilyen esetben kérhető legyen, ha a szabálytalanság közérdeket nem sért, vagy az érdeksérelem a hatóság által meghatározott határidőn belül elhárítható. A fennmaradási engedély megadása a továbbiakban csak és kizárólag objektív alapon lehetséges.

A törvényjavaslat a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, de ez alól kivételt képez az egyszerű bejelentés kizárólag elektronikusan történő benyújtása, amely csak 2016. július 1-jétől kerül bevezetésre.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, mindannyiunk érdeke, hogy megtaláljuk azt a legoptimálisabb szabályozást az építésügy területén, ami nem teszi elviselhetetlenné az engedélyezési eljárást és a kivitelezést, de nem engedi a felelőtlen, szakmailatlan építkezést sem. Az ilyen szabályozás kialakítása egy folyamat, amelynek során érzékenyen kell reagálnunk a szakma és az állampolgárok visszajelzéseire. Szempont az is, hogy az önkormányzatok kezében továbbra is

megfelelő eszközök álljanak rendelkezésre annak garantálására, hogy megőrizzék az optimális településképet, és meghatározhassák azokat a területeket, ahová építkezni lehet.

Az előttünk fekvő javaslat jól szolgálja ezeket a célokat, ezért kérem, a vita során a szavazásnál is támogassák az előterjesztést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tóth Csaba képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy már képviselőtársam az előbb említette, a parlament 2015. december 15-ei ülésnapján kivételes eljárásban fogadta el az egyes törvényeknek a gazdasági növekedéssel összefüggésben történő módosításáról szóló törvényjavaslatot. Ebben a salátatörvényben szerepelt az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvény módosítása is. A kapkodva, nem kellően átgondolt törvénymódosításnak meg is lett az eredménye, hiszen alig több, mint két hónappal az elfogadása után máris toldozgatni-foldozgatni kell az elrontott szabályozást.

A módosított építési törvény értelmében leegyszerűsödtek a szabályok. Az MSZP-frakció már a parlamenti vitában is elmondta, hogy a törvényjavaslat tartalmában ellentétes az Alaptörvénynek a környezet védelmére vonatkozó rendelkezéseivel. A 300 négyzetméter hasznos alapterületnél kisebb lakóépületek építésére új szabályok vonatkoznak 2016. január 1-jétől. Ezek alapján a bejelentett építkezés során több dolgot nem kell figyelembe venni a helyi építési szabályok rendelkezései közül, a törvény megállapítja, hogy melyek azok a rendelkezések, amelyeket kizárólag alkalmazni kell ilyen esetekben.

Azt állítottuk akkor, hogy ez alaptörvényellenes, mivel az építési eljárás során a környezetvédelem nem kap hangsúlyos szerepet, csökken a környezetvédelem elért szintje, ezáltal a szabályozás sérti az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdését. Mind ezt a törvény kihirdetése előtt Áder János köztársasági elnöknek, majd 2016. január elején az alapvető jogok biztosának levélben is jeleztük. Úgy tűnik, hogy ezeknek a kezdeményezéseknek végül meglett az eredménye, mert a jelenlegi módosítás alapján mostantól az egyszerű bejelentéshez kötött építkezéseknél is be kell tartani a környezetvédelmi szabályokat.

A decemberben elfogadott törvény módosításának talán az egyik legnagyobb hibája az volt, hogy 300 négyzetméter hasznos alapterület alatt szinte mindenki azt épít, amit csak akar. Nem számít, hogy az új épület illik-e a városképbe, nem számít, hogy milyen a környezet, s nem számít a szomszédok véleménye sem. A meglehetősen rövid szöveg lényege, hogy a maximum 300 négyzetméter hasznos alapterületű házak, lakások építéséhez nem kell az eddigi építési engedélyezési folyamatot végigvinni, így mos-

tantól mindenki azt és úgy épít, ahogy akar. Ebbe nem szólhat bele sem az építészet, sem a főépítész, de még a helyi polgármester sem. 300 négyzetméteren építhetünk ezentúl akár ötlakásos mini társasházat a szomszédtól pár méterre, akinek ehhez semmi köze nem lehet. Ha építeni akarunk, mostantól elég 15 nappal előtte bejelenteni, a terveket feltölteni az internetes ügyintézési rendszerbe, és már lehet is kezdeni az építkezést.

A jelenlegi javaslat értelmében szerencsére jelentősen bővül azoknak a kötelezően figyelembe veendő feltételeknek a köre, amelyeknek az új jogintézmény, az egyszerű bejelentési eljárás alapján megépített épület építései kell felelni; persze nem úgy, ahogy államtitkár úr mondta, ez csak a decemberi törvényhez képest bővül. A jogaikban régen megtépzott önkormányzatok sem tudják majd a városképi szempontjaikat érvényesíteni. Valamit talán a mostani módosítással ezen akarnak változtatni, habár a törvényjavaslatban nincs erre vonatkozó kifejezett rendelkezés.

Az általános indoklás utolsó bekezdése utal rá azonban, hogy építési engedélyezés hiányában új formába szükséges önteni a helyi önkormányzat településvédelmi eszközrendszerét, ennek érdekében külön törvényt kell alkotni a településkép és a helyi védelem tárgykörében, amelynek kidolgozására előzetes társadalmi egyeztetés mellett kerül sor. Ez a jó hír ebben, mármint az, hogy egyeztetésre kerül sor majd. Ebben a tárgykörben ugyanis sem korábban, sem most nem volt társadalmi egyeztetés.

A házilagos kivitelezés elterjedésének segítése érdekében a saját vagy a hozzátartozó részére végzett építési tevékenység részletszabályait kormányrendeleti szabályozásra utalja a törvényjavaslat. Ez a rendelkezés azt jelenti, hogy ki-ki magának, továbbá az ügyes kezű rokon a Ket. szerinti hozzátartozói részére építkezhet. Nem vitatható, hogy nagy hagyománya van annak, hogy rokonok, barátok besegítenek egy építkezésnél hazánkban. Azért nem lehetünk elégedettek ennyivel, amennyit most a törvényjavaslatban találunk. A jogalkotási törvény alapján egy végrehajtási jogszabály, jelesül a kormányrendelet szabályozási kereteit a törvénynek tartalmaznia kell.

(13.40)

Legalább arról rendelkezni kellene, hogy milyenfajta munkák végezhetőek így, milyen lényeges feltételek megtartása mellett. Azonban az ügyes kezű szomszédra és barátokra nem számíthatunk ezután, csak a törvény szerinti hozzátartozóra.

A fennmaradási engedély megadásának a jövőben nem lesz feltétele, hogy az építkezés szabálytalansága ne sértsen közérdeket. Aligha kétséges, hogy esetenként bizony egy építkezés szakszerűtlensége például a vagyonbiztonságon túl is sérthet közérdeket.

Végül beszéljünk talán a legérdekesebb és egyben legproblémásabb módosításról is. Ez alapján hatályát veszti az a szabály, hogy építési szakmunkát

csak az végezhet, aki az adott tevékenység végzésének megfelelő, jogszabályban meghatározott szakképesítéssel vagy rész-szakképesítéssel rendelkezik. Látható, hogy óriási már a szakképzett munkaerő hiánya az építőiparban is. A kormány azzal a módosítással akarja átvágni a gordiuszi csomót, hisz ha már nincs szakképzett munkaerő, akkor ennek nem a pótlását biztosítja, nem arról gondoskodik, hanem azt mondja, hogy inkább nincs is rá szükség a továbbiakban. Felmerül a kérdés, hogy ha az építőiparban megoldható így, akkor ezt a megoldást fogják-e esetleg más területeken is alkalmazni. Így majd nem lesz szükség például szakképzett egészségügyi dolgozókra sem a későbbiekben?

A korábban erőszakkal átvitt, de elrontott szabályozás foltozgatását a Magyar Szocialista Párt az elmondottak miatt nem támogatja.

És ha már környezetvédelemről, az épített környezetről és annak védelméről beszélünk, engedje meg, államtitkár úr, hogy egy mai eseményt szóba hozzak. Elkezdődött ma ugyanis itt Budapesten a városligeti csata, elkezdődött Európa első közparkjának a pusztítása. Emlékezzünk rá, hogy két és fél évvel ezelőtt szintén egy olyan törvényt fogadott el a parlament rekordgyorsasággal, ami nagymértékben befolyásolta egy terület építési lehetőségeit. A Városligetről van szó, amit akkor 99 évre ingyenes vagyonek kezelésbe adtak akkor még egy ismeretlen cégnek. Ez a ma már ismert Városliget Zrt.

Ez a Városliget Zrt. ma elkezdte az építkezést a Ligetben, de nem az épületek bontásával, mint ahogy ígérték, hanem a fák kivágásával, egy olyan hozzájárulás alapján, egy olyan fakivágási engedély alapján, amit a tegnapi nap, március 16-án adott ki a Budapest Főváros Kormányhivatalának V. kerületi hivatala, amelyet egy napra függesztenek ki, tehát ma még talán látható, benne van, hogy a döntés fellebbezésre tekintet nélkül azonnal végrehajtható, és a fellebbezés benyújtásának a döntés végrehajtására nincs semmilyen halasztó hatálya. Ennek kapcsán aztán ma meg is indultak a gépek, és ezt a negyven fát elkezdték kivágni. A munka leállt természetesen, mert civil aktivisták ezt megakadályozták, és jelenleg is áll a balhé.

Csak azért szerettem volna elmondani, hogy ennyit ér egy törvény, ennyit ér, amikor szabályozásról beszélünk, és épített és egyéb környezetek védelméről beszélünk és környezetvédelemről beszélünk, mert ha kell, akkor bármikor ezeket a szabályokat felülírják szinte egy nap alatt, és akkor már nem fontos se a környezetvédelem, se az épített környezet védelme. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy ítéljük meg,

hogy ez a most beadott javaslat próbál egyfajta egészséges vagy egészségesebb egyensúlyi állapotot kialakítani a korábbi extrém módon lebonyolított viszonyokhoz és szabályokhoz képest, illetőleg a másik végletet jelentő „300 négyzetméterig gyakorlatilag korlátlanul azt csinál mindenki, amit akar” típusú szabályozáshoz képest. A kettő között megpróbál talán egy arany középutat bejárni.

Ugyanakkor úgy gondolom, hogy mindennek a zsinórmértéke az életszerűség, ezért idézzük fel, akinek volt része családi ház építkezésben, annak nagyon ismerősek lesznek a következő percek, hogy hogyan is zajlik a gyakorlatban egy családi ház építkezés, egy kivitelezés.

Ha valakinek olyan szerencséje van, hogy olyan építési telket tud venni, amely összközművesített, tehát vezetékes gáz, villany, a települési víz-, szennyvízrendszerre való rácsatlakozás lehetősége adott, az óriási előnyben van azokhoz képest, ahol mondjuk, egy vagy több közművesítettség hiányzik, hiszen ez máris egy óriási időszükségletet, időigényt feltételez és jelentős költségtöbbletet is okoz. Tehát itt nagyon sok előkészítő munkát kell végrehajtani a tényleges kivitelezés megkezdését megelőzően.

Ugyanakkor azt is fontosnak tartom kiemelni, hogy nagyon sok esetben a nulladik fázissal, a bontással indul az építkezés, hiszen gyakori, hogy olyan telket sikerül venni az építetőknek, ahol kisebb vagy nagyobb területű vagy légméterű lakóépület áll. Ezt először is el kell bontani. Ajánlanám az államtitkár úr szíves figyelmébe, hogy a bontással kapcsolatos részletszabályokon is érdemes lenne jelentős mértékben enyhíteni, ugyanis akár alapterülethez, akár légméterhez kötik a bejelentési kötelezettséget vagy a bontási engedélyezési kötelezettséget, ezen mindenképpen érdemes lenne a lehető legteljesebb mértékig enyhíteni.

Ami pedig a hulladék elszállítását, kezelését illeti, hát itt is lenne bőven tennivalónk. Én nem vagyok tervező, nem műszaki végzettséggel rendelkezem, de nem nagyon fér a fejembe, hogy miért számít veszélyes anyagnak például a vályog. A régi vályogépületek elbontása esetén azt látjuk, hogy a palával vagy egyéb hasonló veszélyes anyaggal egy kategóriába sorolják azt a vályogot, amelyből a magyar történelem során évszázadokon keresztül rengeteg lakóépület épült. Némelyik már több száz éves, kiváló állapotban van, nem szennyezi a környezetét, a bentlakókra sem jelentett soha veszélyt. Tehát nem tudom, hogy például ilyen értelmetlen szabályokon miért ne lehetne jelentős mértékben enyhíteni.

Nem beszélve nemcsak a bontási költségekről, nem beszélve a szállítási költségekről, hanem az elképesztő hulladéktárolási költségekről. Több ezer forint/köbméter, akár 6-7 ezer forint/köbméter is lehet a deponálási költsége egy-egy köbméter hulladéknak vagy építési törmeléknek, amely már az építési nulladik fázisában nagyon sok felesleges adminisztratív kötelezettséget és rengeteg pénzügyi kötelezettséget ró az építetőkre. Ezen a nulladik fázison érdemes lenne elgondolkozni, hiszen itt már sok,

előre be nem tervezett vagy alultervezett költsége merül fel a családi ház építetőinek. Ha mindezek az akadályokon sikerült átküzdeniük magukat az építetőknek, akkor kezdődhet meg a tereprendezés, a terepegyengetés, az alapozás, és azután szépen következnek egymás után a szakipari munkák.

Valóban, egy tarthatatlan, teljesen értelmetlen, önsorsrontó szabályozás volt az, hogy legalább 78 törvényt és egyéb kormányrendeletet kellett betartani, illetve betartatni. Véleményem szerint a legprofibb tervezők, a hatóságok sem voltak teljesen tisztában minden szabályozással. Hát hogy lett volna tisztában akkor az egyszerű állampolgár, aki nem tudott kiigazodni a jogszabályok tengerében! Túl sok volt ez, felesleges és értelmetlen, ez igaz, főleg úgy, hogy adott esetben az építkezés megkezdése után nem sokkal gyakran fölmerül bizonyos építési tervekkel kapcsolatos módosítási igény, mert a fizikai munkálatok megkezdése után derül ki, hogy az észszerűség mást követel meg, nem szerkezeteket, nem alapvető építészeti előírásokat érintően, de ekkor is engedélyeztetni kellett, és le kellett futni azokat a köröket, hogy a szomszédok is járuljanak hozzá.

Sőt, ha valaki gyorsítani akart, mert rendszerint az építető mindig időhátrányban szenved, akkor akár arra is képesek voltak ezek az építetők, hogy elvitték a szomszédokhoz ezeket a határozatokat, a szomszédok lemondtak a fellebbezési jogokról, és így több hetet, akár 1-1,5 hónapot is lehetett nyerni ahhoz képest, hogyha a postázást és egyéb határidőket megvárták. Sajnos, kis hazánkban gyakori, pláne vidéken, hogy szerencsésebb esetben az országon belül, az ország egyik távolabbi pontjára, szerencsétlenebb esetben külföldre költöztek a szomszédok, ekkor pedig akár a postázás, akár a személyes megkeresés még fokozta, még növelte ezeket az időigényeket, és még nagyobb mértékben elhúzta az építkezés tényleges megkezdését.

Ha pedig módosítani kellett az építési engedélyt, akkor ezt a kört újra meg kellett futni, és ahányszor esetleg fölmerült ez a módosítási igény, annyiszor futottak felesleges köröket a kivitelezők. Ráadásul ez adott esetben az időjárási viszonyosságokat tekintve akár éves vagy féléves késedelmeket is jelentett számukra, amely akár a munkadíjakban, főleg az építőanyagok áremelkedése esetén nagyon hátrányos volt nemcsak időtényező szempontjából, hanem egyébként pénzügyileg is. Ezen tehát ténylegesen változtatni kellett.

Viszont a ló másik oldalára estek akkor, amikor - hogy finoman szóljak - Rogán Antalék a ventilátor normális működését kissé megzavarták, sőt nem is olyan kis mértékben, belerondítottak, ha úgy tetszik, a ventilátor normális működésébe, és egy másik szélsőséget hoztak be a rendszerbe, hogy 300 négyzetméterig - nagyon leegyszerűsíttem - szabad a vásár, szabad a gazda, mindenki azt csinál, amit akar építészeti tevékenység kapcsán.

Egyrészt a 300 négyzetméter önmagában túlzás a mi véleményünk szerint, hiszen egy 150, de ha nagyon megengedő akarok lenni, akkor azt mondom,

hogy 200 négyzetméter fölött a felső középosztály meg a felső tízezerhez tartozó személyek tudnak csak építkezni, hiszen ha egy nettó 200 ezer forint/négyzetméter kivitelezési költséget veszünk alapul, nagyon komoly utánajárással jelentősen ez alá lehet szorítani, de egy átlagos kapcsolatrendszerrel rendelkező építető körülbelül ezzel számolhat.

(13-50)

Nem beszélve a garázsról, kiegészítő építményekről, kocsibeállóról, teraszról, pincéről, egyéb, a ház fontos tartozékainak számító, de nem lakóterületnek, nem lakótérnek minősülő létesítményekről, akkor ezek a költségek elképesztő méretűre, több tízmillió forintra nőnek, tehát a 300 négyzetméter ilyen értelemben teljesen indokolatlan volt. Ha 120 vagy 150 négyzetméter környékén húzták volna meg a határt, akkor az sokkal jobban megfelelt volna a magyar átlagnak, az átlagos lehetőségeknek. De hozzáteszem mindjárt, hogy ez a kijelentés is csak akkor igaz, ha mondjuk, egy életpályát kezdő személy vagy egy fiatal házaspár jelentős szülői segítséget tud a háta mögött, mert önerőből ma a 20-as, 30-as éveikben járó fiatalok vagy középkorú személyek döntő többsége nem tud elkezdni semmilyen építkezést. Vagy adórszolgálatot vállal, vagy ha abban a szerencsés helyzetben van, hogy a szülők tudják segíteni, akkor tudják csak megkezdeni a családi fészek megépítését.

Ez a 300 négyzetméter tehát úgy, ahogy van, egy jelentős túlkapás. Na most, ahhoz képest, hogy a mostani szabályozásban már azt látjuk, hogy az építési engedélyezési eljárás és az egyszerű bejelentés egyszerre lesz jelen, és az egyszerű bejelentés esetében is készíteni kell bizonyos dokumentációkat, és legalább a helyi építési szabályzat lakóövezeti szabályait, övezeti határvonalak, lehatárolások szabályait, örökség, táj, régészeti védelmi szempontokat, környezetvédelmi szempontokat be kell tartani, az már a „mindenki azt csinál, amit akar” típusú gondolkodáshoz képest egy tényleges előrelépés, már csak azért is, mert rendkívül szerencsétlennek tartanánk azt, ha az önkormányzatokat behajszolnánk abba, hogy adókiivetési, adóügyi eszközökkel tegyenek rendet egy esetleges káoszban. Tehát ne a giccсадók kivetésére kényszerítsük az önkormányzatokat, hagyjunk számukra más, sokkal elegánsabb és sokkal korrektebb lehetőségeket is.

Ami a tervezői felelősségbiztosítás szabályait illeti, ez azért némi bizonytalanságot vagy némi feszültséget kiváltott szakmai körökben, tény, hogy közepes és nagyberuházások esetén, közpénzből megvalósuló beruházások esetén, főleg ha uniós forrásokat is érint részben vagy egészben, akkor ennek teljes mértékben helye van, és teljes mértékben indokolt. Eddig a családi ház kivitelezéseknél ez nem tartozott a szabályok közé. Nem mondjuk azt, hogy nincs benne logika, mert valóban egy felelősségbiztosítási, biztosítási jogviszonnal védetten,

akár ez legyen a tervező, akár a kivitelező oldaláról megvalósított építkezés fokozza egyébként mindenkinek a biztonság- és komfortérzetét, de gondoljuk végig azt is, hogy ha 150-250 ezer forint közötti átlagos éves felelősségbiztosítási díjjal számolunk, akkor ez jelentősen növelni fogja ennek a költségeit, ami nyilván az építésre is közvetlen kihatással van.

Ami pedig a kötelező tervezői művezetést illeti a 300 négyzetméter alatti lakóépületeknél, ez is örvendetes, hiszen egy megfelelő végzettséggel rendelkező szakember felügyelje az építés folyamatát, még akkor is, ha a kivitelező lesz a fő felelős, viszont akkor ezt tessék valahogy szinkronba hozni a felelős műszaki vezetőre vonatkozó szabályokkal. A kettőt egymáshoz viszonyítva milyen koordináta-rendszerben képzelem el a kormányzatot? A tervezői művezetés és a felelős műszaki vezetés hogyan fog viszonyulni egymáshoz? Akár kérdezhetném ezt a családi házas építkezéseknél, akár más, ennél nagyobb beruházásoknál is, hiszen nyilvánvaló, hogy egy családi házas építkezésnél a kettő együtt teljesen felesleges, ha pedig a művezetés válik kötelezővé, akkor a felelős műszaki vezető lehet, hogy akár a valóságban, akár a szabályozás szintén okafogyottá válik, és ki fog kopni a rendszerből. Ezt nyilvánvalóan a jogalkotásnak is kell követni.

Ami pedig a kötelező kiviteli tervekkel illeti, itt valószínűleg mereven elválnak egymástól az építészszakmai és a kivitelezői érdekek, vagy legalábbis egy bizonyos ponton. Ha ezt a feltétlenül szükséges észszerű mértékre szorítjuk, és csak a feltétlenül szükséges részletességgel írjuk elő a kiviteli tervdokumentáció elkészítését, akkor azt mondom, hogy rendben van a dolog, viszont ha teljesen értelmetlenül behajszoljuk abba az építetőknek, hogy több százezer forint tervenként, darabonként, több száz-ezer forintos pluszköltségért épületgépészeti, épületvillamossági, statikai tervek készítsenek, akkor úgy hiszem, az túl van az egészséges mértéken. A statikai előírással kapcsolatban is azt látjuk, hogy azon a bizonyos biztonsági sávon túl gondolkodnak egyébként a tervezők, tehát feleslegesen túlbiztosítják.

Olykor-olykor már az az embernek az érzése, mintha speciális hadi létesítményeket építenénk, oly mértékben szigorúak ezek az előírások. Különösen, mondjuk, a betonozásra vagy a vasalásra vonatkozó szabályok esetén sokszor már az autópálya minőségű beton előírását látjuk, ami teljes mértékben értelmetlen, 20-30-40-50 éve épült házak vígan, mindenfajta szerkezeti hiba nélkül állnak és fognak állni még ötven évig akár úgy, hogy jóval enyhébb, kevésbé szigorú előírások vonatkoztak az ő tervezésükre és kivitelezésükre. Itt azért óvatosságra inteném a kormányzatot. Egy egyszerű családi háznál az esetek nagy többségében felesleges, mondjuk, az épületgépészeti és az épületvillamossági tervek előírása is, hiszen nem hiszem, hogy egy háromfázisú vagy akár egy egyfázisú villanyóra esetén és egy átlagos, alap villanszerelés esetén erre feltétlenül szükség lenne. Korábban bruttó 300 négyzetméter feletti létesítményeknél írták ezt elő. Itt a bruttó a lényeg. Ezt már

nem volt olyan túlságosan nehéz egyébként átlépnie adott esetben egy kivitelezőnek. Úgyhogy e tekintetben azt mondom, hogy feleslegesen ne adjunk megrendeléseket a kivitelező költségére azoknak a szakmai szereplőknek, akik persze ennek örülnek, hogy minél több tervezést kell végrehajtani, és még csak a tervezésről beszélünk, nem a tényleges fizikai kivitelezésről. Legalábbis az épületgépészet és az épületvillamosság tekintetében ezen mindenképpen el kellene gondolkodni, főleg amikor, mondjuk, egy korszerű családi háznál legalább kétfajta fűtési módban gondolkodik a kivitelező, akkor azt látjuk, hogy egy középfokú végzettségű, megfelelő szakmai gyakorlattal rendelkező gáz-, vízszerező vagy éppen villanszerelő tökéletes munkát tud végezni teljes körű felelősségvállalás mellett. Szerintem ennél szigorúbb előírásokat felesleges tenni, mert az időt húzza, és a költségeket növeli.

Még a kalákáról szeretnék néhány szót szólni. Amikor azt láttuk különböző szakmai cikkekben meg a beadványban is, az irományban is, hogy újra lehetővé válik a kalákában való építkezés, akkor nagyon megörültünk, hiszen egy nagyon szép magyar hagyomány újraélesztését láttuk ebben, és mi magunk is lelkesen támogatjuk, ugyanakkor arra hívnám fel a figyelmet, hogy ami ebből a javaslatból látszik, az előremutató, de kevés. Nem azért mondom ezt, mert az ellenzék mindig többet akar, és nem azért, mert azt mondjuk, hogy jó irányú javaslat szükséges, de nem elégséges, hanem valóban tovább kellene menni ezen az úton, adott esetben más jogszabályok módosítása árán is.

Itt nemcsak arról van szó, hogy milyen végzettségű az a hozzátartozó vagy közeli hozzátartozó, aki besegít az építetőknek, hanem ez munkaszervezési munkaügyi, munkaügyi ellenőrzési kérdés is. Itt nemcsak az a fő kérdés, hogy milyen megfelelő képzés vagy szakmai gyakorlat birtokában végez valaki, mondjuk, burkolási vagy festési tevékenységet, hanem az is, hogy ezt milyen határig teheti meg. Mondjuk, egy kőműves- vagy egy ácsmunkát biztos, hogy nem mernék rábízni olyanra, aki nem rendelkezik megfelelő iskolai végzettséggel és megfelelő gyakorlattal, hiszen ez utólag már egyáltalán nem vagy csak nagyon nehezen helyrehozható hibákat eredményez, de mondjuk, egy burkolásnál, festésnél az épület állékonyságát, statikai állapotát nem érintő munkálatoknál, főleg belső munkálatoknál úgy hiszem, ezt rá lehet bízni az építetőkre, és rá lehet bízni a hozzátartozóikra.

De itt egyrészt a kört is kellene tágítani, nem feltétlenül csak a hozzátartozói körre (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) kellene ezt leszorítani, hanem baráti, ismerősi körre is, hiszen ennek az a lényege, államtitkár úr, hogy az emberek kölcsönösen segítik egymást, és ezt úgy tudják megtenni, hogy nem kell munkaügyi bírságtól rettegni, nem kell attól félniük, hogy több százezer vagy több millió forintos bírságot fizetnek ki, hanem egymás kölcsönös segítése jegyében ezt bírsághozó nélkül is képesek legyenek megtenni. Köszönöm szé-

pen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Annyiban korrigálnám elnök úr mondandóját, hogy vezérszónoknak nem érzem magam, mindössze a frakciónk álláspontjának a közlésére vagyok hivatott nagyon röviden, ugyanis ha azt kérdezik tőlem államtitkár úr, hogy jó-e a javaslat a 2015. december 15-én elfogadott jogszabályhoz képest, akkor azt mondom, hogy jó. Jó-e az irány, amit képviselni kíván? Akkor azt mondom, hogy jó. Ha azt kérdezi, hogy támogatjuk-e, akkor azt mondom, hogy nem támogatjuk így, mert még mindig rosszabb, mint az eredeti szabályozás volt.

Azért nagyon-nagyon sok dolog miatt vannak mindig fenntartásaim a Fidesz-KDNP kormányzásával kapcsolatban, de a legrosszabb, amit a legkevésbé bírok, ez az arrogancia. Ugyanis tessenek megnézni a jegyzőkönyvet: 2015 decemberében az általános vitában a mostani korrigálások egy jelentős része elhangzott ellenzéki véleményként.

(14.00)

Sőt, van olyan, amit környezetvédelmi és településképvédelmi szempontból módosítóként próbáltunk elérni, és nem történt benne semmi. Lesöpörték az összes véleményt. S most itt van előttünk azok egy része, amiket akkor elmondtunk az általános vitában, amiket akkor követeltünk. Két hónap működés után rájöttek, hogy megint ostobaságot csináltak, megint nem gondolták át, megint kapkodó jogszabályalkotásnak vagyunk az áldozatai, de jön a Fidesz-kormány, megmenti az országot és javítja a hibákat. De hányszor kell visszahozni ugyanazt a jogszabályt egy éven belül a parlamenthez, hogy az jó legyen? Miért nem lehet egy normális jogszabályalkotással megalkotni egy-egy ilyen építészeti szabályzatot?

Alapvetően az az álláspontunk, hogy azok a változások, amelyek most az előterjesztésben szerepelnek, a 2015 decemberében elfogadott szabályozáshoz képest egy pozitív irányba mutató, nagyobb biztonságot teremtő irányt mutatnak. De még így sem teremti meg azt a biztonságot, ami elegendő lenne a városképvédelemhez, és mindazokhoz a nemes célokhoz, amiket akár államtitkár úr, akár a Fidesz vezérszónoka elmondott. Ugyanis ezek önmagukban nem képesek arra, hogy környezetvédelmi, de főleg természetvédelmi vonatkozású pluszbiztosítókat hozzanak bele az építési rendszerbe.

Nagyon-nagyon sok kormányzati cél van, és ezek a célok nyilvánvalóan nagyon-nagyon sok min-

denben ütköznek. Ha azt szeretnénk, hogy az új építési ingatlanok mennyisége növekedjen, akkor valamilyen szinten le kell bontani azt a bürokratikus rendszert, amely akadályozhatja, gátolhatja vagy lassíthatja ezt. Ugyanakkor, ha azt szeretnénk, hogy ne pusztán növekedjen, hanem egyben bürokrácia-csökkentés is legyen, akkor az az irány, amit a jogszabály képviselt, lehetett jó, de úgy, hogy az ugyanakkor nagyon-nagyon sok esetben alapvetően veszélyt jelentett a településeképekre. Ez azért probléma, mert az építészeti szabályozás száz évekre határozza meg - konkrétan szó szerint akár száz évre meghatározza - egy-egy település képét. Éppen ezért az olyan jellegű engedélyezés, amit decemberben megtett az Országgyűlés, mindenképpen jelenthet veszélyt.

Amit szükséges elmondani, és amit javaslok a kormánynak megfontolásra: azok a pluszbiztosítók, amiket a tervezési folyamatban akár a tervezési kötelező felelősségbiztosítás jellegével, akár a kivitelezés során plusz kiviteli vagy műszaki ellenőrzési tevékenységgel el kívánnak érni, azoknak a költségei nem fogják-e megint érdemben megnövelni a kivitelezők költségeit úgy, hogy nem tud az a kívánt hatás, az a pluszpozitívum, amivel növekedne és javulna az új építésű ingatlanok kivitelezése... - esetleg visszatartani. Nem jelent-e ez pluszköltségeket? Hiszen ezeknek a műszaki végzettségű szakembereknek a munkaidejét és az ebben való részvételét, csakúgy, mint egy biztosítás költségét, valahol végül mindig a fogyasztó fogja megvalósítani.

Összességében azt gondoljuk, hogy a javaslat javít a decemberben elfogadott jogszabályon, de nem elégséges, és a korábbi szabályozás még mindig sokkal több garanciát jelentett a környezetvédelmi célok és a településképi célok megvalósításához, mint a mostani. Emiatt nem fogjuk tudni támogatni, és valószínűleg tartózkodással fogjuk elismerni azt, hogy a mostani állapotokon javít. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most lenne lehetőség független képviselői felszólalásra, de erre nem kerül sor, mert független képviselő pillanatnyilag nincs az ülésteremben.

Kettőperces felszólalás következik. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, az MSZP-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Igazából egy gondolatot szeretnék megfogalmazni és egy kérdést feltenni önnek. Remélem, majd menet közben válaszol rá.

Az a salátatörvény 2015. december 15-én alapjában átrendezte a dolgokat, és ennek az átrendezésnek a folyamodványa akképpen alakult, hogy két és fél, három hónap elteltével újlag ide kellett hozni a Ház falai közé az építési környezet dolgaival kapcsol-

latos kérdésköröket. Látható, hogy ahhoz képest van pozitív előremozdulás, de ahhoz képest, ami azt megelőzően volt 2015. december 15-ét érintően, messze-messze hátrányosabb helyzetben vagyunk. Gondolhatunk itt akár a környezetvédelmi kérdésekre, az Alaptörvény XXI. cikk 1. §-ára és sok minden egyéb más dologra. Nem gondolja, hogy akkor, amikor arról beszélnek egy vezérszónoklatban vagy bármi más kapcsán, hogy milyen előrelépések történnek, miközben ez egy három hónappal ezelőtti állapothoz képest visszalépés, vagy hogy kevesebb, akkor ez alapjaiban az igazság eltagadása?

De nem ez a kérdésem. A kérdésem igazából az, hogy látható módon az elmúlt esztendőben Magyarországon az építőipari tevékenységekhez hozzáillesztetten azoknak a szakmunkásoknak a száma mértékadó módon csökken - mert elhagyják az országot -, akik effektív módon, aktívan részt vesznek, mondjuk, a családi házak építésében. Most azt a fajta mentességet hozzák, ami bizonyos értelemben nagyon nagy kockázati tényezővel párosul, amikor a szakmunka igénybevételi szükségességét gyakorlatilag szűkítik. Jól van ez így? - hogy ne menjek tovább. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár úrtól, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Csepreghy Nándor: Igen.)* Megadom a szót. Megvárom, míg fölteszi a mikrofont. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, a tisztelt képviselőknek pedig az általam konstruktívnak minősített hozzászólásokat. Engedjék meg nekem, hogy egy távolabbi képpel kezdjek. Amikor az országban alapvető gazdasági konjunktúra van, amit nemcsak a kormány, hanem a piaci szereplők, a különböző pénzügyi elemzők is visszaigazolnak, akkor megvan annak a költségvetési fedezete, hogy Magyarországon egy olyan program induljon, amelylyel mindenki előre tud lépni egyet. Ennek az előrelépésnek egy nagyon fontos aspektusa az, hogy a családok saját otthonhoz juthatnak.

Ez a kérdés azonban nem csak az építészetről szól, nem csak arról szól, habár ez valóban egy nagyon fontos kérdés. S itt egyetértek azzal is, amit az LMP és a Jobbik is felhozott, hogy az az épített környezet, amit mi kvázi történelmi örökségként hagyunk magunk után, miként határozza meg arról a szabályozói, arról a politikai környezetről a közgondolkodást, akik majd bennünket minősítenek. Ahogy mi is visszagondolunk a millennium időszakában megépített épületek kapcsán az akkori döntéshozókra, vajon száz év múlva hogyan és miként fognak ránk visszaemlékezni.

(A jegyzői székben Ikotity Istvánt Gúr Nándor váltja fel.)

Mi azt gondoljuk, hogy az otthonteremtés alapvetően egy olyan célkitűzés, ami természetesen nemcsak a fiatalokat, de alapvetően mégiscsak a fiatalokat határozza meg, és egy valóban kézzelfogható válasz lehet egy olyan problémára, amit itt a Parlament falai között és azon kívül is rendszeresen megvitattunk egymással, méghozzá a fiatalok elvándorlására. Ha megkérdezzük azokat a fiatalokat, akik ma Nyugat-Európában vagy adott esetben a tengerentúlon vállalnak munkát, akkor a többségük azt mondja, ennek alapvetően az az oka, hogy olyan egzisztenciális viszonyok után jöhessen haza Magyarországra, ahol egy otthon tud teremteni a családjának, és lényegében egy biztos egzisztenciával el tud kezdeni családot alapítani. Ebben a kérdésben az, hogy a gazdasági növekedésből fakadóan vannak olyan források, amelyek lehetővé teszik a CSOK beindítását, lehetővé teszik az áfakedvezményt az építés vonatkozásában, lehetővé teszik a nemzeti otthonteremtési közösség megindítását, ezek mind-mind olyan önálló kezdeményezések, amelyek sikere csak akkor működhet, ha az építésügyre vonatkozó szabályok mint bürokratikus akadályok nem lehetetlenítik el ennek a rendszernek a működését, amely tekintetében a kérdés már nemcsak úgy tevődik fel, hogy hol és hogyan épülnek ilyen típusú ingatlanok, hanem úgy is, hogy milyen szabályozási környezetnek kell ennek tekintetében megfelelni.

Az építésügyi szabályok vonatkozásában olyan állapotot elképzelni, amelyben teljeskörűen szabályozunk évekre előre építésügyi szabályokat anélkül, hogy ahhoz hozzá kelljen nyúlni, én nem tudok elképzelni. Én azt nem tartom problémásnak, hogy a parlament hónapról hónapra vagy negyedévente foglaljon olyan kérdésekkel, amelyek abba az irányba mutatnak, hogy az építetőknek, tehát azoknak, akik megrendelik a családi házakat vagy ingatlanok bővítését, felújítását, kiegészítését, lehetőleg sokkal kisebb adminisztrációval kelljen szembenézni.

Elfogadom azt a kritikát, annak lehet alapja, hogy túlleng az inga, és egy túlzott bürokratikus szabályozáshoz képest egy olyan kormányzati szándék, amely ennek a lebontására vonatkozik, néha túlmeleg olyan határokon, amit a szakma elfogadhatónak tart, de pont ebből kifolyólag vagy pont ezért egyeztetett a Miniszterelnökség az elmúlt hónapokban több alkalommal a Magyar Építész Kamarával - mint az építész szakmai közösségével -, és egy olyan álláspontot tudtunk ma a parlament elé terjeszteni, ami nemcsak a politikának, hanem ennek a szakmai közösségnek is a véleményét tükrözi. Ebben a szabályrendszerben nem annullálunk semmi olyan korábbi szabályt, amit az építetőknek be kellett tartani.

(14.10)

Csak szabályozzuk és tisztába tesszük azt a viszonyrendszert, hogy ezért kit terhel felelősség. Az,

hogy a tervezésen kívül a kivitelezés vonatkozásában is van egy felelősséggel bíró szervezet, méghozzá egy olyan mérnök, aki végigkíséri az építés teljes életciklusában a projekt fejlődését, és ezáltal leveszi azt a felelősséget az építető válláról, ami többek között egy, a helyi szabályoknak meg nem felelő építés későbbi lebontásában és az ahhoz kapcsolódó anyagi terhekben jelent meg a családok számára, szerintünk egy jelentős előrelépés. Ráadásul az összes olyan bürokratikus akadály lebontását ezzel a felelősségbiztosítással lényegében ez az építésmérnök, aki végigkíséri magát az építési folyamatot, magára tudja venni.

Ennek természetesen egy későbbi szabályban ki kell dolgozni a biztosítási keretrendszerét. Most pont arról beszélünk, hogy hozunk egy törvényi felhatalmazást, amelyet követően ezen részletszabályok kidolgozása már kormányrendeleti szinten megoldódhat, és ebből fakadóan az építető oldaláról, tehát 10 millió magyar ember, illetve 3 millió magyar család vonatkozásában lehet egy könnyebb adminisztrációval számolni. És annak, akinek ez a szakmája, ez a professziója, majd ezt a feladatot el kell végeznie, ezért pedig egy tisztességes fizetés illeti meg őt.

Engedje meg, elnök úr, hogy egypár gondolat erejéig reagáljak konkrét hozzászólásokra. Például arra a felvetésre, amit Apáti képviselő úr az építések kapcsán az építést megelőző bontási eljárások tekintetében mondott, mert itt valóban szükség van egy egyszerűsítésre, és ezt kormányrendeleti szinten meg is fogjuk lépni.

Valóban, egy jelentős költségmegtakarítási tényező lehet az, ha az építési szabályok sokkal rendezettebbek, sokkal kevesebb engedélyhez kötöttek. Ezt kormányrendeleti szinten szabályozni kell. Most a kerettörvényvel lényegében ennek jogszabályi alapját teremtjük meg, és az összes olyan felesleges bürokráciát, ami ráakadódik már az építést megelőző bontási eljárásokra, ezt így, ebben a tekintetben érdeemes, fontos és valóban le is kell bontani.

Azzal felvetésével, engedje meg, hogy ne értsek egyet, hogy a 300 négyzetméteres ingatlan túl nagy, mert ahogy ön mondja, az alsóbb és a középosztályba tartozó társadalmi csoportok számára 100-150 méteres ingatlannagyság az, ami elfogadott.

Magyarország Kormányának minden magyar ember érdekeit kell szolgálni, és Magyarországon valóban élnek sokan nehéz sorban, élnek jobb anyagi körülmények között, és vannak gazdag emberek is. Mi nem gondoljuk azt, hogy felelősségünk lenne bárkinek a megbüntetése abból fakadóan, mert ő jobb anyagi körülmények között él, és adott esetben egy 300 négyzetméteres ingatlant épít.

De azt nagyon fontos megjegyezni, hogy vidéken, a vidéki Magyarországon, amire önök mindig hivatkozási alapként tekintenek, a többgenerációs családi házak nagyon nagy hányadukban érik el azt a 300 négyzetméteres ingatlanhatárt, amit ön amúgy a felsőbb középosztály vagy az a felett lévő társadalmi csoportok sajátjának tekint. Tehát ebben a tekintetben nem vagyunk egy véleményen.

A felügyelő mérnök és a műszaki kivitelezésért felelős szakember tekintetében olyan alapvető különbségről beszélünk, hogy amíg a felelős műszaki vezető a kivitelező oldalán foglal helyet ebben a játékban, addig a felügyelő mérnök az építető érdekeit kell képviselje. Azt pedig kormányhatározati szinten kell majd szabályozni, hogy mi ennek a költsége, illetve ennek a gyakorisága, hogy a felügyelő mérnök részvétele az építési folyamatban hogyan, miként kell megtörténjen. Ha minden garancia adott az építést megrendelő, tehát az építető család oldalán, és bármilyen jogvita keletkezik a helyi szabályok be nem tartása miatt, akkor annak a felelősségbiztosítása a felügyelő mérnöknek adott ahhoz, hogy ennek költségeit átvállalja.

Bocsánat, próbálok minden felvetett kérdésre válaszolni. A szakképesítés nélkül is lehet-e munkát végezni kérdésköre. Ezt Tóth Csaba képviselő úr vetette föl, illetve ez Gúr képviselő úr kérdésére is valamilyen szinten visszaüt. A kormány tervei szerint a szakképesítés nélküli építők vagy kivitelezésben részt vevők bevonása csak úgy történhet meg, hogy az adott szakmunkára vonatkozóan egy szakképesítéssel rendelkező ember mindig ott van minden típusú munkafolyamatnál, és az ő munkáját segíthetik azok az emberek, akik szakképesítéssel nem rendelkeznek, de részt vesznek magában a kivitelezés folyamatában.

Amúgy azt gondoljuk, nagyon sok szakképesítéssel rendelkező szakembert hozhat haza adott esetben külföldről egy olyan típusú lakásépítési boom, ami annak a három intézkedéscsomagnak, ami a CSOK, az áfakedvezmény vagy a nemzeti otthonteremtési közösség létrehozásával megvalósul, illetve a bürokrácia csökkentésével, ez valóban azt a lehetőséget teremti meg, hogy ők Magyarországon is ne csak a munkát, hanem a munkáért elvárható tisztességes béreket is megtalálják.

Elfogadom azokat a kritikákat, amelyek arra vonatkoznak, hogy ez a törvényi szabályozás örök időre nem fogja rendezni ezt a kérdést. Ennek a törvényi szabályozásnak az alapvető szempontrendszeréről szól, hogy ha egy kedvező gazdasági környezetben tudunk lehetőséget adni arra, hogy a családok saját otthonhoz jussanak, akkor ennek ne a bürokrácia legyen az akadálya. Emellett pedig olyan szabályrendszer jöjjön létre, ahol a környezetvédelmi, az építettörökség-védelmi szabályokon túl arra is figyelemmel vagyunk, hogy milyen vizuális örökséget hagyunk magunk után a bennünket követő generációknak: vajon rólunk mint a Kádár-kockák vizuális átalakítói fogunk beszélni, vagy olyan politikai generációkról, akik Magyarország vizuális környezetéhez, épített örökségéhez nem raktak hozzá, legrosszabb esetben nem rontottak rajta?

Azt gondolom, ez a törvényjavaslat ebben a tekintetben lehet előrelépés, és azt is gondolom, hogy amennyiben ehhez a későbbiekben további módosító javaslatok szükségesek, akkor is vissza fogja hozni ezt a kormány a parlament elé, ha az csak egypár hónap múlva lesz esedékes. Mert azt gondolom, hogy

a parlamenti képviselőknek pont az a dolguk, hogy az ország előtt álló kihívásokkal foglalkozzanak, éppen aktuálisan amilyen kihívásokkal szembe kell nézni. Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslat benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Galambos Dénes és Vas Imre fideszes, valamint Vejkey Imre KDNP-s képviselőtársunk által benyújtott előterjesztés T/9541. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőnek megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény a magáncsőd magyarországi bevezetését, a családok adósságcsapdából való kikerülésének eljárásrendjét és jogi keretét teremtette meg 2015. június 30-ával. A törvénynek a kereszténydemokraták által hangsúlyozottan megvalósítani kívánt célja az volt, hogy a fizetéképtelenné vált hiteladós családok adósságai rendezésre kerüljenek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A T/9541. számú képviselői indítványommal benyújtott törvényjavaslat célja pedig az, hogy a magáncsödtörvény kis terjedelmű módosításával segítse a családi adósságokat, hiteladósokat. Ez a kis terjedelmű módosítás arra irányul, hogy az első ütemben érvényes szabályok szerint megindítható adósságrendezési eljárások kezdeményezésére nyitva álló 2016. március 1-jei határidő meghosszabbításra kerüljön 2016. szeptember 30-ig. A törvenymódosítás tehát azoknak a hiteladós személyeknek is ad lehetőséget, új esélyt az adósságcsapdából való kikerülésre magáncsödeljárás keretében, akik idáig nem kísérték figyelemmel a vonatkozó tájékoztatásokat, jogszabályi előírásokat, és ezért lekésték az adósságrendezési eljárás kezdeményezésére irányuló határidőket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Amennyiben a parlament a törvenymódosítást elfogadja, akkor azon honpolgáraink is kezdeményezhetik majd az eljárást, akik elmulasztották az eljárás kezdeményezésére szabott korábbi törvényi határidőt. A törvenymódosítást folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell annak érdekében, hogy ne kerüljenek elutasításra azok az adósságrendezésre irányuló kérelmek, amelyeket a korábbi szabályok szerint késve, de benyújtottak.

Tekintettel arra, hogy a banki elszámoltatási törvényekkel még 2014-ben megakasztott kényszerértékesítések folytatásának jó néhány hiteladós csa-

lád esetében már nincs jogi akadály, a fizetéképtelen adósoknak az áll az érdekükben, hogy ha megfelelnek a magáncsöd törvényi előírásainak, akkor minél hamarabb kezdeményezzék az adósságrendezést és az ezzel járó csödvédelmet.

(14.20)

Az eljárás kezdeményezésével ugyanis napokon belül ideiglenes csödvédelmet kapnak, így nem folytatódhatnak vagy nem indulhatnak el ellenük a végrehajtási és kényszerintézkedési eljárások, az adós a tartozásait a magáncsödeljárás feltételei szerint törlesztheti.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Családi Csödvédelmi Szolgálat fővárosi és megyei kormányhivataloknál felállított ügyfélszolgálatát tájékoztatást nyújt az eljárás megindításához, sőt kérelem náluk is benyújtható. A Családi Csödvédelmi Szolgálat honlapján is megtalálják az érdeklődők minden részletes információt, és ennek alapján mérlegelhetik, hogy az állami adósságmentésnek ezzel a lehetőségével élni kívánnak-e.

Említést érdemel, hogy nem minden esetben kerül sor bírósági adósságrendezésre, bíróságon kívül is meg lehet egyezni a hitelezőkkel. Ennek időtartama alatt is megilleti az adóst a csödvédelem. Mind a bíróságon kívüli, mind pedig a bírósági adósságrendezési eljárásban az adós és a hitelező érdekeinek közelítésével lehet személyre szabott megoldást kidolgozni arra, hogy a fizetési nehézségekkel küzdő személyek néhány év adósságtörlesztést követően kikerüljenek az adósságcsapdából.

Kérem, támogassák a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló T/9541. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: A kormány támogatja a módosítást. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Simon Róbert Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Igazságügyi Minisztérium tájékoztatása alapján a legfrissebb adatok szerint már mintegy kétszázán kérelmeztek a magáncsödöt, ám a Csödvédelmi Szol-

gálat területi szervezeteinél mintegy kétezren érdeklődnek komolyabban az eljárás iránt. Vagyis a lakosság még ismerkedik az új szabályozással és összehasonlításokat végez annak érdekében, hogy miként tudná kezelni fizetési nehézségeit.

A magáncsőd bevezetésénél az állam mindenképp előtt tartotta szem előtt, hogy sürgősen segíteni tudjon azokon a hiteladós családokon, amelyeket otthonuk elvesztése fenyegetett. A cél az is volt, hogy hatékonyan kiegészítse a korábbi hiteladósmentő állami intézkedéseket. Így a tisztességtelen banki feltételek miatti elszámoltatás és a jelzáloghitelek, valamint az egyéb fogyasztási hitelek forintosítása után azok a családok, amelyek lakhatását leginkább fenyegetik a felhalmozott tartozások miatti kényszerértékesítések, még idejében dönthetnek arról, hogy magáncsődvédelmet kérnek, vagy kezdeményezik a „Nemzeti Eszközkezelő” programba történő belépést.

Hangsúlyozom, hogy ha valaki belép a csődvédelembe, ellene nem kezdeményezhető végrehajtás, a folyamatban lévőket pedig fel kell függeszteni. Az adós pedig részleges fizetési moratóriumot kap a felhalmozott tartozások törlesztésére, és ha az adósságrendezési egyezséget vagy a bírósági határozatot betartja, az afeletti tartozások alól a bíróság mentesíti. Ezenkívül az állam törlesztési támogatást ad azoknak, akik magáncsőd-eljárás segítségével szeretnék helyreállítani a fizetőképességüket.

A 2015 szeptemberében életbe lépett törvényt novemberben módosította az Országgyűlés úgy, hogy azóta a hiteladósok nemcsak a lakóingatlanukon első ranghelyű jelzáloggal rendelkező pénzügyi intézménynél, hanem a fővárosi és megyei kormányhivatalok családi csődvédelmi szolgálatainál is kezdeményezhetik az eljárást. Ennek köszönhetően a kezdeményezett eljárások száma minden megyében fokozatosan és folyamatosan emelkedik. Annak érdekében, hogy minél több családhoz eljusson a lehetőség, a területi csődvédelmi szolgálatok munkatársai támogatást és felvilágosítást adnak az ügyfeleknek a magáncsőd-eljárás főbb szabályairól, a csődvédelem jogszabályi feltételeiről, és segítséget nyújtanak a nyomtatványok kitöltésében is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amint említettem, a családi csődvédelem csupán egy, ám meggyőződésem szerint fontos eszköze a bajba jutott családok megsegítésének. Éppen ezért tartom jónak az előttünk fekvő törvényjavaslat rendelkezéseit. A törvénymódosítás célja ugyanis az, hogy az első ütemben, azaz a 2016. szeptember 30-ig terjedő időszakban érvényes szabályok szerint megindítható adósságrendezési eljárások kezdeményezésére a 2015 novemberében elfogadott törvénymódosítással biztosított március 1-jei póthatáridőt meghosszabbítsa 2016. szeptember 30-áig. Ahogy az általános indoklás is tartalmazza, a törvénymódosítás tehát azoknak a hiteladós személyeknek is ad még egy esélyt az adósságcsapdából való kikerülésre magáncsőd-eljárás keretében, akik idáig nem kísérték figyelemmel a kormányzati tájékoztatásokat és a jogsza-

bályi előírásokat, ezért lekésték az adósságrendezési eljárás kezdeményezésére irányadó határidőket, vagy akik mostanság döntenek úgy, hogy élni kívánnak ezzel a lehetőséggel.

A törvénymódosítást a folyamatban lévő ügyeknél is alkalmazni kell annak érdekében, hogy ne kerüljenek elutasításra azok az adósságrendezésre irányuló kérelmek, amelyeket a korábbi szabályok szerint késve nyújtottak be. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján arra kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, a Fidesz-frakció nevében ezt megígérhetem. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A Magyar Nemzeti Bank legfrissebb adatai szerint 144 ezer nem teljesítő jelzáloghitel van Magyarországon. Ebből 70-80 ezer jelzáloghitelezettnél 80 milliárd forintnyi lakossági közüzemi számlatartozást tartanak nyilván az országban. Ezeket az adatokat azért mondom el, hogy ha a családi csődvédelembe jelentkezett személyeket, azt a 199 főt nézzük, akkor ennek a 144 ezer embernek ez mindössze a 0,1 százaléka. Ezek beszédes adatok.

De nézzük magát ezt a módosítást! A mindössze négy szakaszból álló törvényjavaslat egyetlen érdemi rendelkezése a 2015 novemberében egyszer már meghosszabbított határidőnek ismételtlen való kitolása. Lényegében nem arról beszélünk, hogy egy rossz törvényt módosítanánk, hanem egyszerűen újra és újra a határidőket toljuk ki, és nem magát a törvényt írjuk felül, amit mi, ellenzéki képviselők már az elejétől kezdve mondtunk, hogy nem jó, mert túl szigorú és túlságosan leszabályozott ahhoz, hogy maguk az érintettek igénybe tudják venni. Ezt nem hallgatták meg az elmúlt két vitában sem, és megint csak azért ülünk itt ma, hogy a határidőt kitoljuk.

Az adósságrendezési törvényt borzasztó jogalkotási színvonalon nyújtotta be a KDNP 2015 tavaszán. A kidolgozás minőségét jól jellemzi, hogy a 127 paragrafusból álló törvényjavaslathoz végül 185 pontból álló összegző módosító javaslatot nyújtott be a Törvényalkotási bizottság.

A Magyar Szocialista Párt legfőbb kifogásai az adósságrendezési törvény tervezetével összefüggésben az alábbiak voltak, csak néhány pont. Az adósságrendezési törvény számos olyan megszorítást tartalmaz, ami az adósok jelentős részét kizárja az adósságrendezési eljárásból. Az adósságrendezési törvénnyel szemben az MSZP által benyújtott törvényjavaslat nemcsak akkor tette volna lehetővé az adósságrendezési eljárás megindítását, amikor az adós már 90 napos késedelembe esett, hanem a fizetéseképtelenség veszélye esetén is.

(14.30)

Különösen az adósságtörlesztési terv végrehajtásának időszakára az adósságrendezési törvény lényegében nyomorba dönti saját magát az adóst.

A Magyar Szocialista Párt számos módosító javaslatot nyújtott be az adósságrendezési törvénytervezethez, ami szélesítette volna az adósságrendezési eljárásba bevonható személyek körét, illetve egyszerűbbé, méltányosabbá tette volna az adósok terheit, azonban ezek egyikét sem támogatta a Fidesz-KDNP-többség. Az MSZP álláspontjának helyessége, amikor elmondtuk a vitában kritikákat, azt gondolom, hogy beigazolódt. Írásbeli kérdéssel fordultam az igazságügyi miniszterhez, és adatokat kértem, hogy hányan is tudták az utóbbi időben, 2016. február 15-éig igénybe venni a magáncsőd intézményét, és mennyibe került ez az adófizetőknek. Megkaptam az írásbeli kérdésemre a választ, és akkor az a szám jött ki, hogy 199 ember fordult a magáncsőd intézményéhez. Sorolnám azokat az összegeket, amennyibe ez került nekünk.

Az Igazságügyi Minisztérium fejezetén belül az Igazságügyi Hivatal részére 2015. évet érintően összesen 253,6 millió forint, melyből a központi igazságügyi szolgálat kialakítására 17 fő személyi, járulék- és működési költségek összesen 40,5 millió forint; 100 fő egyhetes képzésére, utazás, szállás és étkezési költség, a képzési anyag elkészítése, előadók díja, az oktatási anyag sokszorosítása 23,1 millió forint; az országos közhiteles adósságrendezési nyilvántartás, a szolgálat honlapjának, szakmai helpdesk működtetésére és üzemeltetésére 190 millió forint.

A Belügyminisztérium fejezet részére a szükséges infokommunikációs szolgáltatások, a közhiteles magáncsőd-nyilvántartás tárhelyszolgáltatása feltételeinek megteremtése és az elektronikus nyomtatványkitöltő program, valamint egy előszűrő program elkészítésére összesen 200 millió forint.

A Miniszterelnökség fejezetén belül a fővárosi és megyei kormányhivatalok részére szervezeti egységeknél kialakítandó családcsődvédelmi szolgálatok kialakítása: 60 fő személyi, járulék- és működési költségek összesen 173,1 millió forint. A magáncsőd-feladattal foglalkozó 100 fő egyhetes képzése, ezt már mondtam, hogy 23 millió forint, és ugyebár van egy kormánytisztviselőnk is, dr. Szekeres Judit, aki miniszteri biztosként havi 222 ezer forintot kap.

Azt gondolom, összességében 626,7 millió forintot költöttünk eddig el a magáncsőd intézményére, és a 627 millió forinttal szemben pedig 199 állampolgár áll. Ha azt vesszük, hogy ha csak ezt az összeget elosztották volna a 199 emberrel, adhattak volna ezeknek az embereknek 3 millió forintot, és nem kerülne ilyen sokba ez a nem működő rendszer.

Az MSZP már 2010-ben benyújtotta a magáncsödről szóló teljes kidolgozott törvényjavaslatát, ami az adósok széles körének tudott volna érdemi segítséget nyújtani. A Fidesz még a törvényjavaslatunk parlamenti tárgyalását is megakadályozta; az adósok

valódi megsegítése helyett meghagyta a KDNP saját játszóterének e rendkívül fontos kérdés rendezését. Hosszú évek hitegetése után végül a KDNP egy jogalkotási szörnyszülöttet nyújtott be az Országgyűlésnek, a KDNP teljes szociális érzéketlenségéről tett tanúbizonyságot, most is erről beszélhetünk, mivelhogy nem magát a törvényt módosítjuk, hanem csak a határidőt toljuk ki.

Olyan drákói feltételeket támasztott az adósokkal szemben, amiket képtelenség teljesíteni. Ezért nem hajlandó senki igénybe venni, mondom, 0,1 százalék a adósoknak.

A KDNP magáncsödtörvénye teljes kudarc, amin a toldozgatás-foldozgatás semmit sem fog segíteni. Bármennyire is tolják ki a jelentkezési határidőt, akkor sem lesznek tömegesen olyan kérelmezők, akik ennek a lehetetlen eljárásnak alávetik magukat. Ráadásul még itt meg kell említenünk, hogy ugyebár a kilakoltatási moratórium 2016. március 1-jétől megszűnt, nem láttuk még, hogy ennek a határidejét kitolná a KDNP-kormány, erre még nem láttunk határozatot, hogy benyújtottak volna, és innentől fogva az adósokat a lakásukból ki lehet rakni.

A családi csődvédelem kudarcának oka egyértelmű, a bajba jutott hiteladósok nagy része továbbra is fizetéseképtelen maradt. Az alapprobléma a dolgozói szegénység, melynek oka a nettó jövedelmek alacsony szintje, jelenleg alig van az érintetteknek akkora jövedelme, ami elviselne további terheket. Ezért először az országban tátongó fizetési szakadékokat kell megszüntetni, mégpedig a nettó keresetek növelésével.

Ráadásul a kormány sorra szüntette meg az elmúlt években azokat a szociális lakhatási támogatásokat, ugyebár emlékszünk, hogy 2015. március 1-jétől szüntették meg a lakhatási támogatást, az adósságkezelési támogatást. Ezek voltak azok a támogatások, amelyek körülbelül 500 ezer családnak tudtak havonta tényleges anyagi segítséget nyújtani az elmaradott számláik befizetéséhez. Lényegében megint csak a határidőt módosítjuk, az alapproblémát nem fogja kezelni, maga a törvény ettől nem fog jó lenni, és mi csak arra kérnénk a KDNP-t meg a Fideszt is, hogy végre egy olyan módosítót adjon már be vagy fogadja el az ellenzék módosítóit, amit eddig nem tett meg, ami ténylegesen egy olyan törvényt hozna létre, ami az adósságspirálba került családoknak segítséget tudna nyújtani. A magam részéről azt tudom mondani, hogy újra be fogom nyújtani az írásbeli kérdésemet, hogy az elmúlt egy hónap alatt hányan fordultak még a magáncsőd intézményéhez, és mennyibe fog az ebben az évben még kerülni, hogy ezt a nem működő rendszert továbbra is fenntartsuk.

Én csak arra kérem önöket, hogy ne csak a határidőket tologassuk ki, hanem végre ténylegesen is próbáljunk már segíteni az adósságspirálba került családokon, és felhívom a figyelmet, hogy a kilakoltatási moratórium 2016. március 1-jével megszűnt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sajnálom, hogy a KDNP nem tartotta fontosnak, hogy vezérszónoki felszólalással is megtisztelje az e téma iránt érdeklődőket, de azért a felvezető szavakat hallhattuk, ez néminemű eligazítást jelent a jövőre nézve.

Folytathatnám ott, ahol az előttem szóló abba hagyta, igen, a kilakoltatási moratórium lejárt. Ott tartunk, hogy Magyarország Kormánya több kilakoltatást tesz lehetővé, mint amennyit a végrehajtói körök vezetői saját maguk elképesztő módon, mintha egyfajta önmegtartóztatást gyakorolnak, amit én azért nem várok tőlük vagy nem számítok ilyesmire, de alacsonyabb számot mondtak azok a végrehajtók, akik kiforgattak embereket vagyonukból, életükből, tisztelet a kivételnek, de rendszerszinten ez elmondható. Tehát ők is kevesebb kilakoltatást, egyes becslések szerint 600-at foganatosítanak idén, mint amennyit Magyarország jelenlegi kormánya lehetővé tesz.

A Jobbik álláspontja szerint önhibájukon kívül ilyen helyzetbe került emberek esetében egy kilakoltatás is több a megengedhetőnél. A magáncsőd konstrukciója tekintetében azért nagyon nagyok voltak a várakozások, hiszen az ügyjából ezt és a Nemzeti Eszközkezelőt emlegették olyan kategóriaként, amely adósok széles tömegeinek tud segíteni, a Nemzeti Eszközkezelőnél viszont látjuk a számokat. Látjuk azt, hogy egy 35 ezres kvótával dolgozik a kormányzat, tehát jelesül ennyi embernek kíván segíteni. Itt a segítségre azért én egy nagy időzjelet raknék, hiszen ennek a konstrukciónak a lényege, hogy elveszik az emberektől az ingatlanulajdonukat, maradhatnak a korábbi saját lakásukban, de csak bérlőként, igaz, hogy egy nyomott áron, tehát messze nem piaci áron, de mégiscsak bérlőként az elvesztett ingatlanukban maradhatnak.

A 35 ezres kvótára azt értjük, hogy a kormányzat ennyi adós, károsult, ügyfél esetében képes ebbe a konstrukcióba beengedni azokat az embereket, akik az illetén segítséghez kell hogy a bank egyfajta felhatalmazásával vagy ha úgy tetszik, engedélyével is bírjanak. 32 ezer esetben ez már megtörtént, tehát erre az évre és a következő időszakra összesen 3 ezer ember számára tennék elérhetővé ezt a segítséget. Azt, hogy a költségvetését vagy bármilyen egyéb kifizetését ennek az intézménynek növelték volna, nem hallottuk.

(14.40)

Tehát itt 3 ezer ember számára történő segítségnyújtásról lehet szó.

Nyilvánvaló módon a másik, széles tömegek által várt intézmény a magáncsőd lett volna. Ennek a

kampánya hatalmas volt, bár azt látjuk, hogy azok az erőszakosan szűkítő feltételek, amelyek eredményeként egyes esetekben egy családtagra vonatkozó módon kevesebb elkölthető pénz marad, mint egy közmunkás bére vagy illetménye, azok már az általános vita szakaszában is látszottak. De itt még a Magyar Nemzeti Bank talán egyik ügyvezető alelnöke volt az, aki arról beszélt, hogy akár 20-25 ezer emberen is segíthet ez a rendszer és ez a konstrukció. Ha az aláírt szerződések számát ismerjük, pár száz ember esetében sikerült bármifajta előrehaladást elérni. Hogy esetükben ennek milyen kifizetése lesz, azt meg látjuk, majd az idő eldönti, de az biztos, hogy rendszerszinten, széles körben, tízezrek esetében nem sikerült segíteni, pedig lehetett volna.

Lehetett volna, a Jobbik leszögezte, hogy két irányban képzel el ezt az egészet. Az egyik a családok mellé egy ingyenesen kirendelt jogvédett családsegítő megjelenése lehetne ebben a rendszerben, aki segít tárgyalni a hitelező pénzügyintézzel, bankkal, és ami a legfontosabb: segítene elérni a szerződések megtisztítását a pénzügyi szeméttől, tehát az összes olyan vállalkozatlan feltételtől, ami az ügynevezett elszámolás, az ügynevezett forintosítás után ugyanúgy benne maradt ebben a rendszerben, mint korábban.

Ennek van egy jelzőszáma, ez a 90 napon túl nem teljesítő vagy nem teljes körben teljesítő adósoknak a köre és száma. Mint láthatjuk, ez megint csak 140 ezer fő, 140 ezer ügyfél felé kúszik, és tulajdonképpen azt a szintet ütögeti alulról, ami az ügynevezett elszámolás előtt tapasztalható volt, tehát nem sikerült számottevő módon csökkenteni a hitelkrízisben lévő adósok, családok számát. Mindemellett azt is látjuk, hogy ez az első jobbikos pillér, miszerint valaki segítsen ezeknek az embereknek újratárgyalni a feltételeket a hitelezővel, egész egyszerűen nem került keresztülvezetésre, hiszen a magáncsődnek nevezett valami is egyfajta engedményt, az indokolatlan tartozástömegeből egy kis engedményt ad, nagyon kemény szűkítő feltételekért cserébe, és elvárható lenne, hogy mondjuk, az ötéves időtartamot követően elsétálási jogot biztosítson a károsult számára, tehát tartozás nélkül szabadulhasson ki ebből a csapdahelyzetből. Ennek azonban az esélye sem látszik.

Ugyanakkor második pilléreként ingyenes átképzési programokat kértünk, követeltünk a munkaerőpiacra történő visszavezetés jegyében mindazok számára, akiknél a hitelkrízis vagy a család szétszakítását okozta, vagy azt, hogy ki kellett pörögniük a munkaerőpiacról, jórészt, még egyszer mondom: önhibájukon kívül. Arról sincsenek egyelőre mutatóink, hogy az érintetti körben milyen arányban sikerült újra visszakerülni a termelő szférába, a munkaerőpiacra, tehát ezen két nagyon súlyos területen nem tudjuk a kormányt egy jó bizonyítvánnyal kiütnetni. Hogy egy határidő meghosszabbításával több ember tegye a maga számára vállalhatóvá ezt a szisztémát, ez önmagában még elfogadható lenne, de itt az elfogadhatón túl azt kell hogy mondjuk, hogy nagyon kevés. Nagyon-nagyon kevés, egy alapvetően

rosszul sikerült intézményi mutáns toldozgatás-foldozgatása, hiszen itt ez folyik, és azt is látjuk, hogy lenne lehetőség rendszerszinten a magyar költségvetés tartalékaiból, másfajta tartalékokból arra, hogy érdemben beavatkozzanak.

Hosszú távú megoldásként viszont csak egyet látnak továbbra is, ez pedig az érintett hitelek felvételi árfolyamon történő forintosítása, az érintett pénzek visszacsoportosítása, nem más, mint az eredeti tulajdonosok, a magyar polgárok, az érintett hitelkárosultak számára. Amíg pedig ez nem következik be, a Jobbik nyomásgyakorlása folyamatos lesz, de addig is, amíg ezt a közéleti csatát lefolytatjuk, és valaki adott esetben egy valódi igazságtételt hoz el a hitelkárosultak számára, lehet, hogy csak egy Jobbik-kormány lesz ez, de addig is a kilakoltatási moratórium meghosszabbításával igenis el kellene érni a vágyott biztonságot azon polgárok számára, akik esetében szeretném kiemelni: most még a végrehajtók vezetői is visszafogottabbak, mint amilyen elképesztő vézskorszakot Magyarország Kormánya tesz lehetővé a mostani intézkedéseivel.

Hiszen még egyszer mondom: a végrehajtók által megjelölt kilakoltatási kvóta alacsonyabb számú, mint amennyit a kormány lehetővé tesz. Ezen sürgősen változtatni kell, meghosszabbítani a kilakoltatási moratóriumot egészen addig, amíg a problémát az önök ígéretéhez híven nem sikerül teljeskörűen rendezni.

A Jobbik ezen lesz, és egy pillanatnyi levegőt nem hagy a kormánynak addig, amíg mérhető eredmények nem kerülnek az asztalra ezen a területen. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeptemberben lépett hatályba a magáncsődrről szóló törvény, de már másodjára módosítják. Most is a határidőt tologatják, ezúttal 2016. szeptember 30-áig hosszabbítják meg a 2016. március 1-jéig kitolt határidőt az első ütemben indítható adósságrendezési kérelmek benyújtására.

Az indok ugyanaz, mint az első módosításnál: az előzetes várakozásokhoz képest rendkívül kis számú adós lépett be a magáncsődbe. A legutóbbi adatok szerint eddig mindössze 199 adós kezdeményezett adósságrendezési eljárást, miközben a kormány rövid távon is 20-25 ezres nagyságrendű belépővel számolt. Miközben a napnál is világosabb, hogy az amúgy megkésve és megfelelő előkészítés nélkül bevezetett magáncsőd intézménye ebben a formájában megbukott, a kormány nem hajlandó elismerni a kudarcot. Még mindig azzal nyugtatgatják magukat, hogy ez időigényes dolog, az emberek összehasonlításokat végeznek, mérlegelnek s a többi. Pedig nem erről van szó, amit már csak az is bizonyít, hogy már

két határidő is letelt, és ez sem hozta meg a várva várt érdeklődést.

Most, hogy már a harmadik határidőnél tartunk, elég kevésbé hihető az a magyarázat, hogy az adósoknak időre van szükségük a döntéshez. Sokkal inkább arról van szó, hogy egyszerűen egy rossz szabályozás született.

Sokszor elmondtuk már, hogy a magáncsőd ilyen szigorú belépési és együttműködési feltételekkel túl szűkre szabja a potenciális belépők körét. Túl sok feltételnek kell megfelelni, túl magas jövedelemmel kell rendelkezni, túl nagy törlesztőrészletet kell fizetni és túl kevés jövedelmet lehet megtartani a mindennapi megélhetésre.

A 182 ezer főt is kitevő, bajban lévő adósok közül nagyon kevesek számára elérhető a magáncsőd. Átlag feletti, stabil, rendszeres jövedelem, állás kell hozzá, és az sem árt, ha az adós kiigazodik a túlbonyolított bürokratikus szabályokon. Emellett komoly egzisztenciális áldozatot kell vállalni. Az adósságrendezés öt éve alatt jóval a létminimum szintje alatt kell élnie az adós családjának, a lakhatáson túl a megélhetésre fordított összeg nagysága az öregségi nyugdíj-minimum másfélszerese, ami három személy esetén 128 250 forint.

Az adósok nagy része kis jövedelmű, fizetésképtelen, akit eddig a kormány egy intézkedése sem segített igazán, számukra sem a végtörlesztés, sem a magáncsőd nem jelent segítséget, de a Nemzeti Eszközkezelő - az átvehető lakások kis volumene miatt - szintén nem reális opció.

A magáncsőd egy fontos intézmény lehetett volna, ami több tízezer családnak jelenthetett volna segítséget. Az LMP korábban az alábbi módosítókat javasolta.

Először is, jelentősen egyszerűsíteni kell az igényléssel járó adminisztrációt. Jelenleg 100 oldalas dokumentációt kell kitölteni, és ezt négy példányban kell leadni, vagyis 400 oldal csak az igénylés. A szabályokban való eligazodás sem egyszerű, tekintve, hogy egy több mint százoldalas törvényről és számos részletszabályt tartalmazó rendeletről van szó, ezt is jelentősen egyszerűsíteni kell.

A magáncsődbe való belépés feltételeit úgy kell módosítani, hogy a jellemzően kisebb lakásokkal és alacsonyabb rendszeres jövedelemmel rendelkező adósok is kezdeményezhessék. Ehhez a kötelező törlesztőrészletet csökkenteni kell, az adós fizetőképességéhez, jövedelméhez kell igazítani. Az elkölthető jövedelem mértékét magasabban kell meghatározni és nem a nyugdíjminimum arányában, hanem a létminimum arányában kell megállapítani. Megoldást kell találni arra is, ha valaki önhibáján kívül fizetésképtelenné válik, az ne minősüljön az együttműködés hiányának, ne tegyék az utcára ezért.

A magáncsőd ugyanakkor csak az egyik eleme lehet az eladósodás kezelését, illetve megelőzését segítő rendszernek. A rászorulóknak széles körűen jelent nehézséget a lakhatási költségek, illetve a közműráfordítások, lakbérhátralékok kifizetése. A kilakoltatások kevesebb mint 10 százaléka köthető a

bankhoz, nagy része közműtartozás. Erre adósságkezelési programot kell indítani, vissza kell állítani a tavaly megszüntetett adósságkezelési tanácsadást és adósságsökkentési támogatást, valamint a korábban félmillió embernek segítséget nyújtó lakásfenntartási programot.

Ezenkívül nagyon fontos volna egy megfizethető, alacsony rezsijú, tehát fenntartható bérlakás-hálózat kialakítása, ami tömegeknek segítene; miközben kulcsfontosságú lenne egy működő és kiterjedt szociális bérlakásrendszer kialakítása, az ehhez szükséges önkormányzati bérlakásállomány tovább csökkentéig az elmúlt években.

(14.50)

Az önkormányzati lakásoknak csak alig több mint felét, a teljes lakásállomány másfél százalékát teszik ki a szociális alapon kiadott bérlakások. Ezért létre kellene hozni egy állami bérlakásépítési alapot, és meg kellene találni a módját annak is, hogyan lehetne bevonni az üresen álló magántulajdonú lakásokat a közösségi lakásszektorba. Tudjuk azt, hogy nagyon nagy számú ilyen lakás van, s mivel a kockázatot senki nem meri felvállalni, az állam sem, ezért ezek a lakások üresen állnak; óriási lehetőség lenne ez.

Magyarországon mindaddig fennmarad a lakhatási válság, és probléma lesz a tömeges eladósodás, amíg nem lesznek kellő számban és megfizethető áron bérelhető szociális és közösségi bérlakások. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel sem független képviselői, sem kétperces felszólalásra senki sem jelentkezett, megkérdezem, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Vejkey Imre képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Kíván. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismert, az adósságrendezési eljárást az első ütemben olyan hiteladós személy kezdeményezheti, akinek vagyona és törlesztésre fordítható jövedelme nem elégséges a hitel törlesztéséhez, és a végrehajtási eljárás eredményeként a lakását elveszítené. A törvénymódosítással, vagyis a határidő kiterjesztésével ezeken a honfitársainkon kívánunk újra segíteni. Köszönöm a kormánynak és a Fidesz-KDNP-frakciónak a támogatását ehhez a segítséghez. Az MSZP, a Jobbik és az LMP frakciója is azt a kritikát fogalmazta meg, nem a törvényjavallattal, hanem a már elfogadott törvénnyel kapcsolatban, hogy azt kevesen vették igénybe. Mi, kereszténydemokraták úgy gondoljuk, hogy amennyiben legalább egy családon tudunk segíteni a törvénnyel,

akkor már megérte, de a tény az, hogy nem egy, hanem több mint 300 családon tudunk segíteni. Ezt akarjuk folytatni; kérem, támogassák a törvényjavaslatot. *(Bangóné Borbély Ildikó: 40-50 ezren kéne!)*

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következik a **Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9632. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslatnak egyetlen célja van, az úgynevezett Paks II.-törvény sokszor vitatott 5. §-ának módosítása.

A Paks II.-törvényt annak 2015. március 19-i hatálybalépését követően több támadás érte, támadták jobbról, támadták balról. A támadások politikai okait most nem tisztem felmutatni, de a támadások mögött egy fontos jogi szempont is volt, és ez az a kérdés, amiért ma itt vagyunk: elsődlegesen abból a meggyőződésből elleneztek a törvényt, hogy annak 5. §-a állításuk szerint nem áll összhangban az Alaptörvény VI. cikkével és az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény 27. § (2) bekezdésével. Egyes országgyűlési képviselők és civil szervezetek az Alkotmánybírósághoz is fordultak.

Az Európai Bizottság 2015 novemberében az EU-piloteljárás keretében megkeresést intézett a magyar kormányhoz a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatos adatok titkosítása tárgyában. A Bizottság kifogásolta a törvény 5. §-ában foglalt rendelkezést arra hivatkozva, hogy e paragrafus ellentétes lehet a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáféréssel és a 90/2013/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv - a továbbiakban irányelv - rendelkezéseivel, különösen az irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt előírásokkal. A Bizottság szerint a kérdéses paragrafus 30 évre korlátozza, mégpedig ex lege a megkötött szerződésekben foglalt üzleti és műszaki adatok, az előkészítéssel, megkötéssel kapcsolatos üzleti és műszaki adatok, valamint az ezekkel összefüggő döntések megalapozását szolgáló adatok megismerhetőségét, minden mérlegelés

nélkül. A kormány nevében az igazságügyi miniszter válaszolt. Érvelésünk az volt, hogy a magyar szabályozás maradéktalanul megfelel az irányelvben, illetve annak alkalmazására az Európai Unió Bírósága által hozott ítéletekben támasztott követelményeknek, ugyanis kötelező jelleggel előírta a mérlegelést.

A Paks II.-törvény 5. §-a az adatfajták konkrét meghatározásával, az infotörvényben meghatározott speciális célok közül a nemzetbiztonsági érdekre, illetve a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel rendeli el a közérdekű adatok megismerésének korlátozását. A törvény kizárólag a szerződéses adatok tekintetében, azon belül is két adatfajta, üzleti és műszaki adatok körében engedti meg az információhoz való hozzáférésnek az infotörvény alapján történő korlátozását, azaz közérdekű adatként történő megismerése kikényszeríthetőségének korlátozását.

Az Európai Bizottságnak adott válaszukban azonban hangsúlyoztuk, a magyar kormány kész arra, hogy az értelmezés és alkalmazás megkönnyítése céljából módosítsa a vitatott rendelkezést, amely így egyértelműbbé tenné, hogy a törvény 5. §-át együtt kell értelmezni mind az infotörvény közérdekűadatigénylésre vonatkozó III. fejezetével, mind pedig az egyéb ágazati törvényekkel. Az Európai Bizottság válaszában pedig azt jelezte, hogy a módosítás megfelelő volna a 2003/4/EK irányelv vonatkozó követelményének való megfelelés biztosításához.

A fentiekre tekintettel a kormány elkészítette és benyújtotta a Paks II.-törvény 5. §-ának módosítását. A közérdekű adatokhoz való hozzáférés korlátozásával szemben formai, alkotmányossági követelmény, hogy a korlátozásra kizárólag törvényben meghatározott eljárás eredményeként kerüljön sor. Tartalmi követelmény pedig, hogy a közérdekű adatokhoz való hozzáférés korlátozása szükséges és a korlátozással elérni kívánt célhoz képest arányos legyen. Emellett az alapjog érvényesülése érdekében biztosítani kell a nyilvánosságkorlátozás feletti érdemi és hatékony bírói jogorvoslati lehetőséget, melynek a formai kritériumok vizsgálatán túlmenően ki kell terjednie a nyilvánosságkorlátozás indokoltságának tartalmi vizsgálatára. Álláspontunk szerint a támadott szabályozás a követelményeknek megfelel, mivel a korlátozás korántsem terjed ki a beruházással kapcsolatos valamennyi adatra, ellenkezőleg, a korlátozás alá eső adatok köre több szempontból szűkre szabott. Nem vonatkozik a korlátozás mindazon adatkörre, amely kívül esik a Paks-törvény 5. §-ának szabályozási körén, így azokra az adatokra sem, amelyek akár közérdekből nyilvános adatkörbe, akár más ágazati törvény nyilvánosságra vonatkozó szabályozása alapján egyébként megismerhetők vagy egyébként a minősített adatok körébe tartoznak.

A korlátozás a fenti adatkörbe eső adatok közül is csak a közérdekű adatok megismerésére vonatkozik. Ennek megfelelően minden olyan adat, amelynek nyilvánosságát más törvény közérdekből nyilvános adatként biztosítja, nem tartozik a Paks II.-törvény hatálya alá, így többek között az állami vagy onról szóló törvény szerinti, az állami vagy onnal

való gazdálkodásra s az azzal való rendelkezésre vonatkozó közérdekű adatnak nem minősülő adat sem.

(15.00)

Ezek az adatok a közérdekből nyilvános adatok megismerésére vonatkozó általános szabályok szerint megismerhetők. Az információszabadság érvényesülését törvényi szinten elsősorban az infotörvény garantálja. A törvény a „közérdekű adat megismerése iránti igény” elnevezésű eljárása révén biztosítja azt, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való alapjogát mindenki végső soron bíróság előtt is érvényesíteni tudja. Az infotörvény lehetővé teszi a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismerése iránti igény elutasításának bírói felülvizsgálatát. Ha az adatkezelő elutasította a kérelmet, a kérelmező e döntés ellen bírósághoz fordulhat. A bíróság vizsgálja a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait, amit az adatkezelőnek kell bizonyítania.

A Paks II.-törvény nem tér el ezektől a követelményektől, azok érvényesülésének kereteit az infotörvény általános szabályaira figyelemmel biztosítja. Ennek megfelelően a Paks II.-törvény 5. §-a alapján történő adatigénylés a következőképpen modellezhető.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

1. Az adatigénylő közérdekű adatigényléssel fordul az adatgazdához.

2. Az adatgazda megvizsgálja, hogy a Paks II.-törvény 5. §-a alá eső adatról van-e szó, ennek keretében elsőként a megismerni kívánt adat besorolhatóságát vizsgálja: a megvalósíthatósági megállapodásokban és a beruházással összefüggésben az egyezmény 3. cikk 1. pontja szerinti orosz kijelölt szervezet és annak alvállalkozói, valamint az egyezmény 3. cikk 2. pontja szerinti magyar kijelölt szervezet és alvállalkozói által kötött szerződésekben foglalt üzleti és műszaki adatokról van-e szó, illetve a megvalósítási megállapodások, a szerződések és az egyezmény előkészítésével, megkötésével kapcsolatos üzleti és műszaki adatról van-e szó, vagy az ezekkel összefüggő döntések megalapozását szolgáló adatokról van-e szó.

3. Ha nem tartoznak e körbe a kért adatok - ha például közérdekből nyilvános adat -, akkor teljesíti a kért adatigénylést.

4. Ha a Paks II.-törvény 5. §-ának hatálya alá tartozó adatfajtról van szó, akkor az adatgazda megvizsgálja, hogy fennállnak-e az infotörvény 27. §-ának (2) bekezdés b) vagy h) pontjában foglalt korlátozások: nemzetbiztonsági érdek, illetve a szellemi tulajdonhoz fűződő joghoz fűződő érdek. Ha fennállnak a fenti érdekek, akkor a Paks II.-törvény 5. §-a alapján nem mérlegelhet tovább, és meg kell tagad-

nia annak nyilvánosságra hozatalát. Ha nem állnak fenn ezek az érdekek, akkor az adatigénylő rendelkezésére bocsátja a kért adatot.

5. Ha az adatgazda a Paks II.-törvényre hivatkozással az adat megismerhetőségét megtagadja, akkor az adatigénylő az infotörvény 31. §-a szerinti bírósági jogorvoslattal élhet.

6. A bírósági jogorvoslat során a bíróság vizsgálhatja azt, hogy az adatkezelő besorolása megfelelő volt-e, a kért adat a Paks II.-törvényben foglalt adatkörbe tartozik-e, illetve azt is, hogy a megtagadás jogalapja, a nemzetbiztonsági vagy szellemi tulajdonhoz fűződő jogot érintő érdek vagy érdekek valóban fennálltak-e.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvénymódosítás éppen ezt a logikát fogalmazza meg a korábbinál tisztábban, a jogalkalmazók számára is egyértelműbben. A módosított törvényhely szövegéből - amelyhez nem csupán az Európai Bizottság, hanem a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság egyetértését is megkaptuk - kitűnik, hogy az adatot kezelő, közfeladatot ellátó szerv a közérdekű adatigénylés során vagy megtagadása esetén köteles mérlegelni, hogy az igényelt műszaki és üzleti adatok megismerése nemzetbiztonsági, illetve szellemi tulajdonhoz fűződő érdeket sért-e. A módosított 5. § egyértelműbbé teszi, hogy ezt együtt kell értelmezni mind az infotörvény közérdekű adatigénylésre vonatkozó III. fejezetével, mind pedig más ágazati törvénnyel. Bízom benne, hogy a széles körű, szakmai alapokon nyugvó tervezet tartalmával önök is egyetértenek. Kérem ezért a tisztelt Házat, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, majd ezt követően fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés 2015. március 3-án fogadta el a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes módosításokról szóló törvényjavaslatot. A kormány a benyújtáskor sem rejtette véka alá, hogy a törvény kiemelt figyelmet fordít az adatok nyilvánosságának kérdésére. E tekintetben nehézséget okozott az egyezmény titoktartási klauzulájának a magyar nemzetbiztonsági, külügyi kapcsolatokkal összefüggő, szellemi tulajdont érintő, valamint adathozzáféréssel, közérdekű adatok nyilvánosságával összefüggő alkotmányossági követelményekhez igazítása.

A 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ugyanis kimondja: biztosítani kell, hogy minden természetes és jogi személynek indoklasi kötelezettség nélkül joga legyen a hatóságok birtokában lévő, illetve a hatóságok számára tárolt környezeti információkhoz jutni. Ugyancsak ugyanezen irányelv

4. cikkének (2) bekezdése rögzíti, hogy mely esetekben írhatja elő az adott tagállam a környezeti információk kérésének visszautasítását. Ilyen például, ha az információ közzététele hátrányosan befolyásolná a közbiztonságot, a honvédelmet, az üzleti titkot, üzemi titkot, esetleg szellemi tulajdont sértene.

Az Európai Bizottság az elhangzott szempontok vizsgálatára 2015 novemberében indított eljárást, amelynek keretében intézett kérdéseket a magyar kormányhoz. A kormány ez év januárjában - válaszlevélben, ha jól tudom - egyértelműsítő javaslatot állt elő, amely indítványt törvényjavaslat formájában most tárgyaljuk. A törvényjavaslat így egyértelművé teszi, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény 5. §-át együtt kell értelmezni mind az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény közérdekű adatigénylésre vonatkozó III. fejezetével, mind pedig más ágazati törvényekkel. A javaslat értelmében azonban az adott adatkezelő, közfeladatot ellátó szerv a közérdekű adatigénylés teljesítése során vagy megtagadása esetén köteles mérlegelni, hogy az igényelt műszaki, üzleti adatok megismerése nemzetbiztonsági, illetve szellemi tulajdonhoz fűződő érdeket sért-e.

Az előterjesztett szöveg tudomásom szerint mind az Európai Bizottság illetékeseinek, mind a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnökének támogatását bírja, tehát maradéktalanul eleget tesz az alkotmányjogi, illetve alapjogi követelményeknek. Meggyőződésem, hogy az így pontosított szöveg egyértelműen az átláthatóságot szolgálja, közérdekű adatigénylés korlátozására pedig a lehető legszűkebb és legszükségesebb mértékben ad lehetőséget.

Úgy vélem, ez a tény józan ésszel még akár a legelvetemültebb környezetvédelmi mozgalmár vagy közérdekű adatigénylő aktivista számára is könnyen belátható, minden egyéb megnyilvánulás csak fölösleges hisztériakeltés az elhangzottak fényében. Ezért kérem, a javaslatot támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bárándy Gergelynek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(15.10)

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt államtitkár Úr! Látom, hogy a kormány egyébként egy szakmai javaslatként aposztrofált indítvány keretei között próbálja az információs szabadságról szóló törvénnyel összhangba hozni a paksi beruházásról szóló törvényt, ez a törekvés azonban aligha fog sikerülni.

Ráadásul a folyamatban lévő adatigénylések kapcsán is alkalmazni kell az önkök jó szokása szerint majd ezeket az új rendelkezéseket.

Egypár szót azért engedjenek meg egyrészt az előzményről, másrészt erről a folyamatról. Tudjuk azt, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásokról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvény elfogadása, illetve még annak a tárgyalási szakasza is élénk vitát váltott ki. Péterfalvi Attila, a NAIH elnöke elég élesen bírálta a javaslatot még az elfogadása előtt is és - mondom még egyszer - a tárgyalási szakaszban.

Aztán megtudtuk azt is, hogy ennek a javaslatnak a kapcsán a magyar kormány és az Európai Bizottság egyeztet egymással. Tehát úgy beállítani ezt a javaslatot, miszerint ez a kormány jó szándékának köszönhetően van így, fölösleges, mert pontosan lehet tudni, hogy az Európai Bizottság fogja kikényszeríteni a magyar kormánytól ezt a változtatást, ugyanis a napokban folyt egyeztetés a kormány és a Bizottság között, így gyakorlatilag arról volt ebben szó, hogy ez az általános tiltás, amit önkök megpróbáltak elfogadtatni, illetve amit megpróbáltak érvényre juttatni, nem egyeztethető össze a közösségi jogrenddel, és ezért kénytelenek valamit kitalálni arra, hogy hogy lehet mégis ezt bizonyos korlátok közé szorítani.

Természetesen ezt is lehet hangsúlyozni, hogy ahogy önköktől szokás, ezek a korlátok is olyanok, hogy gyakorlatilag az a szándék, az a jogalkotói szándék, amit önkök az előző törvényben érvényesíteni kívántak, lehetőség szerint valójában ne változzon meg, csak formálisan próbálnak eleget tenni az Európai Bizottság követeléseinek.

Nem is ez önmagában, ami a legfontosabb, bár én azt gondolom, hogy önmagában szegventeljes az, hogy most már nagyon-nagyon sokadik olyan törvényt tárgyaljuk újra az Országgyűlésben, amit korábban az igazságügyi tárca nyújtott be és közösségi joggal ellentétes. Én úgy gondolom, hogy ez azért eléggé rossz bizonyítványt állít ki az igazságügyi tárca működéséről és szakmai hozzáértéséről. Vagy B-verzióként kimondhatjuk, hogy tökéletesen politikailag rossz értelemben véve elfogultan működik, azaz a szakmai kompetenciákat minden esetben háttérbe szorítja a politikai megfontolás, legalábbis ebből a folyamatból az látszik és az tűnik ki.

A másik probléma ezzel, és ez a komolyabb sajnós, hogy ez a törvény is, ahogy ennek az elődje is, egy folyamat, egy sor egyik eleme. Még egyszer mondom, szakmai javaslatként próbálják önkök nem véletlenül beállítani, pedig nagyon nem az. Önkök azt látják, ahogy mi is természetesen, hogy az az intézményesített állami korrupció, ami hat éve folyik ebben az országban, szinte korlátok nélkül tud működni. Korlátok nélkül működik, mert van önköknek egy elfogult legfőbb ügyészük, aki nem hajlandó a kormányzati ügyekben, a korrupciós ügyekben eljárásokat indítani. Nyilvánvalóan a belügyminiszter felügyelete alatt álló rendőrség még kevésbé fogja ezt

megtenni, az egyébként volt képviselőtársuk által vezetett Számvevőszék szintén nem. Most már egy jelenlegi képviselőtársunk által vezetett adóhatóság szintén nem fogja megtenni. Így aztán, gondolják önkök, valójában következmények nélkül lehet lopni.

És bocsássanak meg, Répássy képviselő úrral sokszor volt erről vitánk: nem az itt ülőkre gondolok, nem az itt ülő képviselőtársakra. Azok a képviselők és azok az állami vezetők, akikre én gondolok, soha nem tisztelik meg a Házat ezekben a vitákban, nem véletlenül, nyilvánvalóan; ahogy az előző vitában is a miniszter úr rögtön elment, ahogy az expozé gyakorlatilag elmondta. Magyarán, nem önkökről beszéllek. De az önkök frakciójáról és az önkök kormányáról beszéllek és annak egyes tagjairól.

Egyetlenegy igazi problémát éreznek önkök az állami korrupció kapcsán, az pedig a nyilvánosság, az adatnyilvánosság, és erre bizony mi is igyekeztünk minden lehetőséget felhasználni, olyan értelemben, hogy amit csak lehet, közérdekű adatigénylés formájában kikérni. Sok civil szervezet ezt szintén megpróbálta megtenni, és más ellenzéki pártok képviselői is megpróbálták ezt megtenni. És azt kell hogy mondjam, hogy az utóbbi időben elég nagy sikerrel is jártunk, hiszen - bár önkök mindig megtagadják az adatok kiadását első körben - a magyar bíróság rendre a beadványozónak, a keresetet indítónak ad igazat, és kötelezi önköket ezeknek az adatoknak a kiadására. Megértem, hogy ez rendkívül kellemetlenül érinti önköket.

Két okból veszélyes ez nyilvánvalóan a kormányoldalra. Egyrészt, amikor kiderülnek ezek a számok, illetve ezek az adatok, akkor ez biztosan rendkívüli módon rongálja és rombolja a Fidesz népszerűségét. Nyilvánvaló, amikor az emberek nemcsak elvontan, általános értelemben szembesülnek a korrupciós cselekményekkel, hanem konkrétan látják azt, hogy miről van szó, hogy mire mennyit költöttek el, hogy milyen szerződéseket kötöttek önkök, az egészen más, mintha ez általánosságban történik. Ez tehát rendkívüli módon, még egyszer mondom, erodálja a Fidesz népszerűségét.

A másik ilyen probléma és talán ez az, ami jobban megüti azokat, akik például megrendelik az MNB-törvényt a parlamenttől, hogy ha ezek az adatok ma nyilvánosak, és ezek a bűncselekmények 10-15 év után évülnek csak el, akkor előbb-utóbb csak jön majd egy legfőbb ügyész, aki hajlandó nyomozást indítani ezekben az ügyekben, és akkor ott lesznek az adatok neki. Hát ez bizony probléma. Ezért, mivel erre önkök ráébredtek a nem túl távoli múltban, sorra hozzák be azokat a törvényeket, amelyek a közérdekűadat-igényléseket próbálják megakadályozni, ráadásul visszamenőleges hatállyal. Ennek volt az egyik eleme a paksi szerződés vagy a Paks-törvény, a másik eleme mondjuk, a postatörvény, a harmadik eleme a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény. Utóbbi kettő már a köztársasági elnöknek is sok volt, és elküldte az Alkotmánybírósághoz; jó eséllyel alkotmányellenessé fogják nyilvánítani. Nyilvánvalóan ezek a legnagyobb visszaélések közül való területek.

Jól tudjuk azt, hogy a Magyar Nemzeti Banknál, ha csak az alapítványokkal kapcsolatban teszünk fel kérdéseket, már akkor is 200 milliárdos nagyságrendről beszélünk. Hát még ha nemcsak ezzel kapcsolatban, hanem a Nemzeti Bank egyéb költségeivel kapcsolatban is ki kellene adni az adatokat!

De ha még létezik ennél is nagyobb volumen, na, akkor az Paks II. Pontosan tudják önök, hogy ha azok a szerződések, amik a magyar állampolgárok számára, minden egyes magyar állampolgár számára több évtizedre előremutató terheket rónak, nyilvánosságra kerülnek, és abban valamilyen visszaélésgyanús ügy szerepel, az a társadalmat rendkívüli módon fogja felháborítani, és ezeknek az ügyeknek, még egyszer mondom, a büntetési tétele rögtön az elévülést tekintve 10-15 évtől indul.

Nyilvánvalóan próbálnak önök mindent megtenni azért, hogy ez ne történjen meg. Csak, ahogy szokták mondani ilyenkor, tisztelt képviselőtársaim, nem a lóláb lóg ki, hanem az egész ló. És ez a törvény, ami most előttünk fekszik, ennek a folyamatnak a része, és kéretik ennek a folyamatnak a részeként is értelmezni, nem pedig egyfajta szakmai javaslatként, ahogy államtitkár úr egyébként számunkra javasolta.

Hogy mennyire tartanak önök ettől a dologtól, azt mi sem bizonyítják jobban, mint Vas Imre képviselőtársam zárszava vagy záró gondolatai, záró mondatai, ahol már előre, nyilvánvalóan tudva azt, hogy az ellenzék nem szakmai javaslatként fogja ezt kezelni, mint ahogy nem is az, rögtön felesleges hisztériakeltésről és más ellenzéki elítélendő magatartásról beszél, mintegy előrelátva azt, hogy vélhetően komoly bírálatot fog kapni ez a törvény.

Egypár mondatot talán érdemes ejteni a konkrét változásokról. Az államtitkár úr kiemelte azt, hogy két érdekre hivatkozással lehet majd megtagadni az adatok kiadását: egyrészt nemzetbiztonsági érdekből, másrészt a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra való tekintettel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt mondom, hogy most ezzel ugyanott tartunk, ahol tartottunk az általános tiltásnál, ugyanis önök gondolkodás nélkül rá fogják mondani minden jelentősebb, fontosabb, érzékenyebb adatra a Paksi Atomerőművel kapcsolatban, hogy ez nemzetbiztonsági érdekből nem adható ki, hát hiszen mi lenne védettebb objektum, védettebb projekt, mint egy atomerőmű.

(15.20)

Ezt bármire rá tudják fogni, ugyanúgy, ahogy egyébként a szellemi tulajdonhoz fűződő jogot is. És annyira még meg sem kell erőltetni magukat, mert az elmúlt időszakban, amit önök nemzetbiztonsági érdek miatt nem adtak ki, az egész egyszerűen megmosolyogató. Csak hármat hadd említsek, államtitkár úr! Az egyik Lázár János londoni útja. Ugyan már miért volna nemzetbiztonsági érdek, hogy ne tudja meg a közvélemény, hogy ott mire költöttek és mennyi pénzt? Az nemzetbiztonsági érdek, hogy hol

szállt meg a miniszter? Ne mondja már nekem senki, hogy ez az tud lenni! De hogy még két abszurdabbat mondjak: hol vélhető a nemzetbiztonsági érdek, mondjuk, a szombathelyi stadionépítés kapcsán. Titkos kormányhatározatban több mint 4 milliárd forintot juttattak még az egyébként addig sem kevés pénzhez, amiből a szombathelyi stadiont kívánják megépíteni, ez összességében több mint 10 milliárd forint. Több mint 10 milliárd forint! Hol itt a nemzetbiztonsági érdek? Ugyanis az adatokat nemzetbiztonsági érdekre hivatkozással nem adják ki. Vagy említhetném a veszprémi egyik sportcsapat 500 milliós támogatását. Hol fedezhető fel nemzetbiztonsági érdek egy sportcsapat állami támogatása körül? Ugyanis önök erre hivatkozással nem adják ki. És higgyük el azt, hogy a legkényesebb adatok vonatkozásában, éppen a Paksi Atomerőmű kapcsán nem fognak majd nemzetbiztonsági érdekekre hivatkozni akár feleslegesen és indokolatlanul is?

Éppen ezért mondom, hogy ez a törvény semmivel nem jobb, mint a korábbi. Semmivel nem előremutatóbb, semmivel nem egyeztethető jobban össze a közösségi joggal. Ugyanúgy meg fogják tagadni az adatok kiadását, csak most már nevesíteni fogják ezt a két szempontot. Ennyi lesz a különbség.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, egyet tudok összefoglalásul mondani: az a folyamat, amit önök most elkezdtek ezzel a három törvénnyel, ez egészen elképesztő, felháborító, tarthatatlan. Egyet tudunk ígérni, még hozzá azt, hogy mindent meg fogunk tenni az összes jogi fórumon belföldön és külföldön egyaránt annak érdekében, hogy ezekhez az adatokhoz a magyar állampolgárok hozzájuthassanak, hogy ezeket az információkat megismerhessük. Biztosra vehetik azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy ezen adatok alapján a felelősségre vonás sem fog elmaradni, mert ami késik, nem múlik, ahogy szokták mondani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Teleki László tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Keppli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mi is elmondhatjuk, hogy látható az előző időszakok törvényalkotásából, hogy bizony a Fidesz nem szereti a nyilvánosságot. Nem szereti a nyilvánosság előtt intézni azon ügyeit, amelyeket nem egyszer, hanem sokszor, szinte minden alkalommal bizony a korrupció gyanúja leng körül. Ahol közbeszerzésekről, közpénzekről, nagyberuházásokról van szó, ott mindenütt megjelenik valamilyen úton-módon a titkosítás, nemzetbiztonsági okokra való hivatkozás, a titoktartási kötelezettség és sorolhatnám. Ez pedig egyenesen aláássa azt az egyébként sem létező tekintélyt, amelyet ezen beruházásokon keresztül is a kormánynak a magyar állampolgárok szemében fenn kellene tartania.

Egy atomerőmű-beruházás kapcsán egyébként is nagyon veszélyes játék az, amit a kormány üz.

Jelen pillanatban a magyar társadalom többsége talán még támogatja a Paksi Atomerőmű új blokkjainak megépítését, a bővítést. Azonban önök ezzel a magatartással, amelyet a titkosítás kapcsán is többek között folytatnak, ezzel a politikával aláássák ezt a még talán meglévő, de meglehetősen ingatag támogatottságát a Paksi Atomerőmű bővítésének. Ezzel akaratlanul is annak a lobbinak a malmára hajtják a vizet, akik évek óta, az Oroszországgal történt megállapodás óta tulajdonképpen kökeményen azért dolgoznak, hogy ezt a szerződést megfűrjék.

Miért hitelesebb a Jobbik, mint a többi ellenzéki párt, amikor ezt a törvényjavaslatot bírálja? Azért, mert igazán nem lehet ránk fogni, hogy a Paksi Atomerőmű bővítéséről szóló beruházást mint olyat akarnánk megakadályozni. Az első pillanattól fogva kinyilvánítottuk, hogy Magyarországon az atomenergia békés célú felhasználását, a Paksi Atomerőmű kiöregedő blokkjai helyett az új blokkok megépítését támogatjuk. Minden olyan javaslatot, amely ezzel kapcsolatban a parlament elé került, támogatunk, az egyetértésünket fejeztük ki, hiszen azt mondtuk, hogy jelen pillanatban nincs reális alternatívája az atomenergiának. Erről jó néhány vitát lefolytattunk itt a parlamentben.

Ezzel csak azt akarom alátámasztani, hogy igazán nem lehet azt mondani, hogy mi a beruházást szeretnénk megfűrni és azért támadjuk a titkosítással kapcsolatos törvényjavaslatot. Azért támadjuk, ahogy már a korábbiakban is elhangzott, és teljesen egyértelmű, hogy egy folyamatnak a részesei vagyunk. A Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény, a postatörvény és a Paksi Atomerőművel kapcsolatos szerződések titkosításáról szóló törvény nyomán kibontakozik a kép előttünk, hogy bizony közpénzekről szóló szerződéseket titkosítanak, jelen esetben 30 évre, amely szerződések megismerése talán majd a következő generációk politikusainak lesz lehetősége, sokszor olyankor, amikor ezek az esetek már el is évültek.

Tehát teljesen nyilvánvalóan ez a törvényjavaslat nem alkalmas arra, hogy javítson a közérdekű adatokhoz való hozzáférésen ahhoz képest, mint amit önök eredetileg a parlament elé hoztak. Sőt, továbbmegyek ennél: Bárándy képviselőtársam azt mondta, hogy nem jobb ez a törvény, én meg azt mondom, hogy ez gyakorlatilag ugyanaz a törvényjavaslat, mint amit eredetileg tárgyalt az Országgyűlés. Tulajdonképpen annyi történt, hogy az információszabadságról szóló törvényből önök ebbe a törvénybe is beemelték a III. fejezet 27. §-át, és ebben a 27. §-ban tulajdonképpen szellemi alkotáshoz fűződő jogról van szó és a nemzetbiztonsági érdekből titkosított információkról. Valóban ez tényleg így van, de ettől ez a törvény ugyanaz a törvény, és nem tudom, hogy miért felel meg jobban az Európai Bizottságnak, amikor gyakorlatilag ugyanaz, mint amit egyszer már egyébként nem támogattunk, de a Ház már szavazott róla.

Változatlanul a továbbiakban sem tudjuk ezt támogatni, hiszen a nemzetbiztonsági kockázatot

bármilyen olyan információra rá lehet fogni, amelyről nem akarják, hogy a nyilvánosság elé kerüljön, vagy nem akarják, hogy ezzel kapcsolatban közérdekű adatok kikérése induljon meg tömegesen az Országgyűlés nyilván főleg ellenzéki frakciói részéről. Ezeket gyakorlatilag indoklás nélkül vagy némi indoklással elutasíthatják, hiszen a nemzetbiztonsági kockázatot szinte bármire rá lehet fogni, és az információszabadságról szóló törvény sem rendelkezik szerintem egyértelműen, hogy mi az, amire innentől kezdve rá tudják fogni, hogy ez nemzetbiztonsági kockázat, ezt sajnos nem adhatjuk ki. Lehet bírósághoz menni valóban, van jogorvoslati eljárás, de a bíróság valószínűleg ugyanazt fogja mondani, és el fogja utasítani ezeket a kérelmeket.

Ez azért nagyon veszélyes játék, még egyszer elmondom, mert egy nagyon fontos energetikai beruházásról van szó a Paksi Atomerőmű bővítése esetében. Magyarország energiabiztonsága, energiaellátás-biztonsága 20-30-50 éves távlatban kerülhet veszélybe, ha teret adunk azoknak a véleményeknek és azoknak az álláspontoknak, amelyek ezt a beruházást folyamatosan ekézik akár Brüsszelben, akár itthon, mindenféle úton-módon próbálják megfűrni. Mondhatom, hogy mi egyáltalán nem vagyunk egy platformon semmilyen szinten Jávor Benedek európai parlamenti képviselővel, aki már-már a hazaárulás határát súroló módon próbálja mindenféle úton és módon megakadályozni ezt a beruházást és mindenféle eszközt felhasználva. Nem állunk vele egy platformon.

Amiben egy platformon állunk, az az, hogy ez a titkosításokkal kapcsolatos törvényjavaslat bizony nem arról szól, hogy a nemzetbiztonsági kockázatot rejtő információkat ne ismerhessék meg. Ennél jóval tovább megy; ez arról szól, hogy azokat az üzleti szerződéseket, amelyeket az orosz féllel történt megállapodás alapján megkötnek majd a kivitelezéssel kapcsolatban, ezeket a magyar állampolgárok ne ismerhessék meg.

Itt akár milliárdos nagyságrendben lehessen majd különböző kedvezményezettekhez kiszivattyúzni a forintokat vagy akár rubeleket, kinek tetszik, és ennek a szerződésnek a részletei ne legyenek átláthatók a magyar társadalom számára.

Ez pedig a bizonytalanság kockázatát növeli, ez pedig hosszú távon ahhoz fog vezetni, hogy a magyar társadalom ki fog hátrálni az atomerőmű-bővítés támogatása mögül. Nem azért, mert ők ne éreznék biztonságosnak a nukleáris technológiát, amely Magyarországon 30 éve gyakorlatilag teljesen biztonságosan üzemel a magyar mérnökök szaktudásának és képességeinek köszönhetően, hanem azért, mert teljesen átláthatatlan környezetet teremtenek körülötte, amely egyre inkább táptalajt ad az olyan híreszteléseknek, amelyek azt célozzák, hogy itt különböző biztonsági kockázatot rejtenek.

Ha nem építik be azokat a berendezéseket, amelyeket, mondjuk, Finnországban kötelezően előírtak, de nálunk nem, ha nem lesz ilyen vagy olyan plusz biztonsági beruházás, ami megnöveli másfélszeresé-

re az atomerőmű-beruházás költségeit, akkor ez egy kockázatokat rejtő atomerőmű lesz.

(15.30)

Holott nem erről van szó, csak pontosan önök azok, akik ezzel a törvényjavaslattal és az ehhez hasonló törvényjavaslatokkal ezt fogják elérni.

Azt gondolom, hogy meg kéne gondolni és ebben a formájában vissza kellene vonni ezt a törvényjavaslatot, illetve ha nem vonják vissza, akkor pedig olyan szabályokat kellene kidolgozni, amelyek megnyugtatóan és egyértelműen rendezik azt, hogy ki milyen információhoz férhet hozzá a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatos szerződések körében, és semmilyen olyan információ ne legyen titkosítva, amely közpénzek, adófizetői forintok elköltéséről szól. Hiszen ugyan egy hitelszerződésről van szó, de nyilvánvaló, hogy ennek a hitelszerződésnek a visszafizetése majd a magyar adófizetőket fogja terhelni, mégpedig sok-sok éven keresztül. S nyilván még önrész is van e mellett a hitel mellett, ami szintén magyar adófizetői forintokból fog kifizetésre kerülni. Tehát teljesen jogos az az igény, hogy ezeket a szerződéseket, az ügyvédi munkák óradíjától a szerelési alvállalkozók munkadíjainak azon részéig, amik nem rejtenek üzleti titkot, a magyar állampolgárok megismerhessék.

Mi korábban sem támogattuk ezt a törvényt, amikor a parlament elé került. S mivel, ahogy az imént elmondtam, gyakorlatilag semmilyen érdemi változtatást nem tartalmaz, semmivel sem nyújt nagyobb hozzáférést az információszabadságról szóló törvény alapján sem, hiszen ugyanazt a bekezdést citálja ide, amit korábban, semmilyen pluszgaranciát nem nyújt, ezért a harminc évre szóló titkosítást nem tudjuk támogatni. Egyébként magával a harminc évvel sem értünk egyet mint időmértékkel. Ha jól emlékszem, az eredeti javaslatban ennél jóval alacsonyabb időtartam, tizenöt év szerepelt, és azután lett ebből harminc év. A tizenöt év is megfelelően szolgálná a nemzetbiztonsági érdekeket, megfelelően szolgálná az üzleti titkokat, és megfelelően szolgálná azokat a gazdasági érdekeket, amelyek valóban indokoltá tehetik azt, hogy az információk egy része ne legyen közérdekű adatként kiadható az elkövetkezendő néhány évben, de semmi esetre sem harminc évben, mert ez mindig a felelősség elmaszátolását és a felelősségre vonás elkerülését jelentheti.

Mi ezt természetesen nem tartanánk fenn; a Jobbik ilyen mértékű titkosítást továbbra sem tart indokoltnak. Mi nem fogjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot, ezzel talán nem árulok el titkot, hiszen egész idáig erről szólt a felszólalásom. A továbbiakban pedig felszólítjuk a kormányt, tartózkodjon attól, hogy ilyen és ehhez hasonló törvényjavaslatokkal tovább ássa alá a Paksi Atomerőmű bővítésének hitelességét a társadalom szemében, és tegye még bizonytalanabbá az egész beruházási környezetet, hiszen már így is egyre több a bizonytalanság körülötte.

Nemcsak a paksi emberek, hanem az egész ország arra vár, hogy mikor fog megindulni az atomerőmű konkrét kivitelezése. Elvileg 2018-ban megkéne történnie az első kapavágásnak, de ennek egyelőre nem sok jelét látjuk. Nagyon reméljük, hogy ha ez valóban be fog következni, addigra mind Paks városa, mind Magyarország felkészült lesz arra, hogy egy ilyen beruházást végrehajtsa, mert jelen pillanatban ezt sem látjuk. Ez nem tartozik ennek a napirendnek a hatálya alá, de mindenképpen érdemes beszélni róla, hogy az ország jelen pillanatban nem áll készen, a magyar vállalkozások nem állnak készen, semmivel sem állnak jobban készen, mint két vagy három évvel ezelőtt. Önök semmit nem tettek azért, hogy a magyar vállalkozásokat felkészítsék arra, hogy a 40 százalékos magyar beszállítói hányadot teljesíteni tudják. De ezt csak zárójelben mondom el, hiszen valóban nem az információszabadságról vagy a Paksi Atomerőműről szóló törvény témája ez a felvetésem.

Összegezve azt tudom mondani önöknek, hogy ezt a törvényjavaslatot nem támogatjuk. Módosító indítványt nyújtottunk be, s amennyiben azt elfogadják, akkor újra tudjuk gondolni ezt a kérdést. Addig pedig azt javasoljuk önöknek, hogy a magyar társadalom igényeit is figyelembe véve, tegyék átláthatóbbá azokat a korrupciógyanús ügyleteket és beruházásokat, amelyek a közelmúltban történtek, illetve amelyek a közeljövőben fognak megtörténni. Ami közpénz, azt valóban kezeljék közpénzként, és ne kezeljék magánpénzként, hiszen önök a Magyar Nemzeti Bank alapítványainál lévő pénzre is azt mondták, hogy azzal, hogy az alapítványhoz kerül, az már nem közpénz. Ez természetesen nem felel meg a valóságnak, hiszen nem vált magánvagyonná, azonban teljes egészében úgy kezelik, mint ha valóban magánvagyon lenne, a saját magánvagyonuk, és különböző beruházásokra fordítják. A Jobbik ezt a továbbiakban sem fogja támogatni, sőt minden korrupciógyanús ügyben nagyon szigorúan feljelentést tesz, vizsgálatot indít és a leghatározottabban visszatasít. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ott kezdem, hogy egy önmagát előszeretettel nemzetinek minősítő kormány számára aligha van nagyobb szegény annál, mint ha hatalmi visszaéléseitől egy nemzetek fölötti szervezetnek, esetünkben az Európai Uniónak kell megvédenie a magyar állampolgárokat.

De menjünk egy lépést vissza! Amikor Orbán Viktor Moszkvában titokban megállapodott Vlagyimir Putyinnal a paksi bővítésről, itthon az emberek azt mondták, hogy csak a magyar-orosz ügyek aktuális fejleményeit tekintik át. A tervezett bővítési beruházás ügyét azóta is végigkíséri a projekt súlyához és az elkölteni szándékozott közpénzek mennyi-

ségéhez képest méltatlan titkolózás és mellébeszélés. A mesterséges homálykeltés csúcspontja az atomtörvény tavalyi módosítása volt, amellyel voltaképpen a beruházás összes előkészítő dokumentumát és szerződését megkísérelték kivonni a parlamenti, illetve a társadalmi kontroll alól. Talán sikerült is volna, ha az arcátlan törekvés nem ütközik a régóta a magyar jog részét képező uniós jogszabályokba.

Látni kell, egy önmagát előszeretettel nemzeti-nek minősítő kormány számára aligha van nagyobb szégyen annál, mint ha hatalmi visszaéléseitől egy nemzetek fölötti szervezetnek, az Európai Uniónak kell megvédenie a magyar állampolgárokat. Ha az elsősorban orosz érdekeket szolgáló, a magyar energiaellátás helyett leginkább az orosz gazdaság élénkítését és véleményünk szerint a pénzek egy részének Fidesz-közelbe áramoltatását célzó projektről van szó, akkor Moszkvában és Brüsszelben is többet tudnak, mint mi, magyarok. Tehát erről a projektről többet tudnak Moszkvában és Brüsszelben is, mint mi, magyarok, akik az egészet fizetjük.

Az Orbán-kormány egyik szimbóluma lett a paksi bővítés, ami jól mutatja, hogy önökkel oda jutottunk, hogy a saját kormányunk koncként dobja az országot a külső gazdasági érdekeknek. Mivel azonban az Európai Unió közösségének tagjai vagyunk, mindent azért önöknek sem szabad. Sorra kapják a piros lapokat Brüsszeltől, például akkor, amikor önök monopoljogot akarnak adni az oroszoknak az új blokkok üzemanyag-ellátására. De ez történik most is, amikor a titok fátylát kénytelenek egy kicsit feljebb lebbenteni, sajnos nem önszántukból, hanem brüsszeli nyomásra. Orbán Viktor és kormánya ebben a fordított gazdasági szabadságharcban, amelyet a magyar adófizetőkkel szemben vívnak, úgy viselkedik, mint ha a Roszatom fizetett lobbitája lenne.

Bármilyen magyar vagy nemzetközi jogi előírással képes szembeszállni az orosz érdekek megvédése érdekében, és saját polgárainak a jogfosztásához is örömmel asszisztál, ha ezzel hozzájárulhat a magyar szempontból teljességgel felesleges beruházás megvalósításához, a közpénzek átláthatatlan felhasználásához.

A titkolózás lehetőségét most valamivel szűkebbre szabta a Bizottság döntése, amelyhez kénytelen-kelletlen a magyar kormány is igazodni fog, ám ettől a tervezett bővítési projekt alapkérdéseire még nem kaptunk választ. Továbbra sem tudjuk, hogy milyen gazdaságossági számítások alapján döntöttek az orosz részvételű, orosz technológiájú és orosz hitelből finanszírozott megvalósítás mellett. Két év alatt csupán egy, információk szerint a kormánynak ismeretlen összegért lobbiszolgáltatásokat nyújtó Rothschild-bankház által legyártott úgynevezett független tanulmányt sikerült elővarázsolni, de abból is csupán annyit derült ki, hogy a nemzetközi piacon legalább a duplájára kellene drágulnia az áramnak a projekt megtérüléséhez. Ilyen drágulást azonban a tanulmány készítőin kívül senki sem valószínűsít. Nem tudjuk, hogy mennyi pénzért minek a felépíté-

sét vállalták az oroszok, s mit kell nekünk magyar költségvetési forrásból felépíteni.

(15.40)

Homályban maradt, hogy milyen csatlakozó beruházásokra van szükség a két blokk hálózatba integrálásához és a régi atomerőművel együtt történő működtetéséhez, ezek mennyi pénzbe fognak kerülni, és ki állja a számlát. És azt sem tudjuk, hogy milyen határidőt vállalt az orosz fél. Így az a furcsa helyzet állt elő, hogy a magyar közvélemény sokkal többet tud az európai atomerőmű-építési projektek főbb paramétereiről, mint a paksi bővítésről. Tudjuk, hogy mekkora az idő- és költségtúllépés Franciaországban vagy Finnországban, de sosem fogjuk megtudni, hogy mindez a paksi bővítés kapcsán hogy néz ki, mert már a kiinduló számokat sem ismerjük.

Ha az Orbán-kormányon múlik, valójában sosem derül ki, hogy kétszeres vagy háromszoros árat fizetünk-e az eredetileg tervezett árhoz képest, mert ez a mostani törvénymódosítás is lehetővé teszi, hogy a nemzetbiztonsági szempontokra vagy a szellemi tulajdonra hivatkozva továbbra is titokban tartásuk az összes releváns tény és dokumentumot. Érdekes módon Franciaországban vagy Finnországban a nemzetbiztonsági szempontok sérülése nélkül is lehet atomerőművet építeni úgy, hogy az állampolgárok tudják, mennyibe kerül a beruházás, kinek és miért kell fizetni, illetve mikorra kell befejezni az építkezést. Úgy tűnik, ezeknek az információknak ismertté válása egyedül Magyarországon okozna nemzetbiztonsági kockázatot.

Az LMP ezt az érvelést nem tudja elfogadni, és az előttünk fekvő törvénymódosítást kevésnek látjuk. Szerintünk az államnak egy 100 százalékgig közpénzből fizetett, az ország gazdaságát és külpolitikáját évtizedekre meghatározó beruházás esetében nem lehetnek titkai a választópolgárok és az adófizetők előtt. Az orosz fővállalkozó érdekei nem lehetnek fontosabbak az alkotmányban is rögzített információs alapjogoknál. Élünk a gyanúval, és az előzmények ezt igazolják, hogy a titkolózással a közpénzek eltüntetését akarják megkönnyíteni.

Az LMP szerint a magyar adófizetőknek joguk van megtudni, hogy ki és mit épít a pénzükből, ez a törvény viszont továbbra sem biztosítja a közpénzköltség kontrolljához szükséges információkat maradéktalanul, ezért módosító javaslatot nyújtunk be, önöket pedig felszólítjuk arra, hogy haladéktalanul hagyják abba ezt az ámokfutást, és az orosz atomerőművek helyett a megújuló energiában gondolkodjanak végre a XXI. században. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mondhatni, a pofátlanság határtalan. Ha

csak én mondanám, nem is lenne ezzel baj. De az az igazság, hogy az utcán szembetalálkozva, beszélgetve az emberekkel, egyre gyakrabban hallani ezt.

Egyre gyakrabban hallani; igen, hogy a pofátlan-ság határtalan, és amit csinálnak, hogy mindent megpróbálnak eltagadni, titkosítani, visszamenőlegesen ráadásul, olyan jogbiztonságot megalapozó módon, hogy a közérdekű adatokhoz ne lehessen hozzáférni, hogy a közpénzek felhasználását ne lehessen nyomkövetni, hogy a közpénz már nem közpénz az alapítvány keretei között, és lehetne mondani, sorolni a történeteket.

Tehát mindent elkívánnak titkolni vagy titkosítani, jelen esetben is 30 esztendőre, 30 esztendőre kívánják emelni ezt az időtartamot, ami a korábbiakban 15 esztendőben volt megfogalmazva. Szóval, ez már az arcátlanság netovábbja. Azt kell mondjam, hogy ha törvényellenes cselekedetek zajlanak, ha lopás zajlik (*Közbeszólások a Fidesz soraiból.*), a lopás az lopás marad akkor is, ha törvényi védelem keretei közé helyezik.

Szóval, ahogy Bárándy képviselőtársam fogalmazott, tisztában kell lenni azzal, hogy minden olyan cselekedettel, ami a közpénzek milliárdjainak olyan típusú vagy itt adott esetben ezermilliárdos nagyságrendekről is beszélünk, olyan típusú felhasználásával - felhasználásával? -, olyan típusú, nem is tudom megfogalmazni igazából, hogy mikéntjével kell szembenézni, amely a törvényesség nem határait súrolja, hanem azon átlép, azzal mindenkinek szembe kell előbb-utóbb néznie.

Szerintem azon gondolkodjanak, hogy hogyan és miképpen teszik meg azt, hogy tisztességes keretek között az emberek számára hozzáférhetővé teszik az információkat. Az adja a védelemüket is. Elnök úr, köszönöm szépen. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Répássy Róbert képviselő úr jelentkezett kétpercesre.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Egy dologban egyetértek Gúr Nándor képviselő úrral, hogy bizonyára a szocialisták úgy gondolják, hogy 30 éven belül nem kerülnek kormányra. Mert amennyiben az önök által említett borzalmas 30 éves titkosítást esetleg meg akarják változtatni, ahhoz nem kell mást tenniük, mint többségbe kerülni az Országgyűlésben, és megváltoztatni a törvényeket.

Ugyanis itt nem minősített adatról van szó, szó sincs minősített adatról, hanem egyszerűen arról az egyébként más döntés-előkészítő iratokra vonatkozó korlátozásról van szó, amely szerint nem nyilvánosak ezek az adatok, de nem minősített adatokról van szó.

Ez egy alapvető tévedés. Nem is beszélve arról a 30 évről, amiről beszélt Gúr Nándor. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: most Gúr Nándor képviselő úr jelentkezett felszólalásra. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy képviselőtársam! Azt, hogy a politikai folyamatok hogyan alakulnak, én most nem kívánom vizionálni. Bár, ha ezt tenném, akkor rögtön azt kellene mondanom, hogy ha az oddsokat nézem, akkor én nem nagyon teszek most már magukra. Nem nagyon teszek, mert a folyamat, amit önök elindítottak, most csak, ha itt maradunk a téma kapcsán, akár a közérdekűnek mondható információk utolérhetősége vagy a közpénzek felhasználása és a hasonló ügyek tekintetében, az mind-mind abba az irányba vezet, hogy egyre több embernek nyílik ki a szeme Magyarországon, és látja világosan és tisztán, hogy önök mit csinálnak.

Tudja, tegnap, amikor a Széchenyi születésének 225 éves évfordulójával kapcsolatos országgyűlési-határozat-tervezetet tárgyaltuk, akkor is érdekes volt azt az összefüggést hallani itt a kormánypárti padsorok közül, hogy Széchenyi nagysága és az ő tettei hogyan és miképpen vágnak egybe a mai kormány cselekedeteivel. Akkor is azt mondtam, most is megismétlem önnek is meg képviselőtársainak is azt az egy mondatot, ami arról szól, hogy tudja, ha nem tudja, akkor nézzen utána, biztos megtapasztalja majd, hogy Széchenyi a saját vagyonából áldozott rengeteget, rengeteget azért, hogy ez az ország előbbre lépjen.

Most pedig az elmúlt hat esztendőben azt látom, és azt hiszem, nem tévedek, hogy a köz vagyonából, a köz vagyonából gyarapodnak sokan a kormányzat holdudvarában. Nem a saját vagyonukat teszik be és áldozzák fel annak érdekében, hogy jobb legyen az országban, hanem a köz vagyonából „boldogulnak” akár olyan mértékben is, ami ahhoz vezet, hogy közben százazteket meg milliókat kizsigerelnek meg nyomorba döntenek. Nem mondom tovább ezt a részét a történetnek, csak azért mondtam, hogy a vizionálásnak némi alapot is teremtsék arra vonatkozóan, hogy az ön előbbi megszólalását vissza tudjam igazolni.

De hogy a most tárgyalt napirendi ponthoz térjünk vissza, egy gondolatot mondok, és nem akarok senkit untatni. Azt szeretném mondani, hogy ha önöknek nyugodt és tiszta lenne a lelkiismeretük az indulás pillanatától kezdve Paks ügyében, ha az a folyamat, amely Orbán-Putyin tárgyalásai kapcsán kialakult, mindenki számára látható lett volna, látható lett volna, nem a közember számára, aki nehezebben fér hozzá az információkhoz, hanem a parlamenti képviselők számára, tudja, a Gazdasági bizottság keretei között nem tudtak hozzáférni alapvető információkhoz képviselők, akkor azt mondom, hogy még értem is, hogy miben gondolkodnak vagy hogyan és miképpen kívánják a folyamatokat alakítani.

De akkor, amikor az alapinformációkhoz való hozzáférés tekintetében óriási gondok vannak a parlamenti képviselő számára, azt mondom, hogy azt az utat járni, amit önök járnak, mert az adja a „mentsvárakat”, a menekülési pályájukat, bármi mást, hogy évtizedekre titkosítanak dolgokat, meg hozzáférhe-

tetlenné tesznek, vagy majd újabb törvénytervezetek keretei között visszamenőleges hatállyal foganatosítanak intézkedéseket, azt gondolom, azt hiszem, hogy ez nem viszi önöket előbbre. Nem szurkolok önöknek, megmondom őszintén, e tekintetben, de azt elvárnám mindegyiküktől, hogy igazából a közpénzek felhasználását tesszük meg, és azt tesszük meg, mert hát azért itt nemcsak orosz hitelekéről van szó majd a paksi beruházás kapcsán, hanem sok minden másról is, akkor ezzel a nyilvánosság előtt flottul, tisztán el kell tudni számolni.

(15.50)

És nem elszámolni kell tudni csak, hanem annak a folyamatában azt láthatóvá is kell tudni tenni, és nem arra törekedni, hogy hogyan lehet elmismásolni, hogyan lehet eltitkolni az emberek szeme elől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bárándy képviselő úr kezdte a felszólalásokat, gyakorlatilag nagyon sok mindenről beszélt; nemcsak arról, ami itt az előterjesztés tárgya, hanem többek között bűncselekményekről is, bár nem követte el azt a hibát, amit délelőtt, hogy Hiszékeny képviselőtársával együtt ült volna a padsorokban, vagy éppen nem idézte fel Simon Gábor itteni ténykedését, aki az éhségmenetből egyenesen a milliomosok táborába lépett, amikor lelepleződtek külföldi számlái. De tény, hogy az előterjesztésről is ejtett néhány szót.

Megerterm a szocialisták aggodalmát, amikor adatkezelésről van szó, adatok nyilvánosságáról, hiszen Józsa képviselő úrnak is a 6,6 milliárdos kis üzlete csak azután derült ki, miután a kormányváltás megtörtént *(Korózs Lajos: Ez nem igaz!)*, és gyakorlatilag bemutatásra kerültek azok a szerződések *(Korózs Lajos: Ez nem igaz!)*, amelyek igazolták, hogy ennyi pénzt mentettek ki Paksról. *(Korózs Lajos: Ez nem igaz!)* A sajtót tessék megnézni! *(Közbeszólások.)* Én 2010 előtti sajtóközleményekben *(Az elnök csenget.)* nem találkoztam ilyen jellegű bejelentésekkel. Mondom, sok mindenről beszélünk, de hogy az alapdolgokról is essék szó, Kepli Lajos képviselőtársammal értek egyet: valóban, itt egy szövegpontosítás történt, tehát nem lett szigorúbb, nem lett nyitottabb a törvény, hanem gyakorlatilag beemelésre került egyértelműen az, hogy az infotörvényben, a szellemi tulajdonról szóló törvényben hogyan hangzanak el azok a szabályozási keretek, amelyek a jövőben Paks II.-törvénynek ezt a rendelkezését értelmezhetővé teszik.

Tehát visszatérve az adatokra, a közérdekű adatokra, például maga a környezetvédelmi hatóság a honlapján már olyan adatokat nyilvánosságra hozott, amelyeket a környezet védelméről szóló törvény megkívánt, és ezek fokozatosan majd az építkezés során nyilvánosságra fognak kerülni.

A másik része a közérdekű adatok fogalma. Ha valaki ezt egy korlátlan és beláthatatlan alapjognak tekinti, akkor az szerintem nincs tisztában azzal, hogy egy állam hogyan működik, vagy hogyan tudja megvédeni a polgárait, hogyan tudja megvédeni a saját gazdaságát, tehát igenis kellene ezek a korlátozások. Elhangzott a 30 év. Az MSZP által alkotott törvényben is 30 éves titkosítási idő állt rendelkezésre, tehát ne mint egy újdonságra hivatkozzanak erre a tényre, hiszen az ilyen kiemelt beruházásoknál, kiemelt nemzetbiztonsági kérdésekben ez egy igenis alkalmazott és alkalmazható szabály.

Ami az Európában folyó többi atomerőmű működését, építését illeti, ott ugyanolyan nemzetbiztonsági szempontok játszanak szerepet, tehát ez nemcsak Magyarországon unikum, és nem a gonosz kormány ármánykodása, hogy az ellenzék kutakodását gátolja. Gúr Nándor képviselőtársam említette, milyen sérelmes, hogy a Gazdasági bizottság, az ott lévő tagok sem tudnak minden adatot megismerni. Tény, hogy nem tudnak házalni ezekkel az adatokkal, mert csak olyan mélységben kell a képviselők elé tárni ezeket, ami a döntéshozatalhoz szükséges. A szellemi tulajdont érintő vagy éppen a nemzetbiztonsági kérdéseknek az olyan mélységét elérő kérdéseket tényleg nem kell egy nem illetékes bizottságnak megtárgyalnia.

Ikotity István képviselő úr hivatkozott arra, hogy itt Brüsszel megvédte volna a magyar állampolgárokat. Azt hiszem, az expozéban elég világosan elmondtam, hogy valóban volt szövegegyeztetés Brüsszellel, de éppen hogy nem az volt, hogy Brüsszel írt volna elő számunkra bármit is, hanem találunk egy olyan formulát, amely a korábbi szabályozást az ő számukra is közérthetően tudta megfogalmazni.

Ha a végső érvet akarnám elmondani az egészről, amit már korábban az igazságügyi miniszter úr is mondott, amikor ez a vitatéma felmerült, akkor végső soron ezekben a kérdésekben a bíróság dönt, tehát igenis van egy független fórum, amely meg tudja állapítani azt, hogy az adatkezelő túlterjeszkedett-e azokon a lehetőségeken, amelyeket a jogszabályok biztosítanak a számára, vagy pedig sem.

Ikotity képviselő úrnak volt még egy aggálya vagy akár Kepli képviselő úrnak, hogy a beruházásnál elmaradnának olyan biztonságtechnikai részek, amelyek veszélyeztetnék a környezetet vagy a Magyarországon élőket. Valamennyi hatályos magyar jogszabályi előírás, nemzetközi egyezmény vonatkozik erre az atomerőműre is, tehát ezek a jogi keretek adottak a szerződés megismerése nélkül is, ezektől eltérni nem lehet, az illetékes hatóságok ezek alapján járnak el. Úgyhogy szerintem ez megnyugtatóan rendezi a jövőre nézve is ezt a kérdést.

Még egy dolgot szeretnék pontosítani. Bárándy képviselő úr említette, hogy az Igazságügyi Minisztérium ismét itt van ezzel az előterjesztéssel. Ez az előterjesztés eredetileg a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium előterjesztése volt mint az energiaügyekért felelős minisztériumé, tehát ezt a részét bár felvállalnám, de az adatok pontosítása végett csak rögzíteném, hogy pontosabban bánjunk a tényekkel.

Köszönöm szépen, ennyivel szerettem volna kiegészíteni a hozzászólások kapcsán. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9633. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvénynek az egyetemes szolgáltatók - mint a lakosság és a kisfogyasztók ellátását biztosító engedélyes társaságok - forrásellátásával összefüggő egyes rendelkezéseit módosítja. A módosítások célja a 2016. szeptember 30-án lejáró földgázforrás-szerződések kétéves meghosszabbítása annak érdekében, hogy a földgáz nonprofit közműszolgáltatás folyamatban lévő kiépítésével összhangban az egyetemes szolgáltatók a 2016-2017. és a 2017-2018. gázévekben is hozzáférhessenek a megfelelő földgázforrásokhoz. Ennek köszönhetően a fogyasztók ellátásbiztonsága és a rezsicsökkentések eredményei fenntarthatók lesznek, illetve garantálhatók.

A törvényjavaslat a forrásbiztosításhoz és a szerződés meghosszabbításához kapcsolódóan további részletszabályokat is tartalmaz, amelyek a következők. Az egyetemes szolgáltató és a volt közüzemi nagykereskedők közötti szerződésekre vonatkozó - korábban ezeket a szabályokat, amelyek a törvénybe lettek emelve, részben rendeleti szinten állapítottuk meg - átvételi szabályok egységesítését tartalmazza a javaslat, amely alapján az egyetemes szolgáltatók az átvétel során legfeljebb 5 százalékkal térhetnek el szankció és egyéb jogkövetkezmény nélkül az adott negyedév hónapjaira általuk korábban bejelentett földgázmenyiségtől, illetve annak az átvételétől.

A javaslat a forrász szerződések meghosszabbításához kapcsolódóan megteremti egyrészről egy egyetemes szolgáltató esetleges kivételkor alkalmazandó részletszabályokat, másrészt a tárolói lekötések módosításának lehetőségét is.

Végezetül: jelen törvényjavaslat egyértelműsíti a felajánláshoz kapcsolódó elszámolási szabályokat,

ezzel biztosítja, hogy az egyetemes szolgáltatói engedéllyel nem rendelkező volt közüzemi nagykereskedő az árszabályozásból adódó elszámolási különbözete- ket átlátható módon, elkülönülten tartsa nyilván.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy a benyújtott törvényjavaslatot megvitatni szíveskedjenek, és a kormány céljait támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólások következnek. Megadom a szót Németh Szilárd Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy, ahogy hallhattuk az államtitkár úrtól, a T/9633. számú törvényjavaslat a földgázellátásról szóló törvényt kívánja módosítani abból a célból, hogy a lejáró szerződések tekintetében is fenntartható legyen a rezsicsökkentés folyamata Magyarországon.

(16.00)

Bizonyára emlékszik mindenki, hogy 2002 és 2010 között ezzel ellentétes folyamatok zajlottak, akkor is egyébként, amikor 2008-tól elég egyértelműen is elég nagy volumenben csökkentek a világpia- ci árak. 2002-ben még olyan szocialista ígéretet hallottunk - bizonyára emlékszik mindenki arra a kedves hölgyre, aki bejelentette -, hogy nem lesz gázáremelés, majd nyolc év alatt tizenötször kaptak lehetőséget az akkor még teljes egészében külföldi tulajdonban lévő energiaszolgáltatók arra, hogy mindenféle hasra ütés alapján, mindenféle indokolatlan bemondás alapján, legalábbis matematikailag, számszerűleg meg nem indokolható okok alapján emeljék a lakossági gáz árát, mégpedig egy védett piacon, az egyetemes szolgáltatási kereten belül, amit pontosan azért találtak ki annak idején, hogy ha bármilyen gazdasági probléma, bármilyen nagy lakossági teher érezhető, akkor ennek a védett piaci árnak, ennek az úgynevezett hatósági árnak a szabályozásával, főleg akkor, ha erre lehetőséget ad a kül- piaci árcsökkenés, megvédjék a magyar embereket az eladósodástól.

Ezzel teljesen ellentétes folyamat zajlott, pontosan 2008-tól emelkedtek egyébként rettenetesen meg az árak. És 2009-ben a Bajnai-kormány utolsó intézkedése még a gázártámogatást is elvette az emberektől 2010. április 1-jei hatállyal - április 6-án volt a választások első fordulója -, és ezt egy nemzetközi szerződésben, az IMF-szerződésben vállalta. Tehát az új kormány ebben már semmit nem tudott lépni.

Nos, ezzel szemben az új kormány, amikor 2010-ben dönthetett, akkor befagyasztotta az árakat, és kizárólag arra adott lehetőséget az energiahivatal- nak, hogy a védett piacon, az egyetemes szolgáltatási piacon infláció alatt vagy az infláció mértékével emelkedhessenek az árak. Ez be is következett mind a gáz, mind pedig a villany lakossági árában. Majd

amikor lehetőségünk lett rá, akkor 2012-ben, egészen 2014 végéig háromszor csökkentettük a gáz árát, és ennek köszönhetően több mint 25 százalékkal csökkent Magyarországon a gáz ára. Ez ugye, jelentős lakossági megtakarításokat eredményezett, ezt lehetett fordítani a tartozások rendezésére, nagyszámú csökkenést a tartozások, több tíz milliárd forinttal, lehetett szabadon elkölteni vásárlásra, és természetesen a megtakarításokban is jelentkezett ez az összeg. Tehát az a több pénz, ami a családoknál maradt, az gyakorlatilag nemcsak a családok életét tette könnyebbé, hanem még a magyar gazdaságon is lendített a rezsicsökkentés.

És akkor érkezőnk el ehhez a törvényjavaslat-hoz, amikor 2012 februárjában megszületnek az első bírósági döntések, amelyek Magyarországon arról szólnak, hogy a magyar bíróság a magyar emberek érdekeivel ellentétben a külföldi szolgáltatóknak adott igazat rezsicsökkentés kérdésében. És akkor tértünk ide vissza a parlamenthez, mert a kormány nem egy kormányrendeletben, hanem törvényben szabályozta a rezsicsökkentést.

Na nem mindenki, mert voltak, akik nem vettek ebben a folyamatban részt, vagy éppen ellene szavaztak. Másrészt megerősítettük az energiahivatalt, és így lehetővé tettük, hogy fenntartható és tovább folytatható legyen a rezsicsökkentés, nemcsak a gáz, hanem még nyolc egyéb szolgáltatás területén is. Egy folyamatos törvényalkotást kellett biztosítanunk a rezsicsökkentésnek és a hozzá kapcsolódó egyéb fogyasztóvédelmi döntéseinknek, elég csak itt, mondjuk, a számlakép meghatározására utalni.

Azt mondhatjuk, hogy egy nagyon komoly társadalmi támogatással bír a rezsicsökkentés, hiszen két és fél millió ember aláírásával védte meg a rezsicsökkentést az utcákon, ha még emlékeznek 2013-ra: Magyarország nem hagyja magát, nem engedi azt, hogy az Európai Unió korifeusai a külföldi tőkével teljes egészében összefogva meggátolják a magyar emberek jobb létét, továbbra is magas szolgáltatási díjakat kelljen az embereknek fizetni, eladósodjanak. És ezzel együtt, azt is mondhatjuk, hogy az ország függetlenségét, az ország szabadságát is megvédtük, hiszen megvédtük azokat a döntéseket, amit a magyar kormány és a magyar parlament jelentős része a magyar emberek érdekében meghozott itt az Országgyűlésben vagy pedig a kormány kormányüléseken.

A folyamatos jogalkotás most zajlik, azokkal az indokokkal, aminek egyébként a lényege, hogy a Magyar Földgázkereskedő, a MOL és az egyéb szereplők szerződésai lejárnak, és a végárakban, tehát az emberek által, a magyar családok által fizetendő végfogyasztói árakban ne történjen változás, ezért meg kell hoznunk ezeket a döntéseket.

Én azt szeretném bejelenteni, hogy a Fidesz-KDNP az előttünk fekvő törvényjavaslatot teljes egészében - még egyszer hangsúlyozom, a rezsicsökkentés fenntartása érdekében - támogatja, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy pártállásra való tekintet nélkül a rezsicsökkentés politikáját folytató kormány által beterjesztett törvényjavaslatot önök is támogassák,

önök is támogassák, hogy a magyar embereknek, a magyar családoknak továbbra is több pénz maradjon. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Mint ahogy Németh Szilárd az előbbieken mondta, lejárnak a földgáz-forrásszerződések, azt hiszem, ez év őszén talán, szeptember 30-án. Tehát így törvényszerű az, hogy lépési kényszer van, és ezeknek a forrásszerződéseknek a meghosszabbítására szükség van, nyilván azért, hogy a fogyasztók hozzáférhessenek a földgázhoz.

Az egyetemes szolgáltatók tekintetében a Magyar Földgázkereskedő Zártkörűen Működő Részvénytársaságtól történő földgázátvétel során adott negyedévben maximum 5 százalékos eltéréseket hagy az a törvénytervezet. Ez rendben is van, nem ezzel van itt a baj. Az egyetemes szolgáltatók vonatkozásában ezt a 2016. IX. 30-ai forrásszerződést két évre meghosszabbítják, ez is rendben van, hiszen így 2018. IX. 30-áig nagyjából látható, hogy mi történik, egyrészt a Magyar Földgázkereskedő Zrt.-n, másrészt a MOL Nyílt Részvénytársaságon keresztül.

Ami gondot és problémát jelent az valójában az, hogy a Magyar Földgázkereskedő Zrt. keretei között egy úgynevezett szabályozási számlát hívnak életre. Ez a szabályozási számla valójában arról szól, hogy nyilvántartja az árszabályozásból adódó elszámolási különbözeteiket. Ez még úgy önmagában nem is lenne baj, hiszen ez arról szól, ha én jól képezem le a történetet, hogy mondjuk, olcsó beszerzés esetén a rendeletben elismert áraknál történő különbség gyakorlatilag valamilyen - idezőjelbe tett - elkülönített számlán nyilvántartásra kerül, és gondolom, arra gondolnak, hogy ha ez majd nem így lesz, hanem fordítva, akkor ez majd a veszteségeket kompenzálhatja. Na de nézzük, valójában mi is a helyzet, mi a helyzet, mondjuk, az elmúlt két esztendő időszakát érintően. Az a helyzet, hogy az importból beszerzett földgáz ára mintegy 50 százalékkal csökkent. Mintegy 50 százalékkal csökkent! Biztos emlékeznek rá, most nem akarok elmenni az olajárak irányába, de ott meg több mint 70 százalékos mértékű csökkenés volt, de most maradjunk a földgáznál, az importföldgáz ára mintegy 50 százalékos csökkenést mutat. Az én alapvető problémám és az én alapvető bajom az, hogy a haszon, a hozam nem az embereknek landol. Tehát van egy mértékadó árcsökkenés - mértékadó, hiszen megfelelő az importföldgáz ára -, és ennek a haszna, ennek a nyeresége, hozama nem az embereknek landol.

(16.10)

Az emberek valójában többet fizetnek, mint amibe a gáz kerül, nemhogy haszonélvezői lennének

a történetnek, hanem kárvallottjai. Biztos van haszonélvező, keresni, kutatni kell, meg lehet találni. Önök is tudják, nem kell, hogy erről bővebben beszéljek.

Tehát ma... Németh Szilárd elment, mert vélhetően fontos közérdekű feladat ellátását teszi meg, vagy netán nehezebben viselte volna el, hogy azokat a gondolatokat, amelyeket elmondott, esetleg ellenzéki politikusok megcáfolják. Tehát azt kell mondanom, hogy ma ez a fideszes rezsicsökkentés, amiben persze a kereszténydemokraták is benne vannak. Ez az önök rezsicsökkentése, mármint az, hogy ha mértékadó módon történő, jelen esetben földgázár-csökkenés van, és nem egyik hónapról a másik hónapra, egyik hétről a másik hétre, nem egy hektikus viszonyrendszer keretei között, ahol pulzálások vannak, hanem folyamatában egy kétéves időintervallumot alapul véve, mértékadó, 50 százalékos mértékű árcsökkenés, akkor ebből a fogyasztó, az állampolgár semmit nem lát, nem fizet kevesebbet. Hát, ez az önök rezsicsökkentése!

Miközben hogyha megnézzük azt, hogy nemzetközi szinten számíthatunk-e például az elkövetkezendő időszakban a földgáz tekintetében áremelkedésre, akkor sokfajta prognózis van, amit olvasni lehet, de ezek között a prognózisok között olyat nehéz találni, ami arról szólna, hogy belátható időn belül növekedés következik be az ár vonatkozásában. Sőt, olyan prognózisok vannak, amelyek inkább arról szólnak, hogy még a mostani helyzettől, a mostani árszinttől is bizonyos értelemben és bizonyos mértékben alacsonyabb árszinten lehet hozzájutni import földgázhoz.

Tehát erre nem lehet mást mondani, nem is tudok mást mondani, hogy tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nem az embereken kellene nyereszkedni, közben meg arról beszélni, hogy rezsicsökkentés van. Nem. Hanem ha már a világpiacon hál' istennek olyan folyamatok zajlanak, amelyek a földgáz hozzáférhetőségét érintően az árak tekintetében mértékadó módú csökkenést hoznak, akkor ennek meg kellene mutatkozni a szolgáltatás díjaiban, tehát az elérhetőség árában is.

Ne elvegyenek az emberektől akkor is, még akkor is, amikor kedvezőbb körülmények vannak a földgáz-hozzáférés vonatkozásában! Ne elvegyenek, adjanak nekik! Más esetben is, ha nem így lenne, akkor is arra kellene törekedni, hogy legkiváltképp azoknak, akik egyébként mértékadó módon sanyarú körülmények között szenvedik a mindennapjaikat, ott bizonyos értelmű kompenzációkat lenne érdemes működtetni, egyszerűen azért, hogy egy igazságosság irányába történő elmozdulás következzen be.

Önök ezt nem szívesen alkalmazzák, merthogy az igazságos árcsökkenés valójában valami olyasmi lenne a jelen helyzetben, és nyugodt lelkülettel megcsinálható lenne fedezet oldaláról nézve, ami arról szólna, hogy mondjuk, az átlagfogyasztásig egy nagyjából 20 százalékos mértékű fűtésiköltség-csökkenés következzen be. És miért mondom azt, hogy az átlagfogyasztásig? Egyszerűen azért, mert azok az embe-

rek, akik a megszerzett jövedelmeiknek egy jelentős hányadát arra kell hogy fordítsák, hogy mondjuk, egy téli fűtési időszakra rákészüljenek, mert a téli megszerzett jövedelmeikből nem tudják lefinanszírozni, hanem tavasszal, nyáron és ősszel is bizonyos értelemben sajnálatos módon, de ezzel is foglalkoznak, hogy takarékoskodnak, ott kellene legkiváltképp segítő kezet nyújtani.

Tehát nem véletlenül mondom, hogy az átlagfogyasztás mértékéig ebben a mai helyzetben nyugodt lelkülettel megtehetnék azt, hogy egy 20 százalékos mértékű fűtésiköltség-csökkenést hívnak életre. Akkor érezhető lenne a viselkedésükből és a cselekedetükből fakadóan az, hogy van némi szociális érzékenység önökben. Akkor, amikor viszont azt teszik, hogy miközben a földgáz világpiacon árára, az importból származó földgáz ára 50 százalékkal csökken, aközben az emberek többet fizetnek érte, mint amennyibe kerül, ez elfogadhatatlan - és önök rezsicsökkentésről beszélnek. Nem érzik ezt a disszonanciát, ezt az ellentmondásosságot, mondhatni nyugodt lelkülettel: ezt az orcátlanságot? Nem ég rá a pír az arcukra?

Szóval, azt gondolom, hogy nem belehazudni kell az emberek szemébe, nem, hanem akkor és amikor lehetőségük van rá, akkor igenis, legalább akkor, amikor mértékadó módon van mozgásterük és lehetőségük, akkor tennének érte és cslekednének érte.

Még egy dolog van, amit mindenképpen szeretnék felvetni, ez pedig az, hogy 2016. február talán - ha jól emlékszem az időpontra -, amikor Orbán Moszkvában járt és tárgyalt Putyinnal. A megegyezés, amit én tudok róla, mert hát mindent nem lehet tudni, ugye, minden információhoz azért nem lehet hozzájutni, az gyakorlatilag valami olyasmiről szólt, hogy meghosszabbodik az a gázszolgáltatási biztonság, nem 2008-ra, hanem már 2009-re (*sic!*), egy évvel kitolódik. Ennyi, amit a közember ismer és ismerhet a dolgról. De ha ez így van, hogy plusz egy év úgymond biztonság van a gázforrasszerződések vonatkozásában, akkor ez miért nem épül be ezen törvénytervezet keretei közé? Akkor miért 2008. IX. hó 30-áig szóló időponttal, miért nem 2009... bocsánat, nem 2008, hanem 2018. szeptember 30-áig, hanem miért nem 2019. szeptember 30-áig íródik ebben a törvénytervezetben? Ha már van egy egyezés erre vonatkozóan a plusz egy évet érintően, akkor az miért nem jelenik meg itt, ebben a törvénytervezetben?

Talán csak nem ez az orosz szerződés az, ami miatt nem akarnak itt példaként árat csökkenteni? Mondom: akkor, amikor 50 százalékos mértékű árcsökkenés volt a földgáz hozzáférése tekintetében az elmúlt két esztendőben. Talán nem csak valami olyan összefüggés van itt a dolog mögött, aminek a kompenzálására valamilyen értelemben sort kell keríteni?

Jó lenne látni és tisztában lenni azzal, hogy mit is takar az a megállapodás, miről is szól az a megállapodás. Tényleg valójában a magyar emberek érdekeit szolgálja vagy valami egészen másról szól? Lehet,

hogy államtitkár úr e tekintetben néhány információt tud adni a parlamenti képviselőknek és a közembernek is, hogy talán jobban el tudja igazolni.

De hát a befejező gondolatok közepette nem tudok és nem is akarok másról beszélni, mint magáról a rezsicsökkentés dolgáról. Még egyszer, hogy égjén be, hogy mindenki számára világos legyen: a gázárak 50 százalékos mértékű árcsökkenésének a lakossághoz való eljuttatásáról önök nem gondoskodnak. A gázárak csökkennek, a lakosság meg ugyanúgy fizeti azt, mint amit annak előtte - és önök rezsicsökkentéséről beszélnek.

A villamos energia ára vagy a távhő ára, mikor jelennek meg úgymond az olaj és a földgáz árcsökkenése tekintetében a szolgáltatási díjak szintjén? Mikor fognak végre már egyszer arról gondoskodni, hogy ha tényleg fogható módon, és tényleg nem hektikusan csak egyik hétről a másikra, egyik hónapról a másikra történő árváltozások vannak, hanem hosszú-hosszú időintervallumon belül foghatók ezek a folyamatok, akkor ehhez igazítottan próbálnák meg alakítani és változtatni az emberek javára a szolgáltatási díjak mértékét?

(16.20)

Úgy látom, soha. Úgy látom, önöket ez nem hatja meg. Úgy látom, önök aszerint gondolkodnak, hogy hogyan és miképpen lehet úgymond kormányzati profitot termelni, amelyet más ágon, más felületeken jól lehet hasznosítani, netán a haverok irányába.

Ez így nincs rendjén. Önöknek nem ez a dolguk. Önöknek az a dolguk, hogy mivel szolgálatot látnak el a kormányzati szerepkörből fakadóan, ezért az emberek érdekeit szem előtt tartva cselekedjenek. Én meg azt látom, hogy önöket ez nem nagyon érdekli, nem nagyon érdekli, merthogy bármi is történik, amiből fakadóan az emberek érdekeit lehetne szolgálni, azt önök nem az emberek érdekei irányába fordítják és használják fel, hanem egészen más irányba viszik. *(Révész Máriusz: A törvényt olvastad?)* Igen, a törvényt olvastam. *(Révész Máriusz: Nem úgy látszik.)* Igen, neked is el kellene olvasni, és akkor talán előbbre lennének.

A lényege a történetnek csakis az - csakis az! -, hogy akkor is, amikor mértékadó árcsökkenések vannak, akkor nem rezsicsökkentésről beszélni, hanem azt csinálni, azt csinálni. Ha majd végre egyszer azt fogják csinálni a Parlament falai között a kormánypárti képviselők, akkor elismerő szavakkal is lehet szólni ezekről a folyamatokról - addig nagyon nem. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Móring József Attilának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves

Államtitkár Úr! Németh Szilárd, a Fidesz vezérszónoka már részletesen bemutatta az előttünk fekvő törvényjavaslat lényeges elemeit, én csupán két fontos dolgot szeretnék hangsúlyozni.

A tervezett törvénymódosítással az elkövetkezendő két gázévben, vagyis a 2016-2017-es és a 2017-2018-as gázévekben a rezsicsökkentés eredményei bizonyosan fenntarthatóak. A lakossági földgáz ára a Fidesz-KNDP-kormány intézkedéseinek következtében 2012 decemberéhez képest a 2014. év végéig több mint 25 százalékkal csökkent három lépésben: 10 százalékkal, 11,1 százalékkal és 6,5 százalékkal, ami jelentősen megkönnyítette minden magyar magánfogyasztó életét. Emlékeztetőül jegyzem meg, hogy a szocialista kormányok 2002 és 2010 között a háromszorosára emelték a gáz árát.

A törvényjavaslat 5. §-ában foglalt másik fontos módosítás, hogy a volt közüzemi nagykereskedők, amelyek már nem rendelkeznek egyetemes szolgáltatói engedéllyel, vagy az engedélyük a későbbiekben lejár, az árszabályozásból adódó elszámolási különbözetüket átláthatóan, elkülönülten, azaz egy ügynevezett szabályozói számlán kell nyilvántartásuk. Azt gondolom, hogy az átláthatóság itt is, mint minden más területen, kiemelten fontos.

Bízom abban, hogy ez a javaslat, illetve az összes olyan javaslat, amely a Fidesz-KNDP-kormányzat részéről a lakosság terheinek csökkentését tűzi ki célul, az ellenzék által is támogatásra kerül. A KDNP-frakció a törvényjavaslat elfogadását támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Pillanatnyi szünet.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést kérek, nem gondoltam, hogy ilyen rövidre sikeredik a KDNP vezérszónoklata, bár én sem tervezem nagyon hosszúra nyújtani a sajátomat.

Alapvetően Aradszki államtitkár úrtól hallottunk egy olyan előterjesztést, amely szakmailag megalapozta és megindokolta, hogy miért kellett ezt a törvényt az Országgyűlés elé hozni, és miért kell ezt nekünk, a parlamentnek elfogadni ahhoz, hogy ezek az állapotok fenntarthatóak legyenek 2018 szeptemberéig. Ezt mi egyébként támogathatónak tartjuk, és már itt rögtön az elején le is szögezem, hogy a törvényjavaslatot nagy valószínűséggel a zárószavazás során is támogatni fogjuk. Aztán jött Németh Szilárd rezsibiztos úr, aki egy kicsit visszanyúlt a habonyi panelekhez, kommunikációs panelekhez, és rezsicsökkentésezett, illetve elmúltnyolcévezett, a 2002 és 2010 közötti időszakra - jegyezzük meg zárójelben: jogosan - kritizálta a szocialista-szociálliberális kormányzat ez ügyben tett cselekedeteit. Majd pedig jött a Magyar Szocialista Párt, és kontráztak, magyarul: a szokásos homokozónak lehattunk szemtanúi itt az Országgyűlésben. Én most ebbe nem kívánok belekapcsolódni.

Annyit szeretnék megjegyezni, hogy valóban, Magyarország gázellátása egy rendkívül fontos kérdés; az, hogy a magyar társadalom, a magyar lakosság a lehető legolcsóbban kapja meg a földgázt, jusson földgázhoz az egyetemes szolgáltatókon keresztül, az megint csak társadalmi, összetársadalmi vagy nemzeti érdek. Ezért azokat a törvényjavaslatokat, amelyek olyan úton indulnak el, hogy ezt lehetővé teszik, általában támogatni szoktuk.

Egy másik kérdés - és az is felmerült már itt -, hogy miért 2018. szeptemberi és miért nem 2019. szeptemberi időpontig van kitolva ezzel a törvényjavaslattal az a lehetőség vagy ez az időpont, a másik pedig, már elméletibb irányba elmenve, hogy Magyarország gázellátása hosszabb távon hogyan lesz a 2018 vagy '19 utáni időkre biztosítva.

Azt a vitát természetesen nem most kell lefolytatnia a parlamentnek, hogy érdemes-e még a jelen körülményei között az Európai Unió tagállamként hosszú távú gázszállítási szerződést kötni, vagy pedig tőzsdei árakon beszerezni aktuálisan a földgázmennyiségeket. Természetesen ad egy ellátásbiztonságot az, hogyha van egy hosszú távú földgázszállítási szerződés, de felvetődnek azok a kérdések, hogy mennyit fizet így Magyarország, mennyivel fizet így többet a földgázért, mint ha azokon a tőzsdei vagy azokon a piaci árakon szerezne be, amelyek jelen pillanatban is - ahogy elhangzott - jóval alacsonyabbak már, mint amikor a legutóbbi gázszállítási szerződéseket megkötötték. Ezek, még egyszer mondom, hosszabb távra nyúló kérdések, de nagyon fontos kérdések, hiszen rendben van, hogy hosszú távú földgázszállítási szerződést kötünk Oroszországgal, de jelen pillanatban az sem biztosított, hogy hogyan fog ez a földgáz elérkezni majd 2019-2020 után Magyarországra.

Jelen pillanatban ott tartunk, hogy Oroszország kimondta, hogy 2020-tól Ukrajnán keresztül nem fog földgázt szállítani az Európai Unió felé, az Északi Áramlat gázvezeték kapacitásának megduplázásáról megszületett Oroszország és Németország között a megállapodás, déli kerülő úton jelen pillanatban sem tudunk semmi olyan vezetéktervről, alternatíváról, amely Magyarországra hosszú eredetű földgázt juttatna, így gyakorlatilag most ott tartunk, hogy 2020 után, legalábbis az én legjobb tudomásom szerint csak Németországon és az Északi Áramlaton keresztül fogunk tudni Európába nagyobb mennyiségű földgázt szállítani, és majd valószínűleg onnan fogjuk tudni, nyugati irányból visszakapni mi Magyarországon ezt a földgázmennyiséget. Természetesen kiegészül majd a különböző más forrásokból érkező cseppfolyós-földgáz-szállítványokkal és egyebekkel, de úgy alapvetően azért továbbra is az oroszországi földgázra vagyunk utalva, hiszen földrajzilag talán a legközelebb és a leginkább elérhető mennyiségben ott áll rendelkezésre.

Szóval amellett, hogy biztosítjuk azt, hogy a következő években az úgynevezett rezsicsökkentés eredményei fenntarthatóak legyenek, amellett, hosszabb távon is el kell kezdenünk gondolkodni, még

ha nem is a jelen törvényjavaslat keretein belül, de jó volna a parlamentnek ezzel is foglalkoznia, hogy hogyan lesz biztosított Magyarország földgázellátása a következő évtizedekben.

A rezsicsökkentést mi egyébként - és ezt soha nem titkoltuk - egy politikai terméknek tartjuk, ennek ellenére azért támogattuk, és azért támogatunk minden olyan törvényjavaslatot, amely a rezsicsökkentés kapcsán hoz különböző árendedményeket, kedvezményeket a magyar lakosság részére a parlament elé, mert minden olyan intézkedést, amellyel akár csak egy-két forinttal is könnyebbé válik a magyar emberek havi terhe, rezsiterhe, nekünk kötelességünk támogatni. Sokszor ez csak látszólagos árcsökkenés volt, és sokszor valójában meg sem jelent, és főleg azoknak az embereknek, akik a leginkább rászorulóak, meg sem jelent a számlájukon vagy a havi rezsiterheik között csökkenésként vagy kedvezményként, mi mégis támogattuk ezeket a törvényjavaslatokat.

(16.30)

Azt gondolom, hogy ezt nem így kellett volna a kormánynak végrehajtania. Valóban, ha egy kicsit okosabban végzi el ezt a rezsicsökkentést, és nem a 2014-es választásokra gondolva egyfajta politikai terméként erőlteti le a társadalom torkán, akkor nagyobb mértékű megtakarítás is elérhető lett volna akár piaci árakra, árcsökkenésre alapozva, akár a kedvezményeknek a társadalmi helyzet szerinti differenciálásában is különbséget téve. Magyarul azok a nagyfogyasztók, azok a tehetősebb, nagyobb fogyasztók, akik nagy mennyiségeket használnak el, kevesebb mértékű kedvezményben részesüljenek, mint a legrászorultabb családok. Magyarul egy társadalmi, szociális helyzet alapján történő differenciálásra volna szüksége a rezsicsökkentésnek.

Ezeket, valahányszor ilyen energetikai jellegű törvényjavaslat - földgázellátási törvény, villamosenergia-törvény vagy bármilyen más törvény - kerül a parlament elé, mindig elmondjuk, mert ezek sarkalatos kérdések. Ezek Magyarország ellátásbiztonsága szempontjából, a magyar emberek rezsiköltségei szempontjából nagyon fontosak. Amellett, hogy támogatjuk ezt a törvényjavaslatot, én államtitkár urat is arra kérem, hogy ezen kérdéseinkre majd a záróban, ha előbb nem, adjon választ, és nyugtasson meg minket afelől, hogy Magyarország jelenlegi kormánya ezekkel a kérdésekkel foglalkozik, és hosszú távon is biztosítottnak látja Magyarország ellátásbiztonságát, a megfelelő költségen, megfelelő díjon rendelkezésre álló földgázt vagy akár a többi energiahordozót. Mivel nem csak 2018-ig és nem csak a választásokig fognak az emberek energiahordozókat használni, hanem reményeink szerint és minden bizonnyal utána is, amikor már valószínűleg nem önök lesznek kormányon, mi azt gondoljuk, hogy kormányokon átívelően és hosszú távú stratégiában kell ezekről kérdésekről gondolkodni.

Zárásul, amivel kezdtem, azzal fejezem be: ezt a törvényjavaslatot nagy valószínűséggel a zárószavazás során is támogatni fogjuk, hogy ezzel is megmutassuk konstruktív ellenzékiességünket, és azt, hogy amikor olyan kérdések kerülnek ide, amelyek a magyar társadalom számára kedvező folyamatokat indítanak el vagy folytatnak, akkor semmilyen akadályt nem gördítünk ez elé. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót Teleki László képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Igazán azokkal vitatkoznék, akik csak kimondják azt, hogy a 2002-2010-es kormányban dolgozók tehetnek azért, hogy nem változott a gáz ára. Akkor egy világpiaci gázárat kellett nekünk követni, és ezért nekünk azt kellett figyelembe vennünk. Ma, amikor a rezsicsökkentésről van szó, akkor Keppli Lajos nagyon jól elmondta egyébként, hogy pont a legrászorultabbakat nem érinti a rezsicsökkentés. Tehát ez érthetetlen számomra, hogy ma, amikor lehetne egyébként gázár-csökkentésről beszélni, akkor még mindig a rezsicsökkentés a legfontosabb téma.

Hogy miért? Nem mondjuk ki, és nem akarjuk kimondani azt, hogy nagyon sok esetben azokat nem érinti a rezsicsökkentés, sőt a gázár-csökkentés se nagyon, akik nem tudják ezt a szolgáltatást igénybe venni, és ezért nem tudják igénybe venni, mert nincs rá lehetőségük a szociális helyzetükből fakadóan, hogy akár a gázt be tudják vezetni.

Rájuk nem gondol a kormány, hogy milyen lehetőséget és segítséget kívánna adni - ebben a törvényben sem, egyébként a rezsicsökkentésben sem -, hogy ők is kompenzálva legyenek, és a fűtésük ebben az esetben, vagy éppen a főzéshez szükséges lehetőséget biztosítsák a nagycsaládosok vagy éppen a szegények számára.

Ebből adódóan tehát azt gondolom, ha részekre lebontjuk az országot, akkor lehet látni, hogy Észak-Magyarországon, Kelet-Magyarországon még mindig fával tüzelnek a legtöbben, akik a szegény réteghez tartoznak, és a fával történő tüzelést semmiképpen nem kompenzálja a gáznak semmilyenféle rendszerű, akár a gázár csökkentése, akár pedig a rezsicsökkentés. Ezért én azt javaslom, hogy ilyen esetben el kell gondolkodnia a kormánynak, hogy azoknak, akik kiesnek ebből a helyzetből, milyen segítséget tudnak adni.

De továbbmennék egy-két gondolattal csak: igen, a rezsicsökkentés nem szól másról, mint egy politikai termékről - én is azt mondom - és egy mézesmadzagról. Ez arról szól, hogy megtartani azokat a szavazókat, vagy éppen még több szavazót összeszedni a Fidesz-kormánynak, akik előtt azt lehet mutatni, hogy történt valami, holott ha lebontjuk a különböző forrásokat, akkor lehet látni, hogy ez a rezsicsökkentés mégsem annyira jó senki számára,

mint amennyire be akarják vezetni a közvéleményben, hogy ez mennyire fontos és mennyire jó.

Bizonyára van valami megtakarítás, de még egyszer szeretném itt is jelezni, hogy nem mindenki számára elérhető a rezsicsökkentés sem, ezért tehát nyugodtan használhatjuk akár a politikai termék szót, vagy éppen a mézesmadzag elhúzását a választók előtt, hogy ezzel meg tudják tartani a választókat. Tehát ebből adódóan itt is csak azt lehet elmondani, hogy akár a gázáremelés csökkentése, akár pedig a rezsicsökkentés átdolgozása nagyon nagy mértékben szükséges lenne, hogy a társadalmi közegeket még jobban el tudja érni, mert ezzel a politikával bizony nem tudja elérni.

Végezetül csak annyit, hogy abban kell, azt gondolom, a törvénybe sok mindent belelátni, hogy ez újra nem segíti azokat a szegény rétegeket, akikről én beszéltem, és azokat a nagycsaládosokat, akiket én megemlítettem ebben a kérdéskörben. Lehet látni, hogy nem azon van a jelenlegi kormány, hogy az energiaárakat, ebben az esetben a földgázárát csökkentésük, hanem stagnáltatják, vagy éppen más formában próbálják meg ezt a kérdést kezelni. Ezért tehát én arra kérném a kormányt és szólítom fel, hogy gondolkodjanak abban, hogyan tudják a leghátrányosabb helyzetűeket, a szegényeket segíteni olyan mértékben, hogy ők is hozzá tudjanak férni ahhoz az energiához, amellyel a család melegét tudják biztosítani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a szót államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Ház! Előljáróban azt szeretném megköszönni a képviselő uraknak - mert csak urak szóltak hozzá ehhez a vitához -, hogy támogatják magának a törvényjavaslatnak a tartalmát. A többi melléklővel kapcsolatban annyit tudok mondani, legfőképpen amit Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr mondott, nem a jegyzői pulpitusról, hanem innen, a hátam mögül, hogy tényleg megpróbálom elmagyarázni jegyző úrnak azt, hogy mi is az az 50 százalékos gázár-csökkentés, amit ön követel. Nyilvánvalóan tudja, tisztelt képviselő úr, jegyző úr, hogy az elmúlt évtizedekben a gázár megállapítása az olajárhoz indexált módon történt, tehát mindig függött az olajártól, és egy magasabb olajár később, elnyúlva jelentkezett magasabb gázár formájában is.

Ez a helyzet körülbelül 2010-től fokozatosan változott, és manapság jutottunk el odáig, hogy az adott molekula árában csak 25 százalék az olajindexált rész, a többi 75 százalék úgymond tőzsdei, kereskedelmi, piaci ármeghatározók által definiált. Emellett azt is el kell mondanom, hogy az a molekulaár, amit a magyar fogyasztók, az egyetemes szolgáltatást igénybe vevők fizetnek ki, annak az árak

mintegy 20 százaléka csak maga a nyersanyag, azaz a gáz bekerülési ára. A többi mind olyan rendszerhasználati díj, amely ahhoz szükséges, hogy a fogyasztók részére az adott gázmennyiséget elvigyék, a fogyasztó ki tudja nyitni a gázcsapot, és főzni, fürödni tudjon, egyéb tevékenységet tudjon folytatni.

Ebből következik számomra - annak ellenére, hogy joghallgató voltam és jogot tanultam, emiatt a matematika nem az erősségem, de azért még emlékszem az általános iskolából -, hogy ha egyvalami egy adott halmaz 20 százaléka, annak az 50 százalékos csökkentése nem jelenti az egész halmaz 50 százalékos csökkentését. Úgy próbálom megmagyarázni, hogy hiába csökkentjük 50 százalékkal a 20 százalékkal jelen lévő gáz árát egy adott egyetemes szolgáltatói árban, abból soha nem lesz a végfelhasználónál 50 százalékos csökkentés. Ebből következik, tisztelt képviselő úr, hogy próbálja ezt végiggondolni, és akkor ne ilyen populistá módon, már-már Thürmer Gyula-i magasságba emelkedő populizmussal követeljen 50 százalékos egyetemes szolgáltatói gázárscsökkentést. *(Gúr Nándor: Olvasd el a jegyzőkönyvet!)*

Ebből következik, hogy nem tudom elfogadni azt az érvelést, amit ezzel kapcsolatban mondott. Úgy gondolom, hogy pont ez az előterjesztés az, ami hosszú távon, két éven keresztül kiszámíthatóvá teszi a gázár alakulásából következő lépéseket, azaz hogy mikor, milyen módon tudjuk végrehajtani és folytatni a rezsicsökkentést a gáz tekintetében.

(16.40)

Én úgy gondolom, hogy egy érdemleges felvetése volt önnek is meg Kepeli Lajos képviselő úrnak, hogy miért nem 2019-ig történt a lekötések meghatározása. Ez egy megfontolandó javaslat, valószínű, hogy ezen el fogunk gondolkodni, de hozzá kell tennem, hogy arra még két évünk van, hogy erről érdemben döntsünk.

Érdekes módon elhangzott az is, hogy önök, akik 2002-2010 között háromszorosára emelték a gáz árát, megduplázták a villamos energia árát, arra hivatkoznak, hogy az azért kellett, merthogy világpiacon kellett beszerezniük a gázt, és ez hozta ezt a hatalmas gázár-, illetve villanyár-növekedést. De az az érdekes helyzet játszódott le 2002-2010 között, tisztelt képviselőtársaim, hogy miközben a világpiacon árakra hivatkozással emelték háromszorosára a gáz árát és megduplázták a villamos energia árát, ezalatt a szolgáltatók, amelyek multinacionális cégek voltak, ugyanilyen arányban növelték a nyereségüket is.

Miért nem volt bátorságuk önöknek ahhoz, amihez volt a Fidesz-KDNP-kormányának bátorsága 2010-ben, hogy szintén szembemelve a multinacionális cégek érdekeivel, 2010-2011-ben, azt hiszem, befagyasztottuk a gázárát meg a villamos energia árát, majd 2012-ben vagy '13-ban a multinacionális cégek ellenében megléptük a rezsicsökkentést, és csökkentettük jelentős százalékokkal a villany és a gáz árát, de a vizét is természetesen. Miért nem volt

önöknek ilyen bátorságuk? Miért nem akkor követelték a gázárscsökkentést, amikor multinacionális cégek kezében volt a szolgáltatás? Védeni akarták a profitjukat? Miért akkor követelik ilyen harsányan, amikor nemzeti kézben van és állami szabályozási kézben van a gázár szabályozása, amikor azt lehet mondani, hogy mindenféleképpen jelentős rezsicsökkentést hajtott végre az elmúlt időszak alatt a Fidesz-KDNP-kormány?

Hozzá kell tennem azt is, hogy érdekes módon itt elhangzott, hogy nem mindenkire terjed ki a rezsicsökkentés hatása. Nem biztos, hogy ebben vita kell hogy legyen közöttünk. De azt azért hozzá kell tennem, hogy a rezsicsökkentés százalékos mértékben csökkentette a molekula árát az egyetemes szolgáltatói területen. Ez a százalékos azt jelenti, hogy egyébként az alacsonyabb mennyiséget fogyasztó polgárok alacsonyabb molekulaárát fizetnek, mint a magasabb mennyiséget fogyasztók. Tehát az a kettős árrendszer, ami támogatta a nagycsaládosokat is egyben, továbbra is megmaradt, tehát számukra a fogyasztáshoz igazodó gázár mindenféleképpen alacsonyabb, mint a magasabb mennyiséget fogyasztók gázára. Tehát e tekintetben azt kell mondani, hogy megmaradt a rendszerben az a fajta szociális érzékenység, amire egyébként büszkék vagyunk, és a továbbiakban sem kívánunk rajta változtatni.

Az orosz szerződéssel kapcsolatban: mindig kérdezik tőlünk a szocialisták, hogy vajon mi van az orosz szerződésben az ár vonatkozásában, és biztos valami nagy titok van. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a szerződés az önök regnálása alatt jött létre. Önök biztosan tudják, sokkal jobban, mint mi, hogy mi van abban a szerződésben. Tessék, mondják el nekünk egyszer, mert mi is nagyon örülnénk neki, hogy mi van abban a szerződésben. Jelenleg az a helyzet, hogy 2019-ig lesz jogunk és van jogunk lehívni azokat a mennyiségeket, amelyekben korábban megállapodtunk az orosz partnerrel. Ennyivel hosszabbodik meg úgymond a korábban megkötött hosszú távú szállítási szerződés.

Én úgy gondolom, hogy ezek komoly kérdések, és nagyon örülök Kepeli Lajos képviselő úr problémafelvetésének, hogy mi lesz a gázellátás biztonságával a jövőben. Valóban ez egy értelmes vita. Értelmes vita az is, hogy kell-e nekünk hosszú távú szerződés. Én úgy gondolom, hogy a hosszú távú szerződés egyben a biztonság garanciája is lehet, de nem nélkülözhetjük a más forrásoknak, a diverzifikált forrásoknak a felhasználását a gázmennyiség biztosítása érdekében. E tekintetben Magyarország jól áll, megtett minden olyan lépést, ami ehhez technikailag szükséges. Minden szomszédos országgal, kivéve Szlovéniával, határkeresztező kapacitásunk van. Nem a mi hibánk, és nem akarok itt hangulatokat gerjeszteni, de vannak országok, amelyek az EU-s követelményekkel szembemelve nem biztosítják a határkeresztező kapacitásaink működését, de úgy látom, képviselő úr, hogy ebben is van elmozdulás.

Van egyfajta összefogás a délkelet-európai és közép-európai országokkal, hogy az interkonnek-

tivitást fejlesszük. E tekintetben az EU PCA-listája prioritásként kezeli ezeket az interkonnektivitásokat, és remélhetőleg 2019-re kialakulnak olyan alternatív útvonalak, amelyek nemcsak a kieső orosz-ukrán tranzitot tudják helyettesíteni, bár ebben nem vagyok egészen biztos, hogy ez ki fog esni, üzletileg ez nem egy racionális lépés, hanem alternatívája lehet akár a Nord Stream 2 betáplálásnak is.

Én úgy gondolom, hogy Magyarország ellátás-biztonsága erősödött az elmúlt 3-4 év alatt, tekintettel az interkonnektivitások megteremtésére, és érdemes arra számolnunk, és ezt szolgálja ez a törvényjavaslat, hogy kezelni tudja az esetleges további árcsökkenéseket a rendszerben, és előreláthatóak legyenek a rezsicsökkentés fundamentumai.

El kell mondanom zárásképpen, és úgy gondolom, hogy ezt ma reggel már egy napirend előtti felszólalás kapcsán is elmondtam, hogy szemben a 2002-2010-es idősokkal, amikor a rezsínövelés kormánya volt hatalmon, most a Fidesz-KDNP-kormány úgy fog remélhetőleg bevonulni a történelembe, hogy a rezsicsökkentés kormánya, és ehhez a célhoz szükséges ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása, hogy átlátható és tiszta módszerekkel tudjuk ezt a célt elérni a következő időszakban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9636. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Palkovics László úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az Erzsébet-programról szóló törvény módosításának az okairól és a céljairól szeretnék röviden beszámolni.

A francia multinacionális vállalatok méltatlan támadást intéztek az Erzsébet-program ellen, sérelmezve, hogy a magyar béren kívüli rendszer forradalmi átalakítása által létrejött egy új finanszírozási modell, amely a bevételek meghatározó részét nemcsak hogy Magyarországon tartotta, de a magyar emberek érdekeit figyelembe véve használta fel egy európai szinten is egyedülálló szociális üdültetési program megvalósítására.

A 2011-ben indult kötelezettségszegési eljárás során az Európai Bíróság nem vette figyelembe a magyar álláspontot. Tiszteletben tartva az Európai Bíróság döntését, a magyar kormány úgy döntött, nem engedi a francia lobbierdekek ellenére sem elveszni a magyar emberek Erzsébet-programját.

Az Erzsébet-program a társadalmi szolidaritás és felelősségvállalás Európa-szerte is elismert prog-

ramjaként 2012-ben indult az útjára, kereteit az Erzsébet-programról szóló 2012. évi CIII. törvény teremtette meg. A törvény a program forrásaként a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány által kibocsátott Erzsébet-utalvány forgalmazásának pénzügyi eredményét jelölte meg, amely az első években lehetővé tette az üdülési, táborozási programok költségvetési támogatás nélküli működtetését.

Az Erzsébet-program újszerű, Európában is egyedülálló finanszírozási modellje biztosította, hogy a béren kívüli juttatások piaci bevételeinek jelentős része az országban maradjon és a magyar embereket szolgálja. Az Erzsébet-program az utóbbi két évtized legnagyobb szociális üdültetést, illetve gyermektáboroztatást megvalósító projektjévé vált, amely Európa legnagyobb volumenű szociálturisztikai projektje is egyben.

Az Erzsébet-program keretében eddig több mint 600 ezer ember, közülük több mint 300 ezer anyaországi és külföldi gyermek jutott üdülési, táborozási lehetőséghez.

Az Erzsébet-program idén is összesen közel 250 ezer felnőttnek és gyermeknek biztosít lehetőséget arra, hogy jelképes önrész - 500-5000 forint közötti összeg - befizetését követően tartalmas kikapcsolódásban, pihenésben, a gyermekek bentlakásos vagy napközis táborban vehessenek részt.

(16.50)

Az Európai Bíróság a béren kívüli juttatások hazai szabályozásával kapcsolatban indított kötelezettségszegési eljárásban februárban meghozott ítélete az Erzsébet-utalványokra vonatkozó szabályozás egyes elemeinek uniós jogba ütközését állapította meg. A kormány a Bíróság döntését tiszteletben tartva meg is kezdte a béren kívüli juttatásokra vonatkozó szabályozás felülvizsgálatát. A kormány álláspontja ugyanakkor nem változott az eljárás természetét és valódi céljait illetően: a francia cégek kezdeményezésére az uniós szervezetek az Erzsébet-utalvány ellen indított kötelezettségszegési eljárásban valójában az Erzsébet-programot támadták meg, szelylezve az Unió egyik legsikeresebb szociális megoldásának az alapjait.

Az Európai Bíróság döntésével az Erzsébet-program pénzügyi háttere került veszélybe, így szükségessé vált az Erzsébet-program finanszírozásának, valamint szervezeti hátterének részleges módosítása, hiszen a kormány célja továbbra is az, hogy megvédje az elmúlt fél évtizedben kialakított programot. A törvényjavaslat előkészítését indokolták továbbá a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány alapítói jogait gyakorló szakszervezetek működésében a közel-múltban mutatkozó zavarok is.

A Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány elnökhelyettesi pozícióját betöltő személyt a delegáló szakszervezeti szövetség visszahívta, illetőleg erről adott tájékoztatást az alapítvány részére. A problémát fokozza, hogy az elnökhelyettes az alapító

okirat szerint a kuratórium elnökével közösen jogosult a bankszámla feletti rendelkezésre, amely szabály módosításra szorul a nyilvántartó bíróság álláspontja szerint.

A most tárgyalásra kerülő törvényjavaslat célkitűzése az Erzsébet-program szervezeti háttérének és finanszírozásának az átalakítása. Az Erzsébet-program törvényjavaslat szerinti átalakítása hozzájárul a szociális üdültetés, valamint a gyermek- és ifjúságvédelmi programok, így kifejezetten a táboroztatási feladatok hatékonyabb és hosszú távon biztonságos megvalósításához. Emiatt vált szükségessé az Erzsébet-programról szóló törvény módosítása.

A kormány eltökélt szándéka, hogy a francia érdekektől függetlenül létrehozza minden idők legnagyobb gyermektáboroztatási programját. A 2012. évi CIII. törvény szerint az Erzsébet-program végrehajtásáról a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány gondoskodik. A törvényjavaslat szerint a jövőben a gyermek- és ifjúsági programok, így különösen a gyermek- és ifjúsági táborok szervezési és lebonyolítási teendőit az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány veszi át. E lépéssel az Erzsébet-program és a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány közötti kapcsolat kizárólagossága megszűnik.

Az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány közhasznú tevékenységét az elmúlt évek során kifejezetten a Kárpát-medencei gyermekek üdültetése körében fejtette ki. Az alapítvány alapítói jogait a gyermektáboroztatás területén évtizedes tapasztalatokkal bíró - a Szeged-Csanádi egyházmegye által alapított - Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató gyakorolja. A most benyújtásra kerülő törvényjavaslat értelmében a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány a jövőben szociális célú üdültetéssel, szociális célú étkeztetéssel, külön törvény szerinti szociális és gyermekvédelmi támogatások Erzsébet-utalványban történő folyósításával kapcsolatos tevékenységet lát el. Így a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány feladata marad a szociális üdültetés keretében többek között a családosoknak és nem családosoknak, a fogyatékosokkal élőknek, valamint a nyugdíjasoknak szóló programok megvalósítása.

Fontos hangsúlyozni, hogy az idén meghirdetett pályázatokon nyertesek fel fogják tudni használni az elnyert támogatást, az üdülésben nem lesz változás. Azt is fontos tudni, tisztelt Ház, hogy az Európai Bíróság ítéletének végrehajtása nem érinti a már forgalomba hozott Erzsébet-utalványokból származó eredményt és a kifejezetten szociális körben - például gyermekvédelmi célra - felhasznált utalványok bevételeit. Erre tekintettel a közfeladatok ellátásának forrásául a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány esetében alapvetően továbbra is az Erzsébet-utalvány bevételei szolgálnak.

A tárgyalásra kerülő törvényjavaslat értelmében az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány működését és közfeladatainak ellátását az állam biztosítja. A törvényjavaslat alapján az Erzsé-

bet-program infrastrukturális háttére is átalakul: az Erzsébet Vagyonkezelő Kft. állami tulajdonú ingatlanokon fennálló vagyonkezelői joga valamennyi ingatlan vonatkozásában megszűnik 2016. december 1-jén. Elsőként - a törvény hatálybalépésével - megszűnik az alacsony hatékonysággal működő balatonberényi tábor, valamint a programban közvetlenül nem hasznosítható, a Nemzeti Földalaphoz tartozó egyes zánkai ingatlanok vagyonkezelői joga. A törvény 2016. szeptember 1-jén hatályba lépő rendelkezése szerint a gyermek- és ifjúsági táborok helyszínéül szolgáló zánkai Erzsébet Üdülőközpont és Tábor, valamint a fonyódi Erzsébet Tábor ingatlanai az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány tulajdonába kerülnek.

Az ingyenes tulajdonátadáshoz szükséges szerződéseket a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. készíti elő. Tekintve, hogy az egyes zánkai ingatlanokon jelenleg is erdők találhatóak, így a javaslat tartalmazza, hogy az átadást megelőzően szükséges telekalakításokkal kialakuló új, forgalomképes ingatlanokra is vonatkozik a tulajdon átruházása. A törvényjavaslat kifejezetten rögzíti, hogy a tulajdon átruházása az Erzsébet-törvényben meghatározott közfeladatok ellátása érdekében történik. A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény rendelkezései alapján az ingyenesen átruházott ingatlanon a törvény erejénél fogva 15 évig elidegenítési tilalom áll fenn.

Ezen időtartam alatt a tulajdonos köteles az ingatlant a közfeladat ellátása érdekében hasznosítani, az ingatlan állagát megőrizni s az ingatlan hasznosításával kapcsolatban folyamatosan beszámolni. A garanciális szabályok közé tartozik, hogy amennyiben a korábbi tulajdonosijog-gyakorló a közfeladat-ellátási kötelezettséggel kapcsolatosan mulasztást észlel, úgy annak súlyától függően kötbér megfizetését követelheti vagy elállhat a szerződéstől. Mindezek a rendelkezések hosszú távon biztosítják azt, hogy a zánkai és a fonyódi ingatlanok gyermek- és ifjúsági táborok helyszínéül szolgáljanak.

A törvényjavaslat rendelkezik továbbá arról is, hogy az Erzsébet Vagyonkezelő Kft. állami tulajdonban álló egyéb ingatlanokon fennálló vagyonkezelői joga is megszűnik 2016. december 1-jével. E rendelkezés egy-egy síófoki, balatonvilágosi és nyíregyházi szállodát, valamint a korábban a köztisztviselők által látogatott, kormányüdülőként működő balaton-őszödi ingatlant is érinti.

Ezeknek a jelenleg a szociális üdültetésben hasznosított ingatlanoknak a hatékony működtetése az épületek leromlott állapota miatt nem vagy csak jelentős ráfordításokkal lehetséges. Az Erzsébet-program keretében nyújtott szociális üdültetési támogatásokat a kormány elképzelése szerint a jövőben a hazai szálláshely-szolgáltatási piacon vehetik majd igénybe a támogatásban részesülő kedvezményezettek.

A most benyújtásra kerülő törvényjavaslat pontosítja a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány javára felajánlott vagyonról szóló törvény Erzsébet-

utalvány bevételeinek felhasználására vonatkozó rendelkezéseit is. A pontosítás alapján az alapítvány nem csupán a személyi jövedelemadóról szóló törvényben szabályozott fogyasztásra kész étel vásárlására jogosító utalvány, hanem az Erzsébet-programról szóló törvény szerint kibocsátott valamennyi Erzsébet-utalvány bevételeit a program céljaira köteles fordítani. A törvény szövege ezzel összhangba kerül az Erzsébet-programról szóló törvény rendelkezéseivel.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása is sorra kerül. A törvényjavaslat rövid módosítást tartalmaz a személyi jövedelemadóról szóló törvény adómentes támogatásokra vonatkozó szabályainak kiegészítéseként. Eszerint a közcélú juttatások közül adómentesnek minősül az a tevékenység ellenértékének nem minősülő juttatás, amelyet a magánszemély az Erzsébet-programról szóló törvény szabályai szerint az Erzsébet-program forrásaiból kap. A rendelkezés alapvetően elvi jelentőségű, figyelemmel arra, hogy a közhasznú alapítványból az alapító okirat rendelkezéseinek megfelelően kifizetett támogatás jelenleg is adómentességet élvez.

Az egyes állami és önkormányzati ingatlanok ingyenes tulajdonba adásáról, valamint a hitelszerződésből eredő kötelezettségeiknek eleget tenni nem tudó természetes személyek lakhatásának biztosításáról szóló 2011. évi CLXX. törvény módosításáról szóló 2013. évi CXVIII. törvény módosítása is sorra kerül. A főváros központjában elhelyezkedő Erzsébet téri Kulturális Központ és Park befejezéséhez szükséges beruházás II. ütemének befejezésére a kormány döntése alapján 2013. és '14. években az Erzsébet-program keretében került sor. A több mint egy évtizedes kényszerű szünet után befejezett beruházás nemzetközi elismerésben is részesült: az Erzsébet téri Kulturális Központ 2014-ben a legjobb közcélú fejlesztésnek járó European Property Awards díjat nyerte el. A létesítmény a javaslat szerint a jövőben közvetlenül nem szolgálja az Erzsébet-program célkitűzéseit. Ennek érdekében az ingatlan tulajdonosjog-gyakorlója, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. - a beruházás elszámolása mellett - megszünteti a létesítmény hasznosítására vonatkozó, a beruházást bonyolító Erzsébet Vagyonkezelő Kft.-vel kötött szerződéseket. A beruházás megtérüléséből származó összeg az Erzsébet-programhoz tartozó közfeladatok ellátását szolgálja. Az Erzsébet téri Kulturális Központ és Park működtetése a jövőben nem az Erzsébet-programhoz tartozó jogi személy útján valósul meg, az új üzemeltető kiválasztásáról a tulajdonosjog-gyakorló Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. hoz majd döntést. A jelen törvényjavaslat kifejezetten rendelkezik arról, hogy a tér zöldfelületeinek fejlesztésével és karbantartásával járó feladatokat a jövőben a Belváros-Lipótvárosi Budapest Főváros V. Kerületi Önkormányzata látssa el.

Tisztelt Ház! Az elmondottak alapján kérem, hogy önök is támogassák a T/9636. számú törvényjavaslatunkat. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót elsőként Révész Máriusznak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

RÉVÉSZ MÁRIUSZ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Az Erzsébet-program Európa egyik legnagyobb szociális programjává vált az elmúlt években, és azt hiszem, hogy erre mindannyian büszkék lehetünk, és ezt a programot mindenképpen érdemes megőrizni.

Az Országgyűlés 2012. július 6-án fogadta el a gyermekekről való felelős gondoskodás jegyében az ahhoz kapcsolódó források megerősítésére, valamint a társadalmi szolidaritásra építve a Szent Erzsébet-i hagyományok újraélesztése érdekében megalkotott Erzsébet-programról szóló törvényt.

(17.00)

Az Erzsébet-program széles társadalmi réteget érintve többek között nyugdíjasok, nagycsaládok, fogyatékkal élők és gyermekek számára biztosít kikapcsolódási lehetőséget. Az Erzsébet-program keretében szociális üdültetéssel és étkeztetéssel, ifjúsági és gyermekvédelmi programokban való részvétellel, külön törvény szerinti szociális és gyermekvédelmi támogatások Erzsébet-utalványban történő folyósításával kapcsolatos feladatok, illetve egyéb szociális célú feladatok ellátásához kapcsolódó szervezési és lebonyolítási teendők valósulnak meg. Az Erzsébet-program kiemelt figyelmet fordít a gyermekekre, a nagycsaládokra, a fogyatékkal élőkre és a nyugdíjasokra.

*(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Magyarország Kormányának a támogatásával öt év alatt az elmúlt két évtized legnagyobb üdülési és táboroztatási programja jött létre hazánkban. Csak hogy a számokat is pontosan lássuk, engedjék meg, hogy néhány adatot is mondjak. Az Erzsébet-táborokban anyaországi és külföldi gyermekek számára egyaránt biztosított a tartalmas pihenés lehetősége, amíg a napközis Erzsébet-táborok a szünidő tartalmas eltöltésére kínálnak megoldást. 2012-ben 50 ezer, 2013-ban már majdnem 80 ezer, 2014-ben több mint 80 ezer, 2015-ben pedig több mint 100 ezer gyermek jutott pihenési, üdülési és táborozási lehetőséghez az Erzsébet-program keretében. Még egyszer mondom, a tavalyi esztendőben már több mint 100 ezer gyermeket sikerült táboroztatni ennek a programnak a keretében.

Ha összesen nézzük a számokat, az Erzsébet-program keretében eddig több mint 600 ezer ember, közülük több mint 300 ezer gyermek jutott üdülési és pihenési lehetőséghez. Az összesen több mint 120 ezer szociális üdülési pályázaton nyertes pályázó a támoga-

tást az Erzsébet-programban részt vevő több mint negyven szálláshely valamelyikén, illetve a fürdőbelépő-pályázat nyugdíjas nyertesei közel nyolcvan fürdő-, gyógyfürdő-szolgáltatónál használhatták fel.

Az üdülési támogatás igénybevételének egy nagyon egyszerű feltétele van: ha valaki elnyerte a támogatást, akkor mindössze a kiírásokban meghatározott önerő határidőben történő megfizetése a feltétel. Az önerő határidőben történő befizetésével az alapítvány a támogatást odaitéltnek tekinti. Ez az önerő egyébként meglehetősen barátságos, egyhetes táborozási időszakra 5 ezer forint a felnőttek esetében, a 3-14 év közötti gyermekek esetében 2500 forint, a családdal együtt üdülő, három év alatti gyermekek részére az üdülési szolgáltatás igénybevétele térítésmentes. Azt hiszem nem véletlen, hogy ennek a programnak ekkora sikere volt az elmúlt esztendőben.

Az Erzsébet-program indulása óta kiemelt figyelmet fordít a speciális élethelyzetben lévő pályázók kiszolgálására, így az érdekvédelmi szervezetekkel történt folyamatos egyeztetéseket követően vontak be a program szálláskínálatába a fogyatékossgal élő pályázók által igénybe vehető szálláshelyeket, amelyek a pályázók speciális igényeinek teljeskörűen megfelelnek, értve ez alatt az üdülő külső-belső tereinek fizikai kialakítását és a személyzet szakmai felkészültségét.

Az Erzsébet-program keretében 2015-ben kiemelt projekt volt a kárpátaljai magyar gyermekek táboroztatása. Magyarország Kormánya minden Kárpátalján élő magyar gyermeket meghívott egy hétre Magyarországra, ennek keretében a nyári tíz hétben közel 3 ezer, míg idén januárban 250 gyermek táborozott a zánkai és az ivói Erzsébet-táborban. Ezt a sikeres kezdeményezést 2016-ban is folytatja az alapítvány, vagyis várjuk azokat a kárpátaljai gyermekeket, akik eddig még nem vettek részt Erzsébet-táborban, ezzel is erősítve a határokon átívelő magyar-magyar kapcsolatokat. Az elmúlt években ötszörösére nőtt az Erzsébet-táborban részt vevő gyermekek száma.

Tavaly már 15 ezer gyermek vett részt napközis Erzsébet-táborban. A program szervezői arra törek-szenek, hogy egyre több köznevelési intézmény tehesse lehetővé tanulóinak számára, hogy a tanítási év végét követően az iskola területén vidáman és hasznosan, tanári felügyelet mellett, egyfajta tematikára felfűzött programsorozattal töltsön el egy-két hetet a gyermek. Terveink szerint egy nagyszabású országos napközis táboros programot indítunk el még az idén, amelybe erdei iskolákat és egyéb táborhelyeket is bevonunk. Ezek a táborok alkalmasak lesznek arra is, hogy idegen nyelvet vagy éppen matematikát gyakoroljanak, tanuljanak a gyerekek. A táborok programja alapvetően játékos elfoglaltságra épül majd, lehetőség lesz arra is, hogy lovagolni, úszni vagy sakkozni tanuljanak a gyermekek.

Az Erzsébet-programot mindenképpen át kellett alakítani, mégpedig azért, mert az Európai Bíróság a béren kívüli juttatások hazai szabályozásával kapcsol-

latban indított kötelezettségsszegési eljárásban meghozott ítélete az Erzsébet-utalványokra vonatkozó szabályozás uniós jogba ütközését állapította meg. A kormány a döntést tiszteletben tartva meg is kezdte a béren kívüli juttatásokra vonatkozó szabályozás felülvizsgálatát. A kormány álláspontja ugyanakkor nem változott az eljárás természetét és valódi céljait illetően. Francia cégek kezdeményezésére az uniós szervezetek Erzsébet-utalvány ellen indított kötelezettségsszegési eljárásában valójában az Erzsébet-programot támadták meg, veszélyeztetve egy rendkívül sikeres szociális program alapjait. A döntéssel az Erzsébet-program pénzügyi háttere került veszélybe, ezért szükséges az Erzsébet-program finanszírozásának, illetve részben szervezeti hátterének a módosítása is.

Államtitkár úr említette azt is, hogy a törvényjavaslat előkészítését indokolta továbbá a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány alapítói jogait gyakorló szakszervezetek működésében a közelmúltban mutatkozó néhány zavar is. Az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekekért Alapítványt 2012-ben alapította a Hunguest Vagyonkezelő Zrt., és az alapítvány célja az Erzsébet-program keretében határon túli magyar gyermekek táboroztatása az Erzsébet-programról szóló 2012. évi törvény szellemében. Az alapítvány e feladatainak ellátásában együttműködik a Madarasi-Hargita lábánál Ivó településen táborot üzemeltető Erzsébet Vagyonkezelő Kft. által alapított céggel. Aki nem tudja, Ivó Erdélyben, Hargita megyében található, Székelyudvarhelytől mintegy 25 kilométerre. A település határában több mint 2,5 hektár területen fekszik ez az Erzsébet-tábor.

Az alapítói jogokat a Hunguest Vagyonkezelő Zrt. 2016. január 29-én átruházta a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatóra. Az alapítói jogok új gyakorlója a Szeged-Csanádi Egyházmegye által alapított egyházi jogi személy. A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató napjainkra Magyarország egyik legnagyobb gyermekvédelmi szakellátást biztosító intézményrendszere, amely a gyermekotthonokra és a nevelőszülői hálózatokra egyaránt 2013. szeptember 17-től valamennyi katolikus egyházi fenntartásban működő gyermekvédelmi intézményrendszerre országos módszertani feladatokat is ellát. A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató közel 3500 fiatalról gondoskodik Csongrád, Békés, Jász-Nagykun-Szolnok, Bács-Kiskun, Pest és Komárom-Esztergom megyében, valamint a fővárosban. A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató szakmai felelőssége a hazai gyermek- és ifjúságvédelem területén a saját fenntartási és működtetői rendszerén túl a más katolikus egyházi fenntartású intézményekkel együtt csaknem 13 megyére terjed ki. Az évente megrendezésre kerülő Ágota-táborok megszervezése és lebonyolítása során az alapítvány gyakorlatot szerzett a gyermeküdültetésben, illetve a szociálisan rászoruló és egyébként veszélyeztetett életkörülményeket megélő fiatalok számára létrehozott üdülési gyakorlatban mind a program-összeállításban, mind a szakmai felügyeleti és önkéntesi rendszer kidolgozásában.

Az Erzsébet-program 2012. évi indulásakor és első éveiben költségvetési forrás bevonása nélkül biztosította a szociális üdültetés, valamint az ifjúsági gyermekprogramok lebonyolítását. A kormány első ízben 2015-ben döntött a közfeladat költségvetési támogatásáról. 2016-ban ennek a feladatnak az ellátását az Erzsébet-utalvány bevételei biztosítják, így az EMMI költségvetési fejezetében szereplő előirányzat teljes egészében az ifjúsági és gyermektáborok szervezését, valamint az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány működését szolgálja majd.

A törvényjavaslat alapján az Erzsébet Vagyonkezelő Kft. vagyonkezelői joga több lépésben szűnik meg. Néhány alacsony kihasználtságú tábor megszűnik, a zánkai ingatlanok egy része - amelyek nem az ifjúsági centrum részei voltak, hanem utak, mellékes helyiségek - kikerül a hatálya alól és a Nemzeti Földalapkezelő Szervezethez kerül.

(17.10)

2016. szeptember 1-jétől a zánkai és fonyódi ingatlanok az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány tulajdonába kerülnek a törvényjavaslatban és annak indoklásában is. Emiatt telekalakításra a területen található erdők miatt van szükség. Mivel a nemzeti vagyonról szóló speciális szabályok miatt az erdők elidegenítésére nincs lehetőség, a jelenlegi vagyonkezelői telekalakítást, és amennyiben szükséges, az erdő-igénybevételi eljárást le kell folytatni.

Érdekességgént még idetartozik az Erzsébet téri kulturális központ és park működtetése is. Ezt a jövőben nem az Erzsébet-programhoz tartozó jogi személy útján fogják működtetni. Az új üzemeltető kiválasztásáról a tulajdonosjog-gyakorló Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. hoz döntést. A javaslat, ahogy államtitkár úr is említette, kifejezetten rendelkezik a tér zöldfelületi fejlesztésének, karbantartásának ellátásáról is, amit a jövőben a belváros-lipótvárosi, V. kerületi önkormányzat fog ellátni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én javaslom és kérem a betervezett törvénytervezet támogatását. Azt hiszem, mindannyiunknak közös felelőssége, hogy az Európában is figyelemre méltó nagyságú szociális üdültetési napközis programot a jövőnek is őrizzük meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Amikor az Erzsébet-programról beszélünk és annak átalakításáról, most ez egy részt érint az egészről, egy kicsit messzebből kell indulni, mert itt

meghallgathattuk gyakorlatilag a működést, aztán meghallgathattunk egy hozzászólást, ami elmondta, hogy milyen sok gyerek üdül és hol. A probléma csak az, hogy az Erzsébet-program körül ehhez képest nagyon komoly problémák vannak és óriási titkolózás. Az Erzsébet-program megint egy olyan történet, ami a közvagyon, a közpénz magánvagyonná történő transzferálásáról szól, mégpedig nagyon-nagyon komoly mértékben.

Ha az Erzsébet-programról beszélünk, akkor meg kell kérdezni azt is, hogy mi a helyzet az Új Nemzedék Központ problémáival. Az Új Nemzedék Központ mint csepp a tengerben mutatja, hogy mi a helyzet az Erzsébet-program körül. Nem 10-20-100 milliók, hanem milliárdok tűntek el, és az Új Nemzedék Központ, amelynek elődje a Zánkai Ifjúsági Központ volt, több milliárd forinttal nem tud elszámolni. Még az Állami Számvevőszék szerint is nagy a baj. Azzal védekeznek, vagy azzal magyarázzák, hogy beázott a pince, ezért nem tudnak elszámolni több milliárd forinttal a XXI. században, amikor már minden számítógépen van, és minden nagyon jól visszakövethető. Ez is az Erzsébet-program része, kedves hölgyeim és uraim.

Attól tartunk, hogy itt valakik már megint lopnak. Itt az „Új nemzedék” programmal nagyon sokat foglalkozott a sajtó, az „Új nemzedék” program vezetői nem tudnak választ adni arra, hogy hová tették a közpénzeket. Nyilvánvalóan persze el lehet azt is hinni, hogy beázott a pince, csak azért ennyire naivnak ne nézzenek senkit. Tehát az Erzsébet-program körül itt is komoly bajok vannak.

Itt van ez az Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekéért Alapítvány, amelynek önök jelentős állami vagyont kívánnak megint átadni, amiből lesz majd magánvagyon. Alelnöke Deutsch-Für Ágnes, akinek ismerős lehet a neve a politikát ismerők között, de nyilvánvalóan ez is csak egy részletkérdés, és nyilvánvalóan csak valamifajta névazonosságról beszélhetünk.

Ennek alapítója a Hunguest Vagyonkezelő, annak alapítója a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány. Az alapítvány honlapján 2013-ban 17 darab döntést lehet olvasni, '14-ben 8-at, és azután '15-től kezdve semmit nem lehet az alapítványról tudni, semmiféle döntést, semmiféle mérleget, semmiféle közhasznúsági jelentést, semmit nem lehet olvasni. Mintha 2015-től az alapítvány fölszívódott volna, vagy legalábbis nem lenne tevékenysége, vagy esetleg olyan tevékenysége van, amit nem kívánnak a nyilvánosság orrára kötni.

Nem tudjuk, hogy miért titkolja ez az alapítvány 2015-től a tevékenységét, miért nem lehet hozzáférni az adataikhoz, nem látjuk, hogy ennek az alapítványnak miért kéne ezeket a jelentős vagyonekat megkapnia. Egyáltalán az egész Erzsébet-program úgy van fölépítve egy rendkívül bonyolult cég- és alapítványrendszerben, hogy a lehető legnehezebb legyen bármilyen módon is követni a pénzek és az ingatlanok mozgását. Létrehoznak alapítványt, céget, a cégek újra létrehoznak alapítványt, ész és értelem

nélkül pakolják egyikből a másikba a vagyont, a pénzt jobbra-balra, és egész egyszerűen egyébként semmi más értelme nincs, csak hogy nehezebb legyen követni.

Természetesen arra hivatkoznak, amikor valaki, például én adatokat kívánok megtudni az Erzsébet-programban részt vevő alapítványok és cégek gazdálkodásáról, hogy az nem nyilvános adat, és arról nem lehet információt kapni. Húsz darab ingatlant kívánnak ennek az alapítványnak átadni abból a harminchatból, ami még a cég birtokában van. Hadd hívjam föl a figyelmet az előterjesztés egy érdekes részére: azt írja a mellékletben, hogy 36 ingatlanból 20-at átadnak és marad 15 darab ingatlan. Nekem matematikailag ez nem jön ki. Ha 36-ból kivonunk 20-at, akkor hogy marad 15?

Ezt hosszasan olvassuk át, jelentem, megtaláltuk azt az egy ingatlant, az egy zánkai legelő, ami valahogy kézen-közön eltűnt. Egyébként nem az egyetlen ingatlan, ami eltűnt; mert az eredeti törvény mellékletében 41 ingatlan van, a mostani törvény mellékletében már csak 36 ingatlan van bent, 5 eltűnt, ebből 3 zánkai, 2 fonyódi. Aztán most is eltűnne egy, ha nem olvasnánk el figyelmesen a törvény mellékletét. Én ugyan nem tudom, hogy miért kell ennek az alapítványnak vagy a cégének, vagy a cég által létrehozott alapítványnak legelő, biztos legelgetni akarnak, mást nem tudok elképzelni, de mindenesetre egy ott hiányzik.

Az is érdekes kérdés, hogy semmit nem lehet tudni a vagyontárgyak értékéről. Darabra van megmondva, 20 darab, 15 darab, 36 darab, 41 darab, de hogy ezek milyen értéket képviselnek, arról semmit nem tudunk olvasni sehol. Az, hogy 20 darab ingatlan, lehet egy fürdőszoba meg egy 500 szobás szálloda is. Mind a kettő egy darab ingatlan, ehhez képest nyilvánvalóan nem ugyanazt az értéket képviselik. Nem lett volna baj, ha mondjuk, az előterjesztéshez azt is mellékelik, hogy ezek milyen értéket képviselnek ma és milyen módon kerülnek ezek és hová.

Én az Erzsébet-program ügyében hosszú-hosszú hetek óta levelezek különböző minisztériumokkal, és még egyszer azt kell mondjam, hogy csak falakba ütközünk, és semmiféle érdemi információt nem adnak ezek a minisztériumok. Nagyon komoly az a gyanúnk, hogy itt megint kormányzati segédlettel és ellenőrizetlenül nagyon komoly pénzek tűnnek el az Erzsébet-utalvány rendszeréből, és lesznek közpénzből magánvagyonok.

Természetesen mindent meg fogunk tenni, hogy ez kiderülhessen, hogy így van-e, és ha így van, akkor ki a felelős. Azt gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat sem csinál mást, mint hogy ehhez a lenyúláshoz szándékozik újabb, még zavarosabb helyzetet teremteni, még egy alapítványnak még 20 ingatlant átadni, teljesen fölöslegesen. Meg lehetne ezt csinálni sokkal egyszerűbben és átláthatóan.

Mi úgy látjuk, hogy az Erzsébet-kártyák, illetve az Erzsébet-utalványok utáni bevételből 10-12 milliárd forint nem forogtódik vissza az Erzsébet-programra megközelítőleg.

(17.20)

Még egyszer mondom: természetesen ezek a mi számításaink, hiszen a kormány titkolózik ebben az ügyben, és nem hajlandó megfelelő módon tájékoztatni azt, aki ezt kérdezi. De hát ez, úgy látjuk, hogy nem fordítódik vissza. Semmitmondóak a válaszok, megkerülik a válaszokat, egymásnak passzolgatják át a minisztériumok, a miniszterek az államtitkárok irányába, de nincsenek válaszok. Amikor azt kérdeztük, hogy igaz-e, hogy több mint egymilliárd forintot költöttünk csak ügyvédekre vagy költött az ország csak ügyvédekre egyébként a külföldi cégekkel való perben, akkor azt válaszolták nekünk, hogy egyébként az teljesítmény alapján teljesen rendben van. Ehhez képest úgy tudom, hogy elvesztettük ezeket a pereket, és jelentős kára származik ebből az országnak és a költségvetésnek, ahhoz képest, hogy egymilliárd forintot oda tudtunk adni az ügyvédeknek. Nem tudjuk, hogy mi értelme van ennek a törvényjavaslatnak, azon kívül, hogy - még egyszer mondom - önök oda akarnak adni ennek az alapítványnak, amiről 2015 óta semmit nem lehet tudni, 20 darab ingatlant, méghozzá úgy, hogy az ingatlanok értékét sem tudjuk.

Az is egy kérdés, hogy a szociális üdültetés ügyében a 3+3 milliárd forinttal hogyan állunk. Ugye, úgy tudjuk, hogy 3 milliárd forintot az alapítvány, 3 milliárd forintot pedig az állam viselt volna ebben az ügyben. Az is információkból származik, hogy ezt a 3 milliárdot az állam nem tette be, ezért az alapítványnak kell további vagyonvesztéssel számolnia. Ami pedig egyáltalán a benyújtott törvényt kérdőjelezi meg alapjaiban, az a miniszterelnök úr minapi bejelentése, amiben azt mondta, hogy a cafetéria-rendszer úgy kerül átalakításra, hogy gyakorlatilag az Erzsébet-utalványoknak a léte is megszűnik, mert hogy készpénzben akarják a cafetériát fizetni. Mivel hogy az Erzsébet-program gyakorlatilag az Erzsébet-utalványok hasznából van fenntartva, és abból működik, innentől kezdve gyakorlatilag, ha ezt így fogjuk átalakítani, akkor az Erzsébet-program, mint ilyen, nem fog működni. Ehhez képest akkor ennek a törvényjavaslatnak sincs sok értelme.

De hogyha így van, akkor természetesen megint azok fognak rosszul járni, akik a szociális üdültetésre vannak rászorulva. Nyilvánvalóan nem azok, akik sok millióért remek helyeken nyaralnak, mint a miniszterelnök úr főtanácsadói, hanem azok, akik a szociális üdültetésre vannak rászorulva. Ha ez megszűnik, akkor természetesen megint nekik lesz rossz.

Hölgyeim és Uraim! Azért nem is megyünk mélyebben ebbe bele, mert ez is ugyanaz a lopásalapú kormányzás, amit önök itt képviselnek. Erzsébet-programnak hívjuk vagy másnak hívjuk, önök fogják a közpénzt, kiteszik átláthatatlan alapítványokba, ugyanezt játsszák a Magyar Nemzeti Bankban, ugyanezt próbálták játszani a postatörvénynél is. Innen kiteszik oda, ott meg már nem adnak rá válaszokat, mert arra hivatkoznak, hogy nem közpénz, arra hivatkoznak, hogy titkot képez, arra hivatkoz-

nak, hogy üzleti titkot képez, miközben pontosan tudjuk, hogy ezek csak és kizárólag közpénzek, csak és kizárólag közpénzek. Átengedett adóbevételek meg közpénzek, amit hiába tesznek be különböző cégekbe, a cégek által létrehozott alapítványokba, aztán az alapítványok által létrehozott újabb cégekbe, akkor is csak közpénz volt, amikor az oda bekerült. És bizony-bizony azt látjuk, hogy nem nagyon gondos gazda módjára bánnak azok a közpénzekkel, akikre ez rá lett bízva.

Úgyhogy, hölgyeim és uraim, önök pakolgathatják még ide-oda egy ideig ezeket az ingatlanokat anélkül, hogy megmondanák, hogy mennyi az értéke, mi ezt a törvényjavaslatot sem fogjuk támogatni, és természetesen a közeljövőben jogi lépéseket fogunk tenni annak érdekében, hogy erről is mondja ki a bíróság, ahogy kimondta ma a postatörvény ügyében is, hogy azok a pénzek közpénzek, és azok az adatok közérdekű adatok, hiába akarják eltitkolni. Ugyanez fog történni az Erzsébet-program ügyében, és nem sokára tisztán fogunk látni, hogy milyen pénzek hogyan tűntek el, és ki az, aki ebben az ügyben felelős. Ezt a törvényjavaslatot pedig nem fogjuk megszávozni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/9636. számú törvényjavaslat kapcsán a KDNP álláspontját röviden a következőkben szeretném ismertetni.

Az Erzsébet-program kiemelt figyelmet fordít a gyerekekre, a nagycsaládosokra, a fogyatékkal élőkre és a nyugdíjasokra. Az Erzsébet-program keretében Magyarország Kormányának támogatásával öt év alatt az elmúlt két évtized legnagyobb üdülési és táborozási programja jött létre hazánkban. Már a program első évében, vagyis 2012-ben mintegy 50 ezer, 2013-ban mintegy 80 ezer, 2014-ben több mint 80 ezer, '15-ben több mint 100 ezer gyerek jutott pihenési, üdülési, táborozási lehetőséghez az Erzsébet-program keretében. Tehát az Erzsébet-program keretében eddig több mint 600 ezer ember, közülük több mint 300 ezer gyerek jutott pihenési lehetőséghez. 2015-ben kiemelt projekt volt a kárpátaljai magyar gyerekek táboroztatása, amelynek keretén belül a nyári tíz hétben közel 3000, míg az idén januárban 250 gyerek táborozhatott Zánkán és az ivói Erzsébet-táborban.

Az Európai Bíróság a béren kívüli juttatások hazai szabályozásával kapcsolatban indított kötelezettségességi eljárásban meghozott ítélete az Erzsébet-utalványokra vonatkozó szabályozás uniós jogba ütközését állapította meg. A kormány a döntést tiszteletben tartva meg is kezdte a béren kívüli juttatásokra vonatkozó szabályozás felülvizsgálatát, azon-

ban eltökélt, hogy az Erzsébet-programot továbbra is fenntartsa. A javaslat szerint az Erzsébet-program rendszere akként módosul, hogy az alapvetően szociális tartalmú közfeladatok ellátásának egy része a gyermek- és ifjúsági programok, ezen belül különösen és nevesítetten a gyermek- és ifjúsági táborok szervezése a módosítás hatálybalépését követően a nevében is a program szellemiségét és alapvető céljait tükröző Erzsébet a Kárpát-medencei Gyermekért Alapítvány feladatává válik. E lépéssel az Erzsébet-program és a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány közötti kapcsolat kizárólagossága megszűnik, annak érdekében, hogy helyét részben egy, a közhasznú tevékenységét az elmúlt évek során kifejezetten a Kárpát-medencei gyerekek üdültetése terén kifejtő alapítványnak adja át.

Bízom abban, hogy ezt a javaslatot, amely a hátrányos helyzetű emberek részére teremti meg a pihenés és üdülés feltételeit, minden képviselőtársam támogatja, a KDNP-frakció ezt teszi. Köszönöm szépen meg tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Hallhatuk, hogy milyen eredményei vannak az Erzsébet-programnak. Persze, igen, ezt számok támasztják alá, hogy hány gyerek üdült, hány család üdült, hány embernek volt lehetősége részt venni ebben a programban. Az már egy másik kérdés, akár az előző ellenzéki felszólalásra utalva, hogy ha nem síboltak volna el ebből a pénzből, akkor még hány család részesülhetett volna ebben a szerencsében, hogy részt vehet ezeken az üdüléseken.

Mert azt egyikünk sem vitatja, hogy segíthet az egészséges mentális fejlődésében egy hátrányos helyzetű gyermeknek, ha legalább egy hétre nyáron van lehetősége elmenni üdülni, ott ismerkedni, szociálisan fejlődni. Ebben nincs kérdés. Csak itt megint arról van szó, hogy milyen törekvések mögé milyen cselekedeteket teszünk, milyen törekvések és jelszavak mögött milyen érdekek és milyen alantas érdekek húzódnak meg.

Én emlékszem még arra, hogy még 2015 végén és még 2016 elején is kormánypárti interpellációkban vagy azonnali kérdésekben és azokra adott válaszokban téma volt, hogy annak idején az MSZP hogyan játszotta át, illetve a szocialisták hogyan játszották át a csillebérci tábort magánszemélyeknek, és hogy ez milyen felháborító, és hogy ez ellen tenni kell valamit, és hogy fejeknek a porba kell hullania. Akkor most megint lesznek majd kormánypárti interpellációk meg azonnali kérdések, hogy a zánkai és a fonyódi tábornak az átjátszása Fidesz-közeli körökbe, magántulajdonba, az milyen következmé-

nyekkel fog járnai, és fognak-e vajon fejek a porba hullani? Mert lehet, hogy ebben a javaslatban az benne van, hogy 15 évig erre a célra kell használniuk az ingatlant, de mi van akkor 15 év után?

(17.30)

Ha már magántulajdonba adják, akkor miért nem határozzák meg azt, hogy azt az idők végezetéig erre a tevékenységre kell fordítani, amennyiben nem erre a tevékenységre fogják fordítani, akkor a tulajdonjog visszazáll az államra. Úgy gondolom, hogy ennek lennének jogi lehetőségei.

Lehet magyarázni azt, hogy mi volt az Európai Bíróságnak a döntése, meg hogy zavart helyzetek vannak szervezetekben, vezetéseken, felismerhetetlen és furcsa állapotok, de ez még nem ad jogalapot arra, hogy állami tulajdont magántulajdonba játszunk át. Egyébként nem értem a magyarázatokat sem. Egyrésztől nem értem azt a magyarázatot, hogy az Európai Bíróság döntése alapján jelentős jövedelm kiesés lesz. Tulajdonképpen Erzsébet-utalványból egy minimális összeg fog befolyjni, sőt egyáltalán nem fog összeg befolyjni az állami kasszába, mégis még a törvény indoklásában és a szövegében is szerepel, hogy bizonyos tevékenységnek ez fogja az anyagi alapját nyújtani.

Hogyan, ha nem lesz? Az Európai Bíróság döntése alapján nem lehet, sőt miniszterelnök úr bejelentése alapján, hogy készpénzben fogják adni a bérren kívüli juttatásokat, egyáltalán nem lesz. Akkor miből lesz meg ez a fedezet?

A másik pedig az, hogy ez a rendszer megváltozott, ez a körülmény megváltozott az Európai Bíróság döntése alapján, nem értem, hogy ez miért magyarázat egy teljes strukturális átalakításra és új szereplők bevonására a rendszerbe. Itt látszik az, hogy ez semmi másról nem szól, magyarázatként lehet mondani európai bírósági döntést, lehet mondani akármit, itt konkrétan arról van szó, hogy nagy értékű állami ingatlanokat egy alapítvány számára kívánják átjuttatni, tulajdonképpen magántulajdonba kívánják juttatni 15 éves garanciával, nem többel, tehát tulajdonképpen kijelenthető, hogy ez megint egy korrupciós cselekedet. Utána lehet akkor nézni az alapítvány résztvevőinek, milyen személyek vesznek benne részt, kik azok, akik ott vannak, kik azok, akik tulajdonképpen nyertesei ennek az egész törvényjavaslatnak.

És még egyszer mondom, logikátlan magyarázatokra épülő, de a lényeg tulajdonképpen az, hogy nagy értékű állami ingatlanok magántulajdonba kerüljenek kontrollálatlanul, tulajdonképpen csak egy 15 éves garanciával. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, kettőperces felszólalások következnek. Mivel független képviselők nem tartózkodnak a teremben, megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon, képviselő úr!

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Hölgyeim és Uraim! Többször meghallgathattuk itt a kormánypárti képviselőktől, és kiemelték, hogy mennyi gyerek és mennyi hátrányos helyzetű gyermek, család és idős tudott üdülni az Erzsébet-program kapcsán, és ennek valóban örülünk - teljesen egyetértek azzal a megközelítéssel, hogy még mennyi tudott volna, hogyha nem irodaházakat és egyéb dolgokat vásárolnak és a fene tudja még, hogy hova teszik a pénzt, akkor az még jobb lett volna, de nyilvánvalóan örülünk ennek -, csak ez nem magyarázza azt, hogy miért ebben az átláthatatlan és rendkívül bonyolult rendszerben oldják meg ezt a kérdést. Az, hogy ez az Erzsébet-program működjön, szeretném elmondani, hogy ha egy darab, egy darab állami tulajdonú céget létrehozta volna, ezt nyugodtan meg tudta volna csinálni.

Én azt gondolom egyébként, hogy még egy minisztériumi főosztály is meg tudta volna csinálni, ehhez nem kell létrehozni 8 darab céget meg 25 alapítványt, és ide-oda passzolgatni a pénzeket meg az ingatlanokat százmilliárdos értékben. Semmi értelme nincs, egyetlenegy gyermekkel több nem fog üdülni attól, hogy 20 darab ingatlant most az egyik alapítványból áteszünk a másik alapítványba, közben elsummantunk egyébként egy legelőt, amiről nem tudjuk, hogy hova tűnt, nyilván valakinek majd jó lesz, ha egy-két év múlva belterületté nyilvánítják, és hirtelen a tiszteresét fogja érni, de majd meglátjuk, hogy ez hogy van.

Még egyszer azt szeretném mondani, az egész Erzsébet-programnak az alapja a probléma, az, hogy olyan módon van fölépítve, hogy nem lehet követni a közpénz útját, és amikor az ember rákérdez minisztériumoknál, különböző minisztériumoknál, különböző minisztereknél, mindenhol csak az elutasítás és csak a titkolózás van. Nyilvánvaló, ha ezzel minden rendben lenne, akkor egyébként nyugodtan nyilvánosságra lehetne hozni a gazdálkodást, de nem hozták nyilvánosságra, hanem teljesen bugyuta válaszokat adnak egyébként komoly, nagy tudású miniszterek és államtitkárok, tehát nyilvánvalóan nem azért nem válaszolnak, mert nem tudnának, hanem azért, mert nem akarnak.

Tehát üdültessenek gyerekeket, de közben nem kell ellopni a pénzt, ilyen egyszerűen tudom összefoglalni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. (Nincs jelentkező.) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Palkovics László államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (Jelzésre:) Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Annak örülök, hogy mindenki egyetért azzal, hogy az ilyen típusú

sú táboroztatás a gyermekeink érdekeit szolgálja, és én azt gondolom, hogy azok a számok, amik itt elhangzottak, azok azt is mutatják, hogy ez nagy létszámú kedvezményezettet érint.

Azt hiszem, hogy itt több félreértésről van szó, ezeket megpróbálom részben Lukács képviselő úr, részben Vágó Sebestyén képviselő úr kérdéseire megválaszolni. Egyrészt az első, hogy az Új Nemzedék Központ nem lát el az Erzsébet-programmal kapcsolatos feladatokat - vice versa is igaz egyébként -, az Erzsébet-program nem része az új nemzeti programnak, tehát két különböző dologról beszélünk.

Kérdezte azt, hogy mire használható fel ez a vagyon. Ez csak az Erzsébet-programra használható fel a közfeladatra, tehát ilyen értelemben az az aggodalom, hogy ez másra használódik, azt hiszem, ez nem megalapozott.

Eddig az alapítvány törvényes működésével kapcsolatosan egyébként semmilyen probléma nem merült föl, és felsorolta, hogy kik az alapítvány különböző tisztségviselői. Azt hiszem, hogy elkerülte a figyelmét az, hogy az alapítvány, az alapítói jogok gyakorlója az a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató, amely a Szeged-Csanádi Egyházmegye által alapított egyházi jogi személy, tehát ilyen értelemben nem magántulajdonba kerülnek használatra ezek az ingatlanok, hanem egyházi tulajdonba. Azt mindenki döntse el, hogy ez mennyire veszélyes, mennyire nem.

Kérdezte a legelőt, hogy hol a legelő. A legelő szeptember 1-jével visszakerül a Földalapba, tehát azt gondolom, hogy ez az aggodás, hogy a legelőn valamilyen másfajta dolgot teszünk, hogy a gyerekek fociznak rajta vagy egyéb másra használják, azt gondolom, hogy nem igazán megalapozott, tehát ez vissza fog kerülni a Földalapba. *(Lukács Zoltán: Bennünket ez nem nyugtat meg, mert utána majd eladják.)* Ennek ellenére a Földalapba fog visszakerülni, ott ennek az összes adata nyilvános, tehát hogy utána mi történik vele, azt meg lehet nyilván követni, de ez nem tartozik az Erzsébet-programhoz.

A többi ingatlan a törvény hatálybalépésével kerül vissza a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodóhoz, ilyen értelemben ami eltűnik, az állami vagyongazdálkodásba kerül. Tehát ha ezt a képviselő úr nem találta meg, akkor ennek ez az indoka, hogy ezek visszakerülnek állami vagyongazdálkodásba.

Az, hogy mi ennek az értéke, ezt a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó vizsgálja az átadás-átvételt megelőzően. Az ingatlanok egyébként a közhiteles nyilvántartásban azonosíthatóak és egyébként az értékük nyilvános lesz.

Nagyon fontos érteni, hogy ez a módosítás most a gyermektáboroztatásra vonatkozik, itt képviselő úr is kérdezte, hogy ha meg kell szüntetnünk az Erzsébet-utalványt, illetve a SZÉP-kártyát, akkor miből lesz itt bevétel. Ezek egy bizonyos idő után vezetődnek csak ki, majd valamikor 2017-ben, hiszen a hatályos európai bírósági döntés akkortól lesz majd érvényes. Ilyen értelemben addig ez létezik, utána vi-

szont maga a táboroztatási program közvetlenül költségvetési forrásból kerül megvalósításra, tehát nincs ilyen értelemben az argumentációban, azt hiszem, túlzottan nagy hiányosság.

Kérdezte azt Vágó képviselő úr, hogy az ingatlan tulajdonba adása miért történik, ezt tisztáztuk, hogy nem magán-, hanem egyházi irányítású alapítvány tulajdonába fog kerülni vagy vagyongazdálkodásba kerül. Igazán a nemzeti vagyontörvény sarkalatos rendelkezéseit alkalmazzuk, tehát ebben sincs semmi fajta csoda, ez tartalmazza egyébként a 15 évet, tehát nyilván, ha ezt nem akarjuk, akkor ez lehet más is, ennek ellenére törvény írja ezt elő.

Alapvetően az a cél ezzel a konstrukcióval, hogy magának ennek a rendszernek a finanszírozása állami költségvetési forrásból valósuljon meg, hiszen pont az a fajta európai bírósági döntés, ami egyébként - hogy honnét generáltuk, miért generáltuk, ez egy nagyon jó kérdés - ezt akadályozta volna meg. Azt gondolom, hogy a képviselő urakat szeretném arra kérni, hogy pont a cél érdekében, tehát amiatt, hogy ilyen létszámban tudjanak gyerekek, arra rászorulók, felnőttek ebben részt venni, támogassák a törvényt. Köszönöm. *(Taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9635. számon, valamint a törvényjavaslathoz készített állami számvevőszéki tájékoztató anyag az informatikai hálózaton megismerhető, továbbá a tájékoztató a Teremtő Szolgálatnál átvehető.

(17.40)

Elsőként megadom a szót Czibere Károly úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm önöket az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló T/9635. számú törvényjavaslat általános vitája alkalmából. Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban ismeressem a plénum előtt a törvényjavaslat főbb elemeit. Először röviden, néhány pontba sűrítve, aztán részleteiben, az egyes javaslatok részletes bemutatására térek ki.

Alapvetően a törvényjavaslat összesen hét törvény módosítását tartalmazza, alapvetően mégis három jelentős fókusza van. Az egyik a pénzbeli ellátások általános szabályozási környezetéhez igazítja a segélyezésben alkalmazott, meghatározott pénzbeli ellátásokat is, tehát hogy azokat a szabályozásokat és szabályozási elemeket alkalmazza a szabályozási összhang megteremtése érdekében, amely más pénzbeli ellátásoknál is alkalmazva van. A másik fókusz alapvetően a megváltozott munkaképességű emberek számára egy fontos módosító csomag, amely további, az esélyteremtés, leginkább a foglalkoztatás javításán és a foglalkoztatási esélyek javításán keresztüli esélyteremtés ügyét szolgálja. A harmadik pedig a gyermekvédelmi gondoskodásban élő, abból kilépő fiatalok életkezdesi, leginkább lakhatási esélyeinek a megteremtésén keresztül szolgálja a sérülékeny társadalmi csoport szociális biztonságának az erősítését. Ez a három fontosabb fókusza ennek a javaslatnak, amely tehát hét módosítást tartalmaz.

Annak érdekében, hogy a szociális ellátások hatékonyan működjenek, módosulnak a szociális törvény egyes, elsősorban a pénzbeli és természetbeni szolgáltatásokkal kapcsolatos rendelkezései, fogalmai. A jogalkalmazó szervektől érkező visszajelzések alapján indokoltá vált a gyermekvédelmi törvényben szabályozott otthonteremtési támogatás, mint gyermekvédelmi pénzbeli ellátás szabályozásának a módosítása is, illetve ahogy említettem, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról szóló törvény elfogadásának a célja az volt, hogy a megváltozott munkaképességű személyek megmaradt egészségi állapotára építve, a foglalkozási rehabilitációt középpontba helyező, a megváltozott munkaképességű személyek munkaerőpiaci részvételét támogató rendszer jöjjön létre. A törvényjavaslat a rendszer négyéves működési tapasztalataira építve fogalmaz meg ezen személyek foglalkoztatási esélyeinek növelését, szociális biztonságuk erősítését, illetve a bürokrácia csökkentését célzó javaslatokat.

Úgy véljük, hogy a szegénység és az egészségügyi kockázat csökkentésének elsődleges eszköze nem a különféle szociális támogatások biztosítása, ez egy fontos, de nem elsődleges eszköz. A szegénységből való kiemelkedés elsősorban a foglalkoztatási esélyek javítása, a foglalkoztatás erősítése, növelése, a tartós munkaerőpiaci integráció révén lehetséges. A kormány szociális intézkedéseit a múltban és a jövőben is ez határozza meg.

A segélyezési rendszer 2015. március 1-jétől jelentős mértékben átalakult. A korábbi rendszerre a hatásköri párhuzamosságok, átláthatatlanság, ebből fakadóan bonyolult eljárások voltak jellemzőek. Az új struktúra egyértelműen választja el az állami és az önkormányzati felelősséget ezen a területen, az állam és az önkormányzat segélyezéssel kapcsolatos feladatait.

A tavalyi módosítások óta az állam által nyújtott szociális ellátások mindegyike kivétel nélkül járási szinten nyújtott, ami elősegíti az országosan egysé-

ges jogalkalmazást. Ezáltal biztosítható, hogy valóban az arra rászoruló személyek részesüljenek államilag finanszírozott juttatásban, illetve ellátásuk garantált legyen. Ezzel párhuzamosan a települések lehetőséget kaptak a helyi igényekre jobban reagáló ellátórendszer kialakítására - települési támogatás -, hiszen a hatáskörükbe tartozó ellátások típusait, feltételrendszerét ők határozhatják meg.

És akkor nézzük az első fókusz részleteiben! A szociális törvény jelenlegi módosítása, ami most önök előtt fekszik, az állami felelősségi körben nyújtott ellátásokat érinti, a járási hivatalok egységes jogalkalmazását segíti elő a jogbiztonság érdekében. E módosítások célja, hogy a szociális ellátások valóban csak az arra rászoruló, hatóságokkal együttműködő személyek vehessék igénybe, ne kerüljön sor szociális szempontú támogatás nyújtására ott, ahol az anyagi helyzet ezt nem indokolja. A szabályozás kialakításakor ugyanakkor a jogalkotó különös tekintettel volt a szociális ellátásokat igénybe vevő célcsoport sérülékenységre is, arra, hogy a létfenntartásukat kizárólag szociális ellátásokból biztosító személyek helyzete ne nehezedjen.

Módosításra kerül a szociális törvény annak érdekében, hogy lehetővé váljon a jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen folyósított ellátások visszakövetelése akkor, ha a személy megélhetése más módon válik biztosítottá. A hatályos szabályozás alapján csak akkor követelhető vissza a jogosulatlanul folyósított ellátás, ha fennáll a rosszhiszeműség. Számos olyan helyzet állhat azonban elő, amikor a rendszer sajátosságaiból adódóan jogosulatlanul kerülnek az ellátások folyósításra, annak ellenére, hogy az ügyfél a változás bejelentésére vonatkozó kötelezettségét teljesítette. Indokolt megteremteni annak a lehetőségét, hogy arra az időszakra tekintettel, amikor az ügyfél párhuzamosan kétfajta ellátásban részesült, a folyósított ellátás visszakövetelhető legyen a rosszhiszeműségre tekintet nélkül.

Sor kerülhet továbbá olyan esetekben is jogosulatlan folyósításra, ha a szociális ellátásban részesülő személy közfoglalkoztatásba, keresőtevékenységbe vagy képzésbe kezd, így bizonyos időszak tekintetében például szociális ellátásban és közfoglalkoztatási bérben is részesül. Ezekben az esetekben az ügyfél megélhetését a bér, a közfoglalkoztatási bér, a munkabér vagy a képzéshez kapcsolódó juttatások fedezik.

A szabály beépítésével párhuzamosan ugyanakkor a visszakövetelt ellátás méltányosságból való elengedésére az általánosnál kedvezőbb szabály kerül beépítésre. A szociális ellátásoknál bevezetendő gyakorlat nem ismeretlen más juttatások esetében is, erre utaltam a bevezetőben, a családtámogatások, a nyugellátások, a megváltozott munkaképességű személyek ellátása esetén a kifizetéstől számított 90 napon belül visszakövetelheti a hatóság a jogosulatlanul kifizetett ellátást, függetlenül attól, hogy a jogosulatlan folyósítás az ügyfélnek felróható volt-e.

Általánosságban annak a kimondása, hogy valamennyi esetben vissza kell követelni a jogosulatlanul kifizetett ellátást, a szociális ellátások eseté-

ben nem indokolt, figyelemmel a célcsoport nehéz jövedelmi helyzetére, szociális státuszára. Tehát ha az ügyfél valóban rászoruló, mert nem rendelkezik a szociális ellátáson kívüli jövedelemmel, nem kerül sor szigorításra, és továbbra sem lehetséges a jogosulatlanul, de jóhiszeműen igénybe vett ellátások visszavételtelése. A jóhiszeműen eljáró ügyfelektől kizárólag olyan esetekben lehet visszavételtelni az ellátást, ha a szociális juttatásokon kívül egyéb jövedelemből fedezik megélhetésüket.

Az ügyfelek szempontjából tehát kedvező rendelkezés az életvitelszerűen lakott ingatlan átruházásából származó összeg megítélésére vonatkozó szabály, ez egy új szabály. A hatályos szabályozás szerint az életvitelszerűen lakott ingatlan eladása esetén a vételár akkor is beszámítandó jövedelemként, ha a befolyt összeget az ügyfél életvitelszerű lakhatás céljára szolgáló ingatlan megvásárlására fordítja. A javaslat szerint nem minősül jövedelemnek a vételár azon része, amelynek ellenében az ügyfél egy éven belül új, szintén életvitelszerű lakhatás céljára szolgáló ingatlant vásárol.

Az ellátások célzottságának javítása, valamint a jogalkalmazás egységességének elősegítése érdekében a törvény fogalomrendszere egyéb tekintetben is felülvizsgálatra kerül.

Annak érdekében, hogy a hatóságok naprakész adatokkal rendelkezzenek az ellátásokra való jogosultság megállapításához, rövidebb határidő kerül előírásra az aktívkorúak ellátásánál például a szünetléssel kapcsolatos adatok bejelentésére.

A pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeg a hatályos szabályok szerint nem számít a vagyonba. Javasolt annak szabályozása, hogy ez is rendezésre kerüljön, a bankszámlán található összeg a vagyonba beszámításra kerüljön.

A szociális szövetkezetben folytatott tevékenység jelenleg nem minden esetben számít bele az FHT, a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személyek részére előírt 30 napos tevékenységi kötelezettségbe. Indokolt annak kimondása, hogy a szociális szövetkezetben folytatott tevékenység is elismerendő együttműködési kötelezettség teljesítéseként.

A hatóságok visszajelzése alapján túl merev a foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő személyek részére előírt 30 napos tevékenységi kötelezettség szabályozása. Előfordulhat ugyanis olyan eset, hogy az ügyfél egészségi állapota miatt nem képes teljesíteni ezt a 30 nap időtartamú tevékenységet.

(17.50)

Javasolt ezért annak a biztosítása, hogy az ügyfél keresőképtelensége esetén a kötelezettség teljesítésére ennél hosszabb idő álljon rendelkezésre.

Változnak továbbá a szociális törvénynek egyes rendelkezései a munkaügyi ágazat előírásaival való összhang biztosítása érdekében. A foglalkoztatási

törvény 2015. júliusi módosulása szerint 90 napról 120 napra emelkedett a rövid időtartamú keresőtevékenység időtartama, e változás miatt az aktívkorúak ellátásának folyósítása is a jelenlegi 90 nap helyett a keresőtevékenységük első 120 napjában szünetel.

A második fókusz, ahogy említettem, a gyermekvédelmi törvény. A törvény a gyermekek sajátos jogaira és érdekeire tekintettel meghatározza azokat a támogatási elemeket, amelyekkel védelmet biztosít a családból kiemelt gyermekek számára, és segítséget nyújt a gyermekvédelmi ellátórendszerből kikerülő fiatal felnőttek társadalmi beilleszkedéséhez. Ehhez a célhoz kapcsolódik a gyermekvédelmi otthonteremtési támogatás mint gyermekvédelmi pénzbeli támogatás.

A gyermekvédelmi támogatás célja, hogy normatív pénzbeli ellátásként az olyan, családi és vagyoni háttérrel nem rendelkező fiatal felnőtteket segítse, akik legalább három évet töltöttek az intézményes ellátásban, és tudjuk, hogy ezeknek a fiataloknak a társadalmi beilleszkedése nehezített, különösen a lakhatási esélyeik tekintetében, ezért fontos ennek a támogatásnak a megteremtése, folyamatos karbantartása.

A gyermekvédelmi otthonteremtési támogatás célja a fiatal felnőttek lakáshoz jutásának elősegítése. Évente közel 1300 fiatal lép ki az állami gondozottak közül, és ők tehetik meg, hogy legkésőbb 30 éves korukig benyújtják az erre a támogatásra vonatkozó kérelmet. Ezt az ellátást úgy szabályozza a gyermekvédelmi törvény, hogy taxatívén meghatározza azokat a lakáshoz jutási módokat, amelyeket a jogalkotó támogatni rendel. Ezek közül a legjellemzőbben igénybe vett támogatási cél az ingatlan vásárlása, felújítása, bérleti díj fizetése.

A gyermekvédelmi támogatásnak a mértéke a nevelésben töltött évekhez és az igénylő vagyoni körülményeihez igazodik. Eddig 1,1 és 1,7 millió forint, 1 millió 140 ezer és 1 millió 710 ezer forint között változhatott ennek a mértéke. A támogatási összeg értékállóságának és hatékony felhasználásának biztosítása érdekében célszerűnek tartjuk megemlíteni ennek a támogatásnak az összegét, mégpedig 13, 15, 17 százalékkal, 1 339 500 forintra és 1 909 500 forintra.

Megint csak a jogalkalmazó szervek eltérő jogalkalmazási gyakorlata miatt fontos, hogy az erre a célra megállapított, de fel nem használt, illetve megállapított, de a céltól eltérően felhasznált támogatási összegek sorsának egységes rendezését biztosítani kell.

A támogatás rugalmasabb felhasználásának érdekében a javaslat ismételt kérelembenyújtási lehetőséget ír elő azon esetre, ha a fiatal nem használja fel a teljes összeget.

Az elmúlt évek tapasztalatai alapján a gyermekvédelmi támogatásban részesülő 40 százaléka államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételhez igényelte ezt a támogatást, ezért fontos, hogy a javaslat megteremtje a gyermekvédelmi törvény és a lakás-takarékpénztárakról szóló

törvény közötti összhangot. Annak érdekében, hogy a lakás-előtakarékossághoz kapcsolódó állami támogatástól a fiatal felnőtt ne essen el, a javaslat szerint a támogatásból a lakás-előtakarékossági szerződés csak akkor finanszírozható, ha azt minimum négyéves futamidőre kötik, és a befizetés kizárólag részletekben történhet.

A javaslat a gyermekvédelmi otthoneremtési támogatás gyámhivatal általi felhasználásának elfogadását csak a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény szerinti lakáscélú felhasználás igazolását követően teszi lehetővé.

És akkor a harmadik fókusz, a megváltozott munkaképességű személyek ellátása tekintetében a törvény célja az volt annak idején, hogy a megváltozott munkaképességű személyek megmaradt egészségi állapotára építve egy, a foglalkoztatási rehabilitációra építő, az ezen személyek munkaerőpiaci részvételét támogató rendszer jöjjön létre.

Az elmúlt évek tapasztalata alapján a pénzbeli ellátások és szolgáltatások, a foglalkoztatáshoz kapcsolódó támogatások, kedvezmények, úgy tűnik, hatékonyan szolgálják ezen személyek foglalkoztatásának bővítését. Az eddig végrehajtott intézkedések a fogyatékos, megváltozott munkaképességű emberek munkaerőpiaci aktivitásának elősegítését szolgálták, az eredmények kedvezőek, jelentősen megemelkedett a foglalkoztatási rátája és az abszolút száma is azoknak a megváltozott munkaképességű embereknek, akik ezen programok segítségével tudtak elhelyezkedni.

Az elmúlt négy évben a jogalkalmazói gyakorlatban összegyűlt tapasztalatok alapján indokolt, hogy az eljárásokat tovább egyszerűsítsük. A jogalkalmazói gyakorlatban felmerült kérdéseket tisztázni kell, azokat kezelni kell, és erre a javaslat kísérletet is tesz.

A módosítás egységesíti a rokkantsági ellátás és a rehabilitációs ellátás melletti munkavégzésre vonatkozó szabályokat. Jelenleg a rokkantsági ellátásban részesülők esetében keresetkorlát, amíg a rehabilitációs ellátásban részesülők vonatkozásában időkorlát érvényesül. A rokkantsági ellátást meg kell szüntetni, ha a személy keresőtevékenységet folytat, és jövedelme három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150 százalékát. A rehabilitációs pénzbeli ellátás mellett jelenleg legfeljebb heti 20 órában lehet keresőtevékenységet végezni.

Figyelemmel arra, hogy a rehabilitációs ellátás célja a nyílt munkaerőpiaci integráció, amit a jelenlegi munkavégzési korlát nem szolgál elegendően és megfelelően, a módosítás értelmében a rehabilitációs ellátás melletti munkavégzésre is a rokkantsági ellátásra vonatkozó keresetkorlát érvényesül majd, tehát a rehabilitációs ellátást akkor kell megszüntetni, ha az ellátásban részesülő személy keresőtevékenységet folytat, és jövedelme három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150 százalékát.

Jelenleg a megváltozott munkaképességhez kapcsolódó különféle ellátások, kedvezmények jogosultsági időtartamai elcsúsznak egymástól, nincse-

nek szinkronban, ami a gyakorlatban kezelhetetlen és követhetetlen az ügyfelek számára. A módosítás egyértelműen meghatározza a komplex minősítés időbeli hatályát, ezen időtartamhoz igazítja a pénzbeli ellátásra, valamint a minősítéshez kapcsolódó foglalkoztatási kedvezményekre való jogosultságot is. A mostani szabályozás szerint az ellátások minimum- és maximumösszegét a 2012-es minimálbér alapján kell megállapítani, így az ellátások értéke nyilván reálértéken csökkent.

Annak érdekében, hogy a megváltozott munkaképességű személyek számára nyújtott ellátások minimum- és maximumösszegének értékállóságát biztosítsuk, javasoljuk ezen összegek vetítési alapját a minimálbér helyett fix összegben meghatározni, előírni, hogy azok a nyugdíjmelés mértékével azonosan, tehát az ellátások emelésére irányadó szabályok szerint emelkedjenek. A fix összeget a törvényjavaslat 94 500 forintban határozza meg, amely a korábbi vetítési alap 2016. évi nyugdíjmelés mértékével emelt összege.

A hazai és uniós forrásokból megvalósuló foglalkoztatási rehabilitációs programok sikeres lebonyolításában jelentős mértékben működnek közre a rehabilitációs szolgáltatók. A szolgáltatások egyre személyre szabottabbá válnak, és a megváltozott munkaképességű személyeket foglalkoztató vagy foglalkoztatni kívánó munkáltatók részére is egyre komplexebb szolgáltatásokat nyújtanak. Fontos célkitűzés, hogy a szolgáltatásokat egységes színvonalon, azonos feltételek mellett nyújtsák ezek a szervezetek, ezért egyrészt napirenden van a szolgáltatók nyilvántartására, a szolgáltatás igénybevételének módjára, a szolgáltatások egyes célcsoportjainak meghatározására irányuló szabályok megalkotása.

A módosítás végül megteremti annak a lehetőségét, hogy az akkreditált munkáltatók részére a munkahelyek rehabilitációs célú átalakítása és a bér- és költségtámogatás mellett a megváltozott munkaképességű munkavállalók képzése is támogatható legyen. Az akkreditált munkáltatók részére nyújtott támogatások célcsoportja kiegészül továbbá a vakok személyi járadékában részesülő személyekkel.

Összefoglalóan tehát még egyszer azt tudom elmondani, hogy mind a három területen, tehát mind a gyermekvédelem, mind a megváltozott munkaképességű emberek tekintetében, mind a segélyezés tekintetében arra tettünk javaslatot, hogy próbáljunk meg mind a három területen olyan módosításokat kezdeményezni, amelyek a gyermekvédelemben a lakhatási esélyek növelésén keresztül, az otthoneremtés elősegítésén keresztül, a megváltozott munkaképességű embereknél a foglalkoztatási esélyek megteremtésén keresztül szolgálják a szociális biztonságot, a segélyezés tekintetében pedig egységesítik és hozzáigazítják más pénzbeli ellátási rendszerek szabályozási környezetéhez az adott rendszernek a szabályozási környezetét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások

következnek. Megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő úr, öné a szó.

(18.00)

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előttünk levő javaslat az elmúlt évek tapasztalatán alapul. Összességében elmondható, hogy pozitív irányú és előremutató javaslatról beszélünk. Látszik, hogy az érdekvédelmi szervezetek javaslatai több helyen is beépültek a javaslatba. Ugyanakkor én is szeretném kicsit más szempontból megvilágítani, néhány gondolatot felvetni a javaslat kapcsán. Szintén három témára bontanám, nem megismételve államtitkár úr szavait.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény módosításával kapcsolatban üdvözljük a módosító javaslatokat. A szervezetek is egyetértettek ezekkel, ugyanakkor egy szempontot, egy témát szeretnék kiemelni, ez pedig, ahogy az államtitkár úr is említette, a jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen felvett ellátások visszatérítésének témaköre. Két esetről beszélhetünk. Az egyik, amikor az ellátott személy, a jogosult más ellátásban részesül, és párhuzamosan kapja a korábbi ellátását is jóhiszeműen. A másik eset pedig az, amikor olyan időpontban jelenti be a változást a saját ellátásával kapcsolatban, ami után már nem változtatható meg a korábbi ellátás, nem függeszthető fel, vagy nem szüntethető meg.

Abban egyetértünk, hogy ezt a kérdést kezelni kell, ami jogosulatlanul kifizetésre került, azt vissza kell téríteni, de nem mindegy, hogyan és milyen kérdések mentén próbáljuk megoldani ezt a problémát. Főleg a fogyatékos személyek esetében lehet ez érzékeny kérdés, figyelembe véve akár az autista, akár a hallássérült személyek, akár a kommunikációban akadályozott személyek esetét, akik nem biztos, hogy megfelelően tudnak tájékozódni egyes esetekben. Én is azt hangsúlyoznám, hogy valóban méltányos elbírálásban kell részesíteni ezeket a személyeket, és valóban csak akkor térítsék vissza a jóhiszeműen, ámbár jogosulatlanul felvett ellátást, ha a megélhetésük biztosítva van más ellátás formájában. Ez nagyon fontos, szeretném kiemelni, hogy erre a gyakorlatban is figyelniünk kell.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény módosításával kapcsolatban szintén üdvözljük a pozitív irányú módosító javaslatokat, de itt is egy témát szeretnék kiemelni. Azt gondolom, érdemes lenne megfontolni, ha nem is ebben az évben, de legalább a következő költségvetési évben, mert ennek van költségvetési vonzata is, a mozgásukban akadályozott és nevelésbe vett fiatalok emelt összegű otthonteremtési támogatását. A számukra biztosított lakásnak akadálymentesnek kell

lennie, ami azzal jár, hogy nagyobb alapterületre van szükség ehhez, illetve nagyobb kialakítású szobákra és terekre, ahol könnyebben meg tudnak fordulni például egy kerekesszéssel vagy egyéb akadálymentes közlekedési formát tudnak megvalósítani. Ezért érdemes lenne megfontolni ezt a továbbiakban. De összességében üdvözljük az otthonteremtési támogatás összegének megemelését.

Rátérve a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól szóló törvényre, itt is abszolút pozitív irányú elmozdulást tapasztalunk a javaslatban látottak alapján. Jól tudjuk, hogy a fogyatékos személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény is rögzíti a fogyatékos személyek jogait a szabadon választott munkához, illetve az ezáltal biztosított megélhetéshez. Azt is jól tudjuk, hogy az EU fogyatékosügyi stratégiája foglalkozik a foglalkoztatottság növelésének kérdésével.

Az elérendő cél a 75 százalékos foglalkoztatottsági szint. Az Eustat adatai szerint a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási rátáját illetően 2011-ben az európai uniós tagállamok sorában Magyarország 23,7 százalékkal szerepel, miközben az európai uniós átlag 47,3 százalék. Tehát ebből is látszik, hogy sok a tennivalónk ezen a területen is, hogy a foglalkoztatás aránya növekedni tudjon. Azt szolgálja a módosító javaslat is, hogy minél több megváltozott munkaképességű személyt be tudjunk vonni a foglalkoztatásba, vagy a nyílt munkaerőpiacra elhelyezni és ebben segíteni őket.

Ebből a szempontból abszolút örömteli és üdvözlendő, hogy az időkorlát és a keresetkorlát szabályait egységesíti a tervezet. A rehabilitációs ellátás mellett heti 20 órás munkavállalás volt lehetséges jövedelemkorlát nélkül. A rokkantsági ellátás esetében pedig keresetkorlát volt eddig. A módosító javaslat célja szerint ez az időkorlát megszűnik, tehát mindkét esetben 8 órás munkát is lehet vállalni, a keresetkorlát pedig marad mindkét esetben, a rehabilitációs ellátásnál és a rokkantsági ellátásnál is.

Ugyanakkor itt is megfontolásra javasolnék egy szempontot. A szervezetek szerint, illetve szerintem nem biztos, hogy teljesen ösztönző irányú ez a megoldás, mert több esetben is bizonyos keresetkorlátok mellett a fogyatékosággal élő személyek vagy megváltozott munkaképességű személyek nem lesznek motiválva egy picivel magasabb munkabéért más munkát vállalni, hanem az ellátásukat védve vagy féltve inkább maradnak a kevesebb munkaidő, kevesebb munkabé mellett, a biztonságot választva ezzel.

Esetleg tehát érdemes lenne megfontolni a keresetkorlát eltörlését, hiszen az ellátás, amiről beszélünk, nem jövedelempló támogatás. Másrészt nem egy élethosszig szóló ellátás, főleg a rehabilitációs ellátás esetén.

Ha a megváltozott munkaképességű személy motiválva lenne, hogy 8 órás munkát vállaljon és esetleg magasabb munkabéért érjen el, emellett az ellátása is megmaradna egy bizonyos ideig, ezáltal segíteni tudjuk az ő felkészülését, illetve a motiváltságát a nyílt munkaerőpiacra való bekerüléshez.

Arról nem beszélve, hogy magasabb fizetés mellett többet is adózna.

(18.10)

Én nem hiszem, hogy a megtakarítási szempont itt annyira érvényesülne, hogyha törölnék a keresetkorlátot. Szerintem több bevétel is lenne ebből. Ez csak egy felvetés a részemről, amit megfontolásra javaslok.

Támogatjuk, hogy a minimális és maximális összeg az ellátások számításánál figyelembe veszi a 2012. évi minimálbér összegét, hogy ez ennél magasabb legyen, ahogy államtitkár úr is elmondta, a 2012. évi minimálbér a 2016. évi nyugdíjmelés összegének mértékével emelve, tehát ez legyen az új alapösszeg. Maga a cél jó, viszont a szervezetek véleményét tolmácsolva megfontolásra javasolnám, hogy a 2015. évi minimálbért vegyük figyelembe, és emellett pedig a mindenkorin nyugdíjmelés mértékével emeljük az összeget.

Egyetértek a differenciált szankciórendszer módosításával, vagyis hogy ha az ellátott személy nem teljesíti az együttműködési kötelezettségét, akkor első alkalommal ne szüntessük meg az ellátását, csak függesszük fel, és ha második alkalommal sem teljesíti az együttműködési kötelezettségét, csak abban az esetben kerüljön megszüntetésre az ellátása.

Az utóbbi technikai jellegű vagy pontosító javaslatokat támogatjuk, amik gyakorlatilag a praktikum céljait szolgálják.

Viszont lenne még kettő felvetésem. Az egyik az értesítési határidő kérdése. A javaslat szerint ez lecsökkenne 10 napra. A fogyatékos személyek a kommunikációjukban vagy a mozgásukban akadályozottak, ennek figyelembevételével azt javasolnám, hogy maradjon a 15 nap vagy 10 munkanap legyen, tehát nem 10 nap, hanem 10 munkanap, ezzel segítve a fogyatékossgal élő személyeket, hogy legyen idejük az ügyintézésre és a megfelelő segítség igénybevétele érdekében.

Még egy szempont, ami nagyon sok fogyatékos személyt érint, ez pedig az, hogy maga az egyén, a fogyatékos személy nem biztos, hogy megváltozott munkaképességű, vagy megváltozott munkaképességű, de nem részesül ellátásban, ezáltal nem kap rehabilitációs kártyát, illetve nyilván nem ő nem kap, hanem a munkaadója nem kap rehabilitációs kártya miatti kedvezményt. Tehát fogyatékos személy és fogyatékos személy közötti különbségtétel ez.

A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének javaslatát támogatva és tolmácsolva azt gondolom, figyelmükbe ajánlom azt is, hogy megváltozott munkaképességű személynek minősüljenek azok is, akik fogyatékossgal támogatásban részesülnek vagy a vakok személyi járadékában részesülnek, ugyanis a munkaadók szemében ők is megváltozott munkaképességű személynek minősülnek, de nem kapnak utánuk kedvezményt vagy bértámogatást. Tehát ők könnyebben kiesnek a munkaerőpiacról,

illetve a foglalkoztatásból, úgyhogy ezt is érdemes lenne figyelembe venni.

Összességében véve örülök, hogy ez a módosító javaslat elkészült, pozitív irányba terelve az eddigi tapasztalatok alapján a gyakorlatot. Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy szintén támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének. Tessék parancsolni!

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, ugye 15 perc áll rendelkezésre?

ELNÖK: 15 perces időkeret, igen.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tehát elérkeztünk, tisztelt képviselőtársaim, az ülészakonkénti egyszeri szociálistörvény-módosításhoz. Nem is tudom, hogy miért nem fognak már bele egyszer egy új szociális törvény megalkotásába. De próbáltam kitalálni, hogy most éppen miért, és arra a következtetésre jutottam, hogy biztosan azért, mert meg akarják ünnepegni, hogy egy évvel ezelőtt nagyon sok ellátási formát eltöröltek, a lakásfenntartási támogatás, adósságkezelési szolgáltatás, óvodáztatási, méltányossági, közgyógy- és ápolási díjak. Gondolom, hogy erre hajaz ez a mostani módosítás is.

Ez sok százezer embert érintett, képviselőtársaim, államtitkár úr, hiszen ha csak a lakhatási támogatást vesszük, az 450, volt, amikor majdnem 500 ezer családot érintett. De mondhatom, hogy tízezreket érintettek a méltányossági, közgyógy- és ápolásidíj-megszüntetések. Hiába mondja azt a kormányzat, hogy a települési önkormányzat úgynevezett települési támogatást adhat, mert a kormány megszüntette azokat a törvényi normatív szabályokat, amelyek kiszámíthatóságot és garanciát adtak a jogosultaknak, ezért ma Magyarországon, ahogy én látom, háromezerféle különböző segélyezési rendszer van életben, csupán néhány ellátás függ a járási hivataloktól, de ezek nem helyettesítik azokat a támogatásokat, amelyeket, ahogy említettem, egy évvel ezelőtt elvett a kormány.

Az előttünk lévő törvényjavaslattal már nemcsak hogy nem akarnak többet adni a legszegényebbeknek, hanem azon vannak, hogy azt is elvegyék, amit egyszer már odaadtak. A jogosultak végzálásának újabb eszköze az, hogy olyan állami és állam által is tudott információk minél hamarabbi bejelentésére kötelezik az érintetteket, amelyek elmulasztásával úgynevezett rosszhiszeműség nélkül is elvehetik az ellátásukat. Egyes esetekben 8 napon belül kell bejelenteni a jogosultaknak, hogyha változás áll be a jogosultság feltételeiben, például ha más pénzbeli ellátásra való jogosultság fennállása alatt időskorúak járadékában, aktívkorúak ellátásában vagy ápolási

díjban részesül valaki. Ha ezt az érintett elmulasztja, akkor rosszhiszeműség nélkül is visszafizetési kötelezettség terheli az érintettet.

A most hatályos szabályozás szerint kizárólag akkor követelhető vissza a jogosulatlanul folyósított szociális ellátás, ha fennáll az ügyfél rosszhiszeműsége is. Márpedig ha valakitől visszakövetelik a kifizetett segélyt, az elég nagy teher az érintettnek, hiszen gondoljunk bele, hány százaléka tudná visszafizetni azt a huszonegynéhány-ezer forintot, amikor még megélni is képtelenség ennyiből, nemhogy félretenni.

Hangsúlyozom, itt nem azok eshetnek áldozatul, akik valóban csalók, mert hazudnak a jövedelmi vagy a vagyoni helyzetükről, hanem azok, akiket a kormány éppen annak tart.

Továbbá vajon a jogosultaknak hány százaléka kel és fekszik a Magyar Közlönnyel, erre borzasztóan kíváncsi lennék, ugyanis sokszor még maguk az ügyintézők sem tudják naprakészen követni az egyes törvény- és rendeletmódosításokat. Mi van akkor, ha valaki tudtán kívül válik jogosulttá egy ellátásra, például azért, mert megszűnt vagy mert eltelt egy adott időtartam? Miért az ügyfélnek kell ezt csak tudnia?

A hivatalok, hatóságok miért nem képesek ezt nyomon követni? Pedig az elmúlt években számos nyilvántartást, adatbázist hoztak létre minden egyes igazgatási területen, volt, ahol egyszerre többet is, mondván, ki kell szűrni a párhuzamosságokat.

Mást sem hallottunk önöktől az előző években, csak hogy itt minden szociális támogatásban részesülő ember csaló, és az állam csecsén lóg. Csalók voltak a rokkantak, csalók voltak a korhatár előtti nyugdíjasok, a segélyezettek, a rászoruló gyerekek, mindenki. De hát akkor mire is ment el az a sok milliárd forint, amelyet informatikai fejlesztésekre fordítottak az elmúlt években, mikor most is az ügyfelektől várják azt, hogy jelezze, igazolja, hogy mit kap egyik és mit kap esetleg egy másik hivataltól?

Ezek a kérdések akkor is felteendőek, ha nem variálnak a rosszhiszeműség értelmezésével, hiszen tényleg, miért kér olyan információt az állam az ügyféltől, amit ő úgyszólván tud. Ez lenne a bürokráciacsökkentés? Most csak kérdezem ezt. Persze ez költői kérdés, mert tudom, hogy nem államtitkár úr kompetenciájába tartozik, hanem Lázár úréba.

Amúgy javasolom módosítani a kormány feladat-és hatásköréről szóló rendeletet, és belefoglalni, hogy az emberi erőforrások minisztere a kormány rosszhiszeműségért felelős tárcavezetője is lett ettől a naptól kezdve.

Ezenkívül bővítik a vagyon fogalmát, és a jövőben vagyonnak számít majd a pénzforgalmi intézetnél kezelt összeg, közte a takaréketét is, ami jelenleg nem számít bele a vagyonba. A vizsgálat elvégzéséhez pedig megteremtik a pénzforgalmi szolgáltatástól való adatkérés lehetőségét. Mindez azt mutatja, hogy a kormány csak a legvégső esetben ad majd segélyt az érintetteknek, ha már valóban felérték minden tartalékukat.

(18.20)

Ez a kormány szemszögéből logikusnak tekinthető elképzelés, hiszen az Alaptörvény is arról szól, hogy mindenki magáért felel, illetve mindenkiért a családja felel, kivéve a kormánypárti politikusokat, mert azért ők szoktak gondoskodni magukról meg a családjukról.

Jellemző, hogy a kormány honlapjára kitett előterjesztéshez készített hatásvizsgálati lap szerint a segélyezést érintő módosítások előnyt jelentenek az ellátottak számára. Én nem tudom, önöknek előny-e az, ha azt is rosszhiszeműségnek vesszük, ami nem az. De ki kell térni olyan módosításra is, ami kedvező, még akkor is, ha az egész rendszeren nem sokat javít. Ilyen az, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatásnál, amennyiben az ügyfél legalább 30 napig igazoltan keresőképtelen volt, 60 nap áll rendelkezésére, hogy teljesítse a 30 napos tevékenységi kötelezettséget.

A javaslat bővíti a család- és gyermekjóléti szolgálatok feladatkörét az európai uniós forrásból megvalósuló program keretében biztosítható eseti vagy rendszeres természetbeni juttatás célzott és ellenőrzött elosztásában való közreműködéssel, és ezzel összefüggésben módosítja az Szt. adatkezelési szabályait. A módosítás előírja, hogy a jogosult lakcíme szerinti család- és gyermekjóléti szolgálat részére a program célcsoportjába tartozó személyek természetes személyazonosító adatait és társadalombiztosítási azonosító jelét a jogosultakról nyilvántartást vezető szociális hatóság és nyugdíjfolyósító szerv átadja. Feltehetően a legrászorultabbakat támogató Európai Alap miatt szükséges az, hogy megteremtik a családsegítők számára, hogy megkaphassák a területükön élők mindenféle adatait más hatóságoktól, hivataloktól. Egy korábbi írásbeli kérdésünkre adott válaszban már kész tényként közölték, hogy ezen adatok alapján fog történni a jogosultak felmérésre. Úgy tűnik, rájötték, hogy az adatkezeléshez azért szükség van törvényt módosításra is.

Érdekes, hogy hatályát veszti az a rendelkezés, amely felhatalmazást ad a kormánynak a Szociálpolitikai Tanács működésére vonatkozóan. Most úgy látom, megszüntetik azt a szervezetet, amelyiket eddig sem működtettek - na de lelkiük rajta!

A gyermekvédelemből kikerülő fiatal felnőttek otthonteremtési támogatásának módosítása több tekintetben üdvözlendő, bár nem világos, hogy miért kell zárolni a korábbi otthonteremtési támogatásokat, amennyiben azok lakás-előtakarékossági programhoz kapcsolódtak.

Az is jó lenne tudni, hogy mi lett azzal az évekkel ezelőtti beharangozott rendszerrel, ami gyermekvédelmi lakásalap néven új szisztémát állított volna fel a támogatás helyébe.

A javaslat szerint emelkedik az otthonteremtési támogatás összege. Érdekes, hogy az indokolásban az szerepel, hogy: „Mivel a támogatás összege az annak megállapítása idején érvényes öregségi nyugdíj legkisebb összegének arányában van meghatá-

rozva, az emelés ezen arányok emelésével valósul meg.” Igen ám, de a javasolt emelés, nem az azonos sávban van, ráadásul a legmagasabb is csak csupán 17,5 százalékos. Ez azért érdekes, mert a kormány honlapján korábban elérhető előterjesztéshez mellékelt hatásvizsgálati lap szerint több mint 22 százalékos nyugdíjminimum-reálértékvesztés olvasható ki, tehát még azt a szintet sem éri el a módosítás, amit a honlapon lehetett olvasni.

Továbbá azért van itt néhány kérdés az értékállóság biztosításával kapcsolatban. Ha önöket annyira zavarja, hogy csökkent az otthonteremtési támogatás vagy a rokkantsági ellátások vetítési alapját adó összeg, akkor miért nem zavarja ez önöket a többi ellátásnál? - csak így kérdezem ezt is a margó szélén. Miért nem fontos az a közel 200 ezer család, aki ma 22 800 forintból él, amikor éppen nem kap közmunkát a felnőtt vagy a szülő? Miért nem fontos a sok ezer egészségkárosodott ember, aki ma szintén hasonló összegből nyomorog? Miért nem fontos az a közel 60 ezer ember és az általa gondozott hozzátartozója, aki jóval a minimálbér alatti ápolási díjat kap, pedig valójában egy gondozói munkát végez? A sort még lehetne folytatni, bár sokkal több ellátást már nem ad a kormány a szegényeknek.

Egyébként meg kell jegyeznem, hogy nem világos, mi szükség van az FHT-ra vonatkozóan kijelenteni, hogy ha változik a nyugdíjminimum összege, akkor ezt az ellátást is emelni kell és a többi, és a többi. Egyfelől azt gondolom vagy gondoltam volna, hogy ez most így van, másfelől nem úgy tűnik, mintha módosítani akarnák a nyugdíjminimum összegét. Vagy esetleg várható valami változás? Ezt nem tudom, államtitkár úr, bár bizonyára emlékszik ön is rá, hogy a múlt évben nekem kétszer volt erre való indítványom az Országgyűlésben, és a fideszes többség mind a kétszer leszavazta a Népjelölti bizottságban.

De térjünk rá a rokkantak ellátására! A megváltozott munkaképességűek ellátásait érintő módosítások bizonyos értelemben csak egy szépségtapaszt jelentenek az alapjaiban igazságtalan rendszer torz arcán.

Az értékállósággal indokolt emelés szerintem neveltséges mértékű és egy kicsit álszent is, mivel csak az új ügyekben kell azt figyelembe venni. De még a törvényjavaslat ezen része tartalmazza a legtöbb kedvező változást, miszerint módosul a keresőtevékenység fogalma, de erre utalt előtte a fideszes vezérszónok is, egyértelművé téve, hogy a vállalkozók a biztosítások időtartama alatt minősülnek keresőtevékenységet folytatóknak, így azok az egyéni vállalkozók, akiknek vállalkozói jogviszonya szünetel, nem minősülnek keresőtevékenységet folytatóknak.

Kibővül azok köre, akik a biztosítás időtartamára tekintet nélkül is jogosultak lehetnek a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira. Reméljük, az is kedvező változást hoz az érintettek számára, és nem csak a hivatalnak, hogy a rehabilitációs ellátására való jogosultság időtartamát a komplex minősítés időbeli hatályához igazítják annak érdekében, hogy a rehabilitációs ellátás különböző elemei,

így a pénzbeli ellátás és a rehabilitációs szolgáltatások időtartama ne csússzon el egymástól.

Örömmel vettük, hogy finomodik az együttműködési kötelezettség megszegésének szankciója. Jelenleg, ha az ügyfél a rehabilitációs tervben foglalt kötelezettségeinek neki felróható okból nem tesz eleget, a rehabilitációs hatóságok rendelkezésre álló egyetlen törvényes eszköze az ellátás megszüntetése. A módosítás értelmében első alkalommal a rehabilitációs ellátás nem megszüntetésre, hanem három hónapra felfüggesztésre kerül, a megszüntetésről csak a kötelezettség ismételt megszegése esetén kell rendelkezni.

Ami talán az egyik legfontosabb elem, hogy változik az ellátások minimum- és maximumösszege; az indoklás szerint azért, hogy az értékállósága biztosítható legyen. Az ellátásoknál megszűnik a korábbi vetítési alap, a 2012. évi minimálbér, erre is utalt Tapolczai képviselőtársam, ami helyett a jövőben fix összegben határozzák azt meg. Ennek lesz egy új elnevezése, ahogy olvasom, alapösszegnek fogják nevezni, és a nyugdíjmelés mértékével azonosan emelkedik majd. Az indoklás magyarázata szerint az alapösszeg a 2016. évi mértéke a jelenlegi vetítési alapnak (*sic!*), a 2016. évi nyugdíjmelés mértékével emelt összeg 94 500 forint. Az átmeneti szabályozás szerint az új rendelkezéseket csak az új ügyekben, tehát a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának megállapítása vagy felülvizsgálata iránt 2016. április 30-át követően indult ügyekben kell alkalmazni.

Érdekes megoldásnak tartom egyébként, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának értékállóságát úgy akarják biztosítani, hogy új alapösszegként a 2012. évi minimálbér összegét, a 93 ezer forintot az idej nyugdíjmelés mértékével, 1,6 százalékkal emelik meg; azon túl üdvözlendő, hogy egyáltalán emelkedik a négy éve nem emelt küszöb. Nem érthető, hogy mi köze van a minimálbérnek a nyugdíjmeléshez, ezt még én nem tudtam megoldani. Elfogadhatóbb lenne véleményem szerint az, ha mindig az adott évi minimálbért használnák viszonyításként. Akkor most jelenleg 111 ezer forint kéne hogy legyen ez az alapösszeg és nem 94 500 forint, merthogy ez a 94 500 forint, én úgy számolom, mintegy 1500 forintos emelés mindösszesen.

Továbbá fontos változás, hogy egységesítik a rokkantsági ellátás és rehabilitációs ellátás melletti keresőtevékenységre vonatkozó szabályokat. Nem kívánom megismételni itt, amit többek között szintén az előttem szóló elmondott, de fontosnak tartom, hogy a jövőben az akkreditált munkáltatók a munkahelyek rehabilitációs célú átalakítása és a bér- és költségátogatás mellett a megváltozott munkaképességű munkavállalók képzéséhez is támogatást kaphatnak, továbbá az akkreditált munkáltatók részére nyújtott támogatások célcsoportja kiegészül a vakok személyi járadékában részesülő személyekkel is. Ezzel függ össze, hogy változnak az ellátásban részesülő személy együttlükködési és értesítési kötelezettségei, ez utóbbi viszont szigorítást jelent: a bejelentési kötele-

zetségek határideje egységesen 15 napról 10 napra csökken.

Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Szeretném előrebocsátani, hogy körülbelül fél órával ezelőtt, azt hiszem, négy módosító indítványt nyújtottam be. Kérem a kormánypárti oldalt, hogy ezeket a módosító indítványokat támogassa. Amennyiben támogatást nyer a kezdeményezésem, akkor mi is támogatni fogjuk a törvényjavaslatot, egyéb esetben ne számítanak a támogatásunkra. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Móring József Attila képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(18.30)

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Államtitkár úr már részletesen bemutatta az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló T/9635. számú törvényjavaslat lényegi elemeit. Én két olyan, a törvényjavaslatlal érintett témakörre irányítanám rá a figyelmet, amely a Kereszténydemokrata Néppárt számára fontos élethelyzetben lévő embereknek jelent segítséget.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény hatálya alá tartozó gyermekvédelmi otthonderemelési támogatás célja, hogy normatív pénzbeli ellátásként az olyan családi háttérrel nem rendelkező fiatal felnőttet támogassa, aki legalább három évet eltöltött az intézményes ellátásban és nem rendelkezik megfelelő vagyonnal.

A gyermekvédelem intézményrendszerében felnőtt fiatalok társadalmi beilleszkedése nehezített, sokan közülük hajléktalanként igényelnek később szociális gondoskodást, ezért kiemelkedően fontos az önálló egzisztenciájuk megteremtésének elősegítése, elsősorban a lakáskérdés megoldásában. A támogatás célja ezen fiatal felnőttek lakáshoz jutása, tartós lakhatási megoldásának elősegítése. Éves szinten közel 1300 fő számára kerül e támogatás keretében ellátás biztosításra. A támogatási összeg értékállóságának biztosítása érdekében indokolt a gyermekvédelmi otthonderemelési támogatás összegének törvényjavaslat szerinti emelése.

A másik terület pedig - véleményünk szerint nagyon helyesen - a megváltozott munkaképességű személyek ellátása. A törvénymódosítás a rendszer negy éves működési tapasztalataira építve fogalmazza meg a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási esélyeinek növelését, szociális biztonságuk erősítését, valamint a bürokrácia csökkentését célzó javaslatokat. Így megteremti a rehabilitációs

ellátás és a rokkantsági ellátás melletti keresőtevékenység korlátösszhangját, megteremti a differenciált szankciórendszert az együttműködési kötelezettség megszegése esetére, megteremti az ellátások minimum- és maximumösszegének értékállóságát, kialakítja a komplex minősítés időbeli hatályára vonatkozó szabályozást, pontosítja, kibővíti a rehabilitációs szolgáltatások biztosítása céljából vezetett nyilvántartás szabályait, rendezi a további, a jogalkalmazói gyakorlatban felmerült kérdéseket, pontosítja a keresőtevékenység fogalmát, meghatározza az alsó életkorhatárt, korlátozás nélkül lehetővé teszi az ügyfelek részére kérelem benyújtását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat vitája során természetesen sok részletkérdést lehet és kell is megvitatni, hiszen nagyon komplex témáról van szó. Az itt tárgyalt módosítás véleményem szerint javítani fogja a szociális ellátórendszer hatékonyságát, éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vágó Sebestyén képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Sorra mennék a törvényjavaslat lényegibb részein. Először is vannak olyan részei, amelyekkel természetesen egyet tudok érteni, de vannak olyan részei is, amelyeket nem értek, és ezekre talán választ is várnék.

Azzal egyet tudok érteni, ellentétben a szocialista felszólalóval, hogy egyéb tényezők is jöjjenek be a rászorultság vizsgálatánál, és fontosnak tartom azt, hogy a vagyont is vegyük figyelembe. Van, akit a kimutatható jövedelmi viszonyai jogosulttá tesznek egy juttatás megkapására, de ha közben meg milliói vannak a bankszámláján vagy megtakarítása van, akkor ez mással szemben igazságtalan helyzet és nem jogosítható.

Sokszor említett téma a nem rosszhiszeműen felvett juttatások visszafizetése. Én sem értem, hogy fordulhat elő párhuzamosság. Kiepült a rendszer, a tájszám alapján minden egyes juttatást fel kell vinni a rendszerbe, ami a párhuzamosságokat rögtön jelzi. Ha a párhuzamosságokat rögtön megszüntetik, akkor nem tudom elképzelni, hogy fordulhat elő olyan helyzet, hogy valaki jogosulatlanul kap valamilyen juttatást, jóhiszeműen kapja azt a juttatást.

Nagyon jól tudjuk, hogy sok esetben milyen emberekről beszélünk, akik ezeket a juttatásokat kapják. Előfordulnak olyan helyzetek is, amikor szakértők nem tudnak eligazodni a juttatási rendszeren, akkor hogy várjuk el azt, hogy egy rászorult személy, aki esetleg nem is igazán rendelkezik iskolai végzettséggel vagy csak nagyon alacsony iskolai végzettséggel rendelkezik, átlássa a rendszert, és rögtön feltűn-

jön neki, ha jogosulatlanul kap valamilyen juttatást. Szerintem erre valamilyen más rendszert kellene kidolgozni.

Szerepel egy kitétel ebben a javaslatban is: ha az egy főre jutó jövedelem nem ér el egy bizonyos szintet a családban, akkor a hivatal dönthet az eltekintéstől vagy a visszafizetendő összeg csökkentéséről. Én itt is, mint egyéb más törvényekben is, a feltételes módot nehezményezem. Úgy gondolom, ha abban a családban az egy főre jutó jövedelem nem éri el azt a szintet, akkor ne lehetősége legyen a hivatalnak csökkenteni vagy megszüntetni ezt a tartozást, hanem automatikusan megszüntetésre vagy csökkentésre kerüljön a visszafizetendő összeg.

A változásokkal és az emelésekkel kapcsolatban én is elmondanám, az szerencse, hogy a megváltozott munkaképességű személyek ellátásánál rájöttek arra, bocsánat, nem itt, hanem az életkezdési támogatásnál rájöttek arra, hogy kicsi ez az összeg, és már évek óta nem követi azt az inflációt, ami Magyarországon van, és az értéke már nem akkora, mint volt annak idején. Ha az otthonteremtési támogatásnál erre rájöttek, akkor nem értem, hogy más juttatásoknál miért nem jöttek rá. Lehet, hogy nem a szorzókat kellett volna megváltoztatni ennél a juttatásnál, hanem a legkisebb öregségnyugdíj-minimumot. Tudom, hogy ez magával vonzotta volna más egyéb ellátások emelését is, de úgy gondolom, ha itt életserű az, hogy már kevés az az összeg, ami rendelkezésre áll, akkor egyéb juttatásoknál is életszerű lenne az emelés.

Néhány kérdésem lenne az otthonteremtési támogatással kapcsolatban. Az első kérdésem: a törvény meghagyja annak a lehetőségét, hogy lakás-előtakarékossági szerződést is kössenek ebből az összegből, és ebben az esetben nem az egyösszegű, hanem a hosszabb időre vonatkozó rendszeres befizetési módot támogatják. Ha ebben az esetben sem költethető el másra ez az összeg, mert zárolásra kerül a számla, tehát a rendszeres utalás megtörténik, akkor milyen akadálya van annak, hogy az állami gondozásban lévő vagy az onnan kikerülő személy az egyösszegű szerződmódot válassza.

Ezt nem értem. Esetleg olyan oka lehet, hogy akkor nem az államnál, hanem a pénzszolgáltatónál kamatozik ez az összeg a futamidő alatt, de én ezen kívül más indokot nem látok. Nem tudom, hogy ennek mi a szakmai indoka, mert nem nagy összegekről beszélünk, 2 millió forint alatti összegekről van szó, és ha a mai ingatlanárakat figyelembe vesszük, akkor ez az életkezdéshez, az otthonteremtéshez minimális. Adjuk már meg nekik a lehetőséget arra, hogy ha egy ilyen típusú szerződés kedvezőbb lenne a másikkal, akkor hadd válassza azt ebből az összegből!

Rátérve a rehabilitációs ellátásra: üdvözlendő az, hogy bekerül az a kitétel a rehabilitációs ellátásban részesülőknél is, ami a rokkantsági ellátásban részesülőknél is megvan, nevezetesen: akkor szüntethető meg az ellátás, ha három egymást követő hónapon belül a minimálbér 150 százalékát keresi. Ugyanaz a probléma itt, mint amit az eredeti vitájá-

ban is és azóta is már többször felvetettünk, hogy ilyenkor nem megszüntetni kellene az ellátást, hanem szüneteltetni. Ugyanis életszerű helyzet az, függetlenül attól, hogy rehabilitációs hozzájárulásban vagy rokkantsági ellátásban részesül valaki, nagyon sokszor előfordul az, hogy megpróbálkozik egy munkahellyel, és az is nagyon sokszor előfordul, hogy ez három hónapnál hosszabb ideig is tarthat, lehet, hogy fél év után - bocsánat a kifejezésért - „fogy el az ereje” a megváltozott munkaképességű személynek, és akkor mondja azt, hogy én ezt mégsem bírom, akkor ott áll, hogy megszünt az ellátása.

(18.40)

Úgy gondolom, hogy figyelembe véve ezeknek a személyeknek a helyzetét és a munkahelyi reintegrációjukat vagy rehabilitációjukat, vagy a beilleszkedésüket és beilleszkedésük specialitásait, ha a 3 hónap eltelik, jogos, hogy ne kapja az ellátást, de ne megszűnjön az ellátása, hanem szüneteljen. És ha akár 10 nap múlva is kiderül, hogy mégsem bírja, mégsem tudja azt a munkát végezni, mégsem tud megfelelni azon a munkahelyen, akkor ne veszítse el véglegesen az ellátását.

A komplex felülvizsgálatokról és a hatálybalépésekről, illetve a rehabilitációs időszak kezdetéről meg a hozzájárulás, illetve az egészségi állapot változásával kapcsolatosan csak annyit mondanék, hogy nagyon sok esetben fordul elő, hogy csökken a juttatásuk. Ugyanis a komplex felülvizsgálat során megállapítják, hogy javult az egészségi állapota. Nagyon sokszor előfordul az, hogy ezzel a komplex felülvizsgálati eredménnyel szemben a fellebbezési módnak azt a változatát választják, hogy bírósághoz fordulnak.

Nagyon jól tudjuk, hogy a bírósági eljárások, akár közigazgatási eljárások is milyen hosszú ideig tartanak, mégis azt a dátumot veszi figyelembe, mégis attól a dátumtól fogva a csökkentett ellátását kapja. Ilyenkor mi a helyzet? Ilyenkor eleve az már problémás helyzet, hogy akár éveken keresztül a csökkentett juttatásból kell megélnie valahogy, de mi a helyzet akkor, ha a bíróság úgy dönt, hogy jogtalan volt, és ennek a vége mindig egy újabb komplex felülvizsgálat, ami viszont nem állapítja meg ezt az egészségjavulást? Akkor mi a helyzet? Mi lesz akkor az ellátottal? Itt lép föl az, hogy ha ilyenkor, egyébként nem rosszhiszeműen, a kifizető kevesebb összeget fizetett, akkor rá is ugyanannak a szabálynak kell vonatkoznia, mint a jóhiszemű, nem jogosult ellátást igénybe vevőre.

Az egyik legnagyobb igazságtalansága szerintem egyébként a megváltozott munkaképességűekről szóló törvénynek az volt, hogy egy biztosítási alapon nyújtott ellátást áttett egy egyéb ellátássá, tehát a nyugdíjrendszerből áttemelte tulajdonképpen a szociális ellátások rendszerébe a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait. Ez volt az egyik legnagyobb igazságtalansága. Valamilyen szinten ezen most javít ez a javaslat azzal az intézkedéssel, hogy ugyanúgy, mint a nyugdíjagnál, itt is a nyugdíjeme-

lés mértékével évente emelkedik ez az összeg. Itt valamilyen szinten javít rajta, már majdnem olyan ellátásról beszélünk, ami átmenet a biztosítási jellegű és az egyéb ellátások között.

De ez még mindig nem elég. Nagyon minimális összegekről beszélünk. A megváltozott munkaképességű személyek helyzetét nagyban nem fogja befolyásolni az a pár ezer forinttal több, amit így megkapnak. Én ezt egy jó lépésnek látom, csak azt mondom, hogy menjenek tovább ezen az úton, és az emelések mértékében is gondolkozzanak.

Úgy gondolom, magasabb mértékű emelésekre van szükség. Most arra nem akarok kitérni, hogy az évente megállapított összeg ténylegesen helytálló-e és arányban van-e a nyugdíj értékcsökkenésével, mert nagyon sok terméknel, az életfenntartáshoz szükséges termékeknel, nagyon jól tudjuk, sőt a legtöbbnél nagyon jól tudjuk, hogy az 1,6 százaléknál az idén, akár a KSH adatai alapján is, mondjuk, január-ra nem 1,6 százalékkal magasabb, mint a 2015 januárjára. Tehát ezen is el kellene gondolkozni, és a rendszeren akkor ilyen mértékben is változtatni kellene.

Röviden ennyit szerettem volna a javaslatról elmondani. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Kepli Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A független képviselők nem vesznek részt a vitában, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett.

Felszólalásra jelentkezett normál időkeretben Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Meggyőződésem szerint fontos törvénytervezetet tárgyal a parlament. Azt sajnálom, hogy négyen-ötven tesszük ezt, államtitkár úrral kiegészülve, de hát ettől függetlenül még lehet jó is a végkifejlete. Fontos, mert akkor, amikor szociális kérdésköröket érintően, vagy akár a gyermekvédelem ügyeit vagy a megváltozott munkaképességű embereket érintő ügyeket taglaljuk, akkor azért azt is látni kell, hogy sajnos az utolsó kategóriában is nagyon sokan vannak, megváltozott munkaképességű kategóriában is. Tehát jelentős kiterjedése van létszám vonatkozásában is ennek a törvénytervezetnek.

Én sokkal jobban örülnék annak, ha mondjuk, egy adott időszakban, parlamenti ciklusban egy komplex, átfogó törvény születne ezeknek az ügyeknek a kezelését érintően, és nem ilyen, picit ad hoc jellegűnek tűnő, 3 havonta, 6 havonta bizonyos korrekciók beépítésével párosuló folyamatokat látnánk vagy folyamatok tárulkoznának elénk. De ha az pozitív irányba visz, akkor azt kell mondjam, még az is jobb, mint ha semmi nem történik.

Ennek a törvénytervezetnek vannak pozitív elemei, tagadhatatlan. Vannak olyan dolgok, amelyek tekintetében, azt gondolom, az elmozdulás iránya jó.

Nem feltétlenül ezekkel akarok foglalkozni, de deklarálni akartam, rögzíteni akartam, hogy van ilyen. Van, mondjuk, a foglalkoztatást helyettesítő támogatások tekintetében, a 30 napos keresőképtelenség esetében, az időintervallum kitolása a 30 napos közfoglalkoztatási lehetőség megszerzését érintően, és egyéb vonatkozásban is.

Én inkább azon részével szeretnék foglalkozni, ami számomra egy picit problematikusabbnak tűnik. Ha valamit nem jól látok, akkor majd azt kérem államtitkár úrtól, hogy korrigáljon, illetve világítsa meg másképpen a dolgokat.

Én soha nem tartom jónak azt, ha a kormány olyan intézkedéseket szül, amelyek bizonyos értelemben végzálásként jelennek meg, akképpen mutatkoznak. Ugye, az állam rengeteg információt halmoz fel mindegyikünkről. Ez teljesen rendben van nyilván, mert így lehet normálisan kezelni az ügyeket. De az ismert, bejelentett, regisztrált, nyilvántartott adatok sokaságát, úgy érzem, úgy látom, hogy nem megfelelő módon használja - most nem akarok pikírt lenni - az egyablakos rendszer keretei között. Tehát nem megfelelően használja, és attól függetlenül, hogy adott esetben mindenfajta nyilvántartási adat rendelkezésére áll, az állampolgárok nyilatkozatait várja el, vagy éppen arra kötelezi őket. És ha és amennyiben ezek a nyilatkozatok nem történnek meg adott esetben, akkor bizony annak negatív következményei is lehetnek.

Én meg azt gondolom, ha már a nyilvántartási rendszerek úgy működnek, hogy a szükséges adatok az állam, a kormány, az adott hatóságok, szervezetek rendelkezésére állnak, akkor ezen adatok, mondjuk, az államigazgatási gépezet keretei között lévő szervezetek között utolérhetőek. Nem az ügyfél végzálásával kellene megpróbálni olyan helyzetet teremteni, ami, ha egy kicsit pikírt akarok lenni, akkor azt mondom, ahhoz vezethet, hogy hogyan lehet megszerzett juttatásokat elvenni vagy elveszítettetni az emberekkel.

Azt hiszem, hogy e vonatkozásban kézzelfoghatóan igazolható, hogy van tennivaló az állam, a kormány, a hatóságok részéről, és nem olyan előírásokat kellene egy törvénytervezet keretei között érvényesíteni, amelyek, még egyszer mondom, arra adnak módot és lehetőséget, hogy ha az ügyfél ennek az ismeretnek nincs a birtokában és a szükségszerű nyilatkozatokat nem teszi meg, akkor hogyan és miképpen váljon kárvallottjává a történetnek.

A másik dolog, ami az adminisztrációs háttérén túl némi gondot okoz, a Vágó Sebestyén képviselőtársam által elmondott dolgok tekintetében valahol egybevág, tehát megegyező, van, ahol pedig különbözik attól. Itt a vagyonelemét firtatta ő is a megtakarítások tekintetében, tehát itt a takarékbetétek és egyéb másfajta megtakarítások tekintetében.

Ő abból a megfontolásból, vagy én úgy érzem, hogy ő abból a megfontolásból közeledett a dologhoz, hogy ha vannak megtakarítások, akkor természetesen azért kellene különböző segítséget nyújtani.

(18.50)

Én meg a másik irányból közeledek a dologhoz, hogy mit is akarunk elérni, mi is a cél akkor, hogyha az emberek adott esetben a saját biztonságuk megteremtéséért megpróbálnak némi megtakarítást eszközölni. Én azt gondolom, hogy az egy helyes magatartás, ha arra ösztönözzük az embereket, hogy ha egy picit módjuk és lehetőségük van rá, akkor természetesen ne minden létező forintot éljenek fel, hanem lehetőség szerint a saját maguk biztonságának a megteremtését is szolgálják. De ez nem azt kell hogy jelentse, hogy ezzel párhuzamosan vagy paralel akkor az a helyzet álljon elő, hogy adott esetben egy rossz helyzetbe való kerülés kapcsán semmilyenfajta állami támogatásban ne részesüljenek. Magyarul, az szerintem nem jó, hogyha arra ösztönözzük az embereket, hogy ne teremtsenek maguk körül valamilyen szintű biztonságot.

Talán csúnyábban megfogalmazva azt mondom, arra törekedjete, hogy ne legyen semmiték, mert ha nincs semmiték, akkor juthatok hozzá bármilyen támogatáshoz. Igen, legyen valamilyen szintű megtakarítása lehetőség szerint mindenkinek, de ez ne azt jelentse, legalábbis azoknál a kézzelfogható nagyságrendű összegeknél, amelyek nem 10-20-50-100 millió forintos nagyságrendek, amelyek ezen emberek messze-messze sokaságát nyilván nem érintik meg, hogy őket kizárja mindenkiből.

A másik része a dolognak, hogy a megváltozott munkaképességűek tekintetében, valamint a rehabilitációs ellátás vonatkozásában én is ugyanúgy látom, mint ahogy képviselőtársam, hogy a minimálbér összegének a 150 százalékos mértékénél nagyobb jövedelemszerzési lehetőség egy három hónapos futamidőt felölelő időtávlatban ne azzal a következménnyel járjon, hogy megszüntetik, hanem azzal, hogy szüneteltetik ezeket az ellátásokat. Egyszerűen azért, mert élő, létező példák vannak, államtitkár úr jól ismeri ezeket. Ma a munkaerőpiacon - sajnos, de így működik - úgy nagyjából a háromnegyede a munkalehetőségeknél úgy születik, hogy támogatott munkahelyek.

Ezeknek a messze döntő többsége a közfoglalkoztatott munkahelyekből tevődik össze, de nemcsak az, vannak a gazdasági szférán belül született munkahelyek is, de ezeknek is a messze döntő többsége támogatott munkahelyként jön létre. A támogatott munkahelyeknek az a sajátossága, hogy attól függ, milyen a parametrizálás, hat hónapig, kilenc hónapig, egy évig bizonyos támogatások mellett történik a motiválása a foglalkoztatás megteremtésének, és ezen időintervallumokat követően sajnos - de ez is a való világhoz tartozik - sok esetben megszűnnek ezek a foglalkoztatások. Na most, nem biztos, hogy hat hónap, nyolc hónap vagy akár csak négy hónap foglalkoztatás után egy esetleges ilyen formátum keretei között történő jogviszony megszűnése azt kell hogy magával hozza, hogy a korábbi rehabilitációs ellátását, támogatását azért, mert adott időszakban három hónapot meghaladó időintervallumot érintően a

minimálbér 150 százalékat meghaladó mértékű jövedelemre tett szert valaki, azért gyakorlatilag kizáratódjön, és akár majd bármilyen más keretek között, új eljárás keretei között kelljen megvívnia a küzdelmet annak érdekében, hogy egyáltalán jogosultnak minősítik-e arra, hogy. Egy szó, mint száz, azt kérem államtitkár úrtól, azon gondolkozzanak el, hogy nem a feltétlen megszüntetés, hanem a szüneteltetés legyen az, ami a gondolkodás fókuszába helyeződik.

A másik része, ami a megváltozott munkaképességű személyeket érinti. Itt ugye nyilvánvaló, minden kormány - színétől függetlenül - gondolkodásának a középpontjában az kell hogy álljon, hogy a foglalkoztatási esélyek növelését megpróbálja elérni. E tekintetben azért olyan hatalmas előremozdulások sajnos nincsenek az elmúlt időszakban. Ha a korábbi vetítési alapokat nézzük, ha már pénzről, forrásokról beszélünk, akkor a 2012. évi minimálbér volt az alapja, ez a 93 ezer forintos nagyságrend, négy évig változatlan helyzet, majd 2016-ban pedig a 93 ezer plusz az 1,6 százalékos mértékű nyugdíjmelés mértéke, amire Korózs képviselőtársam azt mondta, hogy nem sikerült megfejteti az összefüggést, hogy a minimálbér és az aktuális, most 2016-os nyugdíjmelési százalékos mérték hogyan és miért kerül egymással összefüggésbe vagy milyen összefüggésben van egymással.

Nem egyedül van ezzel, tehát valószínű, hogy többen vagyunk ezzel, de talán majd államtitkár úr megfejt nekünk, hogy mi ennek a háttere. Valószínű az, hogy nem kívánták az aktuális minimálbérhez kötni a történetet, mert az 111 ezer forint lenne, és ez lenne akkor a vetítési alap, és ez nem esne túlságosan jól önöknek. Persze az embereknek jobban esne, nyilvánvaló, hiszen akkor az ő javukat szolgálnák és nem mást. E tekintetben megint csak azt mondom, hogy érdemes lenne elgondolkodni, hogy ha parametrizálunk, akkor minimálbér, és a minimálbér bruttójához való illeszkedést kellene vagy lenne érdemes megtenni.

Ha úgy kezdtem az elején, hogy azért jó lenne, ha nem három-hat hónaponként korrekció, bár ha van benne pozitív, akkor az még mindig jobb, mint a semmi, akkor azért nem szabad nem megemlékezni arról, hogy egy esztendővel ezelőtt azért elég súlyos érvágást tettek e tekintetben. Most teljesen mindegy, hogy miről beszélünk, hogy a méltányossági vagy a lakhatási támogatások rendszeréről, amelyek több százezer embert érintettek, vagy a rokkantakat érintő - már az előbbieken szó esett róla -, a nyugdíjak helyett ellátásba való vitel kérdéskörét, vagy a korhatar előtti nyugdíjakat, mindegy, hogy előnyugdíjról vagy korengedményes vagy korkedvezményes nyugdíjakról beszélünk, nem akarok ezekbe belemenni, csak azt akarom mondani, hogy ön is tudja, mindannyian tudjuk, hogy itt elég kemény visszavágások történtek.

Ha már ez így volt, akkor legalább azt szeretném kérni, hogy most és amikor, mondjuk, egy állapotváltozás vizsgálata történik, mert ilyen történhet, öt

éven belül gyakorlatilag módosítható és visszavonható határozatok vannak, akkor ezek a módosítások egy megállapított határozat esetében nem tudom, miért hívódhatnak életre úgy is, hogy akár az ügyfélnek a kárára is megtörténhet. Azt értem, hogyha az ügyfél javára történő módosításokat akarnak eszközölni, bár nem ezt tapasztalom, de hogy az ügyfél kárára történő módosításokat miért próbálják eszközölni, ez csak ugyanarra a logikára vág, amit az első gondolatok között mondtam, amikor a hatóságok vegzálják az érintetteket különféle nyilvántartásokban létező adatoknak az utolérését érintően, arról való nyilatkozások kapcsán, mert ha mulasztanak, akkor ez lehetőséget és módot ad arra, hogy kizárhatóvá váljanak különféle ellátási rendszerekből.

Szóval azt akarom mondani, hogy mindezek mellett talán még egy apró dolgról, szilánkról érdemes szólni, ez a valamikor szociálpolitikai tanács, biztos emlékszik a szóhasználatra (*Czibere Károly: Tagja voltam.*), merthogy önök úgymond mindenfajta érdekegyeztetésbéli lehetőséget az elmúlt időszakban azért vastagon kiürítettek. Lehet persze majd ennek a cáfolatáról beszélni, de szeretném mondani, hogy megszüntetni azt, ami eddig sem működött, az nem túl nagy dolog.

Államtitkár úr, mondhat bármit, ismerem az érdekegyeztetés működési rendszerét, látom, hogy mit csinálnak e tekintetben, tehát jobb, ha nem kezdek bele, bár én már nem fogok tudni önnek válaszolni a dologban, mert menet közben nem vett részt a vitában, úgyhogy nem túl illő majd olyat mondani, amit én nem tudok cáfolni csak azért, mert zárszót fog mondani.

Utolsó mondatban azt szeretném kérni öntől, önöktől, hogy ha már szociális, gyermekvédelmi vagy épp megváltozott munkaképességű ügyekről beszélünk, akkor legyen a fejükben mindig az ember úgymint példaként az ápolási ügyeket érintően, fogyatékos ápolás tekintetében; szó esett hat évvel ezelőtt arról, hogy munkaviszony, szó esett arról, hogy minimálbér, hat év eltelt, semmi nem történt, nem lenne baj, hogyha ezek a kérdések is előtérbe kerülnének, mert ez mind-mind az emberek javát szolgálja. Elnök úr, köszönöm szépen.

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Czibere Károly államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen legelőször is a hozzáállást és azt az attitűdöt, amellyel mind a három téma kapcsán valamennyi felszólaló, a vezérszónokok és mások is

alapvetően azt emelték ki, hogy alapvetően mind a három tekintetben látják a jó irányt, csak a mértékkel, csak az ütemmel elégedetlenek. Azt gondolom, azt tartom fontosnak, hogy minden területen tudunk olyan lépésekről és olyan javaslatokról számot adni, amelyek valóban az állami gondozottak, valóban a fogyatékkal élők, valóban a megváltozott munkaképességű emberek esélyteremtésének, az esélyteremtés erősítésének lehetnek az eszközei. Szeretném megköszönni mindenkinek a javaslatát. Ezeket végig fogjuk gondolni, és egyeztetünk is a közeli napokban erről, és szeretnék ígéretet tenni, hogy amelyiket tudjuk, be is fogjuk építeni.

Egy-két dologra szeretnék visszatérni, amely több hozzászólásban is megfogalmazódott. Az egyik a segélyezés kapcsán merült fel. Korózs képviselő úr mondta, hogy a települési támogatások kapcsán az az érzése, hogy 3000-féle segélyezési rezsim van. Igen ám, de mi volt 2015 előtt? Ha azt megnézzük, hogy amikor teljes mértékben önkormányzati hatáskörben voltak a segélyezések '93 óta, akkor aztán végképp arról tudunk beszélni, hogy teljes egésze a segélyezési pénzbeli ellátási rendszernek az önkormányzati diszkrecionalitás világába tartozott.

A szakirodalom másról sem szólt, mint hogy 3 ezer különböző szociális ellátási rezsim alakult ki, és az idő során ezért indult el egy folyamatos korrekciója a '93-ban kialakult segélyezési rendszernek, amelynek az alapvető eleme az volt, hogy a diszkrecionalitási elemeket folyamatosan korlátozni kell, és ezt a 2015-ös reform fel is erősítette akkor, amikor a jövedelemplótló támogatásokat teljes egészében a járásokhoz emelte. Azt gondoljuk, hogy az elmúlt húsz évhez képest a '15-ös reform pont ebben az ügyben, pont a nagyon differenciált, nagyon különböző minőségű segélyezési rezsimek tekintetében jelentett pozitív fordulatot.

A másik kérdés a vegzálás. Ez is több hozzászólásban előfordult. Azt gondoljuk, hogy valóban teljesen jogos az a felvetés, hogy ha az állami szervek, a hatóságok több különböző adatforrásból, adatbázisból, hatósági nyilvántartásból tudnak tájékozódni, ott adatok képződnek, valóban uniós forrásból, ilyen-olyan fejlesztésekből, megteremtődnek ilyen adatbázisok, akkor azokból legyen lehetőség az ügyfelek megkérdezése nélkül tájékozódni.

A jó hír az, hogy valóban ezek a hatósági nyilvántartások megteremtődtek az elmúlt években, de a szociális területen kilenc ilyen nagy hatósági nyilvántartás működik. Az a munka azonban, ami ahhoz kell, hogy ne kelljen a kliensektől, ügyfelektől kérni további adatokat, ahhoz az kell, hogy ezek az adatbázisok és nyilvántartások össze legyenek kötve. Ez az a bizonyos társadalmiszámle-konceptió, amelyen dolgozunk, aminek az eredménye az lesz, hogy valamennyi társadalmi juttatását az adott állampolgárnak a tájszáma alapján egyben látjuk. Tehát valóban vannak regiszterek, de ezek jelenleg nincsenek tájszám alapján összekapcsolva.

A következő kérdés volt az adatkezelés kérdése, amire Korózs képviselő úr utalt. A gyermekjóléti

kapcsán arról van szó, hogy az induló RSZTOP, amely a rászoruló személyeket támogató operatív program, és amely alapvetően a gyermekjóléti szolgálatokon keresztül fog tudni megvalósulni, és amely nagyon erősen fókuszál a három éven aluli, három évnél fiatalabb gyermekek segítésére, élelmiszer-csomaggal való megsegítésére, ott miután az rgyk, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény lesz az alapvető jogosultsági alap, fontos, és ezeket a gyermekeket, ezeket a gyermekeket nevelő családokat a gyermekjóléti szolgálatok ismerik, kapjanak felhatalmazást ezek a szolgálatok ezeknek az adatoknak a kezelésére, hogy valóban időben oda tudjon érni a segítség ebben a programban a rászoruló gyermekekhez.

Tényleg nem szeretnék visszaélni a helyzettel, de a Szociálpolitikai Tanácsot két képviselő úr is megemlítette. Nem arról van szó, hogy meg van szüntetve a Szociálpolitikai Tanács. A Szociálpolitikai Tanács 2003 és 2008 között működött, öt évre volt ez megalapítva. Jól ismerem, mert én magam is tagja voltam egyházi delegáltként, tehát pontosan tudom, hogy miről van szó. Itt pontosan arról van szó, hogy a szociális ágazat vezetése szeretné újjíateremteni a szakmai diskurzus és a szakmapolitikai dialógus színtereit.

Ennek két fontos eszköze van. Hét szociális szolgáltatási területen a szakmai kollégiumokat szeretné felépíteni a közeli napokban és hetekben, amelynek 12-12-12 tagja lesz, akik az egyes szolgáltatási területeken tanácsadói az ágazatvezetésnek, a döntés-előkészítésben szakmai állásfoglalásokat, irányelveket tesznek az egyes területeken, és ezek fölött, ezeknek az elnökeiből, ezeknek a vezetőiből állna össze az új Szociálpolitikai Tanács. Ezért van szükség a régi típusú, más összetételű Szociálpolitikai Tanácsról szóló jogszabály hatályon kívül helyezésére, hogy helyet tudjon készíteni az új tanácsnak.

A következő kérdés volt - megint csak a határidő tekintetében - a sérülékeny társadalmi csoportok, különös tekintettel a fogyatékossgal élő emberek kapcsán, fokozottan figyelni arra, hogy például a határidő csökkentésénél vagy egyéb eljárási szabályok módosításánál az ő érdekei ne sérüljenek. Ezt köszönöm szépen Tapolczai képviselő úrnak. Természetesen ígéretet tudok rá tenni, hogy ezt fokozott figyelemmel fogjuk kísérni.

A vagyon biztosítása és a vagyonkérdés esetén megint csak a szociális ellátások tekintetében most a szociális törvény azt tartalmazza, hogy az öregségi nyugdíjminimum nyolcvanszorosa lehet vagyon. Tehát amikor vagyonról beszélünk, akkor nem arról van szó, hogy semmilyen megtakarítás nem lehetséges, hanem arról, hogy van ennek törvényben, jogszabályban rögzített minimális, a beszámítás alól kivont része.

A következő kérdés az volt, hogy miért nem volt az öny, az öregségnyugdíj-minimum egységesen emelve. Azt kell látni, hogy az öregségnyugdíj-minimum nemcsak a segélyezési rendszer, hanem nagyon sokféle pénzbeli támogatási rendszer alapkö-

ve, orientációs pontja, origója, és nemcsak az ellátás mértéke, hanem a jogosultsági szintek is hozzá vannak kötve. Mára egy szerteágazó rendszer épült ki. Azt gondoljuk társadalmpolitikai szempontból, hogy nem az az üdvös, hogy azt az origót kezdjük el emelni, hanem azt nézzük meg, hogy az egyes területeken, tehát az ápolási díjnál, az időskorúak járadékánál, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményénél, külön-külön az egyes területeken hogyan lehet egyrészt a jogosultsági küszöböt, másrészt pedig magának a juttatásnak a mértékét emelni, de megtartva ezt a küszöböt.

Tehát differenciált emelést látunk szükségesnek és javasoltnak mind az egyes ellátások tekintetében, mind a mérték, mind a jogosultsági küszöb tekintetében. Hogy ezekben az ügyekben jó irányban indulunk el, azt köszönettel vesszük. Azt a sürgetést is köszönettel vesszük, hogy még többet, még tovább, gyerünk. Ígéretet tudok tenni, hogy folyamatosan fogjuk vizsgálni munkatársaimmal együtt is mind a mértékek, mind pedig a jogosultsági küszöbök emelésének a mértékét. Amit Korózs képviselő úr mondott, hogy miért 17 százalékkal emelkedik a gyermekvédelmi támogatás egyik küszöbértéke, miért nem 22-vel, ezt kifejezetten bátorító hozzászólásnak értékeltem.

(19.10)

A következő kérdés a gyermekvédelmi támogatás kérdése. Köszönettel vettem a mozgásukban akadályozott fiatalok ügyének a külön kezelését, erre figyelni fogunk. Fontos hozzátenni, hogy 2016. január 1-jétől pontosan ezeknek az embereknek az érdekében az akadálymentesítési támogatást a kormány megduplázta.

Tehát pontosan azért, hogy ezek az emberek ahhoz, hogy a saját lakásuk átalakítását meg tudják tenni, hogy akadálymentes lakókörnyezetben tudjanak élni, az ahhoz nyújtott támogatást megduplázta. Ráadásul úgy, hogy az életük folyamán nem egyszer lehet ezt igénybe venni, hanem többször is. Nagyon reméljük, hogy ez egy fontos hozzájárulás ahhoz, hogy az ő szociális biztonságuk erősödjön.

A következő kérdés, amire többen kitértek, a gyermekvédelmi támogatásnál a mérték emelése, amely 11-17 százalékgig emelkedik, illetve az, hogy mi az akadálya annak, hogy egy összegben ki lehessen ezt venni. Ez alapvetően a lakástörvényhez lett igazítva, tehát külön meg fogjuk nézni még egyszer ennek a részleteit. Azt láttuk, hogy a lakástörvénnyel történő összhang érdekében ez szolgálja legjobban a fiatalok érdekeit, és alapvetően ez az oka ennek a szabályozásnak.

A megváltozott munkaképességű emberek tekintetében a megszüntetés és szüneteltetés kérdésében az volt az alapelv - ahogy említettem az expozéban -, hogy egységes legyen, tehát ugyanazok a szabályok vonatkozzanak valamennyi ellátásra. Ez okozta azt, hogy itt megszüntetés van, és nem szünetelte-

tés. Meg fogjuk ezt vizsgálni, mint ahogy azt is meg fogjuk vizsgálni, hogy nem három, hanem esetleg hosszabb, több hónapra kiterjedő időintervallum legyen a három hónap helyett a szabályozásban.

A következő kérdés az emelés mértéke, itt is köszönöm a bátorítást, hogy fontos, és jó irány, hogy elindultunk az emelés tekintetében az indexálás irányába, de hogy a mérték nem elég. Nyilvánvalóan azon fogunk dolgozni a következő időben, hogy ez a megkezdett emelés folyamatos legyen, és folyamatosan lehetőséget teremtsen arra, hogy az indexáláson keresztül meg tudjuk teremteni ezeknek a támogatásoknak az értékállóságát.

Több más észrevétel is elhangzott. Természetesen meg fogjuk vizsgálni a módosító javaslatokat. Még egyszer szeretném megköszönni valamennyi képviselőnek a hozzászólását és azt, hogy elismerte ennek a javaslatnak a pozitívumait. Kérem, hogy támogassák majd a szavazásnál ezt a javaslatot, és a módosító javaslatokat egyesével végig fogjuk nézni, és amelyeket támogathatónak látunk, azt természetesen a kormány támogatni fogja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására hétfőn 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy elfogadott napirendünk szerint az egyes migrációs tárgyú és ezekkel összefüggésben más törvények módosításáról szóló T/9634. számú törvényjavaslat, valamint a Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló T/9631. számú törvényjavaslat általános vitájára ezen az ülésen nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Úttalan utak a Nagykunságban” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már akik itt az ülésnap végén azért még benn maradtak. Egy nagyon is fontos téma lesz, az úttalan utak szó szerint érthetőek a Nagykunságban, ugyanis a mostani felszólalás egyik témája azok a rendkívül rossz állapotú közutak lesznek, amelyek a vidék élhető voltahoz, a vidéknek a lakosságmegtartó erejéhez hozzájárulhatnak, hogyha járhatóak lehetnének, és ezek az utak nem a semmibe, vagy nem éppen úgy vezetnének a településekre, hogy gyakran járhatatlanok.

Ezek miatt az úttalan utak miatt és a rossz állapotú útburkolat miatt tüntettek a hétvégén Túrkeve és Mezőtúr között a rossz állapotokat megelégtelt civilek. A civilek egyébként az egyik helyi vezető hírportál, a Vidék.MA hírportálnak a kezdeményezésére

gyűltek össze és demonstráltak, amely hírportál egyébként egy kátyú-szépségszűzversenyt hirdetett a környéken, tekintettel arra, hogy annyi kátyú van. Szép számmal érkeztek a résztvevők, mondhatjuk úgy, hogy még a legbosszúsabb helyzetben is a magyarak mindig megtalálják a humorérzéküket. Hát, megtalálták a demonstrálók is, de ettől függetlenül nem voltak túl vicces kedvükben, amikor látták, hogy kevés az az érdeklődés, amelyet felkeltettek, és úgy tűnik, hogy kormányzati, illetve átgondolt útfejlesztési politikával nem fog találkozni az ő igényük.

A demonstráció tehát a Túrkeve és Mezőtúr közötti útszakaszt érintette, amely egy négy számjegyű, tehát a 4202-es számjegyű út, amely rendkívül rossz állapotú, és nemhogy már lassan, hanem már semmilyen módon nem közlekedhető rendesen. Már semmilyen korlátozó tábla, sem egyébként a sebességre, sem az úthibákra felhívó figyelmeztető tábla nem segít azon, hogy valaki végig tudjon rajta rendesen menni.

Nagyon gyakoriak a káresetek, a lakosság, aki kint demonstrált, szinte egytől egyig arról számolt be, hogy az ő gépjárművét már komoly káreset érte ezen az útszakaszon. Valóban, én magam is szoktam azon az útszakaszon hogyha nem is hetente, de legalább kéthetente egyszer közlekedni, és egyre rosszabb állapotban van, ami egyébként a tél végével, illetve a tavasz közeledtével nem meglepő, de az meglepő, hogy ez a probléma most már évek óta megoldatlan, hiszen nem a kátyúk foltozásával, hanem az útalapnak, illetve az útnak a rendes megerősítésével lehet javítani az állapotokat.

De nemcsak Túrkeve és Mezőtúr között vannak gondban az emberek, amikor a kórházba szeretnének eljutni vagy az egyik településről a másikra, a megnövekedett munkahelyi, munkavégzés céljából tartó forgalomban szeretnének részt venni, hanem vannak olyan más települések is, így mondhatjuk például Martfű és Törökszentmiklós között, amely szintén Jász-Nagykun-Szolnok megyében van, amely olyan állapotban van, hogy még a 40-es tábla is ugyanúgy közlekedhetetlenné teszi az utat. Tehát semmifajta figyelmeztető tábla nem oldja meg a problémát, és az utak minősége folyamatos károkat okoz az egyébként rendszeresen munkába járóknak. Arról nem is beszélve, hogy ezek azok a területek, ahová egyébként sem ér ki rendes időben a mentő, hát még hogyha olyan utakon kell végigmenni, amin képtelenség egyébként akár a 15 perces normaidőt betartani, illetve megtartani.

De ilyen a Kunmadaras, illetve Tiszaszentimre közötti 3219. számú út, amely szintén egy négy számjegyű útnak tekinthető, és gondolhatnánk, hogy nem vezet nagy forgalmat, de mégis a két település közötti rendszeres napi ingázók, illetve egyáltalán az irányába utazók is rendszeresen találkoznak ezzel, hiszen ez az egyik legrövidebb útvonal a Nagykunságon keresztül a Tisza-tó felé, a Tisza-tó menti és a Tisza menti falvakhoz. Mindennapi bosszúságot okoz, nemcsak a lakosoknak, hanem a tömegközlekedést használóknak is, hiszen ezeken a szakaszokon

már vonattal szinte nem lehet közlekedni, egyedül a buszokkal lehet tömegközlekedést igénybe venni, és a buszok is jelentős késésekkel, jelentős károk mellett közlekednek.

Úgy gondolom, hogy ezeket a négy számjegyű utakat mindenképpen kiemelten kellene kezelni. Éppen ezért fordultam az elmúlt héten írásbeli kérdéssel a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz, hogy tisztázzuk, mi is a Jász-Nagykun-Szolnok megyei négy számjegyű utaknak a helyzete, hogy milyen fejlesztési források vannak rá, hogy lesz-e belátható időn belül útfejlesztés vagy csak marad a kátyúzás, illetve marad az az állapot, hogy minden tél végeztével, tavasz eljöttével lassan már kerülgetni sem lehet a kátyúkat, hanem közlekedhetetlenné válnak ezek az útszakaszok.

Ezt azért is tartottam fontosnak, hogy az Országgyűlés előtt is elhangozzék, mert maguk a lakosok is úgy gondolják, hogy senki nem hallja meg az ő hangjukat, függetlenül attól, hogy egyébként a település polgármestere, illetve akár az egész képviselőtestület kiáll amellett, hogy az utakat javítani kellene. Ezek mind megyei közúti fenntartásban vannak, tehát az önkormányzatnak vajmi kevés ráhatása van, és ennek ellenére, a lakosság és a helyi politika kiállása ellenére sem történik meg ezeknek az utaknak a javítása.

Így mindenképpen szükséges, hogy magasabb szinteken is meghallják végre a döntéshozók, hogy nem várhat tovább a Jász-Nagykun-Szolnok megyei nagykunsági úttalan utaknak a megjavítása, végleges javítása és nem csak kátyúzása. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keppli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A csepeli konténerterminál a jövő Illatos útja?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

(19.20)

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Imádom ezt a műfajt, sokkal jobban kijön a terem akusztikája, amikor az üres teremben a falakhoz beszélünk. Sajnos ez egyébként nem vicces, és nagyon szomorú, tisztelet a kivételnek, természetesen Tapolczai Gergely képviselőtársam az üde kivétel ebben az esetben, hiszen a kormánypárti padsorokban egyedül foglal helyet.

Nagyon szomorú viszont az a téma, amelyről beszélni akarok, hiszen környezetszennyezésről van szó, mégpedig budapesti környezetszennyezésről, egy olyan esetről, amely heteken vagy hónapokon át borzolta a kedélyeket, ez pedig az Illatos úti hordók, veszélyes anyagokat, veszélyes hulladékokat rejtő hordók esete, amely civil és lakossági tiltakozás nyomán került a média érdeklődésének középpontjába, majd szintén civil és lakossági, illetve politikai

nyomásra a kormány lépett, és elszállította az ott felgyűlt hordókat. Körülbelül 2 ezer tonna, a legkülönbözőbb fajtájú veszélyes hulladékot vittek el különböző hulladékégetőkbe, és jelen pillanatban a telephelyen már nincsenek hordók. A mai délelőtt folyamán egy bejárásom vettem részt az Illatos úti telephelyen, ahol is a telepvezető, aki negyvenvalahány éve dolgozik a telepen, körbevitt minket, és megmutatta, hogy hogyan néz ki most a telep, és bár a hordók valóban eltűntek, az átható vegyszerszag, amitől szinte már rosszul lesz az ember, még ebben a viszonylag hideg időjárásban is, átitat mindent gyakorlatilag.

Ez azt mutatja, hogy a talajban és az épületekben továbbra is jelen van a szennyeződés, és mivel a talajban jelen van - valószínűleg a 140 év tevékenységének következtében még nagyobb mértékben, mint azokban a hordókban, amelyeket elszállítottak -, ezért nem dőlhetünk hátra, és nem tehetjük karba a kezünket, hanem tovább kell dolgozni azon, hogy a telephely teljes területe megtisztuljon, hiszen 140 év terhes örökségét kell felszámolni, azért, hogy a környéken élők kútjainak vize, illetve a talaj ne szennyeződjön tovább, ne terjedjen tovább az a szennyezés, amely egyébként rendkívül sokféle veszélyt rejt magában, pontosan azért, mert abban a vegyi üzemben olyan sokféle veszélyes anyagot gyártottak, amit jóformán lehatárolni sem lehet, több tucatnyi vagy akár még nagyobb számban különböző szerves oldószereket és egyéb vegyi anyagokat, növényvédőszer-, műtrágya- és egyéb alapanyagokat állítottak ott elő, még egyszer mondom, több mint száz éven keresztül.

Nagyon fontos, hogy odafigyeljünk arra, hogy a jövő beruházásainál ne fordulhasson elő olyan, hogy majd száz év múlva vagy ötven év múlva valakinek megint csak egy ilyen helyzettel kell szembesülnie, hanem már idejekorán előzzük meg a potenciális veszélyforrásokat, veszélyes beruházásokat. Éppen ezért tiltakozott a Jobbik csepeli szervezete a Csepelen épülő vagy készülő konténerterminál ellen, amelynek a biztonsági jelentésében már a kezdet kezdetén az a mondat szerepelt, hogy a konténerterminál területén bármilyen veszélyes anyag előfordulhat, akár 250 tonna mennyiségben is egyidejűleg. Ez ütötte meg a fülünket annak idején, hiszen - és itt a párhuzam az Illatos úttal - szinte bármilyen veszélyes anyag előfordulhat ott, ott is azok közül, amiket azon a telephelyen gyártottak, és a csepeli konténerterminál területén is majd a jövőben, hogyha megvalósul, akkor szintén előfordulhat minden olyan veszélyes hulladék, ami a fantáziára van bízva, tehát gyakorlatilag bármilyen.

Éppen ezért védekezni is nagyon nehéz ellene, és éppen ezért egy olyan környezetben, ahol lakóházak, iskolák, egy egész város tevékenykedik a beruházás közvetlen közelében, nem tanácsos a Jobbik álláspontja szerint egy ilyen beruházást létrehozni, megvalósítani.

A Jobbik továbbra is tiltakozni fog ez ellen a beruházás ellen. Áder János köztársasági elnök úrnak írtunk a közelmúltban levelet ez ügyben, hogy

amennyiben ő ilyen szinten kiáll mindig a hazai vizek védelméért és a környezetvédelemért nemzetközi fórumokon, akkor egyszer, ez egyszer itthon is vegye a bátorságot, és álljon ki akár a kormány ellenében is az ilyen beruházások ellen, amely egyébként Budapest egyik ivóvízbázisának a hidrogeológiai védőterületén fog helyet foglalni, illetve a tervek szerint ott fog megvalósulni. Ez számunkra elfogadhatatlan, és nyilván a csepeli emberek számára is, akik nemegyszer kifejezték már tiltakozásukat ez ellen a beruházás ellen, mint ahogy egyébként - és itt visszatérek a kezdetekhez - az Illatos úti környezetszennyezés ügyében is, esetében is.

Nem szeretnénk, hogyha a csepeli konténerterminál lenne a jövő Illatos útja, nem szeretnénk, hogyha újabb környezetszennyezéssel kellene a bu-

dapestieknek szembesülni, sőt azt szeretnénk, hogyha a jelenlegi szennyezéseket is sikerülne minél előbb felszámolni, és a budapestieknek is, meg úgy általában a magyaroknak egy egészséges, élhető környezetet biztosítani, ahogy azt egyébként az Alaptörvény is előírja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 19 óra 25 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

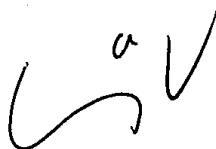
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)